அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA: 3.64) தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல் தரப்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது)

காரைக்குடி - 630003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்

இளங்கலை வரலாறு

மூன்றாமாண்டு - ஆறாம் பருவம்

தாள்: 108 62

இந்திய தேசிய இயக்க வரலாறு
கி.பி. 1885 முதல் 1947 வரை

Author:

DR.P.VELAYUTHARAJA

Assistant Professor, Department of History, Alagappa Government Arts College, Karaikudi-630003

"The copyright shall be vested with Alagappa University"

All rights reserved. No part of this publication which is material protected by this copyright notice may be reproduced or transmitted or utilized or stored in any form or by any means now known or hereinafter invented, electronic, digital or mechanical, including photocopying, scanning, recording or by any information storage or retrieval system, without prior written permission from the Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu.

Information contained in this book has been published by VIKAS® Publishing House Pvt. Ltd. and has been obtained by its Authors from sources believed to be reliable and are correct to the best of their knowledge. However, the Alagappa University, Publisher and its Authors shall in no event be liable for any errors, omissions or damages arising out of use of this information and specifically disclaim any implied warranties or merchantability or fitness for any particular use.

VIKAS®

Vikas® is the registered trademark of Vikas® Publishing House Pvt. Ltd.

VIKAS® PUBLISHING HOUSE PVT. LTD.
E-28, Sector-8, Noida - 201301 (UP)
Phone: 0120-4078900 • Fax: 0120-4078999
Regd. Office: A-27, 2nd Floor, Mohan Co-operative Industrial Estate, New Delhi-110044
• Website: www.vikaspublishing.com • Email: helpline@vikaspublishing.com

Work Order No.AU/DDE/DE12-27/Preparation and Printing of Course Materials/2020 Dated 12.08.2020 Copies – 1800

இந்திய தேசிய இயக்க வரலாறு

(கி.பி. 1885முதல் 1947 வரை)

பொருளடக்கம்

அறிமுகம்

தொகுதி - I

அலகு 1

தேசிய இயக்கத்தின் எழுச்சி மற்றும்

1857ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின் தாக்கம் **(பக்கம் 1-14)**

1.0 அறிமுகம்

1.1 குறிக்கோள்கள்

1.2 தேசிய இயக்கத்தின் எழுச்சி

1.3 இந்திய தேசிய இயக்கம் தோன்ற காரணங்கள்

1.4 1857 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின் தாக்கம்

1.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினா விடைகள்

1.6 சுருக்கம்

1.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

1.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

1.9 மேலும் வாசிப்புகள்

அலகு – 2

1885 ஆம் ஆண்டிற்கு முந்தைய சங்கங்கள் கிழக்கிந்திய சங்கம்-

பம்பாய் சங்கம்- சென்னைவாசிகள் சங்கம் **(பக்கம் 14-22)**

2.0 அறிமுகம்

2.1 குறிக்கோள்கள்

2.2 கிழக்கிந்திய சங்கம்

2.3 பம்பாய் சங்கம்

2.4 சென்னைவாசிகள் சங்கம்

2.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

2.6 சுருக்கம்

2.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

2.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

2.9 மேலும் வாசிப்புகள்

அலகு – 3

1885 ஆம் ஆண்டிற்கு முந்தைய சங்கங்கள்

சென்னை மகாஜன சங்கம்- பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம்-

தேசிய எழுச்சிக்கான காரணங்கள் (பக்கம் 22-31)

3.0 அறிமுகம்

3.1 குறிக்கோள்கள்

3.2 சென்னை மகாஜன சங்கம்

3.3 பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம்

3.4 தேசிய எழுச்சிக்கான காரணங்கள்

3.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

3.6 சுருக்கம்

3.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

3.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

3.9 மேலும் வாசிப்புகள்

தொகுதி – II

அலகு - 4

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் - நோக்கங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள் - ஏ.ஓ.ஹியூம்,

தாதாபாய் நௌரோஜி, டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி, விஜயராகவாச்சாரியார் (பக்கம் 32-51)

4.0 அறிமுகம்

4.1 குறிக்கோள்கள்

4.2 இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் - நோக்கங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள்

4.3 ஆரம்பகால தேசியவாதிகள் மற்றும் அவர்கள் திட்டங்கள்

4.4 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

4.5 சுருக்கம்

4.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

4.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

4.8 மேலும் வாசிப்புகள்

அலகு – 5

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முக்கியமான அமர்வுகள். (பக்கம் 51-69)

5.0 அறிமுகம்

5.1 குறிக்கோள்கள்

5.2 முக்கிய அமர்வுகளின் பட்டியல்

5.3 சுதந்திரத்திற்கு முன் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தலைவர்கள்

5.4 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

5.5 சுருக்கம்

5.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

5.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

5.8 மேலும் வாசிப்புகள்

அலகு – 6

மிதவாதிகள்: கோரிக்கைகள் மற்றும் சாதனைகள் (பக்கம் 70-79)

6.0 அறிமுகம்

6.1 குறிக்கோள்கள்

6.2 மிதவாதிகள்

6.3 மிதவாதிகளின் சாதனைகள்

6.4 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

6.5 சுருக்கம்

6.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

6.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

6.8 மேலும் வாசிப்புகள்

அலகு – 7

தீவிரவாதிகள் **(பக்கம் 80-103)**

7.0 அறிமுகம்

7.1 குறிக்கோள்கள்

7.2 தீவிரவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் காரணங்கள்

7.3 புரட்சிகர நடவடிக்கைகள்

7.4 பாலகங்காதர திலகர்

7.4.1 பிபின்சந்திரபால்

7.4.2. லாலா லஜபதிராய்

7.5 சுதேசி இயக்கம்

7.6 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

7.7 சுருக்கம்

7.8 முக்கிய வார்த்தைகள்

7.9 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

7.10 மேலும் வாசிப்புகள்

தொகுதி - III

அலகு – 8

முஸ்லிம் லீக் உருவாக்கம் மற்றும்

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் காந்தியின் பங்கு **(பக்கம் 104-122)**

8.0 அறிமுகம்

8.1 குறிக்கோள்கள்

8.2 முஸ்லிம் லீக் உருவாக்கம்

8.3 சூரத் பிளவு

8.4 தன்னாட்சி இயக்கம்

8.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

8.6 சுருக்கம்

8.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

8.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

8.9 மேலும் வாசிப்புகள்

அலகு- 9

காந்திஜி மற்றும் வெகுஜன இயக்கம் –

ரவுலட் சத்தியாகிரகம் (பக்கம் 123-140)

9.0 அறிமுகம்

9.1 குறிக்கோள்கள்

9.2 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தியா

9.3 காந்திஜி மற்றும் வெகுஜன இயக்கம்

9.4 ரௌலட் சத்தியாகிரகம்

9.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

9.6 சுருக்கம்

9.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

9.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

9.8 மேலும் வாசிப்புகள்

அலகு – 10

ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை - ஒத்துழையாமை இயக்கம் –

சௌரி - சௌரா சம்பவம் (பக்கம் 141-159)

10.0 அறிமுகம்

10.1 குறிக்கோள்கள்

10.2 ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை

10.3 ஒத்துழையாமை இயக்கம்

10.4 சௌரி - சௌரா சம்பவம்

10.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

10.6 சுருக்கம்

10.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

10.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

10.9 மேலும் வாசிப்புகள்

தொகுதி IV : இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கங்களின் மேலோட்டம் (1923 - 1947) முக்கியப் பிரச்சினைகள்

அலகு – 11

சுயராஜ்யக் கட்சி- சைமன் கமிஷன் அறிக்கை- நேரு அறிக்கை – ஜின்னாவின் 14 அம்சக் கோட்பாடுகள் - பூரணசுயராஜ்யத் தீர்மானம் (பக்கம் 160-177)

11.0 அறிமுகம்

11.1 குறிக்கோள்கள்

11.2 சுயராஜ்யக் கட்சி

11.3 சைமன் கமிஷன்

11.4 நேரு அறிக்கை

11.5 ஜின்னாவின் 14 அம்சக் கோட்பாடுகள்

11.6 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

11.7 சுருக்கம்

11.8 முக்கிய வார்த்தைகள்

11.9 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

11.10 மேலும் வாசிப்புகள்

அலகு – 12

சட்டமறுப்பு இயக்கம், தண்டி யாத்திரை (பக்கம் 177-186)

12.0 அறிமுகம்

12.1 குறிக்கோள்கள்

12.2 சட்டமறுப்பு இயக்கம்

12.3 தண்டி யாத்திரை

12.4 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

12.5 சுருக்கம்

12.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

12.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

12.8 மேலும் வாசிப்புகள்

அலகு – 13

வட்டமேசை மாநாடுகள் மற்றும் கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு (பக்கம் 187-207)

13.0 அறிமுகம்

13.1 குறிக்கோள்கள்

13.2 வட்டமேசை மாநாடுகள்

13.2.1 பூனா ஒப்பந்தம்

13.3 1935ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசுச் சட்டம்

13.4 தனிநபர் சத்தியாகிரகம்

13.5 கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு

13.6 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

13.7 சுருக்கம்

13.8 முக்கிய வார்த்தைகள்

13. சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

13.10 மேலும் வாசிப்புகள்

அலகு - 14

வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்- இந்திய தேசிய ராணுவம் –

அமைச்சரவை பணி திட்டம்- நேரடி நடவடிக்கை நாள் –

மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் - இந்தியப் பிரிவினை (பக்கம் 208-239)

14.0 அறிமுகம்

14.1 குறிக்கோள்கள்

14.2 வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்

14.3 இந்திய தேசிய ராணுவம்

14.4 அமைச்சரவை தூதுக்குழு

14.4.1 நேரடி நடவடிக்கை நாள்

14.5 மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம்

14.6 இந்தியப் பிரிவினை

14.7 முக்கிய ஆளுமைகள்

14.8 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

14.9 சுருக்கம்

14.10 முக்கிய வார்த்தைகள்

14.11 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

14.12 மேலும் வாசிப்புகள்

அறிமுகம்

1857 முதல் 1947 வரையிலான காலகட்டம் இந்திய வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமானது. வர்த்தக நோக்கத்திற்காக ஐரோப்பியர்களின் வருகை பின்னர் காலனித்துவத்திற்கு வழிவகுத்தது. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்கள், டச்சுக்காரர்கள், போர்த்துகீசியர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள். ஆங்கிலேயர்களின் கீழ் ஆட்சியில், இந்தியா தனது பொருளாதார வளங்களுக்காக அதிக அளவில் சுரண்டப்பட்டது. எனினும், அவர்களின் ஆட்சி சமூக, கல்வி, வணிக மற்றும் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களுக்கும் வழிவகுத்தது. இதில் முதலாம் உலகப் போரும் இரண்டாம் உலகப் போரும் முக்கியப் பங்கு வகித்தன. பல்வேறு காரணிகளும் இந்தியர்களிடையே தேசிய உணர்வைத் தூண்டின. இந்திய சுதந்திர இயக்கம் பல்வேறு அரசியல் அமைப்புகளை உள்ளடக்கியது, அவர்கள் அனைவரும் இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை முடிவுக்கு கொண்டுவருவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக பல்வேறு சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் தங்களால் இயன்ற அளவில் போராடினர்.இறுதியாக, இந்தியா ஆகஸ்ட் 15, 1947 இல் சுதந்திரமடைந்து குடியரசாக மாறியது. ஜனவரி 26, 1950 அன்று இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டது. இந்நூல், கி.பி.1885 முதல் கி.பி.1947 வரையிலான இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் வரலாறை விளக்குகிறது. இந்நூல் பதினான்கு அலகுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு அறிமுகத்துடன் தொடங்கும் அலகு, அதைத் தொடர்ந்து நோக்கங்கள் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன. விரிவான உள்ளடக்கம் பின்னர் எளிமையான ஆனால் விளக்கமான முறையில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மாணவர்கள் பாடத்தை புரிந்து கொண்டதை சோதிக்க கேள்விகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. முக்கிய வார்த்தைகளின் பட்டியலுடன் கூடிய ஒரு பாடச் சுருக்கம் மற்றும் ஒவ்வொரு அலகின் முடிவிலும் சுய மதிப்பீட்டுக் கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

தேசியம் மற்றும் தேசிய இயக்கத்தின் எழுச்சி

குறிப்பு

அலகு 1

தேசிய இயக்கத்தின் எழுச்சி மற்றும் 1857ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின் தாக்கம் கட்டமைப்பு

1.0 அறிமுகம்
1.1 குறிக்கோள்கள்
1.2 தேசிய இயக்கத்தின் எழுச்சி
1.3 இந்திய தேசிய இயக்கம் தோன்ற காரணங்கள்
1.4 1857 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின் தாக்கம்
1.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினா விடைகள்
1.6 சுருக்கம்
1.7 முக்கிய வார்த்தைகள்
1.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
1.9 மேலும் வாசிப்புகள்

1.0 அறிமுகம்

இந்தியாவில், 1857ல் நடந்த கிளர்ச்சி இந்தியாவின் தேசிய உணர்வ எழுப்பிய ஒரு முக்கிய நிகழ்வாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை தேசியம் என்பது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் எதிர்மறை விளைவாகும். ஆங்கில எதிர்ப்பே இந்திய தேசியமாக வடிவெடுத்தது. அந்நியருக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியபோது தேசியம் பிறந்தது. துவக்கத்தில் காலனி ஆதிக்க எதிர்ப்பே தேசியத்தின் இயல்பாக இருந்தது. பின் ஆங்கிலேய ஆட்சியை இம்மண்ணில் இருந்து அகற்றுவதற்கும் அது காரணமாக இருந்தது.இந்த அலகு தேசியவாதத்தின் தன்மையை விவாதிக்கிறது.மேலும் 1857 ஆம் ஆண்டுக் கிளர்ச்சியின் காரணங்கள் மற்றும் தாக்கம் என்பது குறித்தும் விரிவாக விவாதிக்கிறது. தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சிக்கு காரணமான காரணிகளை இந்த அலகு விளக்குகிறது.

1.1 குறிக்கோள்கள்

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

- தேசியம் என்ற கருத்தைப் புரிந்து கொள்தல்
- சிப்பாய்ப் புரட்சிக்கான காரணங்களை விளக்குதல்
- 1857 கலகத்தின் தாக்கம் பற்றி விரிவாக விவாதித்தல்

1.2 தேசிய இயக்கத்தின் எழுச்சி

தேசியம் என்பது தேசத்தைப்பற்றிய தன்னுணர்ச்சி விழிப்பாகும். அது மனிதனோடு உடன்பிறந்த பண்பல்ல. அவனது இயல்பான மனநிலையும் அல்ல. தேசியம் என்பது மனிதன் விரும்பி வளர்த்துக் கொள்ளும் உணர்ச்சியாகும்.

அரசியல்,பொருளாதார,இன,மொழி,கலாச்சார, சமுதாய சமய சூழ்நிலைகள் ஒரு நாட்டு மக்களை தேசிய உணர்வு கொள்ளச் செய்கிறது. இந்தியாவில் தேசியம் என்பது ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக அவர்களின் எதேச்சதிகார ஆட்சிக்கு எதிராக கிளர்ந்தெழுந்த ஒரு மாபெரும் நிகழ்வாக கருதப்படுகிறது. ஆனால் இது ஒரே நாளில் நிகழ்வு அல்ல. மாறாக சிறிது சிறிதாக மக்கள் மனங்களில் காலனி ஆதிக்கத்தின் அடக்குமுறையை பற்றி விதைத்து பின் அது ஆங்கிலேயரை நாட்டை விட்டு விரட்டும் சுதந்திரப்போராக உருவெடுத்தது.

1.3 1857 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சிக்கான காரணங்கள்

முதல் இந்திய சுதந்திரப்போர் என்று வீர சவர்க்காரால் வர்ணிக்கப்பட்ட 1857 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஓர் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது. ஆங்கில அரசின் அடக்குமுறைகளால் புகைந்து கொண்டிருந்த மக்களின் புரட்சி ராணுவ வீரர்கள் மூலம் மாபெரும் புரட்சியாக வெடித்தது.

குறிப்பு

அரசியல் காரணங்கள்

டல்ஹௌசி பிரபுவின் வாரிசிழப்புக் கொள்கை

1857 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி கவர்னர் ஜெனரல் கானிங் பிரபுவின் காலத்தில் நடந்தாலும் அதற்கு அடித்தளமிட்டவர் டல்ஹௌசி பிரபுவே ஆவார். அவர் அறிமுகப்படுத்திய அவகாசியிலிக் கொள்கை என்னும் நாடு பிடிக்கும் கொள்கையே இந்திய அரசர்களிடம் ஓர் அச்ச உணர்வை ஏற்படுத்தியது.வாரிசின்மையைக் காரணம் கூறி அவர் தனது நில அபகரிப்புக் கொள்கையை செயல்படுத்தினார். இது இந்திய அரசர்களிடையே பாதுகாப்பின்மையையும் பயத்தையும் ஏற்படுத்தின. குறிப்பாக நானாசாஹிப் , லட்சுமிபாய், தாந்தியாதோப், பகதூர்ஷா போன்றோர் ஆங்கிலக் கம்பெனியால் அவமதிக்கப்பட்டனர். பீஷ்வா இரண்டாம் பாஜிராவின் மகனுக்கு ஓய்வுக்கால ஊதியம் அளிக்க மறுத்தது மராட்டியரின் மனதைப் புண்படுத்தியது.முகலாயப் பேரரசரை அப்பதவியிலிருந்து விலகச் செய்தது முகமதியரின் மனதைப் புண்படச்செயதது. ஜான்சி, சதாரா, நாக்பூர் போன்ற நாடுகள் கம்பெனி ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன.

அந்நிய ஆட்சி

இந்தியாவை நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஆப்கானியரும், முகலாயர்களும் இந்தியாவை ஆட்சி செய்தாலும் அவர்கள் இந்தியாவிலேயே தங்கி ஆட்சி செய்தனர். இந்தியாவின் நலனுக்காக இந்தியாவில் நிலையாகத் தங்கி பாடுபட்டார்கள். ஆனால் வர்த்தகர்களாக இந்தியாவிற்கு வந்த ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சியாளர்களாக மாறி தங்கள் தாய் நாட்டிற்காக இந்தியாவின் வளத்தை சுரண்டினார்கள்.

சமுதாயக் காரணங்கள்

அவமதிப்பு

ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய மக்களைக் கீழ்த்தரமாகக் கருதி அவர்களை இழிவுபடுத்தினர். பொது இடங்களில் மக்கள் மரியாதைக் குறைவாக நடத்தப்பட்டார்கள். பெண்களும் அவமானப்படுத்தப்பட்டனர். ஆங்கிலேயரின் கலாச்சாரமும், பண்பாடும் இந்தியப் பண்பாட்டோடு ஒத்துப் போகாத காரணத்தால் ஆண்கிலேயரின்மீது இயற்கையாகவே

இந்தியர்களுக்கு வெறுப்புணர்வு அதிகரித்தது.தங்களின் சமூகப் பழக்கவழக்கங்களில் ஆங்கிலேயர் தலையிடுவதை இந்தியர்கள் விரும்பவில்லை.இதனால் இந்தியர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் முரண்பாடுகள் அதிகரித்தன.

ஆங்கிலேயச் சட்டங்கள்

ஆங்கிலேயர்கள் கொண்டுவந்த சமூக சீர்திருத்த சட்டங்கள் இந்தியப்பழமைவாதிகளால் எதிர்க்கப்பட்டன. உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தைத் தடை செய்தபோது மக்கள் அரசாங்கத்தை சந்தேகித்தனர். தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு சொத்துரிமை வழங்கிய சட்டத்தை இந்துக்கள் சட்டத்துக்கு புறம்பானதென்று மக்கள் எதிர்த்தனர். அதுபோல விதவை மறுமணச் சட்டத்தையும் மக்கள் எதிர்த்தனர். சமுதாயத்தில் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தைப் புகுத்த ஆங்கிலேயர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி இந்தியர்களிடையே அச்சத்தையும் அவநம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தியது.

சமயக் காரணங்கள்

1813 ஆம் ஆண்டுப்பட்டயச் சட்டம் கிறித்தவ சமயப் பிரச்சாரகர்கள் இந்தியாவில் தங்குதடையின்றி தங்கள் சமயப் பணியை செய்ய வழிவகுத்தது. கிறிஸ்தவ சமயத்தை பரப்புவதையே கம்பெனி அலுவலர்கள் தங்களின் முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். பல நேரங்களில் மதப் பிரச்சாரக் கூட்டங்கள் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களின் ஆதரவில் நடைபெற்றன. மருத்தவ விடுதிகளிலும், ராணுவத்திலும் கூட கிறிஸ்தவமதப் பிரச்சாரம் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது.இந்துக்களின் தெய்வங்களையும், சமய நம்பிக்கைகளையும் கேலி செய்து மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரச்சாரமும், வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்களும் மக்களிடையே கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தின.

ஆங்கிலேயரின் பாரபட்சமான நீதிமுறை

நாட்டில் அமைக்கப்பட்டிருந்த நீதிமன்றங்கள் மூலம் சமத்துவத்தைப் புகுத்தியதாக ஆங்கிலேயர் பெருமைப்பட்டாலும், ஆங்கில அலுவலர்கள் நீதிமன்றத்தீர்ப்புகளில் தலையிட்டார்கள். சாதாரண வழக்குகளுக்குக் கூட ஜமீன்தார்களைக்கூட கைது செய்து நீதிமன்றத்திற்குக்

கொண்டுவந்தார்கள். வழக்குகளுக்கு துரிதமாக நீதி வழங்கப்படவில்லை. செல்வந்தர்களுக்கு சாதகமாக நீதி வழங்கப்பட்டது. நீதிமன்றத்தில் நிலவிய இந்த பாரபட்சம் மக்கள் அதிருப்தி அடைய காரணமாக இருந்தது.

இராணுவக் காரணங்கள்

ஆங்கிலேயர்கள் தங்களது ராணுவ வலிமையால்தான் அவர்களது ஆட்சியையும் ஆதிக்கத்தையும் இந்தியாவில் நிலைநாட்டினர். ஆனால் ஆப்கன் போரில் ஆங்கிலப்படைகள் அடைந்த தோல்வி ஆங்கில ராணுவத்தையும் தோற்கடிக்கமுடியும் என்பதை உறுதிப்படுத்தியது. இந்தியச் சிப்பாய்கள் தங்களது குறைந்த ஊதியம், பதவி உயர்விற்கான வாய்ப்பின்மை, பிற குறையுடைய பணிநிலைகள் பற்றி பெரிதும் அதிருப்தியுற்றிருந்தனர்.சிறப்புச் சலுகைகள் எதுவுமின்றித் தொலை தூரங்களில் பணியாற்றுவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. கடல் தாண்டி அனுப்பப்படுவதை மேல்சாதி சிப்பாய்கள் வெறுத்தனர். திறமையுடன் பணியாற்றிய இந்திய ராணுவ அதிகாரிகளுக்கு போதிய பதவி உயர்வுகள் அளிக்கப்படாமையால் அவர்களும் மனநிறைவின்றி இருந்தனர். சிப்பாய்களும்,அதிகாரிகளும் தங்களிடையே மேற்கொள்ளப்பட்ட மதப்பிரச்சாரத்தாலும், மதமாற்ற முயற்சிகளாலும் சினமுற்றனர்.

உடனடிக்காரணம்

1856 இல் இந்திய ராணுவத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புதிய என்பீல்டு ரக துப்பாக்கிகள் சிப்பாய் புரட்சிக்கு உடனடிக் காரணமாக அமைந்தது. என்பீல்டு துப்பாக்கியில் பயன்படுத்தப்படும் தோட்டாக்கள் பசு,பன்றியின் கொழுப்புக் கலவையால் பூசப்பட்டுள்ளன என்ற வதந்தி ராணுவ சிப்பாய்களிடையே வேகமாகப் பரவியது. தோட்டாவின் நுனிபாகத்தை பல்லால் கடித்த பிறகே அதை உபயோகப்படுத்தமுடியும் என்பதால் இந்து மற்றும் முஸ்லிம் சிப்பாய்கள் அருவருப்போடு வெறுத்தனர். எனவே இந்த தோட்டாக்களை சிப்பாய்கள் உபயோகிக்க மறுத்தனர். 1857 இல் மார்ச் 29 இல் பரக்பூரில்பணிபுரிந்த மங்கள்பாண்டே என்ற பிராமண சிப்பாய் ஓர் ஆங்கில அதிகாரியைக் கொன்றார். எனவே அந்தப்

படைப்பிரிவு கலைக்கப்பட்டு அதிலிருந்த படைவீரர்கள் அனைவரும் தண்டிக்கப்பட்டனர்.

குறிப்பு

கிளர்ச்சியின் போக்கு

டில்லியைக் கைப்பற்றிய போர்வீரர்கள் இரண்டாம் பகதூர்ஷாவை அதன் பேரரசராக அறிவித்தனர். ஆங்கிலேயர் டில்லியை இழந்தது அவர்களின் மதிப்பை வெகுவாகக் குறைத்தது. நான்கு மாதங்கள் புரட்சி சிப்பாய்கள் வசமிருந்த டில்லியை ஆங்கிலத் தளபதி ஜான் நிக்கல்சன் கைப்பற்றினார். தோற்கடிக்கப்பட்ட இரண்டாம் பகதூர்ஷா ரங்கூனுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டார். டில்லியை மீட்ட ஐந்து நாட்களில் லக்னோவும் ஆங்கிலேயர் வசமானது. மத்திய இந்தியாவில் கிளர்ச்சியை அடக்கும் பொறுப்பு சர் ஹுக்ரோசிடம் விடப்பட்டது. ராணி லட்சுமிபாய், தாந்தியாதோபே, கண்வார்சிங் ஆகிய மூவரது கூட்டு எதிர்ப்பை ரோஸ் சந்திக்க நேர்ந்தது. குவாலியரைக் கைப்பற்றிய கிளர்ச்சிக்காரர்கள் நானாசாகிப்பை பேஷ்வாகவாகப் பிரகடனப்படுத்தினர். ஆங்கிலேயப்படைகள் ராணி லக்ஷ்மிபாயைத் தோற்கடித்து குவாலியரைக் கைப்பற்றினர். நானாசாகிப் நேபாளத்துக்குத் தப்பி ஓடினார்.

புரட்சியின் தோல்விக்கான காரணங்கள்

சிப்பாய்ப் புரட்சி தோல்வியடைய பல காரணங்கள் இருந்தன. முதலாவதாக இந்திய சிப்பாய்களுக்கிடையே பொதுவான குறிக்கோள் எதுவுமில்லை. இரண்டாவதாக புரட்சியில் ஈடுபட்ட சிப்பாய்களுக்கு தக்க,திறமையான தலைமை அமையவில்லை.இந்துக்கள் நானாசாகிப் மற்றும் ஜான்சிராணி லக்ஷ்மிபாய் தலைமையிலும், இஸ்லாமியர்கள் முகலாயப் பேரரசர் தலைமையிலும் கிளர்ச்சி செய்தனர். இவர்களால் கலகக்காரர்களிடையே ஒழுங்கையும்,கட்டுப்பாட்டையும் ஏற்படுத்த இயலவில்லை.

மூன்றாவதாக நன்கு திட்டமிடப்பட்ட கிளர்ச்சித் திட்டம் தலைவர்களிடம் எதுவுமில்லை. கிளர்ச்சிகள் வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு நேரங்களில் நடத்தப்பட்டன. இந்தியாவில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் பிரிவினர் வாழ்ந்து வந்தனர். முகலாயர் காலத்தில் ஆட்சி மொழியான பாரசீக மொழியையும், ஆங்கிலேயர்

குறிப்பு

ஆட்சி மொழியான ஆங்கிலத்தையும் அவர்கள் கற்கவில்லை. எனவே புரட்சியைப் பற்றிய செய்திகளை சரியான முறையில் மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கவில்லை. மேலும் கம்பெனி படைக்கு எல்லா இடங்களிலும் இருந்து ஆயுத உதவிகள் கிடைத்தன. இது தவிர கப்பற்படையும் புரட்சியை அடக்கப் பயன்பட்டது. கம்பெனியில் சிறந்த படைத் தலைவர்கள் தங்கள் திறமையால் இப்புரட்சியை எளிதில் அடக்கினர். ஜான் லாரன்ஸ், ஹென்றி லாரன்ஸ், நிக்கல்சன் , ஹேவ்லாக், ஹக்ரோஸ் போன்ற திறமை படைத்த தளபதிகள் கம்பெனிப் படைப்பிரிவில் பணியாற்றினார்.

புரட்சியின்போது பதவியிலிருந்த கவர்னர் ஜெனரலான கானிங் பிரபு நிதானமாகவும், தந்திரமாகவும் நடந்துகொண்டார். சில இளவரசர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்தான், பலருக்கு பரிசுப் பொருட்கள் கொடுத்தான் சிலருக்கு நாடு கொடுத்தான் தன வசப்படுத்திக் கொண்டார். நீதி நியாமற்ற பழிக்குப்பழி என்டர் முறையைக் கண்டித்தும் எதிர்த்தும் வந்தார். இதனால் இந்திய மக்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற முடிந்தது. இதனாலேயே அவருக்கு காருண்ய கானிங் என்ற பட்டமும் கிடைத்தது.நாட்டின் பல பாகங்களில் இருந்தும் வரும் தகவல்கள் தந்தி முறை மூலமாக ஆம்கில தளபதிகளுக்கு உடனுக்குடன் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதனால் அதற்குத் தகுந்தபடி அவர்கள் நடவடிக்கைகளை மாற்றிக்கொள்ள முடிந்தது.பல இந்திய அரசர்கள் புரட்சியாளர்களுக்குஆதரவு அளிக்காததோடு மட்டுமல்லாமல் ஆங்கிலேயர் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டு புரட்சியை அடக்க ஆங்கிலேயருக்கு உதவினர்.

1.4 1857 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின் தாக்கம்

ஆங்கிலேயரின் அடக்குமுறையும் ஆதிக்கக் கொள்கையும் இந்திய ஆட்சியாளர்களிடையேயும் மக்களிடையேயும் மனக்கசப்பையும் வெறுப்பையும் ஏற்படுத்தின. 1857 ஆம் ஆண்டில் நடந்த சிப்பாய்களின் புரட்சி இந்திய வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது. இப்புரட்சி இந்தியாவின் ஆட்சி முறையில் ஒரு மாற்றத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. 1857 கிளர்ச்சியின் பல்வேறு விளைவுகளை பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறலாம்:

குறிப்பு

• 1857 ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சி பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் முடிவைக் குறித்தது. 1858 ஆம் ஆண்டு விக்டோரியா மகாராணியால் வெளியிடப்பட்ட பிரகடனம் இந்தியாவில் கம்பெனி ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து நேரடியான பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை அறிமுகப்படுத்தியது. மாநிலங்கள் இனி இணைக்கப்படாது என்ற உறுதிமொழியை அது அறிவித்தது. நிஜாம், ராஜபுத்திர , மராத்தா மற்றும் சீக்கியத் தலைவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்திற்காக பாராட்டப்பட்டு வெகுமதி அளிக்கப்பட்டனர்.

•இராணுவத்தில் உள்ள ஐரோப்பியர்களின் எண்ணிக்கை 40,000 த்தில் இருந்து 65,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. மேலும் இந்திய வீரர்களின் எண்ணிக்கை 2.38 லட்சத்திலிருந்து 1.4 லட்சமாக குறைக்கப்பட்டது. லட்சம். வங்காள இராணுவத்தில் இந்திய மற்றும் ஆங்கில வீரர்களின் விகிதம் 1:2 ஆகவும், சென்னையில் 1:3 ஆகவும் ஆனது.

•ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இந்தியர்களுக்குமான மனக் கசப்பு மேலும் அதிரித்தது.

•நீதித்துறை சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒரு உயர் நீதிமன்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

•1857 ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, பிரித்தானியர்கள் பிரித்தாளும் கொள்கையைப் பின்பற்றினர்.சீக்கியத் பிரிவு, ஜாட் பிரிவு, கூர்க்காப் பிரிவு என இந்திய சிப்பாய்கள் பிரிக்கப்பட்டனர்.

•வாரிசிழப்புக் கோட்பாடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

•ஆகஸ்ட் 1858 இல், பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. அதற்கு "இந்தியாவில் மிகச் சிறந்த அரசி உண்டாக்குவதற்கான சட்டம்(யுஉவ கழச வாந டிநவவநச புழஎநசஅநவெ ழக ஐனெயை) எனப் பெயர். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இந்தியா பிரிட்டிஷ் அரசிற்கு மாற்றப்பட்டது. 15 பேர் கொண்ட கவுன்சில் இந்தியாவுக்கான மாநிலச் செயலாளர் (ளுநஉசநவயசல ழக ளுவயவந ழக ஐனெயை) தலைமையில் இந்தியா உருவாக்கப்பட்டது. இந்தியாவின் பிரிட்டிஷ் கவர்னர் ஜெனரலுக்கும்

இப்போது வைஸ்ராய் என பட்டம் வழங்கப்பட்டது. மன்னரின் பிரதிநிதியாகவும் அவர் இருந்தார்.

குறிப்பு

•இப்புரட்சியின் விளைவாக கம்பெனியின் நிதி நிலைமை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. வரவு செலவுத் திட்டங்கள் பற்றாக்குறையாகவே இருந்தன.இதனால் அரசாங்கச் செலவுகள், படைச் செலவுகள் குறைக்கப்பட்டன. கிளர்ச்சியை அடக்கியதற்கான மொத்தச் செலவையும் இந்தியர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

•கிளர்ச்சியில் முஸ்லீம்கள் தீவிரமாகப் பங்கேற்றனர் என்பதற்காக அவர்கள் கடுமையாக நடத்தப்பட்டனர். அதனால் அவர்களது முன்னேற்றம் தடைப்பட்டது.

•1857 ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சி மக்களிடையே தேசியவாதத்தின் விரைவான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.எழுத்தறிவு பெற்ற இந்தியர்கள் பல்வேறு அரசியல் சங்கங்களின் உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாக இருந்தார்கள். கிழக்கிந்திய சங்கம் (1866), பூனா சர்வஜனிக் சபா (1867), இந்திய லீக் (1875), இந்திய சங்கம் (1876), மெட்ராஸ் மகாஜன் சபா (1884) மற்றும் பாம்பே பிரசிடென்சி அசோசியேஷன் (1885), மற்றும் இறுதியாக இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (1885) ஆகியவை தேசிய வளர்ச்சியின் விளைவாகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1.விக்டோரியா மகாராணியின் பிரகடனம் எந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது?
2.கவர்னர் ஜெனரல் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டார்?

1.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1.1858

2.வைசிராய்

1.6 சுருக்கம்

•தேசியம் என்பது மனிதன் விரும்பி வளர்த்துக் கொள்ளும் உணர்ச்சியாகும்.

குறிப்பு

•அரசியல்,பொருளாதார,இன,மொழி,கலாச்சார, சமுதாய சமய சூழ்நிலைகள் ஒரு நாட்டு மக்களை தேசிய உணர்வு கொள்ளச் செய்கிறது.

•பல்வேறு காரணங்களின் ஒருமித்த விளைவால் இந்தியாவில் தேசிய இயக்கம் தோன்றியது.

•ஆங்கிலேயர் இந்தியர்களை இழிவாக நடத்தியதும், இந்தியப் பொருளாதாரம் சீர்குலைந்ததும் தேசிய இயக்கத்தின் தோற்றத்தைத் துரிதுபடுத்தின.

•1857 ஆம் ஆண்டில் நடந்த சிப்பாய்களின் புரட்சி இந்திய வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது. இப்புரட்சி இந்தியாவின் ஆட்சி முறையில் ஒரு மாற்றத்தை அறிமுகப்படுத்தியது.

•ஆங்கில அரசின் அடக்குமுறைகளால் புகைந்து கொண்டிருந்த மக்களின் புரட்சி ராணுவ வீரர்கள் மூலம் மாபெரும் புரட்சியாக வெடித்தது.

•டல்ஹௌசி பிரபு அறிமுகப்படுத்திய அவகாசியிலிக் கொள்கை என்னும் நாடு பிடிக்கும் கொள்கையே இந்திய அரசர்களிடம் ஓர் அச்ச உணர்வை ஏற்படுத்தியது

•வாரிசின்மையைக் காரணம் கூறி அவர் தனது நில அபகரிப்புக் கொள்கையை செயல்படுத்தினார்

•வர்த்தகர்களாக இந்தியாவிற்கு வந்த ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சியாளர்களாக மாறி தங்கள் தாய் நாட்டிற்காக இந்தியாவின் வளத்தை சுரண்டினார்கள்.

•ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய மக்களைக் கீழ்த்தரமாகக் கருதி அவர்களை இழிவுபடுத்தினர். பொது இடங்களில் மக்கள் மரியாதைக் குறைவாக நடத்தப்பட்டார்கள். பெண்களும் அவமானப்படுத்தப்பட்டனர்.

•ஆங்கிலேயர்கள் கொண்டுவந்த சமூக சீர்திருத்த சட்டங்கள் இந்தியப்பழமைவாதிகளால் எதிர்க்கப்பட்டன.

•உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தைத் தடை செய்தபோது மக்கள் அரசாங்கத்தை சந்தேகித்தனர்.

•1813 ஆம் ஆண்டுப்பட்டயச் சட்டம் கிறித்தவ சமயப் பிரச்சாரகர்கள் இந்தியாவில் தங்குதடையின்றி தங்கள் சமயப் பணியை செய்ய வழிவகுத்தது.

•கிறிஸ்தவ சமயத்தை பரப்புவதையே கம்பெனி அலுவலர்கள் தங்களின் முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர்.

•இந்துக்களின் தெய்வங்களையும், சமய நம்பிக்கைகளையும் கேலி செய்து மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரச்சாரமும், வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்களும் மக்களிடையே கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தின.

•செல்வந்தர்களுக்கு சாதகமாக நீதி வழங்கப்பட்டது. நீதிமன்றத்தில் நிலவிய இந்த பாரபட்சம் மக்கள் அதிருப்தி அடைய காரணமாக இருந்தது.

•ஆப்கன் போரில் ஆங்கிலப்படைகள் அடைந்த தோல்வி ஆங்கில ராணுவத்தையும் தோற்கடிக்கமுடியும் என்பதை உறுதிப்படுத்தியது.

•இந்தியச் சிப்பாய்கள் தங்களது குறைந்த ஊதியம், பதவி உயர்விற்கான வாய்ப்பின்மை, பிற குறையுடைய பணிநிலைகள் பற்றி பெரிதும் அதிருப்தியுற்றிருந்தனர்

•என்பீல்டு துப்பாக்கியில் பயன்படுத்தப்படும் தோட்டாக்கள் பசு,பன்றியின் கொழுப்புக் கலவையால் பூசப்பட்டுள்ளன என்ற வதந்தி ராணுவ சிப்பாய்களிடையே வேகமாகப் பரவியது.

•என்பீல்டு துப்பாக்கியில் பயன்படுத்தப்படும் தோட்டாக்கள் பசு,பன்றியின் கொழுப்புக் கலவையால் பூசப்பட்டுள்ளன என்ற வதந்தி ராணுவ சிப்பாய்களிடையே வேகமாகப் பரவியது.

குறிப்பு

•ஆங்கிலேயப்படைகள் ராணி லக்ஷ்மிபாயைத் தோற்கடித்து குவாலியரைக் கைப்பற்றினர். நானாசாகிப் நேபாளத்துக்குத் தப்பி ஓடினார்.

•சிப்பாய்ப் புரட்சி தோல்வியடைய பல காரணங்கள் இருந்தன.இந்திய சிப்பாய்களுக்கிடையே பொதுவான குறிக்கோள் எதுவுமில்லை.

•கம்பெனி படைக்கு எல்லா இடங்களிலும் இருந்து ஆயுத உதவிகள் கிடைத்தன. இது தவிர கப்பற்படையும் புரட்சியை அடக்கப் பயன்பட்டது.

•1858 ஆம் ஆண்டு விக்டோரியா மகாராணியால் வெளியிடப்பட்ட பிரகடனம் இந்தியாவில் கம்பெனி ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து நேரடியான பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை அறிமுகப்படுத்தியது.

•15 பேர் கொண்ட கவுன்சில் இந்தியாவுக்கான மாநிலச் செயலாளர் (ளுநஉசநவயசல ழக ளுவயவந ழக ஐனெயை) தலைமையில் இந்தியா உருவாக்கப்பட்டது. இந்தியாவின் பிரிட்டிஷ் கவர்னர் ஜெனரலுக்கும் இப்போது வைஸ்ராய் என பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

•இப்புரட்சியின் விளைவாக கம்பெனியின் நிதி நிலைமை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. வரவு செலவுத் திட்டங்கள் பற்றாக்குறையாகவே இருந்தன.

•1857 ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சி மக்களிடையே தேசியவாதத்தின் விரைவான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.எழுத்தறிவு பெற்ற இந்தியர்கள் பல்வேறு அரசியல் சங்கங்களின் உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாக இருந்தார்கள்.

•இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் 1885ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது.

1.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

தேசியவாதம் : இது ஒரு கருத்தியல் இயக்கம் என வரையறுக்கப்படுகிறது.

அந்நியருக்குஅடிமைப்பட்டிருந்தமக்களிடையேவிழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியபோது தேசியம் பிறந்தது

குறிப்பு

அவகாசியிலிக் கொள்கை : டல்ஹௌசி பிரபுவால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வாரிழப்புக் கொள்கை

1.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1.விக்டோரியா மகாராணியின் பிரகடனம் பற்றி குறிப்பு வரைக.

2.சிப்பாய்க் கலகத்திற்கான அரசியல் கரணங்கள் யாவை?

3.1857 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின் தோல்விக்கான காரணங்களை விவரி.

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. 1857 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின் தாக்கத்தினை விவரி

1.9 மேலும் படிக்க

1.இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010

2.க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018

3.மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010

4.இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016

5.ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

குறிப்பு

அலகு – 2

1885 ஆம் ஆண்டிற்கு முந்தைய சங்கங்கள்

கிழக்கிந்திய சங்கம்- பம்பாய் சங்கம்- சென்னைவாசிகள் சங்கம்

கட்டமைப்பு

2.0 அறிமுகம்

2.1 குறிக்கோள்கள்

2.2 கிழக்கிந்திய சங்கம்

2.3 பம்பாய் சங்கம்

2.4 சென்னைவாசிகள் சங்கம்

2.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

2.6 சுருக்கம்

2.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

2.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

2.9 மேலும் வாசிப்புகள்

2.0 அறிமுகம்

19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பல அரசியல் சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு சவால் விடுத்தன.ஆங்கிலேயர்கள் பயிற்றுவிக்கும் ஊடகமாக ஆங்கிலம் பயன்படுத்துவதை உறுதி செய்ததால் அவை இந்தியாவின் முகத்தையே மாற்றி அமைத்தன. இது தேசியவாதம், ஜனநாயகம் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய கருத்துக்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வுக்கு வழிவகுத்தது.ஐரோப்பியப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தால் விளைந்த மனமாற்றம் பிரம்மா சமாஜம், பிரார்த்தனா சமாஜம், ஆரிய சமாஜம், ராமகிருஷ்ணா இயக்கம் ஆகிய மறுமலர்ச்சி இயக்கங்களால் கொண்டு வரப்பட்ட சமுதாய சமய சீர்திருத்தங்கள், தென்னிந்தியக் கிளர்ச்சி, வேலூர்க் கிளர்ச்சி, ஆங்கில ஆட்சிக்கெதிரான உள்நாட்டு எதிர்ப்புகள் ஆகியவற்றின் விளைவுகள் இவை யாவும் இந்திய தேசியம் உருவாக

குறிப்பு

வழிவகுத்தன. இதன் விளைவாக பல அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகள் 1885 க்கு முன் நிறுவப்பட்டன. பங்கபாஷா பிரகாசிக சபை, ஜமீன்தாரி சங்கம், வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் , பிரிட்டிஷ் இந்தியன் அசோசியேஷன் மற்றும் இந்தியா லீக். பம்பாய் கழகம், சென்னைவாசிகள் சங்கம் மற்றும் சென்னை மாகாஜன சங்கம் ஆகியவை முறையே கல்கத்தா, பம்பாய் மற்றும் சென்னை ராஜதானிகளில் துவங்கப்பட்டன.

2.1 குறிக்கோள்கள்

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

•பம்பாய் ராஜதானியில் தோன்றிய அமைப்புகள்

•பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கத்தின் செயல்பாடுகள்

•சென்னைவாசிகள் சங்கத்தின் பணிகள்

2.2 கிழக்கிந்திய சங்கம்

பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கம் மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் அவர்களுக்கு ஏதிரான அமைப்புகள் உருவாகக் காரணமாக இருந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவின் கல்வி முறையில் பயிற்று மொழியாக ஆங்கிலத்தை கட்டாயாமாக்கினார்கள். ஆனால் ஆங்கிலம் கற்ற இந்தியர்கள் இதன்மூலம் தேசியவாதம், மக்களாட்சி, அரசியல் உரிமைகள் போன்றவற்றைக் கற்றுக்கொண்டு ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகத் திரும்பினார்கள். 1836 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு அதிக அரசியல் அமைப்புகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. 1866 இல், தாதாபாய் நௌரோஜி லண்டனில் கிழக்கிந்திய சங்கத்தை ஏற்பாடு செய்தார். இந்த சங்கத்தின் நோக்கம், இந்திய நலனை மேம்படுத்த பிரிட்டிஷாரிடம் அழுத்தத்தை எற்படுத்துவதாகும். சிறிது காலம் கழித்து, இந்தியாவின் பல்வேறு நகரங்களில் அதன் கிளைகளைத் திறந்தார்.

வங்காளத்தில் அரசியல் சங்கங்கள்

இந்தியாவில் சமூக-அரசியல் சீர்திருத்தத்தைத் தொடங்கிய முதல் இந்தியத் தலைவர் ராஜா ராம்மோகன் ராய் ஆவார். அவர் மேற்கத்திய சிந்தனைகளால் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டார். உலகெங்கிலும் உள்ள

பிரபலமான இயக்கங்களை அவர் ஆதரித்தார்.1821இல், அரசியலமைப்பிற்குட்பட்ட அரசாங்கம் ஸ்பெயினில் நிறுவப்பட்டதை ராம்மோகன் ராய் கல்கத்தாவில் கொண்டாடினார். ராம்மோகன் ராய் பத்திரிகை சுதந்திரம் மற்றும் சிவில் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் பிற உயர் பதவிகளில் இந்தியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கோரினார். இத்தகைய நோக்கங்களையுடைய அரசியல் அமைப்புகளை ஒருங்கமைக்கும் பணியில் ராஜா ராம் மோகன்ராயின் ஆதரவாளர்கள் ஈடுபட்டனர்.

பங்கபாஷா பிரகாசிக சபா

ராஜாராம் மோகன்ராயின் ஆதரவாளர்களால் 1836-ல் 'பங்கபாஷா பிரகாசிக சபா' உருவானது. அப்போது தோற்றுவிக்கப்பட்ட முதல் அரசியல் சார்ந்த சங்கம் என்று இது அழைக்கப்பட்டது. அரசாங்கத்தின் கொள்கை மற்றும் நிர்வாகம் தொடர்பான பல்வேறு தலைப்புகளில் இது கவனம் செலுத்தியது. அரசக்கு மனுக்கள் அனுப்பி பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண முற்பட்டது. அரசின் நிர்வாகக் குறைபாடுகளைக் கண்டித்தது.

வங்காள நிலச் சுவான்தார்கள் சங்கம்

கல்கத்தா மற்றும் அதன் சுற்று வட்டாரப் பகுதிகளில் உள்ள நிலச்சுவான்தார்களால் 1837 இல் துவக்கப்பட்ட இயக்கமே வங்காள நிலச் சுவான்தார்கள் சங்கம் ஆகும். சாதி,சமய, இன வேறுபாடின்றி நிலத்தின் உரிமையாளர்கள் இதில் உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். இச்சங்கத்தின் கூட்டங்கள் வங்கத்தின் பல பகுதிகளில் நடத்தப்பட்டன.அரசியலமைப்பிற்குட்பட்ட வழிகளின் மூலம் தங்களின் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகாண இவர்கள் முற்பட்டனர்.

வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம்

இந்த சங்கம் ஏப்ரல் 1843 இல் உருவாக்கப்பட்டது. இந்தச் சங்கத்தின் நோக்கம் பிரிட்டிஷ் இந்திய மக்களின் உண்மையான நிலை தொடர்பான தகவல்களை சேகரித்தல் மற்றும் பரப்புதல், மற்றும் அமைதியான மற்றும் சட்டப்பூர்வமான தன்மைக்கான பிற வழிகளைப் பயன்படுத்தி மக்கள் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கும், நியாயமான உரிமைகளை நிலைநாட்டவும் ஆகும். ஸ்காட்லாந்தின் விடுதலைப் போராட்ட வீரரான

ஜார்ஜ் தாம்சன் துவாரக் நாத் தாகூருடன் இணைந்து இந்தியாவில் இவ்வமைப்பு தோன்றக் காரணமாக இருந்தார். மேலைநாட்டு முறையில் அமைக்கப்பட்ட ஓர் அரசியல் அமைப்பு வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கமாகும்.

பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம்

நில உரிமையாளரின் தோல்வி காரணமாக வங்காள நிலச் சுவான்தார்கள் சங்கம் மற்றும் வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் ஆகிய , இரண்டு சங்கங்களும் 1851 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 29 ஆம் தேதி இணைக்கப்பட்டு பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் என அழைக்கப்பட்டது. இந்த சங்கம் நிலப்பிரபுத்துவ உறுப்பினர்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது மற்றும் இந்த சங்கத்தின் முதன்மை நோக்கமாக நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தின் நலன்களை பாதுகாப்பதாக இருந்தது.

இந்தியா லீக்

1875 டிசம்பர் 23இல் சிசிர் குமார் கோஸ் இந்த சங்கத்தை நிறுவினார். இந்த சங்கத்தின் நோக்கம் மக்களிடையே தேசிய உணர்வை ஏற்படுத்துவதாகும். இந்த சங்கம் அரசியல் கல்வியை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. கிழக்கிந்திய மக்களிடையே அரசியல் உணர்வு ஏற்பட்டதற்கு இந்த அமைப்பு காரணமாக இருந்தது. வங்கத்துக்கு வெளியே அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகளோடு தொடர்பை ஏற்படுத்துவதில் தீவிரக் கவனம் செலுத்திய முதல் அமைப்பு இந்தியா லீக் ஆகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1.வங்காள நிலச்சுவான்தார்கள் சங்கம் எந்த ஆண்டு துவக்கப்பட்டது?

2.எந்த இரு சங்கங்களை இணைத்து பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது?

பம்பாயில் அரசியல் சங்கங்கள்

2.3 பம்பாய் கழகம்

பம்பாய் கழகம் , பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் முறையில் 26 ஆகஸ்ட் 1852 இல் கல்கத்தாவில் நிறுவப்பட்டது.இந்தியப் பிரதிநிதியும் அதில்

குறிப்பு

இடம்பெற வேண்டுமென இது வலியுறுத்தியது. உயர் சேவைகளில் இருந்து இந்தியர்களை விலக்குதல், மற்றும் ஆடம்பரமான செலவுகள் என்ற கொள்கையை சங்கம் கண்டித்தது. 1853 இல் பம்பாய் கழகம் இந்திய நிர்வாக நடைமுறையைக் கடுமையாக விமர்சித்தும், புதிய சட்ட மன்றங்களை அமைக்க வலியுறுத்தியும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திற்கு ஒரு விண்ணப்பத்தை அனுப்பியது. அவ்விண்ணப்பம் இலண்டனில் பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. இந்த சங்கம் நீண்ட காலம் நீடிக்கவில்லை.

சென்னையில் அரசியல் சங்கங்கள்

2.4 சென்னை வாசிகள் சங்கம்

இது1852,பிப்ரவரி 26 அன்று கல்கத்தாவில் உள்ள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கத்தின் கிளையாக அமைக்கப்பட்டது. சி.ஏகாம்பர முதலியார் அதன் தலைவராக இருந்தார். கி. லக்ஷ்மனராசு செட்டி, பி.அப்பாசாமி பிள்ளை போன்றோர் அதன் முக்கிய உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். மேற்கத்திய முறையில் தென்னிந்தியாவில் துவக்கப்பட்ட முதல் அரசியல் அமைப்பு இதுவாகும்.வரிகுறைப்பு,வரி வசூலிப்புக் கொடுமையை தளர்த்துதல்,பாதைகள், பாலங்கள், நீர்ப்பாசனப் பணிகள், கல்வி ஆகியவற்றை விரிவுபடுத்துதல், நிர்வாகத்தையும், நீதித்துறையையும் சீர்திருத்துதல் ஆகியவை பற்றியும் இச்சங்கம் போராடியது. 1853 இன் சாசனச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பு சென்னைவாசிகள் சங்கம் பாராளுமன்றத்திற்கு மனு அனுப்பியது. இது பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் மற்றும் பம்பாய் கழகம் போன்ற அமைப்புகள் வைத்த கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது. இருப்பினும், சென்னைவாசிகள் சங்கம் பிரபலமாகவில்லை.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

3.பூனா கழகம் எவ்வாறு பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது?

4.பூனா சர்வஜனிக் சபையின் முக்கியத் தலைவர்கள் யார்?

5.சென்னைவாசிகள் சங்கம் துவக்கப்பட்டபோது அதன் தலைவராக இருந்தவர் யார்?

2.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

குறிப்பு

1. 1837
2. வங்காள நிலச் சுவான்தார்கள் சங்கம் மற்றும் வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம்
3. பூனா சர்வஜனிக் சபை
4. ரானடே, கோபால கிருஷ்ண கோகலே, திலகர்
5. சி.ஏகாம்பர முதலியார்

2.6 சுருக்கம்

• 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பல அரசியல் சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு சவால் விடுத்தன.

• சமுதாய சமய சீர்திருத்தங்கள், தென்னிந்தியக் கிளர்ச்சி, வேலூர்க் கிளர்ச்சி, ஆங்கில ஆட்சிக்கெதிரான உள்நாட்டு எதிர்ப்புகள் ஆகியவற்றின் விளைவுகள் இவை யாவும் இந்திய தேசியம் உருவாக வழிவகுத்தன.

• இதன் விளைவாக பல அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகள் 1885 க்கு முன் நிறுவப்பட்டன.

• இந்தியாவில் சமூக-அரசியல் சீர்திருத்தத்தைத் தொடங்கிய முதல் இந்தியத் தலைவர் ராஜா ராம்மோகன் ராய் ஆவார்.

• ராம்மோகன் ராய் பத்திரிகை சுதந்திரம் மற்றும் சிவில் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் பிற உயர் பதவிகளில் இந்தியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கோரினார்.

• 1866 இல், தாதாபாய் நௌரோஜி லண்டனில் கிழக்கிந்திய சங்கத்தை ஏற்பாடு செய்தார்.

குறிப்பு

• ராஜாராம் மோகன்ராயின் ஆதரவாளர்களால் 1836-ல் 'பங்கபாஷா பிரகாசிக சபா' உருவானது. அப்போது தோற்றுவிக்கப்பட்ட முதல் அரசியல் சார்ந்த சங்கம் என்று இது அழைக்கப்பட்டது.

• கல்கத்தா மற்றும் அதன் சுற்று வட்டாரப் பகுதிகளில் உள்ள நிலச்சுவான்தார்களால் 1837 இல் துவக்கப்பட்ட இயக்கமே வங்காள நிலச் சுவான்தார்கள் சங்கம் ஆகும்.

• இச்சங்கத்தின் கூட்டங்கள் வங்கத்தின் பல பகுதிகளில் நடத்தப்பட்டன. அரசியலமைப்பிற்குட்பட்ட வழிகளின் மூலம் தங்களின் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகாண இவர்கள் முற்பட்டனர்.

• வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் ஏப்ரல் 1843 இல் உருவாக்கப்பட்டது.

• ஸ்காட்லாந்தின் விடுதலைப் போராட்ட வீரரான ஜார்ஜ் தாம்சன் துவாரக் நாத் தாகூருடன் இணைந்து இந்தியாவில் இவ்வமைப்பு தோன்றக் காரணமாக இருந்தார்.

•மேலைநாட்டு முறையில் அமைக்கப்பட்ட ஓர் அரசியல் அமைப்பு வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கமாகும்.

• 1875 டிசம்பர் 23 இல் சிசிர் குமார் கோஸ் இந்தியா லீக் என்ற சங்கத்தை நிறுவினார். இந்த சங்கத்தின் நோக்கம் மக்களிடையே தேசிய உணர்வை ஏற்படுத்துவதாகும்.

• பம்பாய் கழகம் , பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் முறையில் 26 ஆகஸ்ட் 1852 இல் கல்கத்தாவில் நிறுவப்பட்டது. இந்தியப் பிரதிநிதியும் அதில் இடம்பெற வேண்டுமென இது வலியுறுத்தியது.

• பம்பாய் கழகத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு துவக்கப்பட்ட ஓர் அமைப்பே பூனா கழகம் ஆகும். இது 1867இல் துவக்கப்பட்டது.

• மூன்றாண்டுகளுக்கு பின் இவ்வமைப்பு பூனா சர்வஜனிக் சபை எனப்பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு செயல்பட்டது.

• .சென்னைவாசிகள் சங்கம் 1852,பிப்ரவரி 26 அன்று கல்கத்தாவில் உள்ள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கத்தின் கிளையாக அமைக்கப்பட்டது. சி.ஏகாம்பர முதலியார் அதன் தலைவராக இருந்தார்.

• இது பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் மற்றும் பம்பாய் கழகம் போன்ற அமைப்புகள் வைத்த கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது. இருப்பினும், சென்னைவாசிகள் சங்கம் பிரபலமாகவில்லை.

2.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

பங்கபாஷா பிரகாசிக சபா: ராஜாராம் மோகன்ராயின் ஆதரவாளர்களால் 1836-ல் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பு ஆகும்.

இந்தியா லீக்: சிசிர் குமார் கோஸ் என்பவரால் 1875 டிசம்பர் 23இல் இந்த சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது.

ஜார்ஜ் தாம்சன்: ஸ்காட்லாந்தின் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்

2.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. நிலச்சுவான்தார் சங்கத்தின் பணி யாது?
2. இந்தியக்கழகத்தின் நோக்கம் யாது?
3. சென்னை மகாஜன சபை பற்றி நீ அறிவது யாது?

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. பூனா சர்வஜனிக் சபை பற்றி குறிப்பு வரைக.
2. சென்னைவாசிகள் சங்கத்தின் பணிகளை விளக்குக.

2.9 மேலும் படிக்க

1. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010

2. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018

3. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010

4. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016

5. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

அலகு – 3

1885 ஆம் ஆண்டிற்கு முந்தைய சங்கங்கள்

சென்னை மகாஜன சங்கம்- பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம்- தேசிய எழுச்சிக்கான காரணங்கள்

கட்டமைப்பு

3.0 அறிமுகம்

3.1 குறிக்கோள்கள்

3.2 சென்னை மகாஜன சங்கம்

3.3 பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம்

3.4 தேசிய எழுச்சிக்கான காரணங்கள்

3.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

3.6 சுருக்கம்

3.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

3.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

3.9 மேலும் வாசிப்புகள்

3.0 அறிமுகம்

இந்திய தேசிய விடுதலைப்போராட்டத்தில் சென்னை மாகஜன சங்கமும், பம்பாய் மாகாண சங்கமும் முக்கியப் பங்கு வகித்தன. அவை இந்திய மக்களின் குறைகளை விண்ணப்பங்கள் மூலம் அங்கிலம் அரசிடம் எடுத்துச் சென்றன. அதுபோல இந்திய தேசிய இயக்கம் தோன்றுவதற்கு

பல்வேறு காரணங்கள் அணிவகுத்து நின்றன. அதற்கு முழு முதற் காரணமாக இருந்தது இந்தியர்கள் அனைவரும் ஒரே குடையின்கீழ் ஆட்சி செய்யப்பட்டதே.இதன் காரணமாக இந்தியர்கிடையே அரசியல் ஒற்றுமை வெளிப்பட்டது. இது சிறிது சிறிதாக அதிகரித்து தேசிய இயக்கமாக மாறியது.

3.1 குறிக்கோள்கள்

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

•பம்பாய் ராஜதானியில் தோன்றிய அமைப்புகள்

•தேசிய எழுச்சிக்கான காரணங்கள்

3.2 சென்னை மகாஜன சபை

1884 மே 16 ஆம் நாள் சென்னை மகாஜன சங்கம் துவக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக ரெங்கைய நாயுடுவும், செயலர்களாக விஜயராகவாச்சாரியும், அனந்தாச்சார்லுவும் பொறுப்பு வகித்தனர்.இச்சபை அரசாங்க சார்பற்ற கற்றோரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டிருந்தது. பிற அமைப்புகளோடு இணைந்து இச்சபை செயப்பட்டது. ரிப்பன் பிரபுவிற்கு நடந்த பாராட்டுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்க ஒரு குழுவையும் பம்பாய்க்கு அனுப்பியது. சென்னையில் இரண்டு மாநாடுகள் சென்னை மகாஜன சபையால் நடத்தப்பட்டன. இந்திய தேசிய காங்கிரசின் முதல் கூட்டம் பம்பாயில் நடைபெற்றபோது அதில் பங்கேற்க தனது பிரதிநிதிகளையும் இச்சபை அனுப்பியது.

3.3 பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம்

பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம் 1885 ஜனவரி 31ஆம் நாள் பக்ருதீன் தியாப்சி மற்றும் பெரோஷா மேத்தா ஆகியோரால் துவக்கப்பட்டது. மக்களின் பிரச்சனைகளை பொதுக்கூட்டங்கள், தீர்மானங்கள், விண்ணப்பங்கள் மூலம் அரசுக்கு எடுத்துரைத்தது. தேசிய தந்தி சங்கத்தை அமைப்பதற்கான முயற்ச்சியை மேற்கொண்டது. இந்தியக்கழகம், சென்னை மகாஜன சபை, பூனா சர்வஜனிக் சபை ஆகியவற்றோடு சேர்ந்து பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம் பிரிட்டிஷ்

வாக்காளர்களுக்கு இந்திய நிலை பற்றி முறையீடு செய்தது.மூன்று தூதுக் குழுக்களை இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பியது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் பம்பாயில் கூடுவதற்கான ஏற்பாடுகளை பம்பாய் ராஜதானிக் கழகமே மேற்கொண்டது.

பூனா சர்வஜனிக் சபை

பம்பாய் கழகத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு துவக்கப்பட்ட ஓர் அமைப்பே பூனா கழகம் ஆகும். இது 1867இல் துவக்கப்பட்டது. மூன்றாண்டுகளுக்கு பின் இவ்வமைப்பு பூனா சர்வஜனிக் சபை எனப்பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு செயல்பட்டது. மக்களுக்கும் அரசிற்கும் இடையே ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்துவதையே இது நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.பம்பாயில் 1872 மற்றும் 1876 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின்போது இச்சபை நிவாரணப்பணிகளில் ஈடுபட்டது. ரானடே, கோபால கிருஷ்ண கோகலே, திலகர் போன்றோர் இவ்வமைப்பின் முக்கியத் தலைவர்கள் ஆவர்.

இந்தியக் கழகம்

1876 ஜூலை 26 இல் கல்கத்தாவில் சுரேந்திரநாத் பானர்ஜியால் இந்த அமைப்பு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் பலமிக்க பொதுமக்கள் கருத்தை உருவாக்குவது மற்றும் இந்து முஸ்லிம்களுக்கிடையே இணக்கமான நட்புறவை ஏற்படுத்துவதையும் இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்தியப் பொதுப் பணித்துறைத் தேர்வு எழுதுவதற்கான உச்ச வயது வரம்பை 21லிருந்து 19 ஆகக் குறித்த ஆங்கில அரசின் நடவடிக்கைக்கெதிராக போராட்டத்தைத் தொடக்கி சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி இந்தியா முழுவதும் சுற்றுப் பயணம் செய்தார். இந்தியக் கழகம் தனது முதல் தேசிய மாநாட்டை 1883 டிசம்பர் 29, 30 ஆகிய தேதிகளில் நடத்தியது. 1885 இல் பம்பாயில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கூடிய அதே நாளில் இந்தியக் கழகம் தன் இரண்டாவது மாநாட்டை நடத்தியது.

3.4 இந்திய தேசிய இயக்கம் தோன்ற காரணங்கள்

குறிப்பு

இந்தியாவில் தேசியம் என்ற கருத்து முளைத்து,வேரூன்றி அது ஒரு இயக்கமாக உருவெடுத்தது. பல்வேறு காரணங்களின் ஒருமித்த விளைவால் இந்தியாவில் தேசிய இயக்கம் தோன்றியது. ஆங்கில ஆதிக்கத்தின் பிடியில் இந்தியா சிக்கி தவித்தபோது , இந்தியா நமது நாடு, நாமெல்லாம் இந்தியர் என்ற உணர்வு மக்களிடம் தலைதூக்கியது. ஆங்கிலேயர் இந்தியர்களை இழிவாக நடத்தியதும், இந்தியப் பொருளாதாரம் சீர்குலைந்ததும் தேசிய இயக்கத்தின் தோற்றத்தைத் துரிதுபடுத்தின.

ஆங்கிலேயர்களின் நிர்வாக முறை

காலனி ஆதிக்க ஆட்சியில் இந்தியாவின் நிர்வாகம் முழுவதும் ஒரே குடையின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. இதன் மூலம் நாட்டின் பல பகுதி மக்களிடையே பொருளாதார, அரசியல் தொடர்புகள் ஏற்ப்பட்டன. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி நாட்டு மக்களிடையே அரசியல் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி நான் அனைவரும் இந்தியர் என்ற உணர்வையும், தாம் அன்கிலேயரிடத்தில் இருந்து வேறுபட்டவர்கள் என்ற எண்ணத்தையும் விதைத்தது.

ஆங்கிலக் கல்விமுறை ஏற்படுத்திய தாக்கம்

ஆங்கிலக்கல்வி முறை இந்தியர்களின் தேசிய எழுச்சிக்கு முக்கிய காரணமாக விளங்கியது. ஆங்கிலக்கல்வியின் மூலம் ஆரோப்பாவின் முற்போக்குக் கருத்துக்கள் இந்திய மக்களைச் சென்றடைந்தன.மேலைநாட்டு அறிஞர்களான வால்டேர், ரூசோ, ரஸ்கின், தாமஸ் கார்லைல், ஜான் ஸ்டுவர்ட் மில் போன்றோரின் கருத்துக்களை மக்கள் விரும்பிப் படித்தனர். இதனால் இந்திய மக்களின் மனங்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஐரோப்பியத் தொடர்பு

இந்தியாவில் ஏற்பட்ட ஆங்கில ஆட்சியின் மூலம் ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் இந்தியர்களுக்கு தொடர்பு ஏற்பட்டது. இந்தியர்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு சென்று கல்வி கற்று அவர்களின் அரசியல், கலாச்சாரம் பற்றி முழுமையாகத் தெரிந்துகொண்டனர். குறிப்பாக

ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிலவிய தேசிய உணர்வு இந்தியர்களைத் தூண்டியது. குறிப்பாக பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் விளைவாக உருவான சுதந்திரம்,சமத்துவம்,சகோதரத்துவம் போன்ற கருத்துக்கள் இந்திய இளைஞர்களிடையே எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது.

தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி

இந்தியர்களிடையே தேசிய உணர்வு தலைதூக்க தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் ஒரு காரணமாகும். போக்குவரத்தில் ஏற்ப்பட்ட வளர்ச்சியின் காரணமாக நாட்டில் ஒரு பகுதியில் இருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு எளிதாக சென்று வர முடிந்தது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் அமைக்கப்பட்ட இருப்புப் பாதைகள் ரயில் போக்குவரத்தின் வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக இருந்தது. தபால் தந்தித் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியும் மக்கள் தங்களுக்குள் தொடர்பு கொள்ள வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தன.இது மக்களிடையே தேசிய உணர்வு வரக் காரணமாக இருந்தன.

சமூக சமய விழிப்புணர்வு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் தோன்றிய சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார்கள். ராஜாராம் மோகன்ராய் , சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி, சுவாமி விவேகானந்தர், கேசவ் சந்திரசென், தேவேந்திரநாத் தாகூர், ஈஸ்வர சந்திர வித்யாசாகர், டாக்டர் அன்னிபெசன்ட் போன்றோர் இந்தியாவின் பழம் பெருமைகளை மக்களிடம் எடுத்துக்கூறி அதன்மூலம் அவர்களிடம் தேசிய உணர்வை வளர்த்தார்கள். அவர்கள் ஏற்படுத்திய பிரம்மா சமாஜம், பிரார்த்தனா சமாஜம், ஆரிய சமாஜம், ராமகிருஷ்ணா இயக்கம், பிரம்மஞான சபை போன்ற அமைப்புகள் மக்களிடம் இருந்த மூட நம்பிக்கைகளைப் போக்கி அவர்களிடம் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தின.

செய்தித்தாள்களின் பங்கு

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் ஆங்கிலத்திலும், வட்டார மொழியிலும் பல்வேறு செய்த்தித் தாள்களும்,இதழ்களும் தோன்றி தேசியக் கருத்துக்களை மக்களின் மனங்களில் விதைத்தன. தி ஹிந்து, சுதேசமித்திரன், கேசரி, திராவிடன், ஜஸ்டிஸ், ஆந்திர பிரகாசிகா, மராட்டா, அமிர்த பஜார் பத்திரிகா, பாம்பே சமாச்சார் போன்ற பத்திரிகைகள் தேசியக்

குறிப்பு

கருத்துகளைத் தாங்கி வெளிவந்தன. இப் பத்திரிகைகளில் இந்திய தேசியத் தலைவர்களான மகாத்மா காந்தி, ஜவகர்லால் நேரு, திலகர், ரபீந்திரநாத் தாகூர், அரவிந்தகோஷ், பிபின் சந்திரபால், வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, சுப்ரமணிய பாரதியார் , பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி போன்றோர் எழுதிய பாடல்களும், கட்டுரைகளும் மக்களிடம் தேச விடுதலையைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தின. இப் பத்திரிகைகள் ஆங்கில அரசின் பொருளாதார சுரண்டலையும், தவறான நிர்வாகத்தையும் மக்களுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காண்பித்தன.

புதிய வர்க்கப் பிரிவினரின் பங்கு

செய்தி, சாலைப் போக்குவரத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றமும் தொழிற்சாலைகளின் வசதியும் சமூகத்தில் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் என்ற புதிய பிரிவினர் தோன்றக் காரணமாக அமைந்தன.இதில், வியாபாரிகள், வங்கியாளர்கள்,நிலச்சுவான்தார்கள், செல்வந்தர்கள் போன்றோர் இடம் பெற்றிருந்தனர். ஆங்கிலேயர்களின் பொருளாதார சுரண்டலால் பாதிக்கப்பட்ட இவர்கள் வட்டார அளவில் பல அமைப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஆங்கிலேய ஆட்சியை எதிர்க்கத் துணிந்தனர். இவர்களின் அமைப்புகளானது பம்பாய், சென்னை, கல்கத்தா போன்ற நகரங்களில் மட்டுமல்லாது நாடு முழுவதும் மக்களிடையே மிகப் பெரிய எழுச்சியை ஏற்படுத்தின.

வெளிநாட்டு விடுதலைப் போராட்டங்கள் ஏற்படுத்திய தாக்கம்

ஆங்கில காலனி ஆதிக்கக் கொள்கையை எதிர்த்துப் போராடிய இந்தியர்களுக்கு வெளிநாடுகளில் நடந்த விடுதலைப் போராட்டங்கள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.குறிப்பாக ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக நடைபெற்ற அமெரிக்க விடுதலைப் போரும், பூர்போன் வம்ச கொடுங்கோலாட்சிக்கு எதிராக நடைபெற்ற பிரெஞ்சுப் புரட்சியும் படித்த இந்தியர்களை மிகவும் கவர்ந்தன.மேலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் பல நாடுகளில் நடந்த விடுதலைப் போராட்டங்களும், புரட்சிகளும் இந்தியர்களின் மனங்களிலும் புரட்சி எண்ணத்தைத் தூண்டின.

குறிப்பு

லிட்டன் பிரபுவின் அடக்குமுறைக் கொள்கை

இந்தியாவின் வைசிராயாக இருந்த லிட்டன் பிரபுவின் அடக்குமுறைக் கொள்கைகள் இந்தியர்களின் தேசிய எழுச்சியை அதிகப்படுத்தின. இந்தியா வறட்சியின் பிடியில் சிக்கித் தவித்தபோது அவர் ஆப்கனுடன் போரில் ஈடுபட்டு அரசுப் பணத்தை வீணடித்தார். மேலும் அவர் ஆடம்பரமாக நடத்திய டெல்லி தர்பாரும் அரசு கருவூலத்தைக் காலி செய்தது. எரிகின்ற நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றுவது போல 1878 இல் அவர் கொண்டுவந்த தாய்மொழி பத்திரிகைச் சட்டம் பத்திரிகைகளின் சுதந்திரத்தைப் பறித்தது. மேலும் அவர் இயற்றிய ஆயுதச் சட்டம் இந்தியர்கள் ஆயுதம் வைத்துக் கொள்ளும் உரிமையைப் பறித்தது. இந்தியர்கள் பொதுப்பணித் தேர்வு எழுதுவதற்கான வயது வரம்பை 21லிருந்து 19 ஆக குறைத்தது படித்த இளைஞர்கள் மத்தியில் கோபத்தை மூட்டியது.

இல்பர்ட் மசோதா

1880 ஆம் ஆண்டு இந்திய வைசிராயாக இருந்த ரிப்பன் பிரபு இந்தியர்களின் எதிர்ப்பை சம்பாதித்த தாய் மொழிப் பத்திரிகைச் சட்டத்தை தள்ளுபடி செய்தார். மேலும் இந்தியர்களுக்கு சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்த எண்ணிய அவர் 1883 இல் இல்பர்ட் மசோதாவை அறிமுகம் செய்தார். இதன்மூலம் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒரு ஐரோப்பியரை இந்திய நீதிபதிகள் விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்க அதிகாரம் அளித்தது. ஐரோப்பிய நீதிபதிகளுக்கு இணையாக இந்திய நீதிபதிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட இந்த உரிமையை ஆங்கிலேயர்கள் எதிர்த்தனர். ஆங்கிலேயர்களின் எதிர்ப்புக்கு பணிந்து இம்மசோதா ஆங்கிலேயர்களுக்கு சாதகமாக மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இது இந்தியர்களிடையே கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தி அரசுக்கு எதிராக மக்கள் போராடக் காரணமாக இருந்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1.ஆயுதச் சட்டம் எந்த ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது?

2.ஆயுதக் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர் யார்?

3.இல்பர்ட் மசோதா யாரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது?

3.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

குறிப்பு

1. 1878

2.வைசிராய் லிட்டன் பிரபு

3.வைசிராய் ரிப்பன் பிரபு

3.6 சுருக்கம்

• 1876 ஜூலை 26 இல் கல்கத்தாவில் சுரேந்திரநாத் பானர்ஜியால் இந்தியக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

• இந்தியாவில் பலமிக்க பொதுமக்கள் கருத்தை உருவாக்குவது மற்றும் இந்து முஸ்லிம்களுக்கிடையே இணக்கமான நட்புறவை ஏற்படுத்துவதையும் இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

• காலனி ஆதிக்க ஆட்சியில் இந்தியாவின் நிர்வாகம் முழுவதும் ஒரே குடையின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது.

• ஆங்கிலக்கல்வி முறை இந்தியர்களின் தேசிய எழுச்சிக்கு முக்கிய காரணமாக விளங்கியது. ஆங்கிலக்கல்வியின் மூலம் ஆரோப்பாவின் முற்போக்குக் கருத்துக்கள் இந்திய மக்களைச் சென்றடைந்தன.

• இந்தியாவில் ஏற்பட்ட ஆங்கில ஆட்சியின் மூலம் ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் இந்தியர்களுக்கு தொடர்பு ஏற்பட்டது.

• தபால் தந்தித் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியும் மக்கள் தங்களுக்குள் தொடர்பு கொள்ள வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தன.இது மக்களிடையே தேசிய உணர்வு வரக் காரணமாக இருந்தன.

• பிரம்மா சமாஜம், பிரார்த்தனா சமாஜம், ஆரிய சமாஜம், ராமகிருஷ்ணா இயக்கம், பிரம்மஞான சபை போன்ற அமைப்புகள் மக்களிடம் இருந்த மூட நம்பிக்கைகளைப் போக்கி அவர்களிடம் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தின.

• பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் ஆங்கிலத்திலும், வட்டார மொழியிலும் பல்வேறு செய்த்தித் தாள்களும்,இதழ்களும் தோன்றி தேசியக் கருத்துக்களை மக்களின் மனங்களில் விதைத்தன.

• ஆங்கிலேயர்களின் பொருளாதார சுரண்டலால் பாதிக்கப்பட்ட நடுத்தர மக்கள் வட்டார அளவில் பல அமைப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஆங்கிலேய ஆட்சியை எதிர்க்கத் துணிந்தனர்.

• ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக நடைபெற்ற அமெரிக்க விடுதலைப் போரும், பூர்போன் வம்ச கொடுங்கோலாட்சிக்கு எதிராக நடைபெற்ற பிரெஞ்சுப் புரட்சியும் படித்த இந்தியர்களை மிகவும் கவர்ந்தன.

• மேலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் பல நாடுகளில் நடந்த விடுதலைப் போராட்டங்களும், புரட்சிகளும் இந்தியர்களின் மனங்களிலும் புரட்சி எண்ணத்தைத் தூண்டின.

• இந்தியாவின் வைசிராயாக இருந்த லிட்டன் பிரபுவின் அடக்குமுறைக் கொள்கைகள் இந்தியர்களின் தேசிய எழுச்சியை அதிகப்படுத்தின.

• 1878 இல் அவர் கொண்டுவந்த தாய்மொழி பத்திரிகைச் சட்டம் பத்திரிகைகளின் சுதந்திரத்தைப் பறித்தது. மேலும் அவர் இயற்றிய ஆயுதச் சட்டம் இந்தியர்கள் ஆயுதம் வைத்துக் கொள்ளும் உரிமையைப் பறித்தது.

• ஆங்கிலேயர்களின் எதிர்ப்புக்கு பணிந்து இல்பர்ட் மசோதா ஆங்கிலேயர்களுக்கு சாதகமாக மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இது இந்தியர்களிடையே கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தி அரசுக்கு எதிராக மக்கள் போராடக் காரணமாக இருந்தது.

3.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

• பூனா கழகம் : பம்பாய் கழகத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு பூனாவில் துவக்கப்பட்ட அரசியல் இயக்கமாகும்.

• வால்டேர் : பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு வித்திட்ட அறிஞர். இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் மூலம் எழுச்சி பெற்ற மக்கள் புரட்சியில் ஈடுபட்டனர்.

• பிரகடனம் : பிரகடனம் என்பது கொள்கைகளை விளக்கக்கூடிய அறிக்கையாகும்.

• கவர்னர் ஜெனரல் : இவர் ஆங்கில கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஆட்சியில் நிர்வாகத்தை கவனித்து வந்த அதிகாரி ஆவார்.இவர் தலைமை ஆளுநர் என அழைக்கப்படுகிறார்.

3.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1.தாய்மொழிப் பத்திரிகைச் சட்டம் என்றால் என்ன?
2.ஆயுதச் சட்டம் பற்றி நீ அறிவது யாது?
3.இல்பர்ட் மசோதாவின் முக்கியத்துவம் யாது?

நெடுவிடை வினாக்கள்

1.இந்திய தேசிய இயக்கம் தோன்றுவதற்கான காரணங்களைப் பட்டியலிடுக.

3.9 மேலும் படிக்க

1.இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010
2.க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018
3.மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010
4.இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016
5.ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

தொகுதி – II

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மற்றும் காங்கிரஸின் பிளவு

அலகு - IV

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் - நோக்கங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள்- ஏ.ஓ.ஹியூம், தாதாபாய் நெளரோஜி, டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி, விஜயராகவாச்சாரியார்

கட்டமைப்பு

4.0 அறிமுகம்

4.1 குறிக்கோள்கள்

4.2 இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் - நோக்கங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள்

4.3 ஆரம்பகால தேசியவாதிகள் மற்றும் அவர்கள் திட்டங்கள்

4.4 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

4.5 சுருக்கம்

4.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

4.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

4.8 மேலும் வாசிப்புகள்

4.0 அறிமுகம்

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் 1885 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. பல காரணிகள் அதன் உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்தன. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் சாதி, மதம், மொழி போன்ற வேறுபாடின்றி மக்களை ஒருங்கிணைக்கும் நோக்கத்துடன் நிறுவப்பட்டது. அதன் ஸ்தாபனத்திற்குப் பிறகு, காங்கிரஸ் சில அரசியல், பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் பல முக்கிய உறுப்பினர்கள் தேசிய உணர்வை வளர்ப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். இந்த அலகு இந்த உறுப்பினர்களின் பங்கு பற்றி விரிவாக விவாதிக்கும்.

4.1 குறிக்கோள்கள்

குறிப்பு

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நோக்கம் பற்றி விவாதித்தல்

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் பல்வேறு உறுப்பினர்களின் பங்களிப்புகளை விளக்குதல்

சி.விஜயராகவாச்சாரியாரின் பங்களிப்பை ஆராய்தல்

தாதாபாய் நௌரோஜியின் செல்வத்தின் வடிகால் கோட்பாட்டை அறிதல்

4.2 இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் - நோக்கங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள்

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் பலரின் முயற்சியால் உருவானது. நாடு முழுவதும் பல அரசியல் சங்கங்களின் தோற்றம் மற்றும் தேசபக்தி மற்றும் தேசியவாத கருத்துக்களின் பரவல் ஆகியவை இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அடித்தளத்தை தயார் செய்தன. இது 1885 இல் உருவாக்கப்பட்டது. அது எவ்வாறு தோன்றியது, அதனை உருவாக்கியவர் யார், அதனுடைய உண்மையான நோக்கம் என்ன என்பனவற்றில் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. மக்கள் தங்கள் எண்ணங்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கும், அனைத்து மக்களும் ஈடுபடும் சுதந்திரப்போராட்டத்தைப் பரவலாக அமைக்கும் பொருட்டும், பொது மக்களிடையே அரசியல் உணர்வைப் பரப்பவும் ஒரு அனைத்திந்திய அமைப்பு அவசியம் என்பதை அரசியல் விழிப்பு கொண்ட இந்தியர் தெளிவாக உணரலையினர்.ஏ.ஓ. ஹியூம் அதன் அடித்தளத்தை அமைத்தார். காங்கிரசின் தோற்றம் இயல்பானது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்தியாவின் பல்வேறு இடங்களில் துவக்கப்பட்ட அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகளின் தவிர்க்க முடியாத இயற்கையான விளைவே காங்கிரசின் தோற்றமாகும்.ஆங்கிலேய ஆட்சியின் சர்வாதிகாரம், அதை எதிர்த்து நடந்த அரசியல் கிளர்ச்சிகள், இந்திய மறுமலர்ச்சி, இந்தியா முழுவதும் தோன்றிய பிராந்திய

அமைப்புகள் ஆகியவை காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கின. காங்கிரசின் வரலாற்றை எழுதிய பட்டாபி சீதாராமையா "இந்திய தேசிய காங்கிரசைத் தோற்றுவித்தவர் யார் என்பது தெளிவாக இல்லை. 1877 இல் கூடிய தர்பார் அலது கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற பன்னாட்டு கண்காட்சியே காங்கிரஸ் முன்மாதிரியாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்" என்கிறார்.

டப்ரின் பிரபுவின் பங்கு

"காங்கிரசின் ஞானக்குழந்தை" என்று கருதப்படும் இந்திய வைசிராய் டப்ரின் பிரபுவே காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் காரணகர்த்தா என்று லாலா லஜபதிராய் கருதினார். அரசாங்கத்துக்கும் மக்களுக்குமிடையே ஒரு இணைப்புப் பாலமாக இருக்கக்கூடிய தேசிய அமைப்பை அமைக்குமாறு டப்ரின் பிரபு தன்னை கலந்தாலோசித்த ஏ.ஓ. ஹியூமிடம் கூறியதாகக் கருதப்படுகிறது. அந்த ஆலோசனையின்படியே ஹியூம் இந்திய தேசிய காங்கிரசைத் தோற்றுவித்தார் எனச் சொல்லப்படுகிறது.

ஏ.ஓ.ஹியூமின் பங்கு

ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹியூம்தான் காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்கு முழுக்காரணம் எனக் கருதிய டபிள்யு.சி. பானர்ஜி ஹியூமை காங்கிரசின் தந்தை என வர்ணித்தார். இந்திய அரசுப்பணியில் இருந்த ஹியூம் அரசாங்க சார்பற்ற ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் இந்தியாவில் 1857 இல் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியைவிட மோசமான கொந்தளிப்பு ஏற்படக்கூடும் என்று அறிந்து, அத்தகைய ஆபத்தைத் தவிர்க்கவே காங்கிரசைத் தோற்றுவித்தார் என்று கருதப்படுகிறது. மக்களின் சீற்றத்துக்குத் தக்க வடிகாலமைப்பதே பிரிட்டிஷ் பேரரசின் நலனுக்கு உகந்தது என்றுணர்ந்த ஹியும் காங்கிரசைத் துவக்கினார். மேலும் அத்தகைய அமைப்பு இங்கிலாந்தில் உள்ளது போன்ற அரசாங்கத்தின் பொறுப்பான எதிர்க்கட்சியாக செயலபடலாமென்றும், அரசாங்கச் சார்பற்றோருக்குமிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தலாமென்றும் ஹியூம் காங்கிரசைத் தோற்றுவித்தார்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உறுப்பினர்களில் முக்கியமானவர்கள் பெரோஸ்ஷா மேத்தா, டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி, ஆனந்தமோகன் போஸ், பத்ருதீன் தியாப்ஜி, சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி,

மற்றும் ரொமேஷ் சந்திர தத் ஆகியோர் ஆவர்.முந்தைய சங்கங்கள் எதுவும் தங்கள் முக்கிய நோக்கமாக முழுமையான சுதந்திரத்தை கொண்டிருக்காததால், இந்த சங்கம் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டது. காங்கிரஸ் சில கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது, அதை அரசியல், நிர்வாக மற்றும் பொருளாதாரம் என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

(i) அரசியல் கோரிக்கைகள்

- உச்ச கவுன்சில் மற்றும் உள்ளூர் சட்ட மேலவைக்கு அதிக அதிகாரம்
- வரவு-செலவுத் திட்டம் மீதான விவாதம் சபையால் நடத்தப்பட வேண்டும்
- பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் சேம்பர்ஸ் ஆ.்.ப் காமர்ஸ் போன்ற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலம் சபையில் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும்
- பஞ்சாப், அவத் (NWP) மற்றும் வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணம் (NWFP) ஆகியவற்றில் சட்டமன்றத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

(ii) பொருளாதார கோரிக்கைகள்

1855 மற்றும் 1905க்கு இடையில் காங்கிரஸ் அமர்வுகளில் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன
இதற்கான தீர்மானங்கள்:

- நில வருவாய் குறைப்பு
- விவசாய வங்கிகளை நிறுவுதல்
- வீட்டுக் கட்டணம் மற்றும் ராணுவச் செலவு குறைப்பு
- நியாயமற்ற கட்டணங்கள் மற்றும் கலால் வரிகளை முடித்தல்
- இந்தியாவின் வறுமை மற்றும் பஞ்சங்களுக்குப் பின்னால் உள்ள காரணங்களை ஆராய்தல்
- தொழில்நுட்ப கல்விக்கு அதிக நிதி வழங்குதல்
- இந்திய தொழில்களின் வளர்ச்சி
- வெளிநாடுகளில் இந்தியக் கூலிகளுக்கு சிறந்த சிகிச்சை

- பழங்குடியினர் காடுகளைப் பயன்படுத்தும் வகையில் வனச் சட்டங்களில் மாற்றம்

குறிப்பு

(iii) நிர்வாக கோரிக்கைகள்

- இந்தியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் ஐசிஎஸ் தேர்வு நடத்தப்பட வேண்டும்.
- இந்திய தன்னார்வப் படையில் அதிகரிப்பு செய்ய வேண்டும்.
- நிர்வாகத்தின் தரப்பில் இந்தியத் தேவைகளைப் புரிந்துகொள்வது
- நிர்வாக அதிகாரத்திலிருந்து நீதித்துறையைப் பிரித்தல் மற்றும் ஜூரி மூலம் விசாரணையை நீட்டித்தல்
- இந்தியர்களுக்கு ராணுவத்தில் உயர் பதவிகள்

காங்கிரஸின் நோக்கங்கள்

காங்கிரஸின் முதன்மையான நோக்கம், மக்கள் ஒரே தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று உணர வைப்பதாகும். ஆனால் சாதி, மதம், மதம், பாரம்பரியம், மொழி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்தியாவில் உள்ள பன்முகத்தன்மை இதை கடினமான பணியாக மாற்றியது. இருப்பினும், அது சாத்தியமில்லாத ஒன்றாக இல்லை. பெரோஸ்ஷா மேத்தா, தாதாபாய் நௌரோஜி, கே.டி. தெலாங் மற்றும் டின்ஷா வாச்சா ஆகியோர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் அமர்வில் கலந்து கொண்டனர்.. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் அமர்வின் தலைவர் டபிள்யு.சி.பானர்ஜி வகுத்த காங்கிரஸின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- நாட்டுக்காக உழைக்கும் மக்களிடையே தனிப்பட்ட நெருக்கத்தையும் நட்பையும் ஊக்குவித்தல்
- இனம், மதம் மற்றும் மாகாணங்கள் தொடர்பான தவறான எண்ணங்களை நட்புரீதியான தொடர்பு மூலம் ஒழித்தல்
- தேசிய ஒற்றுமை உணர்வுகளை ஒருங்கிணைத்தல்
- நாட்டின் முக்கியப் பிரச்சினைகளில் படித்த இந்தியர்களின் அதிகாரபூர்வமான கருத்துக்களைப் பதிவு செய்தல்
- பொது நலனுக்காக செயல்படும் முறைகளைத் தீர்மானித்தல்
- அரசியல் பயிற்சி மற்றும் பொது கருத்து உருவாக்குதல்
- மனுக்கள் மூலம் அரசாங்கத்தின் முன் மக்கள் கோரிக்கைகளை உருவாக்கி முன்வைத்தல்

- வைசிராய், கவர்னர் ஆகியோரது ஆட்சிக்குழுக்களை விரிவுபடுத்தி அவற்றில் இந்தியர்களுக்கு அதிக இடங்களைக் கொடுத்தல்
- ராணுவச் செலவுகளைக் குறைத்தல்
- இந்திய விவகாரச் செயலர் பதவியை நீக்கல்
- இந்திய நிர்வாகத்தைப்பற்றி மதிப்பீடு செய்ய ஒரு ராயல் கமிஷனை நியமித்தல்
- பொதுப்பணித் தேர்வுகளை இங்கிலாந்திலும், இந்தியாவிலும் ஒரே சமயத்தில் நடத்துதல்
- பொதுப்பணிகளில் இந்தியர்களுக்கு அதிக இடங்களை ஒதுக்குதல்
- ஆட்சித்துறையிலிருந்து நீதித்துறையைப் பிரித்தல்
- துணைக் கேள்விகளை எழுப்பவும், வரவுசெலவுத் திட்டத்தை விவாதிக்கவும் உரிமைபெற்ற பிரதிநிதித்துவ சட்டமன்றத்தை ஏற்படுத்துதல்
- மிதமான வரிகள்
- நட்புறவான போலீஸ்
- பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் இந்தியப் பிரதிநிதிகளுக்கு இடமளித்தல்
- பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்தல்
- கிராம வங்கிகளை ஏற்படுத்துதல்
- உப்புவரியைக் குறைத்தல்
- பொதுவாக மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துதல்

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் எந்த ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது?

2. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் ஏதேனும் இரண்டு பொருளாதார கோரிக்கைகளை பட்டியலிடுங்கள்.

3. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் தலைவர் யார்?

4.3 ஆரம்பகால தேசியவாதிகள் மற்றும் அவர்கள் திட்டங்கள்

1. தாதாபாய் நௌரோஜி (1825-1917): அவர் “இந்தியாவின் முதுபெரும் மனிதர்” என்று அழைக்கப்பட்டார். அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸுடன்

அதன் தொடக்கத்திலிருந்தே தொடர்புடையவர் மற்றும் மூன்று முறை அதன் தலைவராக இருந்தார். 1886, 1893 மற்றும் 1906. லிபரல் கட்சியின் சீட்டில் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் உறுப்பினரான முதல் இந்தியர். இங்கிலாந்தில் தங்கியிருந்த காலத்தில், 1855 முதல் 1869 வரை, லண்டன் இந்தியன் அசோசியேஷன் மற்றும் கிழக்கிந்திய சங்கம் மூலம் இந்திய விவகாரங்கள் குறித்து பிரிட்டிஷ் பொதுமக்களுக்குக் கல்வி அளித்தார். நௌரோஜி எழுதிய வறுமை மற்றும் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அல்லாத ஆட்சி என்ற புத்தகம் 1901 இல் வெளியிடப்பட்டது. இந்த புத்தகத்தில் இந்தியாவில் இருந்து பிரிட்டனுக்கு செல்வம் வெளியேறியதே இந்தியாவில் வளர்ந்து வரும் வறுமைக்கு காரணம் என்பதை நிரூபிக்கும் புள்ளிவிவரங்களைக் கொண்டிருந்தது.

2. பெரோஸ்ஷா மேத்தா (1845-1915): அவர் பம்பாயில் ஒரு நடுத்தர வர்க்க பார்சி குடும்பத்தில் பிறந்தார். பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம் மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நிறுவனர்களில் ஒருவர். அவர் சுதேசியின் முன்னோடியாகவும் இருந்தார் மற்றும் 1913 இல் புகழ்பெற்ற பாம்பே க்ரோனிக்கிள் என்ற பத்திரிகையையும் நடத்தினார்.

3. சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி (1848-1925): அவர் ஒரு சிறந்த தலைவர். 1871 இல் ஐசிஎஸ் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்று சில்ஹெட்டில் உதவி மாஜிஸ்திரேட்டாக தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். அரசாங்கத்துடனான ஒருகருத்து வேறுபாடு அவரை வேலையை விட்டு வெளியேற வழிவகுத்தது. அவர் 1876 இல் இந்திய சங்கத்தை நிறுவினார். 1883 இல், அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முன்னோடியான ஒரு தேசிய மாநாட்டைக் கூட்டினார். இரண்டு முறை காங்கிரஸ் அமர்வுகளுக்கு தலைமை தாங்கினார். அவர் 1918 இல் இந்திய தேசிய லிபரல் கூட்டமைப்பின் முதல் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் மற்றும் 1921 இல் வங்காளத்தில் அமைச்சரானார்.

4. பகுருதின் தியாப்ஜி (1844-1906): பம்பாய் உயர் நீதிமன்றத்தில் முதல் இந்திய வழக்கறிஞர் ஆவார், மேலும் 1882 இல் பம்பாய் சட்டமன்றக் குழுவிற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டார். பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம் மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நிறுவனர்களில் இவரும் ஒருவர். 1887 இல் சென்னையில் நடந்த மூன்றாவது காங்கிரஸ் மாநாட்டில் அவர் தலைவராக இருந்தார். கல்வி முன்னேற்றம் மற்றும் சமூக

குறிப்பு

சீர்திருத்தங்களுக்கான காரணங்களுக்காக முஸ்லிம்களுக்கு உதவியவர், செயலாளராகவும் பின்னர் பம்பாய் அஞ்சுமன் ஐ-இஸ்லாமின் தலைவராகவும் இருந்தார். பெண்களின் கல்விக்காக கடுமையாக பாடுபட்டார்.

5. உமேஷ் சந்தர் பானர்ஜி (1844-1906): வங்காள சட்ட சபையில் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். அவர் 1885 இல் பம்பாயில் முதல் காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தார். அவர் 1902 இல் இந்தியாவை விட்டு பிரிவி கவுன்சில் முன் பயிற்சி பெற இங்கிலாந்தில் குடியேறினார். லண்டனில் உள்ள காங்கிரஸின் பிரிட்டிஷ் கமிட்டி மற்றும் அதன் பத்திரிகையான 'இந்தியா' ஆகியவற்றிற்கு அவர் நிதியளித்தார்.

6. மதன் மோகன் மாளவியா (1861-1946): அலகாபாத்தில் பிறந்து படித்தவர். அவர் ஒரு வழக்கறிஞராகவும், திறமையான நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். அவர் பல முறை மாகாண மற்றும் மத்திய சட்டமன்றங்களில் உறுப்பினராக இருந்தார். அவர் உள்நாட்டு தயாரிப்புகளின் பயன்பாட்டை ஊக்குவித்தார் மற்றும் 1907 இல் அலகாபாத்தில் இந்திய தொழில்துறை மாநாடு மற்றும் உத்தரப்பிரதேச தொழில்துறை சங்கத்தை ஏற்பாடு செய்வதில் உதவினார். 1926 இல், அவர் தனது சொந்த தேசியவாத கட்சியை ஏற்பாடு செய்தார். பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகத்தையும் நிறுவி அதன் துணைவேந்தராக பல ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்.

7. தேஜ் பகதூர் சப்ரு (1872-1949): அவர் அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் நிபுணத்துவம் பெற்ற ஒரு மனசாட்சி மற்றும் வெற்றிகரமான வழக்கறிஞர் ஆவார். பனாரஸில் மத்திய இந்துக் கல்லூரியைக் கட்டியெழுப்பவும், மாளவியாவுடன் இணைந்து பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவவும் திருமதி பெசன்ட் அவர்களுக்கு உதவினார். அவர் ஹோம் ரூல் இயக்கத்தின் போது அரசியலில் நுழைந்தார் மற்றும் 1928 இன் நேரு கமிட்டி அறிக்கையை தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டார். அவர் வட்ட மேசை மாநாடுகளிலும் பங்கேற்றார்.

8. கோபால கிருஷ்ண கோகலே (1866-1915): அவர் மகாதேவின் சீடர் மகாராஷ்டிராவின் சாக்ரடீஸ் என்று அழைக்கப்பட்டவர் கோவிந்த் ரானடே.

ரானடே நிறுவிய டெக்கான் கல்விச் சங்கத்தில் சேர்ந்தார். பூனா சர்வஜனிக் சபாவின் காலாண்டு இதழைத் திருத்தினார். 1909 இன் மிண்டோ-மோர்லி சீர்திருத்தங்களை உருவாக்குவதில், அவர் அதிகாரப்பூர்வமாகவும், அதிகாரப்பூர்வமற்ற வகையிலும் பெரும் பங்கு வகித்தார். அவரது கொள்கைகள் காந்திஜியைக் கவர்ந்தன, அவர் கோகலேவின் மாணவராக மாறினார். 1905 ஆம் ஆண்டில், அவர் தேசிய மிஷனரிகளுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கும், இந்திய மக்களின் உண்மையான நலன்களை அரசியலமைப்பு வழிகளில் ஊக்குவிப்பதற்கும் ‘இந்திய ஊழியர் சங்கத்திற்’க்கு அடித்தளம் அமைத்தார்.

காசிநாத் திரிம்பக் தெலாங் (1850-1893): அவர் பாம்பே பிரசிடென்சி அசோசியேஷனின் ஒரு இணை நிறுவனர்.காங்கிரஸை நிறுவி அதன் முதல் செயலாளராக ஆன முன்னணி மனிதர்களில் இவரும் ஒருவர். அவர் சமூக சீர்திருத்தங்களில் தீவிரமாக இருந்தார். மேலும் தேசிய சமூக மாநாட்டின் தலைவராகவும் இருந்தார். பின் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக பொறுப்பு வகித்தார்.

11. ராஷ்பெஹாரி கோஸ் (1845-1921): சட்டப் பட்டம் பெற்ற பிறகு, கல்கத்தா உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராகப் பதிவு செய்தார். அவர் 1889 இல் வங்காள சட்டமன்றக் குழுவின் உறுப்பினரானார். 1906 இல் கல்கத்தா அமர்வில் காங்கிரஸின் வரவேற்புக் குழுவின் தலைவராக இருந்தார். 1907 இல் காங்கிரஸின் சூரத் கூட்டத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவராகவும் இருந்தார். பின்னர் காங்கிரஸால் இங்கிலாந்துக்கு அதன் கருத்தை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு முன்வைக்க அனுப்பப்பட்டார்.

சி.விஜயராகவாச்சாரியார்

சேலம் சி. விஜயராகவாச்சாரியார், பிரபலமாக அறியப்பட்டவர், 1852 ஜூன் 18 அன்று, தமிழ்நாட்டின், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில், பொன் விளைந்த களத்தூரில் ஒரு மரபுவழி வைணவ பிராமண குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவரது தந்தை ஒரு புரோகிதராகவும், மதக் கொள்கைகளில் மூழ்கியவராகவும் இருப்பதால், மரபுகளின்படி தனது மகனை வளர்க்க ஆர்வமாக இருந்தார். சிறுவயதிலேயே, விஜயராகவாச்சாரியார் தனது கிராமத்தில் உள்ள வேத பாடசாலைக்கு அனுப்பப்பட்டு, வேதங்களை

குறிப்பு

மனப்பாடம் செய்யும் பாரம்பரியத்தில் வளர்க்கப்பட்டார். இதுவே அவருக்குப் பிற்காலத்தில் நல்ல இடமாக அமைந்தது.

அவரது பன்னிரண்டாம் வயதில், சென்னை பச்சையப்பா உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்ந்தபோது அவரது ஆங்கிலக் கல்வி தொடங்கியது. அவர் 1870 இல் பள்ளிப்படிப்பை நிறைவு செய்தார். பின் அவர் 1875 இல் மெட்ராஸ் பிரசிடென்சி கல்லூரியில் பட்டம் பெற்றார். சட்டத் தேர்வில் தேறிய அவர் 1881 இல் பயிற்சி செய்யத் தொடங்கினார். அவர் ஒரு திறமையான வழக்கறிஞராகவும், சேலத்தில் வழக்கறிஞர் தலைவராகவும் இருந்தார். 1882 இல், அவர் சேலத்தில் பயிற்சியை ஆரம்பித்த சிறிது நேரத்தில் ஒரு இந்து முஸ்லிம் கலவரம் ஏற்பட்டது. இந்த கலவரத்தில் விஜயராகவாச்சாரியார் சம்பந்தப்பட்டு அவர் மீது குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டன. அவர் குற்றச்சாட்டை சளைக்காமல் நீதிமன்றத்தில் போராடி இறுதியில் காயமின்றி வெளியே வந்தார். 1882 ஆம் ஆண்டு சேலம் கலவரத்தில் சிக்கியவர்களுக்கான வழக்குப் போராடுவது விஜயராகவாச்சாரியாரை ஒரே இரவில் பிரபலமாக்கியது. அவர் “சேலத்தின் நாயகன்“ மற்றும் “தென்னிந்தியாவின் சிங்கம்“. என அழைக்கப்பட்டார்.

1885 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தொடங்கப்பட்டபோது சிறப்பு அழைப்பாளர்களில் ஒருவராக இருந்தார். அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நிறுவனர் ஏ.ஓ.ஹியூமின் நெருங்கிய நண்பர் ஆவார். அவர் காங்கிரஸின் பம்பாய் அமர்வில் கலந்து கொண்டார் மற்றும் 1887 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அரசியலமைப்பை உருவாக்கிய குழுவின் உறுப்பினர்களில் ஒருவராக இருந்தார். அன்றிலிருந்து விஜயராகவாச்சாரியார் தீவிர சுதந்திரப் போராட்ட வீரரானார். அவரது ஆலோசனைகளும் தலைமைத்துவமும் ஆரம்ப கால காங்கிரஸ்காரர்களால் பெரிதும் விரும்பப்பட்டது.

1895 இல், அவர் 1901 வரை 6 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய மெட்ராஸ் சட்ட மன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1913 இல், அவர் 1916 வரை அவர் இணைந்திருந்த இம்பீரியல் லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சிலுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அப்போது பிர்கன்ஹெட் பிரபு இந்தியாவின் மாநிலச் செயலராக இருந்தபோது இந்தியர்களால் இந்தியாவிற்கான அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்க முடியுமா என்று சவால்

விடுத்தார். இதை எதிர்கொண்ட விஜயராகவாச்சாரியார் அந்தச் சவாலை ஏற்று இந்தியாவுக்கான சுயராஜ்ஜிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கினார்.

மகாத்மா காந்தியின் வருகையுடன், காங்கிரஸ் அணிகளில் பழைய மிதவாதிகளுக்கும் புதிய தீவிரவாதிகளுக்கும் இடையே பிளவு ஏற்பட்டது. முன்னதாக, மிதவாதிகளின் கருத்துக்கள் அவரை ஈர்க்கவில்லை. காங்கிரஸின் சூரத் பிளவுக்குப் பிறகு அவர் தீவிர கட்சிப் பணிகளில் இருந்து ஒதுங்கி இருந்தார், பின்னர் மகாத்மாவின் செய்தியை எடுத்துச் செல்ல இரட்டிப்பு வீரியத்துடன் இணைந்தார். அவரது அரசியல் வாழ்க்கையின் உச்சக்கட்டம் வந்தது. 1920 ஆம் ஆண்டில் நாக்பூரில் நடைபெற்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மாநாட்டிற்கு அவர் தலைமை தாங்கத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார், அங்கு காந்திஜியின் வன்முறையற்ற ஒத்துழையாமை மூலம் பூரண சுயராஜ்யம் என்ற வாதங்கள் விவாதிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

1929 இல் நாடு முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்த சைமன் கமிஷனுக்கு எதிரான எதிர்ப்பில் முன்னணியில் அவர் இருந்தார். இந்தியாவிற்கான அரசியலமைப்பை உருவாக்க மோதிலால் நேரு தலைமையில் கூடிய குழுவில் அவர் தீவிரமாக பங்கேற்றார். பல அம்சங்களில், விஜயராகவாச்சாரியார் தனது காலத்தை விட மிகவும் முற்போக்கான சிந்தனை உடையவராக இருந்தார். பெண்களுக்கான பருவமடைதலுக்குப் பிந்தைய திருமணத்தையும், மகளுக்குத் தன் தந்தையின் சொத்தில் பங்கு பெறுவதற்கான உரிமையையும் அவர் வாதிட்டார். இந்து சட்டத்தைப் பற்றிய எந்தப் பேச்சும் தடைசெய்யப்பட்ட நேரத்தில் அதற்குத் தேவையான மாற்றத்தை அவர் ஆதரித்தார்.

அவர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் பாதுகாவலராக இருந்தார். அதற்கான இயக்கத்தின் சென்னை கிளையின் இரண்டு துணைத் தலைவர்களில் இவரும் ஒருவர். மகாத்மா காந்தி அதன் தலைவராக இருந்தார் மற்ற துணைத் தலைவர் ஜி. கஸ்தூரி ரங்க ஐயங்கார்ஆவார். அவர் தொண்ணூற்றிரண்டு வயது வரை வாழ்ந்தார். தென்னிந்தியாவின் தலைமைப் பதவி, சி.ராஜகோபாலாச்சாரிக்குக் கைமாறிச் சென்றாலும், மெட்ராஸ் இதழ்களுக்குத் தனது வழக்கமான பங்களிப்புகள் மூலம்

குறிப்பு

பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயங்களில் அவ்வப்போது ஆலோசனைகளை வழங்குவதில் திருப்தி அடைந்தார்.

அவரது நீண்ட வாழ்க்கை ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் பொருளாதார மற்றும் சமூக நெருக்கடிகளுக்கு எதிரான இடைவிடாத போராட்டத்தின் காலமாக இருந்தது. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளராக இருந்தாலும், அவர் இந்தியாவில் உள்ள அதன் பிரதிநிதிகள் சிலருடன் வாழ்நாள் முழுவதும் நட்பைப் பகிர்ந்து கொண்டார். அவர் 1944 ஏப்ரல் 19இல் இறந்தபோது தென்னிந்தியாவின் சிங்கத்தின் குரல் அமைதியானது. அவரது மறைவுக்குப் பிறகு, அவரது மதிப்புமிக்க சேகரிப்புகள் நினைவு நூலகம் மற்றும் விரிவுரை மண்டபங்களில் சிறப்பாகக் கட்டப்பட்டு அவருக்குப் பெயரிடப்பட்டது.

தாதாபாய் நௌரோஜியின் வடிகால் கோட்பாடு மற்றும் பொருளாதார தேசியவாதம்

இந்தியாவின் பொருளாதார வரலாறு தாமதமாகத் துவங்கியது.இது 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் காலனித்துவம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்தின் மீதான விமர்சனங்களுடன் தொடங்கியது. 1850 களில், காலனித்துவத்தின் பொருளாதார தாக்கம் குறித்து கார்ல் மார்க்ஸ் தொடர்ச்சியான கட்டுரைகளை எழுதினார். அவர் 1860 களில் தனது நூலான மூலதனத்தில் தனது விமர்சனங்களை மேலும் வளர்த்தார். இந்திய எழுத்தாளர்களில், மகாதேவ் கோவிந்த் ரானடே காலனித்துவத்தின் விமர்சனமாக பொருளாதாரம் பற்றிய தனது கட்டுரைகளை வெளியிட்டார்.

காலனித்துவத்தின் மீதான மிகக் கடுமையான தாக்குதல் தாதாபாய் நௌரோஜியின் "வறுமை மற்றும் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அல்லாத ஆட்சி" ஆகும், இதில் இந்தியாவின் வறுமை முக்கியமாக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் சம்பளமாகவும், ஓய்வூதியமாகவும் சேமிப்பாகவும் செல்வத்தை இந்தியாவிலிருந்து இங்கிலாந்திற்கு வெளியேற்றியது மூலம் ஏற்பட்டது என்று வாதிட்டார். முதல் இந்திய ஐசிஎஸ் அலுவலரான ஆர்.சி. தத், பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் பொருளாதார வரலாற்றை வெளியிட்டார். மற்ற அறிஞர்களான ஜிபி ஜோஷி மற்றும் ப்ரித்விஸ்

சந்திர ரே போன்ற பொருளாதார வல்லுநர்கள், பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் வரலாற்றை எழுதினார்கள்.

குறிப்பு

இந்தியாவில் பொருளாதார தேசியவாதம் முதலில் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் செல்வத்தின் வடிகால் கோட்பாட்டின் வெளியீட்டின் போது தொடங்கியது. செல்வத்தின் வடிகால் என்பது இந்திய தேசத்தின் செல்வம், மதிப்புமிக்க பொருட்களின் வடிவத்தில் நாட்டிற்கு வெளியே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதைக் குறிக்கிறது. மேலும் இந்த ஏற்றுமதி வழக்கமான ஏற்றுமதி அல்ல, இதனால் இந்தியாவுக்கு எந்த பலனும் கிடைக்கவில்லை.

செல்வத்தின் வடிகால் கோட்பாடு முதலில் இந்தியாவின் முதுபெரும் மனிதர் என்று நன்கு அறியப்பட்ட தாதாபாய் நவுரோஜியால் முன்மொழியப்பட்டது. பருத்தி வியாபாரியாகவும் இருந்த சிறந்த அறிவுஜீவியான அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நிறுவனர்களில் ஒருவராகவும் இருந்தார்.

இந்தியாவின் முதுபெரும் மனிதர் 1825 இல் பிறந்தார். 1867 ஆம் ஆண்டில் அவர் எழுதிய கட்டுரையில் செல்வத்தின் வடிகால் கோட்பாட்டை எழுதி இந்தியாவின் செல்வம் எவ்வாறு வெளியேற்றப்படுகிறது என அம்பலப்படுத்தினார்.அதே ஆண்டு மே 2 ஆம் தேதி, தாதாபாய் நரோஜி அவர்கள் கிழக்கிந்திய சங்கத்தின் ஒரு கூட்டத்திற்கு அழைக்கப்பட்டதால், அங்கு இந்தக் கட்டுரையைப் படித்தார். பிரிட்டிஷ் நிர்வாகிகளின் எந்த விமர்சனங்களுக்கும் பயப்படாமல் அவர் தனது கருத்தை விரைவாக முன்வைத்தார். அவரது சொந்த வார்த்தைகளில், “இந்தியாவில் கிடைக்கும் வருமானத்தில் கிட்டத்தட்ட நான்கில் ஒரு பங்கு நாட்டை விட்டு வெளியேறுகிறது, மேலும் இங்கிலாந்தின் வளங்களில் சேர்க்கப்படுகிறது.“ தாதாபாய் நெளரோஜியின் கூற்றுப்படி, பின்வரும் பொருட்கள் இந்தியாவில் இருந்து செல்வத்தை வெளியேற்ற உதவியது. :

• பிரிட்டனில் உற்பத்தி செய்யப்படும் கடைகளை அரசு கொள்முதல் செய்தல்.

- பிரிட்டிஷ் ஊழியர்களின் நுகர்வுக்காக பிரிட்டிஷ் பொருட்களை வாங்குவதற்கும், அவர்கள் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பொருட்களை வாங்குவதற்கும் பணம் அனுப்புதல்.

- பெரும்பாலான ஊழியர்களும் நிறுவனத்தின் பணியாளர்களும் சேமிப்புப் பணத்தை அனுப்பி சொந்த நாட்டில் முதலீடு செய்வதை விரும்புதல்.

- ஐரோப்பிய ஊழியர்கள் தங்கள் குடும்பங்களின் ஆதரவிற்காகவும் குழந்தைகளின் கல்விக்காகவும் இங்கிலாந்துக்கு பணம் அனுப்புவது காலனித்துவ ஆட்சி முறையின் அம்சமாக உள்ளது .

- பிரிட்டனில் உள்ள பொதுக் கடனுக்கான வட்டிக் கட்டணம். எனவே, ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவையும் இந்தியப் பொருளா தாரத்தையும் இரண்டு கொள்கை நோக்கங்களுடன் ஆட்சி செய்தனர்:

- வளர்ந்து வரும் பிரிட்டிஷ் தொழிற்சாலைகளுக்கு இந்தியாவில் இருந்து மூலப்பொருட்களை பெறுதல் மற்றும்,

- பரந்த இந்தியச் சந்தைகளில் இங்கிலாந்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களை விற்க.

இந்த நோக்கங்களை அடைய ஆங்கிலேயர்களால் பின்பற்றப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கையின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- உணவுப் பயிர்களின் உற்பத்தியில் இருந்து பருத்தி, சணல், எண்ணெய் வித்துக்கள் போன்ற வணிகப் பயிர்களின் உற்பத்திக்கு மாறுமாறு இந்திய விவசாயிகளை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் கட்டாயப்படுத்தியது.

- பிரிட்டிஷ் அரசால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட நில வருவாய் முறையின் விளைவாக, இந்திய விவசாயிகள் தங்கள் வணிகப் பயிர்களின் பெரும்பகுதியை உள்ளூர் சந்தையில் விற்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, அது இங்கிலாந்துக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது.

- பிரிட்டிஷ் கொள்கையின் காரணமாக, இந்திய கைவினைப் பொருட்கள் மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள் கிட்டத்தட்ட அழிந்தன.

ஆங்கிலேயர்கள் மற்றும் ஆங்கிலேய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக

இந்தியப் பொருளாதாரம், பின்தங்கிய மற்றும் மோசமான விவசாயப் பொருளாதாரமாகச் சீரழிந்தது. இங்கிலாந்தின் சுயநலத்திற்காக இந்தியாவைப் பயன்படுத்துவதே பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கொள்கை மற்றும் நடவடிக்கைகளின் ஒரே நோக்கமாக இருந்தது.

தாதாபாய் நவுரோஜியால் 1870 ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட "இந்தியாவின் தேவைகள் மற்றும் வழிமுறைகள்" மற்றும் "இந்தியாவின் வர்த்தகம்" என்ற கட்டுரைகளில் தனது கருத்தை மேலும் விரிவுபடுத்தினார். தாதாபாய் நவுரோஜியின் வார்த்தைகளில் ஆங்கில ஆட்சி கொள்ளையடிப்பதாகவும்,அநீதியானதாகவும், சர்வாதிகாரமிக்கதாகவும், அழிவுகரமானதகவும் இருந்தது.

தாதாபாய் தனது பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கியவுடன், பல தலைவர்கள், சீர்திருத்தவாதிகள் மற்றும் கோட்பாட்டாளர்கள் அவரைப் பின்பற்றத் தொடங்கினர். பிரபலமான தேசியவாதியான கோவிந்த் ரானடே இதே போன்ற தலைப்புகளில் விரிவுரைகளை வழங்கத் தொடங்கினார். நாட்டின் தேசிய வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கை ஆங்கிலேயர்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் வெளியேற்றுகின்றனர் எனக் கூறினார். மற்றொரு பிரபல எழுத்தாளர் ரமேஷ் சந்திர தத் இந்த தலைப்பில் ஒரு புத்தகத்தை எழுதினார். இந்த புத்தகத்திற்கு இந்தியாவின் பொருளாதார வரலாறு என்று பெயரிடப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

4. ஏ.ஓ ஹியூம் எந்த ஆண்டு வங்காளப் பொதுப்பணியில் சேர்ந்தார்?
5. "வறுமை மற்றும் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அல்லாத ஆட்சி" என்ற புத்தகத்தை எழுதியவர் யார்?
6. பாம்பே குரோனிக்கிளை நிறுவியவர் யார்?
7. 'தென்னிந்தியாவின் சிங்கம்' என்றும் அழைக்கப்பட்டவர் யார்?
8. இந்தியாவின் பொருளாதார வரலாறு என்ற புத்தகத்தை எழுதியவர் யார்?

4.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

குறிப்பு

1. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் 1885 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது.

2. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் பொருளாதார கோரிக்கைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

- நில வருவாய் குறைப்பு
- விவசாய வங்கிகளை நிறுவுதல்

3. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் தலைவர் டீ.ஊ பானர்ஜி ஆவார்.

4. ஏ.ஓ ஹியூம் 1849 இல் வங்காளப் பொதுப்பணியில் சேர்ந்தார்.

5. தாதாபாய் நௌரோஜி

6.பெரோஸ்ஷா மேத்தா 1913 இல் புகழ்பெற்ற பாம்பே குரோனிக்கிளை நிறுவினார்.

7.சேலம் சி. விஜயராகவாச்சாரியார ''தென்னிந்தியாவின்சிங்கம்' என்று அழைக்கப்பட்டார்.

8. ரமேஷ் சந்திர தத் இந்தியாவின் பொருளாதார வரலாறு என்ற புத்தகத்தை எழுதினார்.

4.5 சுருக்கம்

- இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் பலரின் முயற்சியால் உருவானது. நாடு முழுவதும் பல அரசியல் சங்கங்களின் தோற்றம் மற்றும் தேசபக்தி மற்றும் தேசியவாத கருத்துக்களின் பரவல் ஆகியவை இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அடித்தளத்தை தயார் செய்தன. இது 1885 இல் உருவாக்கப்பட்டது.

- ஆங்கிலேய ஆட்சியின் சர்வாதிகாரம், அதி எதிர்த்து நடந்த அரசியல் கிளர்ச்சிகள், இந்திய மறுமலர்ச்சி, இந்தியா முழுவதும் தோன்றிய பிராந்திய அமைப்புகள் ஆகியவை காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கின.

குறிப்பு

- காங்கிரசின் ஞானக்குழந்தை” என்று கருதப்படும் இந்திய வைசிராய் டப்ரின் பிரபுவே காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் காரணகர்த்தா என்று லாலா லஜபதிராய் கருதினார்.
- ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹியூம்தான் காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்கு முழுக்காரணம் எனக் கருதிய டபிள்யு.சி. பானர்ஜி ஹியூமை காங்கிரசின் தந்தை என வர்ணித்தார்.
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உறுப்பினர்களில் முக்கியமானவர்கள் பெரோஸ்ஷா மேத்தா, டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி, ஆனந்தமோகன் போஸ், பத்ருதீன் தியாப்ஜி, சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, மற்றும் ரொமேஷ் சந்திர தத் ஆகியோர் ஆவர்.
- காங்கிரஸ் சில கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது, அதை அரசியல், நிர்வாக மற்றும் பொருளாதாரம் என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.
- வரவு-செலவுத் திட்டம் மீதான விவாதம் சபையால் நடத்தப்பட வேண்டும்
- பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் சேம்பர்ஸ் ஆ.ஃப் காமர்ஸ் போன்ற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலம் சபையில் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும்
- 1855 மற்றும் 1905க்கு இடையில் காங்கிரஸ் அமர்வுகளில் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இதற்கான தீர்மானங்களாவன் நில வருவாய் குறைப்பு,விவசாய வங்கிகளை நிறுவுதல், வீட்டுக் கட்டணம் மற்றும் ராணுவச் செலவு குறைப்பு, நியாயமற்ற கட்டணங்கள் மற்றும் கலால் வரிகளை முடித்தல்.
- நிர்வாக கோரிக்கைகள் இந்தியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் ஐசிஎஸ் தேர்வு நடத்தப்பட வேண்டும். இந்திய தன்னார்வப் படையில் அதிகரிப்பு செய்ய வேண்டும்.
- காங்கிரஸின் முதன்மையான நோக்கம், மக்கள் ஒரே தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று உணர வைப்பதாகும். ஆனால் சாதி, மதம், மதம், பாரம்பரியம், மொழி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில்

இந்தியாவில் உள்ள பன்முகத்தன்மை இதை கடினமான பணியாக மாற்றியது.

குறிப்பு

- இந்திய விவகாரச் செயலர் பதவியை நீக்கல்
- இந்திய நிர்வாகத்தைப்பற்றி மதிப்பீடு செய்ய ஒரு ராயல் கமிஷனை நியமித்தல்
- பொதுப்பணித் தேர்வுகளை இங்கிலாந்திலும், இந்தியாவிலும் ஒரே சமயத்தில் நடத்துதல்
- பொதுப்பணிகளில் இந்தியர்களுக்கு அதிக இடங்களை ஒதுக்குதல்
- ஆட்சித்துறையிலிருந்து நீதித்துறையைப் பிரித்தல்
- தாதாபாய் நௌரோஜி (1825-1917): அவர் "இந்தியாவின் முதுபெரும் மனிதர்" என்று அழைக்கப்பட்டார். அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸுடன் அதன் தொடக்கத்திலிருந்தே தொடர்புடையவர் மற்றும் மூன்று முறை அதன் தலைவராக இருந்தார்.
- பெரோஸ்ஷா மேத்தா (1845-1915): அவர் பம்பாயில் ஒரு நடுத்தர வர்க்க பார்சி குடும்பத்தில் பிறந்தார். பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம் மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நிறுவனர்களில் ஒருவர்.
- சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி (1848-1925): அவர் ஒரு சிறந்த தலைவர். 1871 இல் ஐசிஎஸ் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்று சில்ஹெட்டில் உதவி மாஜிஸ்திரேட்டாக தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார்.
- கோபால கிருஷ்ண கோகலே (1866-1915): அவர் மகாதேவின் சீடர் மகாராஷ்டிராவின் சாக்ரடீஸ் என்று அழைக்கப்பட்டவர் கோவிந்த் ரானடே. ரானடே நிறுவிய டெக்கான் கல்விச் சங்கத்தில் சேர்ந்தார்.
- விஜயராகவாச்சாரியார் தீவிர சுதந்திரப் போராட்ட வீரரானார். அவரது ஆலோசனைகளும் தலைமைத்துவமும் ஆரம்ப கால காங்கிரஸ்காரர்களால் பெரிதும் விரும்பப்பட்டது.
- செல்வத்தின் வடிகால் கோட்பாடு முதலில் இந்தியாவின் முதுபெரும் மனிதர் என்று நன்கு அறியப்பட்ட தாதாபாய் நவுரோஜியால்

முன்மொழியப்பட்டது. பருத்தி வியாபாரியாகவும் இருந்த சிறந்த அறிவுஜீவியான அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நிறுவனர்களில் ஒருவராகவும் இருந்தார்.

- தாதாபாய் தனது பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கியவுடன், பல தலைவர்கள், சீர்திருத்தவாதிகள் மற்றும் கோட்பாட்டாளர்கள் அவரைப் பின்பற்றத் தொடங்கினர்.

4.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

- பட்ஜெட்: இது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு, பெரும்பாலும் ஒரு வருடத்திற்குத் தயாரிக்கப்படும் நிதித் திட்டமாகும்.

- கட்டணங்கள்: இது பொருட்களின் இறக்குமதி அல்லது ஏற்றுமதியின் மீது அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்படும் வரியாகும்.

- பிரதிநிதிகள் குழு: இது ஒரு பெரிய குழுவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த குறிப்பாக ஒரு கூட்டம் அல்லது சட்டமன்றத்தில்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபர்களின் குழுவாகும்.

- தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புகள்: இந்தியாவில் தீண்டத்தகாதவர்கள் என்றும் அழைக்கப்படும் மிகக் குறைந்த சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களைக் குறிக்க இந்த வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

4.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. இந்திய தேசிய காங்கிரஸால் முன்வைக்கப்பட்ட அரசியல் கோரிக்கைகள் என்ன?
2. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நோக்கங்கள் என்ன?
3. தாதாபாய் நௌரோஜியின் பங்களிப்பு பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுது.
4. சி.விஜயராகவாச்சாரியார் ஏன் 'தென்னிந்தியாவின் சிங்கம்' என்று அழைக்கப்பட்டார்?

5. ஆங்கிலேயர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கையின் முக்கிய அம்சங்கள் யாவை?

நெடுவிடை வினாக்கள்

குறிப்பு

1. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் உருவாக்கம் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முக்கிய உறுப்பினர்களின் பங்களிப்பை ஆராய்க.
3. சி.விஜயராகவாச்சாரியாரின் அரசியல் பங்களிப்புகளை அலசவும்.
4. தாதாபாய் நௌரோஜியின் செல்வத்தின் வடிகால் கோட்பாட்டை விரிவாக விவாதிக்கவும்.

4.8 மேலும் படிக்க

1. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010
2. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018
3. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010
4. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016
5. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

அலகு – 5

குறிப்பு

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முக்கியமான அமர்வுகள்.

கட்டமைப்பு

5.0 அறிமுகம்
5.1 குறிக்கோள்கள்
5.2 முக்கிய அமர்வுகளின் பட்டியல்
5.3 சுதந்திரத்திற்கு முன் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தலைவர்கள்
5.4 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்
5.5 சுருக்கம்
5.6 முக்கிய வார்த்தைகள்
5.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
5.8 மேலும் வாசிப்புகள்

5.0 அறிமுகம்

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் அமர்வு 1885 ஆம் ஆண்டு று.ஊ பானர்ஜியின் தலைமையில் நடைபெற்றது. அதன் உருவாக்கத்திற்குப் பிறகு, பல்வேறு மதங்களைச் சேர்ந்த பல குறிப்பிடத்தக்க ஆளுமைகள் காங்கிரஸின் மாநாடுகளை தலைமை தாங்கி நடத்தினர். இந்த மாநாடுகளின் முக்கியத்துவம், அங்கு எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளின் மூலம் வெளிப்படுகிறது. இம்மாநாட்டில் தனித் தேர்தல் முறை தொடர்பான முடிவு முதல் ஒத்துழையாமை இயக்கம் வரை பல்வேறு முக்கிய முடிவுகள் ஆலோசிக்கப்பட்டு எடுக்கப்பட்டன. சுதந்திரத்திற்கு முன் காங்கிரசின் முக்கிய அமர்வுகளில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் குறித்து இந்த பிரிவு விரிவாக விவாதிக்கும்.

5.1 குறிக்கோள்கள்

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

- இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் சில முக்கியமான தலைவர்களின் பங்களிப்பைப் பற்றி அறியலாம்
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் சில முக்கியமான அமர்வுகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

குறிப்பு

5.2 முக்கிய அமர்வுகளின் பட்டியல்

சுதந்திரத்திற்கு முன் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முக்கியமான அமர்வுகளின் பட்டியல் மற்றும் அமர்வுக்கு தலைமை தாங்கிய தலைவர்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு.

- முதல் அமர்வு: 1885 இல் பம்பாயில் நடைபெற்றது. தலைவர்: டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் உருவாக்கம்
- இரண்டாவது அமர்வு: 1886 இல் கல்கத்தாவில் நடைபெற்றது. தலைவர்: தாதாபாய் நௌரோஜி
- மூன்றாவது அமர்வு: 1887 இல் சென்னையில் நடைபெற்றது. தலைவர்: சையத் பத்ருதீன் தியாப்ஜி, முதல் முஸ்லிம் தலைவர்.
- நான்காவது அமர்வு: 1888ல் அலகாபாத்தில் நடைபெற்றது. தலைவர்: ஜார்ஜ் யூல், முதல் ஆங்கிலேய தலைவர்.
- 1896: கல்கத்தா. தலைவர்: ரஹிம்துல்லா சயானி
- தேசியப் பாடல் ‘வந்தே மாதரம்’ முதல் முறையாக ரவீந்திரநாத் தாகூரால் பாடப்பட்டது.
- 1899: லக்னோ. தலைவர்: ரொமேஷ் சந்திர தத்.
- நில வருவாயை நிரந்தர நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்
- 1901: கல்கத்தா. தலைவர்: தின்ஷா இ.வாச்சா காந்திஜி முதல் முறையாக காங்கிரஸ் மேடையில் தோன்றினார்
- 1905: பெனாரஸ். தலைவர்: கோபால் கிரிஷன் கோகலே

குறிப்பு

அரசாங்கத்திற்கு எதிரான சுதேசி இயக்கத்தின் முறையான பிரகடனம்

- 1906: கல்கத்தா. தலைவர்: தாதாபாய் நௌரோஜி
- நான்கு தீர்மானங்களை ஏற்றுக்கொண்டது: சுயராஜ்யம் (சுய அரசு), புறக்கணிப்பு இயக்கம், சுதேசி மற்றும் தேசிய கல்வி
- 1907: சூரத். தலைவர்: ராஷ் பிஹாரி கோஷ் காங்கிரஸில் பிளவு- மிதவாதிகள் மற்றும் தீவிரவாதிகள்
- அமர்வின் ஒத்திவைப்பு
- 1910: அலகாபாத். தலைவர்: சர் வில்லியம் வெடர்பர்ன்
- எம்.ஏ. ஜின்னா 1909 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தனி வாக்காளர் முறையை மறுத்தார்
- 1911: கல்கத்தா. தலைவர்: பி.என். தார்
- காங்கிரஸ் அமர்வில் முதன்முறையாக ஜனகனமன பாடப்பட்டது
- 1915: பம்பாய். தலைவர்: சர் எஸ்.பி. சின்ஹா
- காங்கிரஸின் அரசியலமைப்பு, தீவிரவாதப் பிரிவின் பிரதிநிதிகளை அனுமதிக்க மாற்றப்பட்டது
- 1916: லக்னோ. தலைவர்: ஏ.சி.மஜும்தார்
- காங்கிரஸின் மிதவாதிகள் மற்றும் தீவிரவாதிகள் ஆகிய இரு பிரிவுகளுக்கு இடையிலான ஒற்றுமை
- அரசியல் கருத்தொற்றுமையை உருவாக்க காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லிம் லீக் இடையே லக்னோ ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது
- 1917: கல்கத்தா. தலைவர்: அன்னி பெசன்ட், காங்கிரஸின் முதல் பெண் தலைவர்
- 1918 (சிறப்பு அமர்வு): பம்பாய். தலைவர்: சையத் ஹசன் இமாம்
- சர்ச்சைக்குரிய மாண்டேகு-செம்ஸ்ஃபோர்ட் சீர்திருத்தத் திட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்க இந்த அமர்வு கூட்டப்பட்டது.

குறிப்பு

- 1919: அமிர்தசரஸ். தலைவர்: மோதிலால் நேரு
- கிலாபத் இயக்கத்திற்கு காங்கிரஸ் ஆதரவு அளித்தது
- 1920 (சிறப்பு அமர்வு): கல்கத்தா. தலைவர்: லாலா லஜபதி ராய்
- மகாத்மா காந்தி ஒத்துழையாமை தீர்மானத்தை முன்வைத்தார்
- 1920: நாக்பூர். தலைவர்: சி.விஜயராகவாச்சாரியார்
- காங்கிரஸின் செயற்குழுக்களை மொழிவாரி அடிப்படையில் மறுசீரமைப்பு செய்தல்
- எம்.ஏ.ஜின்னா இந்திய தேசிய காங்கிரசை விட்டு வெளியேறினார்
- 1922: கயா. தலைவர்: சி.ஆர்.தாஸ்
- ஊசு தாஸ் மற்றும் பிற தலைவர்கள் இந்திய தேசிய காங்கிரசிலிருந்து பிரிந்தனர்
- ஸ்வராஜ் கட்சி உருவாக்கம்
- 1924: பெல்காம். தலைவர்: எம்.கே. காந்தி
- மகாத்மா காந்தி தலைமையில் மட்டுமே அமர்வு
- 1925: கான்பூர். தலைவர்: சரோஜினி நாயுடு, முதல் இந்திய பெண் தலைவர் 1927: மெட்ராஸ். தலைவர்: டாக்டர் எம்.ஏ.அன்சாரி
- சீனா, ஈரான் மற்றும் மெசபடோமியாவில் இந்தியப் படைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு எதிராக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.
- சைமன் கமிஷன் புறக்கணிப்புக்கு எதிராக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது
- பூர்ணா ஸ்வராஜ் மீதான தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வது
- 1928: கல்கத்தா. தலைவர்: மோதிலால் நேரு
- அகில இந்திய இளைஞர் காங்கிரஸ் உருவாக்கம்
- 1929: லாகூர். தலைவர்: ஜவஹர்லால் நேரு

குறிப்பு

- ‘பூர்ணா ஸ்வராஜ்’ என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்.
- பூரண சுதந்திரத்திற்கான சட்டமறுப்புஸஸஜஜ‘ இயக்கம் தொடங்கப்படும்
- ஜனவரி 26 ‘சுதந்திர தினமாக’ அனுசரிக்கப்படும்.
- 1931: கராச்சி. தலைவர்: வல்லபாய் படேல்
- அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் தேசிய பொருளாதார திட்டம் பற்றிய தீர்மானங்கள்
- காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்தின் ஒப்புதல்
- இரண்டாவது வட்ட மேசையில் ஐஹேஉ ஐ பிரதிநிதித்துவப்படுத்த காந்தி பரிந்துரைக்கப்பட்டார்
- மாநாடு லண்டனில் நடைபெறவுள்ளது
- 1934: பம்பாய். தலைவர்: ராஜேந்திர பிரசாத்
- காங்கிரஸின் அரசியலமைப்பில் திருத்தம்
- 1936: லக்னோ. தலைவர்: ஜவஹர்லால் நேரு
- ஜவஹர்லால் நேருவின் சோசலிச சிந்தனைகளை நோக்கி உந்துதல்
- 1937: பைஸ்பூர். தலைவர்: ஜவஹர்லால் நேரு
- ஒரு கிராமத்தில் நடைபெறும் முதல் அமர்வு
- 1938: ஹரிபுரா. தலைவர்: சுபாஷ் சந்திர போஸ்
- ஜவஹர்லால் நேருவின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட தேசிய திட்டக்குழு.
- 1939: திரிபுரி. தலைவர்: ராஜேந்திர பிரசாத்
- சுபாஷ் சந்திர போஸ் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் ஆனால் ராஜினாமா செய்ய வேண்டியதாயிற்று
- அவருக்கு பதிலாக ராஜேந்திர பிரசாத் நியமிக்கப்பட்டார்

- சுபாஷ் சந்திரபோஸ் பார்வர்டு பிளாக் உருவாக்கினார்
- 1940: ராம்கர். தலைவர்: அபுல் கலாம் ஆசாத்
- தனிநபர் சத்தியாகிரகம் – முதல் தனிநபர் சத்தியாகிரகி வினோபாபாவே
- 1941-45: இந்த காலம் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம், இந்திய தேசிய ராணுவத்தின் செயல்பாடுகள் போன்ற நிகழ்வுகளால் குறிக்கப்பட்டது,
- கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு, வேவல் திட்டம், மற்றும் அமைச்சரவை தூதுக்குழு போன்ற அரசியலமைப்பு பேச்சுவார்த்தைகளின் கட்டம்.
- இந்தக் கட்டத்தில் நடந்த நிகழ்வுகளின் காரணமாக காங்கிரஸ் அமர்வு எதுவும் நடைபெறவில்லை.
- 1946: மீரட். தலைவர்: ஜே.பி கிருபலானி
- சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய கடைசி அமர்வு
- ஜே.பி கிருபாலனி சுதந்திரத்தின் போது இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தலைவராக இருந்தார்.

5.3 சுதந்திரத்திற்கு முன் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தலைவர்கள்

- இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் குறிப்பிடத்தக்க சில தலைவர்கள் பற்றி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :
- டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி (1885, 1892): 1885 ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் நடந்த அமர்வின் தலைவராக இருந்தார். இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் தலைவராக இருந்தார்.
- பானர்ஜி 1892 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அலகாபாத் அமர்வின் தலைவராகவும் இருந்தார்.
- தாதாபாய் நௌரோஜி (1886, 1893): அவர் 1886 இல் கல்கத்தா மாநாட்டின் தலைவராக இருந்தார். 1893 இல் லாகூர் அமர்வும் அவரது தலைமையின்கீழ் நடைபெற்றது. அவர் ஒரு பார்சி

அறிவுஜீவி, கல்வியாளர், மற்றும் இந்தியாவின் முதுபெரும் மனிதர் என்று அறியப்பட்ட சமூக சீர்திருத்தவாதி.

- பத்ருதீன் தியாப்ஜி (1887): 1887 இல் நடந்த மெட்ராஸ் மாநாட்டில் அவர் தலைவராக இருந்தார்.
- ஜார்ஜ் யூல் (1888): அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் பிரிட்டிஷ் தலைவராகவும் மற்றும் 1888 இல் அலகாபாத் அமர்வுக்கும் தலைமை தாங்கினார்.
- வில்லியம் வெடர்பர்ன் (1889, 1910): 1889 இல் பம்பாய் அமர்வு மற்றும் 1910 இல் அலகாபாத் மாநாட்டில் அவர் தலைவராக இருந்தார்.
- பெரோஸ்ஷா மேத்தா (1890): அவர் 1890 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் கல்கத்தா அமர்வின் தலைவராக இருந்தார். பம்பாய் ராஜதானியில் ஒரு முன்னணி வழக்கறிஞராக இருந்தார் மற்றும் அவரது சேவைக்காக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் நைட் பட்டம் பெற்றார்.
- ஆனந்தசார்லு (1891): 1891ல் நாக்பூர் அமர்வுக்கு தலைமை தாங்கினார்.
- ஆல்ஃபிரட் வெப் (1894): இவர் 1894 சென்னை மாநாட்டிற்குத் தலைவராக இருந்தார்.
- சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி (1895, 1892): அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைவராக இருந்தார்.
- 1895 இல் பூனா அமர்வு மற்றும் 1902 இல் அகமதாபாத் மாநாடு. அவர் ராஷ்டிரகுரு என்று அழைக்கப்பட்டார்.
- ரஹிம்துல்லா எம் சயானி (1896): அவர் 1896 இல் கல்கத்தா அமர்வில் தலைவராக இருந்தார். இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நிறுவன உறுப்பினர்களில் ஒருவரான சயானி அதன் தலைவராக ஆன இரண்டாவது முஸ்லிம் ஆவார். அவர் ஆகா கானைப் பின்பற்றுபவர் மற்றும் கோஜா சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்
- சி. சங்கரன் நாயர் (1897): அமராதி மாநாட்டில் அவர் தலைவராக இருந்தார்

குறிப்பு

- 1897 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைவராக இன்றுவரை, அந்தப் பதவியை வகித்த ஒரே கேரளர் இவர்தான்.
- இவர் ஒரு வழக்கறிஞர் மற்றும் தொழில் ஆர்வலர். அந்நிய நிர்வாகத்தை கடுமையாக சாடினார்.
- ஆனந்தமோகன் போஸ் (1898): தொழிலில் ஒரு வழக்கறிஞராக இருந்த போஸ் 1898 இல் சென்னை மாநாட்டில் தலைவராக இருந்தார்.
- ரொமேஷ் சுந்தர் தத் (1899): அவர் 1899 இல் லக்னோ காங்கிரஸ் மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார். அவர் ஒரு அரசு ஊழியர், எழுத்தாளர், மகாபாரதம் மற்றும் ராமாயணத்தின் மொழிபெயர்ப்பாளர் மற்றும் பொருளாதார வரலாற்றாசிரியர்.
- சர் நாராயண் கணேஷ் சந்தவர்க்கர் (1900): அவர் 1900 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் லாகூர் அமர்விற்குத் தலைவராக இருந்தார்
- அப்போது அவர் மேற்கு இந்தியாவில் முன்னணி இந்து சீர்திருத்தவாதிகளில் ஒருவராக இருந்தார். அவர் பம்பாய் உயர்நீதிமன்றத்தின் அமர்விலும் இருந்தார் மற்றும் 1910 இல் நைட் பட்டம் பெற்றார்.
- தின்ஷா எடுல்ஜி வாச்சா (1901): இதன் நிறுவன உறுப்பினர்களில் ஒருவர். வாச்சா 1901 இந்திய தேசிய காங்கிரசின் கல்கத்தா அமர்வில் தலைவராக இருந்தார்.
- லால்மோகன் கோஷ் (1903): 1903 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் நடந்த இந்திய தேசிய காங்கிரசின் மாநாட்டிற்கு அவர் தலைமை தாங்கினார். அவர் ஒரு முன்னணி வங்காள வழக்கறிஞர் ஆவார்
- ஹென்றி ஜான் ஸ்டெட்மேன் காட்டன் (1904): 1904 ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் நடந்த மாநாட்டில் அவர் தலைவராக இருந்தார். அவர் இந்திய அரசு ஊழியராக நீண்டகாலமாக பணியாற்றிய அனுபவம் உடையவர்.மேலும் இந்திய தேசியவாதிகளின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தார்.

குறிப்பு

- கோபால் கிருஷ்ண கோகலே (1905): 1905 இல் பெனாரஸ் மாநாட்டிற்கு தலைமை தாங்கினார். கட்சி மிதவாதிகள் மற்றும் தீவிரவாதிகள் எனப் பிரிந்த பிறகு அவர் மிதவாதக் குழுவை வழிநடத்தினார். மகாத்மா காந்தி இந்தியாவுக்குத் திரும்பிய பிறகு, சுதந்திரப் போராட்டத்தை வழிநடத்த கோகலேயின் குழுவில் சேர்ந்தார்.

- ராஷ்பிஹாரி கோஷ் (1907, 1908): அவர் 1907 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் சூரத் மாநாட்டின் தலைவராகவும், 1908 இன் சென்னை அமர்வின் தலைவராகவும் இருந்தார். அவர் ஒரு அரசியல்வாதி, வழக்கறிஞர், சமூக ஆர்வலர் ஆவார். அவர் தீவிரவாதத்தை மிகவும் கடுமையாக எதிர்ப்பவர்களில் ஒருவராக இருந்தார் மற்றும் மிதவாதிகளின் ஒரு பகுதியாக இருந்தார்.

- பண்டிட் மதன் மோகன் மாளவியா (1909, 1918): அவர் 1909 இல் லாகூரில் நடந்த இந்திய தேசிய காங்கிரசின் மாநாடு மற்றும் 1918 இல் டெல்லியில் நடந்த மாநாடு ஆகியவற்றில் தலைவராக இருந்தார்

- ஆசியாவின் மிகப்பெரிய குடியிருப்புப் பல்கலைக்கழகமான பெனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவிய பெருமைக்குரியவர். தொழில் ரீதியாக ஒரு கல்வியாளர், அவர் ரவீந்திரநாத் தாகூரால் மகாமனா என்ற பட்டத்தை வழங்கினார், மேலும் மரணத்திற்குப் பின் பாரத ரத்னாவும் வழங்கப்பட்டது.

- பிஷன் நாராயண் தர் (1911): 1911 இல் கல்கத்தா அமர்வுக்கு தலைமை தாங்கினார்.

- ராவ் பகதூர் ரகுநாத் நரசிங்கா முதோல்கர் (1912): அவர்

- 1912 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் வங்கிப்பூர் அமர்வில் தலைவராக இருந்தார். அவர் பெண் கல்வி, விதவை மறுமணம் தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆகியவற்றிற்கு தீவிர ஆதரவாளராக இருந்தார்.

- நவாப் சையத் முஹம்மது பகதூர் (1913): அவர் ஜனாதிபதியாக இருந்தார்

குறிப்பு

- 1913 இல் ஐஹே இன் கராச்சி அமர்வு. தென்னிந்தியாவின் பணக்கார குடும்பங்களில் ஒன்றில் பிறந்த அவர், சென்னையின் முதல் முஸ்லீம் ஷெரிப் ஆவார்.

- பூபேந்திர நாத் போஸ் (1914): 1914 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் நடந்த இந்திய தேசிய காங்கிரசின் அமர்வில் அவர் தலைவராக இருந்தார்.

- சத்யேந்திர பிரசன்னா சின்ஹா (1915): சின்ஹா 1915 இல் பம்பாய் மாநாட்டின் தலைவராக இருந்தார். பின்னர் அவர் நைட் பட்டம் பெற்றார் மற்றும் ஆங்கில பிரபுக்கள் அவையில் உறுப்பினரான முதல் இந்தியரானார். சின்ஹாவின் அங்கீகாரம் ஒரு மசோதாவை முன்வைக்க உதவியது, அது இறுதியில் இந்திய அரசு சட்டம் 1919 ஆனது.

- அம்பிகா சரண் மஜும்தார் (1916): அவர் 1916 இல் லக்னோ அமர்வின் போது இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தலைவராக இருந்தார். . இந்த அமர்வின் போது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லிம் லீக் இடையே வரலாற்று சிறப்புமிக்க லக்னோ ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. காங்கிரஸின் மிதவாத மற்றும் தீவிரவாத குழுக்கள் மீண்டும் ஒன்றிணைந்த அமர்வு இதுவாகும்.

- அன்னி பெசன்ட் (1917): அவர் கல்கத்தாவில் 1917 அமர்வுக்கு தலைமை தாங்கினார் மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் முதல் பெண் தலைவரானார்.

- சையத் ஹசன் இமாம் (1918): 1918 ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் நடைபெற்ற சிறப்பு அமர்வுக்கு இமாம் தலைமை தாங்கினார். சர்ச்சைக்குரிய மாண்டேகு-செலம்ஸ்ஃபோர்ட் சீர்திருத்தத் திட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்க இந்த அமர்வு கூட்டப்பட்டது. கிலாபத் இயக்கத்தின் தலைவராகவும் இருந்தார்.

- மோதிலால் நேரு (1919): மோதிலால் நேரு 1919 இல் அமிர்தசரஸ் மாநாட்டிற்கும் மற்றும் 1928 இல் கொல்கத்தா அமர்வுக்கும் தலைமை தாங்கினார்.

குறிப்பு

- அவர் ஒரு சிறந்த வழக்கறிஞர் மற்றும் தேசபக்தர் ஆவார். அவர் தலைமை தாங்கிய இரண்டாவது அமர்வில் கட்சியின் இரு பிரிவுகளுக்கு இடையே மோதல் ஏற்பட்டது - ஒன்று டொமினியன் அந்தஸ்தை ஏற்றுக்கொண்டது மற்றும் மற்றொன்று முழுமையான சுதந்திரத்தை விரும்பியது. ஒத்துழையாமை இயக்கம் மற்றும் சுயராஜ்யக் கட்சியின் ஒரு பகுதியாகவும் இருந்தார். மகாத்மா காந்திக்கு நெருக்கமானவராக இருந்தாலும், அவரை அடிக்கடி விமர்சித்து வந்தார்.

- லாலா லஜபதி ராய் (1920): இவர் 1920 இல் கல்கத்தா அமர்வுக்கு தலைமை தாங்கினார். அவர் பஞ்சாப் சிங்கம் என்று கருதப்பட்டார். லாலா லஜபதி ராய் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் அவர் 1923 இல் இந்தியாவை இந்து மற்றும் முஸ்லீம் நாடாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சர்ச்சைக்குரிய வகையில் கேட்டார். ஆர்ய சமாஜ் உட்பட பல இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்களின் தலைவராகவும் இருந்தார்.

- சி.விஜயராகவாச்சாரியார் (1920): அவர் 1920 இல் நாக்பூரில் சிறப்பு அமர்வுக்கு தலைமை தாங்கினார். அவர் ஒரு மரபுவழி வைஷ்ணவர் ஆவார், அவர் மதக் கலவரங்களைத் தூண்டியதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டார், ஆனால் பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டார். அவர் ஏ.ஓ.வுக்கு நெருக்கமானவர். சுயராஜ்ய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதில் ஹியூம் முக்கிய பங்கு வகித்தார். காங்கிரஸின் பிரசாரக் குழுவிலும் அங்கம் வகித்தார்.

- ஹக்கீம் அஜ்மல் கான் (1921): அவர் 1921 இந்திய தேசிய காங்கிரசின் அகமதாபாத் அமர்வுக்கு தலைமை தாங்கினார். அவர் டெல்லியின் ஜாமியா மில்லியா இஸ்லாமியா பல்கலைக்கழகம் மற்றும் ஆயுர்வேத மற்றும் யுனானி திபியா (மருத்துவ) கல்லூரியின் நிறுவனர்களில் ஒருவர். இந்திய தேசிய காங்கிரஸ், முஸ்லிம் லீக் மற்றும் அகில இந்திய கிலாபத் கமிட்டி ஆகியவற்றின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்ட ஒரே நபர் இவர்தான்.

- தேஷ்பந்து சித்தரஞ்சன் தாஸ் (1922): அவர்1922 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் கயாவிற்கு தலைமை தாங்கினார். தொழிலில் ஒரு வழக்கறிஞர், அவர் முன்னணியில் இருந்தார்.இந்திய தேசிய

இயக்கத்தின் உறுப்பினர் மற்றும் வங்காளத்தில் சுயராஜ்யக் கட்சியின் நிறுவன தலைவர்ஆவார்.

- முகமது அலி ஜௌஹர் (1923): அவர்1923 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் காக்கிநாடா அமர்வுக்குத் தலைமை தாங்கினார்..

- அபுல் கலாம் ஆசாத் (1923, 1940-46): அவர் 1923 இல் டெல்லி சிறப்புக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார். 1940 ஆம் ஆண்டு ராம்கரில் நடைபெற்ற அமர்வின் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மௌலானா ஆசாத் என்று பொதுவாகக் கருதப்படும் தலைவருக்கு மரணத்திற்குப் பின் பாரத ரத்னா வழங்கப்பட்டது. அவர் ஒரு புரட்சிகர கவிஞர், பத்திரிகையாளர், ஆர்வலர் மற்றும் சுதந்திர போராட்ட வீரர் ஆவார். பல்கலைக் கழக மானியக் குழு மற்றும் இந்திய தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்களை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர். ஆரம்பப் பள்ளி வரை இலவசக் கல்வியை வழங்கும் தேசியக் கல்வி முறையின் உருவாக்கத்தை அவர் மேற்பார்வையிட்டார்.

- .மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி (1924): அவர் 1924 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் பெல்காம் அமர்வின் தலைவராக இருந்தார். காந்தி சட்ட மறுப்பு, ஒத்துழையாமை, சுதேசி இயக்கம் போன்ற பல இயக்கங்களுக்கு தலைமை தாங்கினார். காந்தி இந்திய தேசியவாதத்தின் மிக முக்கியமான உறுப்பினர்களில் ஒருவர். அகிம்சை, மத பன்மைத்துவம், சுயராஜ்யம் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்டோரின் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை தன் முக்கியக் கொள்கைகளாகக் கொண்டு செயல்பட்டார்.

- சரோஜினி நாயுடு (1925): 1925 ஆம் ஆண்டு கான்பூரில் நடைபெற்ற அமர்வுக்கு அவர் தலைமை தாங்கினார்.

- எஸ் சீனிவாச ஐயங்கார் (1926): அவர் 1926 இல் காங்கிரஸின் கவுஹாத்தி அமர்வில் தலைவராக இருந்தார். ஒரு சிறந்த வழக்கறிஞர், அவர் 1916-1920 வரை மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் அட்வகேட்-ஜெனரலாக பணியாற்றினார்.

- முக்தார் அகமது அன்சாரி (1927): 1927 இல் சென்னை அமர்வுக்கு தலைமை தாங்கினார். முஸ்லீம் லீக்கின் தலைவராகவும் பணியாற்றினார் மற்றும் ஜாமியா மில்லியா இஸ்லாமியா பல்கலைக்கழகத்தின் நிறுவனர்களில் ஒருவராக இருந்தார். அவர் 1928-36 வரை அதிபராக இருந்தார்.

- ஜவஹர்லால் நேரு (1929, 1930, 1936, 1937, 1946-ஜூலை முதல் செப்டம்பர், 1951-1954): 1929 இல் லாகூர் அமர்வுக்கும், 1930 ஆம் ஆண்டு கராச்சி அமர்வுக்கும் அவர் தலைமை தாங்கினார். ஃபைஸ்பூரில் 1937 அமர்வுக்கும் 1951 மற்றும் 1952 ஆம் ஆண்டுகளில் டெல்லி அமர்வுகளுக்கும், 1953 மற்றும் 1954 ஆம் ஆண்டுகளில் ஹைதராபாத் மற்றும் கல்கத்தா அமர்வுகளுக்கும் அவர் தலைமை தாங்கினார்.

- ஜவஹர்லால் நேரு 1929 இல் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை, ஆனால் செல்வாக்கு மிக்க மோதிலால் நேருவால் ஆதரிக்கப்பட்டார். இருப்பினும், அவர் இந்திய அரசியல் மற்றும் சுதந்திர இயக்கத்தின் மைய நபர்களில் ஒருவராக இருந்தார். சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் ஒரு பயிற்சி பெற்ற வழக்கறிஞர் மற்றும் காந்தியால் வழிகாட்டப்பட்டவர். காஷ்மீரி பண்டிட் சமூகத்தில் அவரது பூர்வீகம் காரணமாக அவர் பண்டிட் நேரு என்று கருதப்படுகிறார்.

- சர்தார் வல்லபாய் படேல் (1931): அவர் 1931 இல் கராச்சி அமர்வின் தலைவராக இருந்தார். இந்த அமர்வில் அவரது ஜனாதிபதி தலைமையில் காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்தை மாநாடு அங்கீகரித்தது. படேல் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் முன்னணி நபர்களில் ஒருவர் மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான மாகாணங்களை இந்தியாவை உருவாக்க வற்புறுத்திய பெருமைக்குரியவர்.

- நெல்லி சென்குப்தா (1933): 1933 இல் கல்கத்தா அமர்விற்கு தலைமை தாங்கினார்.

- ராஜேந்திர பிரசாத் (1934, 1935): அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தலைவராக 1934 இல் பம்பாய் மாநாடு மற்றும் 1935 இல் லக்னோ

அமர்வுகளில் இருந்தார். இராஜேந்திர பிரசாத் சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் ஜனாதிபதியாகவும் ஆனார்.

குறிப்பு

- சுபாஷ் சந்திர போஸ் (1938, 1939): ஹரிபுரா காங்கிரஸ் மாநாட்டின் தலைவராக இருந்தார். அவர் 1939 இல் ஜபல்பூர் அமர்வுக்கு தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார், ஆனால் ராஜினாமா செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவருக்கு பதிலாக ராஜேந்திர பிரசாத் நியமிக்கப்பட்டார். போஸ் இந்திய தேசிய இராணுவத்தை நிறுவினார். மேலும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஏற்றுக்கொண்ட அமைதிவாத இயக்கத்தை எதிர்த்தார்.அவரது இயக்கம் அனைத்து இந்திய இராணுவம் மூலம் இந்தியாவை விடுவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது. அவர் இந்திய வரலாற்றில் மிகவும் புகழ்பெற்ற சுதந்திர போராட்ட வீரர்களில் ஒருவர்.
- ஜே.பி. கிருபலானி (1947): 1947 இல் மீரட் அமர்வுக்கு தலைமை தாங்கினார். மகாத்மா காந்தியின் தீவிர சீடர்களில் ஒருவரான இவர், 1947 இல் பிரிட்டனில் இருந்து இந்தியாவுக்கு அதிகாரம் மாற்றப்பட்டபோது இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தலைவராக இருந்தார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் அமர்வு எங்கு நடைபெற்றது?
2. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் முஸ்லிம் தலைவர் யார்?
3. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் ஆங்கிலேய தலைவரின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.
4. காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லிம் லீக் இடையே லக்னோ ஒப்பந்தம் எந்த ஆண்டு கையெழுத்தானது?
5. காங்கிரஸின் முதல் பெண் தலைவர் யார்?
6. சுதந்திரத்திற்கு முன் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் கடைசி அமர்வு எங்கு நடைபெற்றது?
7. பண்டிட் மதன் மோகன் மாளவியாவுக்கு மகாமனா என்ற பட்டத்தை வழங்கியவர் யார்?
8. எந்த ஆண்டு காங்கிரஸ் கூட்டத்திற்கு நெல்லை சென்குப்தா தலைமை தாங்கினார்?

குறிப்பு

5.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் அமர்வு 1885 இல்பம்பாயில் நடைபெற்றது
2. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் முஸ்லிம் தலைவர் சையத் பகுருதீன் தியாப்ஜி ஆவார்.
3. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் ஆங்கிலேய தலைவர் ஜார்ஜ் யூல் ஆவார்.
4. 1916 இல் அரசியல் ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்குவதற்காக காங்கிரஸுக்கும் முஸ்லிம் லீக்கும் இடையே லக்னோ ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது.
5. அன்னி பெசன்ட் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் பெண் தலைவர்.
6. சுதந்திரத்திற்கு முன் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் கடைசி அமர்வு 1946 இல் மீரட்டில் நடைபெற்றது.
7. ரவீந்திரநாத் தாகூர் பண்டிட் மதன் மோகன் மாளவியாவுக்கு மகாமனா என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்.
8. 1933 இல் கல்கத்தா அமர்விற்கு நெல்லை சென்குப்தா தலைமை தாங்கினார்.

5.5 சுருக்கம்

- இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் அமர்வு 1885 இல் பம்பாயில் நடைபெற்றது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் முஸ்லீம் தலைவர் சையத் பதுருதீன் தியாப்ஜி மற்றும் முதல் ஆங்கிலத் தலைவர் ஜார்ஜ் யூல் ஆவார்.

குறிப்பு

- 1896 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் மாநாட்டில் ரவீந்திரநாத் தாகூரால் முதன்முறையாக ‘வந்தே மாதரம்’ என்ற தேசியப் பாடல் பாடப்பட்டது.
- சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி (1895, 1892): அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைவராக இருந்தார்.
- 1895 இல் பூனா அமர்வு மற்றும் 1902 இல் அகமதாபாத் மாநாடு. அவர் ராஷ்டிரகுரு என்று அழைக்கப்பட்டார்.
- 1905: பெனாரஸ். தலைவர்: கோபால் கிரிஷ்ன் கோகலே
- அரசாங்கத்திற்கு எதிரான சுதேசி இயக்கத்தின் முறையான பிரகடனம்
- 1906: கல்கத்தா. தலைவர்: தாதாபாய் நௌரோஜி
- நான்கு தீர்மானங்களை ஏற்றுக்கொண்டது: சுயராஜ்யம் (சுய அரசு), புறக்கணிப்பு
- இயக்கம், சுதேசி மற்றும் தேசிய கல்வி
- சத்யேந்திர பிரசன்னா சின்ஹா (1915): சின்ஹா 1915 இல் பம்பாய் மாநாட்டின் தலைவராக இருந்தார். பின்னர் அவர் நைட் பட்டம் பெற்றார் மற்றும் ஆங்கில பிரபுக்கள் அவையில் உறுப்பினரான முதல் இந்தியரானார். சின்ஹாவின் அங்கீகாரம் ஒரு மசோதாவை முன்வைக்க உதவியது, அது இறுதியில் இந்திய அரசு சட்டம் 1919 ஆனது.
- 1916 லக்னோவில் நடைபெற்ற காங்கிரஸின் அமர்வு பின்வரும் காரணங்களுக்காக முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது:
- காங்கிரஸின் மிதவாதிகள் மற்றும் தீவிரவாதிகள் இரு பிரிவுகளுக்கு இடையே ஒற்றுமை
- அரசியல் ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்க காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லிம் லீக் இடையே லக்னோ ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது

- 1927 அமர்வில் பின்வரும் முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன:
- சீனா, ஈரான் மற்றும் மெசபடோமியாவில் இந்தியப் படைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு எதிராக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.
- சைமன் கமிஷன் புறக்கணிப்புக்கு எதிராக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.
- பூர்ணா சுயராஜ்யம் மீதான தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வது
- 1929 லாகூர் அமர்வு பின்வரும் காரணிகளால் முக்கியமானது:
- 'பூர்ணா ஸ்வராஜ்' குறித்து தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.
- பூரண சுதந்திரத்திற்கான சட்டமறுப்பு இயக்கம் தொடங்கப்பட வேண்டும்.
- சுதந்திரத்திற்கு முன் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் கடைசி அமர்வு 1946 இல் மீரட்டில் நடைபெற்றது.
- இந்திய தேசிய காங்கிரசின் குறிப்பிடத்தக்க சில தலைவர்கள் W.C. பானர்ஜி. ஜி.கே. கோகலே, பண்டிட் மதன் மோகன் மாளவியா, சுபாஷ் சந்திர போஸ் மற்றும் ஜே.பி கிருபாளனி

5.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

தீர்மானம்: இது ஒரு குழுவினரால் வாக்களித்த பிறகு எடுக்கப்படும் முறையான முடிவைக் குறிக்கிறது.

ஒப்பந்தம்: இது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நபர்கள், நாடுகள் அல்லது சங்கங்களுக்கு இடையிலான முறையான ஒப்பந்தமாகும்.

திருத்தம்: இது ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட அல்லது இன்னும் விவாதத்தில் உள்ள ஒரு சட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றமாகும்.

5.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. 1927 மெட்ராஸ் காங்கிரஸின் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட சில முக்கிய முடிவுகள் யாவை?
2. காங்கிரஸின் 1929 லாகூர் அமர்வு பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுது.
3. 1931 கராச்சி காங்கிரஸ் மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட சில முக்கிய முடிவுகள் யாவை?

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் சில முக்கியமான அமர்வுகளில் எடுக்கப்பட்ட முக்கிய முடிவுகளை பகுப்பாய்வு செய்க.
2. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அமர்வுகள் மக்களின் தேசிய உணர்வை எவ்வாறு தூண்டியது என்பதை விளக்கு.

5.8 மேலும் வாசிப்புகள்

1. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010
2. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018
3. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010
4. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016
5. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

அலகு – 6

குறிப்பு

மிதவாதிகள்: கோரிக்கைகள் மற்றும் சாதனைகள்

கட்டமைப்பு

6.0 அறிமுகம்
6.1 குறிக்கோள்கள்
6.2 மிதவாதிகள்
6.3 மிதவாதிகளின் சாதனைகள்
6.4 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்
6.5 சுருக்கம்
6.6 முக்கிய வார்த்தைகள்
6.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
6.8 மேலும் வாசிப்புகள்

6.0 அறிமுகம்

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தேசியவாத உணர்விற்கு உத்வேகம் அளித்தது. ஆரம்ப கட்டங்களில், காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தங்கள் கோரிக்கைகளுக்கு செவிசாய்த்து செயல்படும் என்று நம்பினர். இருப்பினும், காலப்போக்கில், இந்திய வெகுஜனங்கள் தேசியவாதத்தின் கருத்தாக்கத்தில் ஏமாற்றமடைந்தனர். தீவிரவாதிகள் என்று அறியப்பட்ட புதிய தலைவர்களுக்கு இது எழுச்சியைக் கொடுத்தது. மிதவாதிகளின் சாதனைகள் மற்றும் தோல்விக்கான காரணங்களை இந்த பிரிவு விவாதிக்கும்.

6.1 குறிக்கோள்கள்

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

- மிதவாதிகளுக்கும் தீவிரவாதிகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை ஆராய்தல்

- மிதவாதிகளின் அரசியலமைப்பு, நிர்வாக மற்றும் பொருளாதார கோரிக்கைகளை புரிந்து கொள்தல்
- மிதவாதிகளின் சாதனை மற்றும் தோல்விக்கான காரணங்களைப் பற்றி விவாதித்தல்

6.2 மிதவாதிகள்

1885 இல் அதன் தொடக்கத்திலிருந்து 1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெறும் வரை, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மிகப்பெரிய மற்றும் மிக முக்கியமான இந்திய அரசியல் அமைப்பாக இருந்தது. அதன் ஆரம்ப கட்டத்தில், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஒரு அரசியல் அமைப்பாக மட்டும் இருந்தது, இருப்பினும், காலப்போக்கில் அது சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் மனிதாபிமானத்திற்கான வளர்ச்சி போன்ற காரணத்தை ஆதரித்தது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸும் தேசியவாத உணர்விற்கு உத்வேகம் அளித்ததாக கூறப்படுகிறது.

இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தலைவர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தங்கள் தேவைகளுக்கு பதிலளிக்கும் என்றும் அதற்கேற்ப மாற்றங்களைச் செய்ய தயாராக இருப்பதாகவும் நம்பினர். இருப்பினும், ஆங்கில அரசின் செயல்பாட்டால் இந்திய மக்கள் ஏமாற்றமடைந்தனர். தங்கள் மனுக்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு பலனளிக்கவில்லை என்பதையும், ஆங்கிலேயர்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் தந்திரமாகத் தவிர்த்ததையும் அவர்கள் திடீரென்று உணர்ந்தார்கள். அந்த அதிருப்தியான நிலையில்கூட பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் வழிமுறைகளை நம்பிய சில காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் மிதவாதிகள் என்று அறியப்பட்டனர். இந்த மிதவாதத் தலைவர்கள் விரும்பிய முடிவுகளைத் தரத் தவறியதால், தீவிரவாதிகள் என்று அழைக்கப்படும் புதிய தலைவர்கள் காங்கிரசில் தோன்றினர். இந்த தீவிரவாதிகள் மிதவாதிகளின் பாரம்பரிய முறைகளை ஏற்கவில்லை, அது மனுக்களை எழுதுவதற்கும், போராட்டங்களை நடத்துவதற்கும் எனக் கருதப்பட்டது. தீவிரவாதிகள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திடம் இருந்து முழுமையான சுதந்திரம் கோரினர்.

குறிப்பு

மிதவாதிகள் என்பவர்கள் யார் ஆரம்ப கால காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பின்பற்றி வந்த அரசியல் வழிமுறைகளும் நியதிகளும் அவர்களுக்கு மிதவாதிகள் என்ற பெயரை பெற்றுத்தந்தன. சட்டத்தின் வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு சட்டபூர்வமான கிளர்ச்சிகள் நடத்தி சிறிதுசிறிதாக அமைதியான அரசியல் முன்னேற்றம் பெறுவது தான் அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது .ஆங்கிலேயர்களை அளவுக்கு மீறி புகழ்தல் அவர்களின் நேர்மை உணர்வில் நம்பிக்கை வைத்தல் விண்ணப்பங்கள் வேண்டுகோள்கள் மூலமாக சலுகைகளை எதிர்பார்த்தல் போன்ற முறைகளை இந்த மிதவாதத் தலைவர்கள் பின்பற்றினர்.

மிதவாதிகள் அனைவரும் தேசியவாதிகள் அவர்கள் சாதி சமய இன சமூக பிராந்திய வேறுபாடின்றி செயல்பட்டனர் இந்து முஸ்லிம் கிறிஸ்தவ சீக்கியர் பார்சி ஆங்கிலோ-இந்திய பாகுபாடும் அவர்களுக்கில்லை இந்தியன் அனைவருக்கும் அவர்கள் பாடுபட்டனர். மிதவாதிகள் விசுவாசிகள் ஆங்கிலேயர்களால் தான் இந்தியாவுக்கு விடிவு காலம் ஏற்பட்டது என்று அவர்கள் மனப்பூர்வமாக நம்பினார்கள். அவர்கள் நடைமுறையில் சாத்தியமான அவற்றைப் பற்றியே சிந்தித்தனர் செயல்பட்டனர் அவர்கள் சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்ட வளர்ச்சியில் நம்பிக்கை உடையவர்கள் ஆனால் அவர்கள் அரசாங்க ஆதரவாளர்களாக இருந்த போதிலும் நியாயமற்ற அரசாங்க நடவடிக்கைகளை கடுமையாக கண்டித்தனர்.

ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹ்யூம், உமேஷ் சந்திர பானர்ஜி, சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, தாதாபாய் நவரோஜி, பெரோசா மேத்தா, மகாதேவ கோவிந்த ரானடே, கோபால கிருஷ்ண கோகலே, ராஷ்பிகாரி கோஷ், மதன் மோகன் மாளவியா போன்றோர் புகழ்மிக்க தலைவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள்

6.3 மிதவாதிகளின் சாதனைகள்

- நாடு தழுவிய அளவில் அரசியல் விழிப்புணர்வை மக்களிடம் ஏற்படுத்த செய்தவர்கள் மிதவாதிகள்.

குறிப்பு

- மக்களிடையே அரசியல் உரிமைகள் தாராளக் கொள்கையை மக்களாட்சி பற்றி அறியச் செய்து அரசியல் கல்வி கொடுத்தனர்
- ஏகாதிபத்தியம் தங்கள் அனைவருக்கும் பொதுவான எதிரி என்பதையும் மக்களை உணரச் செய்து பொதுவான தேசிய சமுதாயத்தில் மக்கள் அனைவரையும் இணைக்க மிதவாதிகள் உதவினர்
- “நாங்கள் பிச்சைக்காரர்கள் அல்லர், எங்கள் கட்சி இரந்து உயிர் வாழும் கட்சியன்றுநாங்கள் மக்களின் தூதுவர்கள்” என்றார் கோபால கிருஷ்ண கோகலே.
- அரசியல் சீர்திருத்த முன்னோடிகளாக இருந்த மிதவாதிகளின் முயற்சியால் பல அரசியலமைப்பு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.
- மக்களாட்சி, குடிமை உரிமைகள் ஆகிய கோட்பாடுகள் மக்களிடையே செல்வாக்கு பெறும்படி செய்தவர்கள் மிதவாதிகள் ஆவார்கள்.
- ஆங்கில ஆட்சியின் உண்மைத் தன்மையை மக்களிடம் அம்பலப்படுத்தி அதிகாரிகளின் ஆணவப் போக்யும், அரசாங்கத்தின் சுரண்டல் கொள்கையையும் மக்கள் அறியச் செய்தவர்கள் மிதவாதிகள்.
- 1892 இந்திய மன்றங்கள் சட்டம், அரசாங்க அதிகாரிகள் காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் பார்வையாளர்களாக கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று வங்காள அரசாங்க ஆணை ரத்து செய்யப்பட்டது, வழக்கறிஞர்களின் சுதந்திரத்தை பாதிக்கும் வகையில் அரசாங்கம் மேற்கொண்ட முயற்சியை முறியடித்தது ஆகியவை மிதவாதிகளின் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள் ஆகும்.
- காங்கிரஸ் மிதவாதிகளின் சட்டமன்ற பணி சிறப்பாக இருந்தது. அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கை, விவசாயிகளின் வறுமை, நில உரிமை, கடன்சுமை ஆகியவை குறித்து மக்கள் மன்றத்தில் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தனர்.

மிதவாதிகளின் தோல்விக்கான காரணங்கள்

- மிதவாதிகள் காங்கிரஸ் தீவிரவாதிகளின் கடுமையான கண்டனத்திற்கு ஆளானார்கள்.
- ஆங்கிலக்கல்வி பெற்றவர்களாக இருந்ததால் அவர்கள் எவ்வித நேரடி நடவடிக்கையில் ஈடுபட முடியவில்லை.
- அரசிடமிருந்து சலுகைகளை மட்டும் எதிர்பார்த்ததால் அரசியல் உரிமைகளைக் கோரி பெறவில்லை.
- அவர்கள் பிரார்த்தனைகள் விண்ணப்பங்கள் மூலமாக அரசுக்கு தங்கள் கோரிக்கைகளை சுட்டிக்காட்டினார்களே அன்றி அரசியல் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட வில்லை.
- இருபதாண்டு ஆண்டுகால முயற்சியால் மிதவாதிகள் ஆங்கில அரசிடமிருந்து ரொட்டிக்கு பதில் கல்லையே பெற்றனர் என்றார் லாலா லஜபதிராய்.
- மிதவாதிகள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு விசுவாசமாக இருந்து கொண்டு மக்கள் உரிமைகளுக்காகவும் போராடினர். இது மக்களிடையே அவ நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது.
- ஆங்கிலேயரது குறிக்கோள்களும் இந்தியர்கள் இலட்சியங்களும் எதிரானவை என்பதை மிதவாதிகள் புரிந்து கொள்ளவில்லை.
- மிதவாதிகள் காலத்தில் மக்களின் எல்லா பிரிவினரின் ஆதரவையும் ஈர்க்கும் வகையில் இயக்கம் வளர்ச்சி அடையவில்லை.
- பெரும்பாலும் படித்த நகர்ப்புற இளைஞர்கள் இடம் தான் அந்த இயக்கத்திற்கு செல்வாக்கு இருந்தது.
- ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் மக்கள் அனைவருடைய ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் திரட்டி ஒருமுகப்படுத்த மிதவாதிகள் தவறினர்.
- முதலாளித்துவ முறையில் அல்லாமல் இந்தியாவுக்கு வேறு வளர்ச்சி இருக்க முடியும் என்பதை அவர்களால் காண முடியவில்லை.

- பாமர மக்களை கவரும் ஆற்றலும் தீவிர அரசியல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள உதவும் உந்து சக்தியும் வளர்ச்சியடையவில்லை.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்குள் சுயராஜ்யம் அல்லது சுயராஜ்யம் கோரிய மிதவாதிகளின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.
2. மிதவாதிகள் 1892 இந்திய கவுன்சில் சட்டத்தை ஏன் புரளி என்று அழைத்தனர்?
3. 1878 ஆம் ஆண்டின் வட்டாரமொழி பத்திரிகை சட்டத்திற்குப் பிறகு பத்திரிகையாளராக தனது கடமையைச் செய்ததற்காக சிறையில் அடைக்கப்பட்ட முதல் இந்தியர் யார்?
4. ரிப்பன் பிரபுவால் எந்த ஆண்டு வட்டாரமொழி பத்திரிகை சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது?
5. ஏன் மிதவாதிகளால் முஸ்லிம்களின் ஆதரவைப் பெற முடியவில்லை?

6.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. கோபால் கிருஷ்ண கோகலே மற்றும் தாதாபாய் நௌரோஜி ஆகியோர் முறையே 1905 மற்றும் 1906 ஆம் ஆண்டுகளில் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்குள் சுயராஜ்யத்தைக் கோரினர்.
2. மிதவாதிகள் 1885 முதல் 1892 வரை இருக்கும் சட்டமன்றக் கவுன்சில்களை விரிவுபடுத்தி சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கோரினர். அவர்கள் சட்ட சபைகளில் இந்தியர்களுக்குப் பெரும் பங்கைக் கோரினர். மிதவாதிகள் 1892 ஆம் ஆண்டின் இந்திய கவுன்சில்கள் சட்டத்தை ஒரு புரளி என்று அழைத்தனர், ஏனெனில் இந்திய மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டதில் அவர்கள் திருப்தி அடையவில்லை.
3. சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி பத்திரிக்கையாளராக தனது கடமையை நிறைவேற்றி சிறை சென்ற முதல் இந்தியர் ஆவார்.

4. ரிப்பன் பிரபு 1881 இல் வட்டாரமொழி பத்திரிகைச் சட்டத்தை ரத்து செய்தார்.

குறிப்பு

5. கற்றறிந்த முஸ்லிம்கள், குறிப்பாக அலிகாரில் முஸ்லிம்கள் , தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபைகளில் இருந்து தாங்கள் தோற்றுவிடுவோம் என்றும், இந்துக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவார்கள் என்றும் உணர்ந்தனர் (பெரும்பாலான இடங்களில் இந்துக்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்தனர்). அரசுப்பணிகளில் சேருவதற்கான போட்டித் தேர்வுகளை முஸ்லீம் உயரடுக்கினர் கடுமையாக எதிர்த்தனர், ஏனெனில் அது நவீன ஆங்கிலக் கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மேலும் முஸ்லிம்கள் இந்தத் துறையில் இந்துக்களை விட மிகவும் பின்தங்கியிருந்தனர். பொதுப்பணித் தேர்வுகளிலும் இந்து ஆதிக்கத்தை கண்டு அஞ்சினார்கள். இவை அனைத்தும் முஸ்லிம்களை காங்கிரஸிலிருந்து விலக்கி வைத்தன.

6.5 சுருக்கம்

- 1885 இல் அதன் தொடக்கத்திலிருந்து 1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெறும் வரை, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மிகப்பெரிய மற்றும் மிக முக்கியமான இந்திய அரசியல் அமைப்பாக இருந்தது.
- அதன் ஆரம்ப கட்டங்களில், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஒரு அரசியல் அலகாக இருந்தது, இருப்பினும், காலப்போக்கில் அது சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் மனித வளர்ச்சிக்கான காரணத்தை ஆதரித்தது.
- ஆங்கில அரசின் செயல்பாட்டால் இந்திய மக்கள் ஏமாற்றமடைந்தனர்.
- சட்டத்தின் வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு சட்டபூர்வமான கிளர்ச்சிகள் நடத்தி சிறிதுசிறிதாக அமைதியான அரசியல் முன்னேற்றம் பெறுவது தான் அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது

- சட்டத்தின் வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு சட்டபூர்வமான கிளர்ச்சிகள் நடத்தி சிறிதுசிறிதாக அமைதியான அரசியல் முன்னேற்றம் பெறுவது தான் அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது.
- ஆங்கிலேயர்களை அளவுக்கு மீறி புகழ்தல் அவர்களின் நேர்மை உணர்வில் நம்பிக்கை வைத்தல் விண்ணப்பங்கள் வேண்டுகோள்கள் மூலமாக சலுகைகளை எதிர்பார்த்தல் போன்ற முறைகளை இந்த மிதவாதத் தலைவர்கள் பின்பற்றினர்.
- ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹ்யூம், உமேஷ் சந்திர பானர்ஜி, சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, தாதாபாய் நவரோஜி, பெரோசா மேத்தா, மகாதேவ கோவிந்த ரானடே, கோபால கிருஷ்ண கோகலே, ராஷ்பிகாரி கோஷ், மதன் மோகன் மாளவியா போன்றோர் புகழ்மிக்க தலைவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள்
- நாடு தழுவிய அளவில் அரசியல் விழிப்புணர்வை மக்களிடம் ஏற்படுத்த செய்தவர்கள் மிதவாதிகள்.
- மக்களிடையே அரசியல் உரிமைகள் தாராளக் கொள்கையை மக்களாட்சி பற்றி அறியச் செய்து அரசியல் கல்வி கொடுத்தனர்
- மக்களாட்சி, குடிமை உரிமைகள் ஆகிய கோட்பாடுகள் மக்களிடையே செல்வாக்கு பெறும்படி செய்தவர்கள் மிதவாதிகள் ஆவார்கள்
- அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கை, விவசாயிகளின் வறுமை, நில உரிமை, கடன்சுமை ஆகியவை குறித்து மக்கள் மன்றத்தில் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தனர்.
- மிதவாதிகள் காங்கிரஸ் தீவிரவாதிகளின் கடுமையான கண்டனத்திற்கு ஆளானார்கள்.
- ஆங்கிலேயரது குறிக்கோள்களும் இந்தியர்கள் இலட்சியங்களும் எதிரானவை என்பதை மிதவாதிகள் புரிந்து கொள்ளவில்லை.
- மிதவாதிகள் காலத்தில் மக்களின் எல்லா பிரிவினரின் ஆதரவையும் ஈர்க்கும் வகையில் இயக்கம் வளர்ச்சி அடையவில்லை.

- ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் மக்கள் அனைவருடைய ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் திரட்டி ஒருமுகப்படுத்த மிதவாதிகள் தவறினர்.
- முதலாளித்துவ முறையில் அல்லாமல் இந்தியாவுக்கு வேறு வளர்ச்சி இருக்க முடியும் என்பதை அவர்களால் காண முடியவில்லை
- மிதவாதிகளின் அடிப்படை பலவீனம் அவர்களின் குறுகிய சமூக அடித்தளமாகும். அவர்களின் இயக்கம் பரந்த ஈர்ப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. உண்மையாக் தலைவர்களுக்கு மக்கள் மீது அரசியல் நம்பிக்கை இல்லை.

6.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

மனு: இது எழுதப்பட்ட ஆவணம், பலரால் கையொப்பமிடப்பட்டு, ஒரு அரசாங்கத்தை ஏதாவது செய்ய அல்லது மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்கிறது.

இனப் பாகுபாடு: இது எந்தவொரு தனிநபருக்கும் அவர்களின் தோல் நிறம் அல்லது இனம் அல்லது இன தோற்றம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எந்தவொரு பாகுபாட்டையும் குறிக்கிறது.

முதலாளித்துவவாதிகள்: வர்த்தகம் மற்றும் தொழிலில் லாபத்திற்காக முதலீடு செய்ய தங்கள் செல்வத்தைப் பயன்படுத்தும் ஒரு நபருக்கு இந்த சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

6.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. மிதவாதிகள் மற்றும் தீவிரவாதிகளின் அரசியல் கண்ணோட்டத்தை வேறுபடுத்துக.
2. மிதவாதிகளின் பொருளாதார கோரிக்கைகள் என்ன?
3. பத்திரிகை சுதந்திரம் மற்றும் பத்திரிகையாளர்கள் மீது வட்டார மொழிப் பத்திரிகைச் சட்டத்தின் தாக்கம் என்ன?

நெடுவிடை வினாக்கள்

குறிப்பு

1. மிதவாதிகள் கோரும் அரசியலமைப்பு மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்தங்களை பகுப்பாய்வு செய்க.
2. மிதவாதிகளின் தோல்விக்கு வழிவகுத்த காரணிகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

6.8 மேலும் படிக்க

1. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010
2. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018
3. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை, 2010
4. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016
5. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

அலகு – 7

தீவிரவாதிகள்

கட்டமைப்பு

7.0 அறிமுகம்
7.1 குறிக்கோள்கள்
7.2 தீவிரவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் காரணங்கள்
7.3 புரட்சிகர நடவடிக்கைகள்
7.4 பாலகங்காதர திலகர்

7.4.1 பிபின்சந்திரபால்

7.4.2லாலா லஜபதிராய்

7.5 சுதேசி இயக்கம்

7.6 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

7.7 சுருக்கம்

7.8 முக்கிய வார்த்தைகள்

7.9 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

7.10 மேலும் வாசிப்புகள்

7.0 அறிமுகம்

மிதவாதிகளின் முயற்சியால் இந்திய அரசியல் நிலை பெரிய அளவில் சீர்திருத்தப்படவில்லை. இது ஒரு புதிய மற்றும் இளைஞர்களின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது, அவர்கள் தங்களின் கோரிக்கைகளுக்காக வெவ்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நம்பினர். இந்தியாவிலும் வெளிநாட்டிலும் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் காணப்பட்டன. லாலா லஜபதி ராய், பிபின் சந்திர பால் மற்றும் பாலகங்காதர திலகர் ஆகியோர் இந்தியாவில் போர்க்குணமிக்க தேசியவாதத்தின் முகமாக மாறினர். இந்த பிரிவு இந்த சுதந்திர போராட்ட வீரர்களின் பங்களிப்பு மற்றும் இந்தியாவில் சுதேசி இயக்கம் பற்றி விவாதிக்கும்.

7.1 குறிக்கோள்கள்

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

- இந்தியாவில் தீவிரவாதத்தின் எழுச்சியைப் புரிந்து கொள்தல்
- லாலா லஜபதி ராய், பால் கங்காதர் திலகர் மற்றும் பிபின்வ சந்திர பால் ஆகியோரின் பங்களிப்புகளைப் பற்றி விவாதித்தல்
- இந்தியாவில் சுதேசி இயக்கத்தை ஆய்வு செய்தல்

7.2 தீவிரவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் காரணங்கள்

குறிப்பு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பத்தாண்டு மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்குள் ஒரு புதிய மற்றும் இளைஞர் குழு தோன்றியதைக் காணமுடிந்தது, இது பழைய தலைமையின் சித்தாந்தம் மற்றும் வழிமுறைகளை கடுமையாக விமர்சித்தது. இந்த "கோபமடைந்த இளைஞர்கள்" சுயராஜ்ஜியத்தை நோக்கி கோரிக்கைகள் அமையவேண்டுமென குரல் கொடுத்தனர். இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் 1905 இல் இருந்து 1989 வரை தீவிரவாத கருத்துக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலம் எனக் கூறலாம். மிதவாதிகளின் போராட்ட அணுகுமுறையால் ஆங்கில அரசிடமிருந்து கோரிக்கைகள் எதையும் வென்றெடுக்க முடியாத நிலையில் அதை எதிர்த்து காங்கிரஸில் தோன்றிய எதிர்ப்பு குரல்களே தீவிரவாதிகள் என அறியப்பட்டனர். மிதவாதிகள் செல்வாக்கு இழந்து வந்த இந்த நேரத்தில் தீவிரவாதிகள் சுதேசி இயக்கத்தின் மூலம் தங்களை மக்களிடத்தில் அடையாளப்படுத்தினர். பாலகங்காதர திலகர் சூரத் காங்கிரஸ் பிளவுக்குப்பின் தீவிரவாதிகளின் தன்னிகரற்ற தலைவராக திகழ்ந்தார். இதற்கு நேர்மாறாக வன்முறை வழியில் சென்ற பயங்கரவாதிகள் துப்பாக்கி ஏந்தி ரகசிய அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி, இந்தியாவை ஆங்கிலேயர் பிடியிலிருந்து விடுவிக்க இந்தியாவிலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். தீவிரவாதமும் புரட்சி வாதமும் விடுதலை இயக்கத்துக்கு புதிய பரிமாணத்தை கொடுத்தன.

தேசியவாதத்தின் போர்க்குணமிக்க வடிவம் முதலில் பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி மற்றும் சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி ஆகியோரின் போதனைகளிலும் பிரசங்கங்களிலும் காணப்பட்டது. பகவத் கீதையால் ஈர்க்கப்பட்டு ஒன்றுபட்ட இந்தியாவைக் காட்சிப்படுத்தியவர் பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி. பிபின் சந்திர பாலால் தேசியவாதத்தின் தீர்க்கதரிசி என்று அழைக்கப்பட்ட சுவாமி விவேகானந்தர், தேசியவாதக் கருத்துக்கு ஆன்மீகப் பரிமாணத்தைச் சேர்த்தார். காலனித்துவ ஆட்சியின் கொள்கைகள் மற்றும் மிதவாத தலைவர்கள் இளைய தலைமுறை

மற்றும் சாதாரண மக்களை ஈர்க்கத் தவறியது ஆகிய இரண்டு காரணிகளே தீவிரவாதத்தின் வேருக்கான முக்கியக் காரணங்கள் ஆகும்.

குறிப்பு

காரணங்கள்

பல்வேறு காரணங்களால் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிர தேசியம் என்ற கருத்து வளரத் துவங்கியது.

- 1858 இல் வெளியிடப்பட்ட விக்டோரியா மகாராணியின் பேரறிக்கை இந்திய மக்களை திருப்திப்படுத்தவில்லை. ஏனெனில் அதில் மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த உறுதிமொழிகள் செயல்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக அவை மக்களுக்கு ஏமாற்றத்தையே அளித்தன.

- 1863 மற்றும் 1892 கவுன்சில் சட்டங்கள் மக்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்தன சட்டத்தின்படி அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நேரடித் தேர்தல் முறை வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் போன்றவை நிறைய குறைகளை உடையனவாக காணப்பட்டன கேள்விகள் கேட்கவும் பிரதிநிதிகளுக்கு பல தடைகள் இருந்தன எனவே இந்த சட்டம் மிதவாதிகள் ஏமாற்றத்தை அளித்தது மேலும் கோரிக்கைகள் மூலம் தங்களின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையை மக்கள் இழந்தனர்.

- 1897 ஆம் ஆண்டு பம்பாய் மாகாணத்தில் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடியது. மேலும் பிளேக் நோயும் ஏராளமான உயிர் இழப்பை ஏற்படுத்தியது. இதை கட்டுப்படுத்த பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஆங்கில அரசு தவறியது. மாறாக மக்கள் பஞ்சத்தாலும் கொள்ளை நோயால் அவதிப்பட்டு கொண்டிருக்கையில் ஆங்கில அரசு விக்டோரியா மகாராணியின் பட்டமளிப்பு விழாவை கொண்டாடுவதில் கவனம் செலுத்தியது. அரசின் இந்த ஆடம்பர போக்கினைக் கண்டு மக்கள் கொந்தளித்தனர்.

- அமெரிக்கா,கனடா, கொலம்பியா, தென் ஆப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் ஒப்பந்தக் கூலிகளாக சென்று தங்கிய இந்தியர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியும் அதை கண்டுகொள்ளாமல் இருந்த

குறிப்பு

ஆங்கிலேய அரசின் போக்கும் இந்திய தலைவர்களின் கோபத்தைக் கிளறி விட்டது.

- ஆங்கிலேயர்களின் சுரண்டல் கொள்கை மக்கள் மனதில் அரசின் மீது வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது தாதாபாய் நௌரோஜி எழுதிய செல்வ சுரண்டல் கோட்பாடு இந்திய இளைஞர்கள் இடத்தில் எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது. இந்தியாவின் தொழில்களை நசித்து ஆங்கிலேயர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சி கட்டமைக்கப்பட்டதை மக்கள் உணர்ந்தனர்.

- சீனா ,துருக்கி ,எகிப்து, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளில் ஏற்பட்ட புரட்சிகள் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான மனநிலையை இந்திய இளைஞர்கள் மத்தியில் தூண்டின.

- மிதவாதிகள் ஆங்கிலேய பண்பாட்டையும் அரசியல் அமைப்பையும் புகழ்ந்த போது தீவிரவாத தலைவர்களான பாலகங்காதர திலகர், பிபின் சந்திர போஸ், அரவிந்த கோஷ் போன்றோர் இந்தியாவின் பெருமைகளையும் கலாச்சார சிறப்புகளையும் மக்கள் மத்தியில் எடுத்து வைத்தனர். மேலும் பாலகங்காதர திலகர் துவக்கிய கணபதி விழாவும், சிவாஜி விழாவும் மராட்டிய மக்களிடத்தில் நாட்டுப்பற்றை வளர்த்தது.

- ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட விடுதலை இயக்கங்களும், கரிபால்டி மாஜினி போன்ற போராட்ட தலைவர்களின் தியாகச் செயல்களும் புரட்சி கருத்துக்களும் இந்திய இளைஞர்களிடத்தில் எழுச்சியை ஏற்படுத்தின.

- இந்திய வைஸ்ராயாக இருந்த கர்சன் பிரபு பின்பற்றிய பிரித்தாளும் கொள்கையும் விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிரவாத கருத்துக்கள் தலைதூக்குவதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தன. கர்சன் பிரபு 1905இல் மேற்கொண்ட வங்கப்பிரிவினை மக்களிடையே கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது. இந்த வங்கப்பிரிவினை எதிர்ப்பு இயக்கம் பின் விடுதலைப் போராட்டமாக மாறியது. இதனைப் பயன்படுத்தி தீவிரவாத தலைவர்கள் மக்கள் மத்தியில் தேசிய உணர்வை தூண்டி விட்டனர்.

தீவிரவாதிகளின் குறிக்கோள்கள் மற்றும் முறைகள்

காங்கிரசுக்குள் தீவிரவாதக் குழுவின் உருவாக்கம் மற்றும் நாட்டில் புரட்சிகர இயக்கத்தின் வளர்ச்சி என இந்திய அரசியலில் புதிய திருப்பம் இரண்டு வடிவங்களில் வெளிப்பட்டது . நான்கு முக்கிய காங்கிரஸ் தலைவர்களான லோகமான்ய திலகர், பிபின் சந்திர பால், அரவிந்தோ கோஷ் மற்றும் லாலா லஜபதி ராய் ஆகியோர் புதிய கொள்கைகளை வரையறுத்து, அதன் நோக்கங்களுக்கு தெளிவான வடிவம் அளித்து அதன் செயல்பாடுகளை வழிநடத்தினர். தீவிரவாதத் தலைவர்களில் ஒருவரான அரவிந்தோ கோஸ் 'பழையனுக்கான புதிய விளக்குகள்' என்ற கட்டுரைத் தொடரில் ஆங்கிலேயர்களை கடுமையாக விமர்சித்தார். ஆங்கில மாதிரியை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் சட்டப் போராட்ட முறையை அவர் விரும்பவில்லை, காங்கிரஸின் மென்மையான அணுகுமுறையைத் தாக்கினார். இங்கிலாந்தில் இருந்து உத்வேகம் பெறாமல், பிரெஞ்சுப் புரட்சியிலிருந்து (1789-99) உத்வேகம் பெறுமாறு அவர்களிடம் கூறினார்.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் பாட்டாளி உழைக்கும் வர்க்கத்தை கொண்டு வரவும் அவர் பரிந்துரைத்தார். காங்கிரஸில் வளர்ந்து வரும் தலைவர்களான பிபின் சந்திர பால், அஷ்வினி குமார் தத்தா, லாலா லஜபதி ராய் மற்றும் பாலகங்காதர திலக் போன்றவர்கள், மக்களின் கோரிக்கைகளை ஆங்கில அரசிடம் கெஞ்சிக்கேட்பது மற்றும் விண்ணப்பங்கள் அனுப்புவது போன்ற முறைகளில் மகிழ்ச்சியடையவில்லை.

அவர்கள் தன்னம்பிக்கை, ஆக்கப்பூர்வமான பணி, மேளாக்கள், பொதுக் கூட்டங்கள் மூலம் மக்கள் தொடர்பு, கல்வி மற்றும் அரசியல் பணிகளில் தாய்மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஆதரவாக இருந்தனர். 'சுயராஜ்யத்திற்கு மாற்று அல்ல நல்லாட்சி' என்று வாதிட்டனர். சுதேசி இயக்கத்தின் பிரச்சினை மிதவாதிகளுக்கும் தீவிரவாதிகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை விரிவுபடுத்தியது. .தீவிரவாதிகள் இயக்கத்தை நாடு முழுவதும் பரப்பவும், அரசுடன் ஒத்துழையாமையை முழுமையாக்கவும் விரும்பினர். லஜபதி ராய் மற்றும் திலகர் போன்ற

தலைவர்கள் அவர்களின் எண்ணங்கள் மற்றும் திட்டங்களில் மிகவும் தீவிரமானவர்களாக இருந்தனர்.

குறிப்பு

லஜபதி ராய், 'பிச்சை எடுப்பதற்கும் உரிமை கோருவதற்கும் இடையே வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாவிட்டால், எந்த நாட்டவரும் எந்த அரசியல் அந்தஸ்துக்கும் தகுதியானவர் அல்ல' என்று முழங்கினார். மேலும் அவர், 'இறையாண்மை மக்களிடம் உள்ளது அவர்களுக்கென்று அரசு இருக்கிறது, அவர்களின் பெயரில் ஆட்சி செய்யப்படுகிறது' என்று கூறினார். ஆனால் போர்க்குணமிக்க தேசியவாதத்தின் உண்மையான நிறுவனர் பாலகங்காதர திலகர் ஆவார். "தவளையைப் போல வருடத்திற்கு ஒரு முறை கூக்குரலிட்டால், நம் உழைப்பில் எந்த வெற்றியும் அடைய முடியாது" என்று அவர் மிதவாதிகளை விமர்சித்தார். சுயராஜ்ஜியம் எனது பிறப்புரிமை, அதை நான் பெற்றே தீருவேன்' என்று அறிவித்தபோது அவர் அதிக நம்பிக்கையையும் திறமையையும் வெளிப்படுத்தினார். அவர் பல வழிகளில் முன்னோடியாக இருந்தார். அவர் 1894 முதல் கணபதி விழா போன்ற மத அடையாளங்களையும் பண்டிகைகளையும் மக்களை அணிதிரட்ட பயன்படுத்தினார், மேலும் இளைஞர்களை ஊக்குவிக்க 1896 முதல் சிவாஜி திருவிழாவின் மூலம் தேசபக்தி மற்றும் வரலாற்று வழிபாட்டை உருவாக்கினார். கேசரி என்ற தனது பத்திரிக்கையின் மூலம் வரி செலுத்த மறுக்குமாறு மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். மரணத்தின் பிடியிலும் தைரியமாக இருக்க முடியாதா' என்று கோபமாக எழுதினார்.

7.3 புரட்சிகர நடவடிக்கைகள்

தீவிரவாதத் தலைவர்களின் செயல்பாடுகளால் கூட இந்திய இளைஞர்களை திருப்திப்படுத்த முடியவில்லை. புரட்சிவாதிகள் கைத்துப்பாக்கி மற்றும் வெடிகுண்டு மூலம் ஆங்கிலேயர்களை எதிர்க்கத் துணிந்தனர். இந்தியாவில் புரட்சிகர பயங்கரவாத இயக்கம் காங்கிரஸ் மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை கடுமையாக பாதித்தது.எனினும் இந்த புரட்சிகர இயக்கம் குறைந்த எண்ணிக்கையில் உறுப்பினர்களை மட்டுமே ஈர்த்ததோடு இந்தியாவில் குறைந்த அளவிலான தாக்கத்தையே ஏற்படுத்தியது.

குறிப்பு

மகாராஷ்டிராவில் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள்

மகாராஷ்டிரத்தில் புரட்சிவாதிகள் பல அரசியல்கொலைகளில் ஈடுபட்டனர். 1899 இல் புனேயில் பிளேக் நோய் தடுப்பு ஆணையராக இருந்த ஜான் என்பவரும் அவருடன் வந்த ஐயர் என்பவரும் புரட்சிவாதிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர். மேலும் 1909இல் நாசிக் மாவட்ட நீதிபதியாக இருந்த ஜாக்சன் என்பவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இந்திய இளைஞர்களை நாடு கடத்தி தூக்கிலிடப்பட்டதை கண்டிக்கும் வகையில் லண்டனில் உயர் அதிகாரியாக இருந்த கர்சன்வில்லி என்பவர் மதன்லால் திங்கரா என்ற இந்தியரால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்.

வங்காளத்தில் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள்

பயங்கரவாதச் செயல்களின் புகலிடமாக வங்காளம் மாறியது. 1908 ஆம் ஆண்டில், பிர.ஃபுல்லா சாகி மற்றும் குதிராம் போஸ் ஆகியோர் முசாபர்பூரின் நீதிபதியான கிங்ஸ்.ஃபோர்டின் வண்டி எனக் கருதி புகை வண்டியின் மீது வெடிகுண்டை வீசினர், முன்னதாக, சம்பந்தப்பட்ட நீதிபதி பல இளைஞர்களுக்கு மரண தண்டனை விதித்தார். இதனால் கோபமுற்ற புரட்சிவாதிகள் இச்செயலில் ஈடுபட்டனர்.இந்த சம்பவத்தில் இரண்டு பெண்கள் இறந்தனர். மேலும் பிரபுல்லா காவல்துறையால் பிடிக்கப்படுவதற்குள் தன்னைத்தானே சுட்டு தற்கொலை செய்து கொண்டார். மறுபுறம், குதிராம் விசாரணை செய்யப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டார். கல்கத்தாவில், அரவிந்த கோஷ் புரட்சியாளர்களை ஏற்பாடு செய்தார். அவர் சில பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளைக் கொன்றதன் மூலம் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் மனதில் அச்சத்தை ஏற்படுத்த முயன்றார்.

அலிபூர் சதி வழக்கில், அரவிந்தர், அவரது சகோதரர், பரினாஸ் மற்றும் பலர் கைது செய்யப்பட்டு விசாரணை செய்யப்பட்டனர். இந்த வழக்கில் ஒப்புதல் அளித்த நமெண்டா கோஸ்லிங் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அரசு வழக்கறிஞர் மற்றும் துணை போலீஸ் சூப்பிரண்டுக்கும் கொல்லப்பட்டனர்.. அரவிந்தர் விடுவிக்கப்பட்டாலும் அவரது சகோதரரும் மற்றவர்களும் அந்தமானுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டனர். ஒப்புதல் அளித்தவரைக் கொன்ற சதீன் போஸ் மற்றும் கனாய் தத்தா ஆகியோருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. பாக்தாத் ஜெயின்

என்ற மற்றொரு புரட்சியாளர் 1915 இல் காவல்துறையினரின் என்கவுண்டரில் கொல்லப்பட்டார். அவர் டாக்கா சதி வழக்கில் தொடர்புடையவர்.

பஞ்சாபில் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள்

லாலா ஹர்தயாள், அவதோ பீகார், அமீர் சந்திரா, ஜே.எம். சட்டர்ஜி போன்றவர்களின் தலைமையில் பஞ்சாப் புரட்சிகர நடவடிக்கைகளின் மையமாக மாறியது. “கிட்டி கினாஸ் கட்சி “ மற்றும் “நௌஜவான் சபா“ போன்ற புரட்சிகர சங்கங்களும் அமைக்கப்பட்டன. சந்திரசேகர் ஆசாத் ‘இந்துஸ்தான் குடியரசு சங்கம்’ நிறுவினார். பின்னர் அது ‘இந்துஸ்தான் சோசலிஸ்ட் குடியரசு சங்கம்’ என மறுபெயரிடப்பட்டது. அதன் முன்னணி உறுப்பினர்களான பகத் சிங், ராஜ் குரு மற்றும் சுக் தேவ் ஆகியோர் காகோரி ரயில் கொள்ளை, சட்டமன்ற அரங்கில் குண்டுவீச்சு மற்றும் பிற பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதற்காக மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டனர். உண்மையில், பஞ்சாப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு எரிமலையாக மாறியது. லாகூரில் ஐரோப்பியர்கள் தாக்கப்பட்டனர். அஜித் சிங் தலைமையில் ராவல்பிண்டியில் பல கலவரங்கள் நடந்தன.

மெட்ராஸில் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள்

பிபின் சந்திரபாலின் சென்னை வருகை மற்றும் அவரது ஆவேச பேச்சு ஆகியவற்றால் மெட்ராஸ் இளைஞர்கள் ஈர்க்கப்பட்டனர். வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை இந்தியாவிற்கு முழு சுதந்திரம் கோரினார் .அதற்காக அவர் கைது செய்யப்பட்டார். இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து தூத்துக்குடி மற்றும் திருநெல்வேலியில் பெரும் கலகம் ஏற்பட்டது.. கூட்டத்தை கலைக்க போலீசார் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தினர். துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த உத்தரவிட்ட அதிகாரி வஞ்சி ஐயரால் கொல்லப்பட்டார். பாண்டிச்சேரி புரட்சிவாதிகளின் புகலிடமாக விளங்கியது.

நீலகண்ட பிரம்மச்சாரி ,வ. வே. சு. ஐயர் ,வாஞ்சிநாதன் போன்றவர்கள் புரட்சிக் கனலை மக்கள் மத்தியில் வளர்த்து வந்தனர். திருநெல்வேலியில் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு உத்தரவிட்ட ஆஷ் என்ற ஆங்கிலேய அதிகாரி பாரதமாதா சங்கத்தை சார்ந்த வாஞ்சிநாதன் என்பவரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

இந்தியாவின் பிற பகுதிகளில் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள்

மேற்கு இந்தியாவின் பல்வேறு இடங்களில், புரட்சிகர பயங்கரவாதம் அதன் இருப்பை உணர்த்தியது. 1909 இல் நாசிக் மாஜிஸ்திரேட் ஜாக்சன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அவர் பொது மக்கள் மத்தியில் மிகவும் விரும்பத்தகாதவராக இருந்தார். அகமதாபாத் வெடிகுண்டு வழக்கு மற்றும் சதாரா சதி வழக்குகள் பிராந்தியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மற்ற பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள்.

டேராடூனில், ராஸ்பிஹாரி போஸால் வைஸ்ராய் ஹார்டிங் பிரபு மீது குண்டு வீசப்பட்டது. வைஸ்ராயின் உதவியாளர்கள் சிலர் கொல்லப்பட்டனர். 1931 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் காவல்துறையினருடன் நடந்த என்கவுன்டரில், அலகாபாத்தில் உள்ள ஆல்பிரட் பூங்காவில் சந்திர சேகர் ஆசாத் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

வெளிநாட்டில் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள்

வெளிநாடுகளிலும் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் முழு வீச்சில் தொடர்ந்தன. மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட் ராண்டின் கொலைக்குப் பிறகு, கத்தியவாரைச் சேர்ந்த ஷியாம்ஜி கிருஷ்ண வர்மா லண்டனுக்குச் சென்று, சரியான நேரத்தில் ஹோம் ரூல் சொசைட்டியைத் தொடங்கினார்.

1906 இல், வி.டி. சாவர்க்கர் லண்டன் சென்று 'இந்தியா கழகத்தில் ' சேர்ந்தார். அது புரட்சிகர பயங்கரவாதத்தை ஊக்குவித்தது. இந்தச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களில் ஒருவரான மதன் லால் திங்ரா, சர் வில்லியம் கர்சன் வில்லியைக் கொன்றார். வெளிநாடுகளில் நடக்கும் புரட்சிகர நடவடிக்கைகளில் கதர் கட்சியின் பங்கை ஒருபோதும் மறுக்க முடியாது. பஞ்சாபைச் சேர்ந்த புரட்சிகர இளைஞரான லாலா ஹர்தயாள், கதர் கட்சியை நிறுவி, தி கதர் என்ற வார இதழையும் வெளியிட்டார். ஆங்கிலேயர்களிடம் இருந்து நாட்டை விடுவிப்பதற்காக இந்தியாவில் புரட்சியை ஏற்படுத்துவதை இது நோக்கமாகக் கொண்டது. ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டதால், லாலா ஹர்தயாள் நாட்டை விட்டு வெளியேறுமாறு அமெரிக்க அரசால் உத்தரவிடப்பட்டது. முதலாம் உலகப் போரின் போது, வெளிநாடுகளில் இருந்த இந்தியப் புரட்சியாளர்கள் உதவிக்காக ஜெர்மன் அரசை அணுகினர். அவர்கள் மேலும் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தை தூக்கி எறிய ஈரான்,

ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் முஸ்லீம்களின் உதவியையும் அவர்கள் நாடினர். சர்தார் அஜித் சிங் மற்றும் சூ.ஃ.பி அம்பா பிரசாத் ஆகியோர் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்று தோற்கடிக்கப்பட்ட இந்திய வீரர்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களின் ஆதரவைப் பெற்றனர்.

ராஜா மகேந்திர பிரதாப் ஆப்கானிஸ்தானுக்கு இந்தோ-ஜெர்மன் பயணத்தை வழிநடத்தி அங்கு சுதந்திர அரசாங்கத்தை அமைத்தார். கோமகதா மாரு வழக்கு புரட்சிகர பயங்கரவாதத்தின் தீயை எரித்தது. புரட்சிகர சீக்கியர்களை கனடாவுக்கு அழைத்துச் சென்ற இந்த ஜப்பானிய கப்பல் கனடாவில் உள்ள துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட மறுக்கப்பட்டு கல்கத்தா திரும்பியது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பஞ்சாபிற்கு ஏற்பாடு செய்த ரயிலில் ஏறக்கூடாது என்று பயணிகள் கிளர்ந்தெழுந்தனர். அவர்களில் சிலர் அரசாங்கத்தின் கடுமையான நடவடிக்கையால் இறந்தனர். இந்த சம்பவங்கள் அனைத்தும் பஞ்சாபில் பயங்கரவாத இயக்கத்தை தூண்டியது.

பஞ்சாபில் உள்ள அமிர்தசரஸ், ஜலந்தர் மற்றும் லூதியானாவில் பயங்கரவாதிகளின் அரசியல் கொள்ளைகளை நடத்தியுள்ளனர். 1945 ஆம் ஆண்டு சுபாஷ் சந்திரபோஸ் மர்மமான முறையில் மரணம் அடையும் வரை இந்த புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் வெளிநாடுகளில் நீடித்தன. நாட்டிற்குள்ளும் வெளிநாட்டிலும் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் வெற்றிபெற முடியவில்லை, ஏனெனில் இவை இந்தியாவின் படித்த நடுத்தர வர்க்க மக்களிடம் மட்டுமே இருந்தன.

புரட்சிகர நடவடிக்கைகலின் தோல்விக்கு குறிப்பிட்ட காரணங்கள் இருந்தன. . அவற்றுள் சில: மேல்தட்டு இந்தியர்களின் அனுதாபமின்மை பல்வேறு வகையான நிறுவனங்கள் மற்றும் புரட்சியாளர்களிடையே ஏற்பட்ட நிதிப் பிரச்சனைகள் ˙ போர்க்குணமிக்க தேசியவாத சிந்தனைக்கு எதிரான இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அணுகுமுறை அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்ட கடுமையான மற்றும் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் இறுதியாக, காந்திஜியின் தோற்றம் ஆகியவையாகும்.

காந்தியக் கொள்கைகளை ஏற்காத அதிருப்தியடைந்த இந்திய இளைஞர்களின் பிரதிநிதியான பகத் சிங், புரட்சிகரமான மாற்று வழிகளை வழங்கினார். அவர் ஒரு அசாதாரண புரட்சியாளராகவும்,

இந்திய காலனித்துவ எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் தியாகியாகவும் வெளிப்பட்டார். அவர் ஐரோப்பிய புரட்சிகர இயக்கத்தைப் படித்து அதனால் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டார்.மற்றும் குறிப்பாக அராஜகம் மற்றும் கம்யூனிசத்தில் ஈர்க்கப்பட்டார். ஆங்கிலேயர்களை வீழ்த்துவதோடு இந்திய சமூகத்தின் சோசலிச மறுசீரமைப்பு இன்றியமையாதது என்பதையும் அவர் உணர்ந்தார், அதற்காக தொழிலாளர்கள் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என அவர் விரும்பினார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1. மிதவாத காங்கிரஸை எதிர்த்த சில பிரபலமான பத்திரிகைகளின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.
2. "பழையனுக்கான புதிய விளக்குகள்" என்ற தலைப்பில் தொடர் கட்டுரையில் மிதவாத அரசியலை விமர்சித்த தலைவரின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்
3. 'சுயராஜ்யம் எனது பிறப்பு உரிமை, அதை நான் பெறுவேன்' என்று கூறியவர் யார்?
4. 'இந்துஸ்தான் குடியரசு சங்கத்தை' நிறுவியவர் யார்?

7.4 பாலகங்காதர திலகர்

இந்திய தீவிரவாத இயக்கத்தின் தந்தை என அழைக்கப்பட்டவர் பாலகங்காதர திலகர் ஆவார். இவர் 1880ஆம் ஆண்டு புனேயில் நவீன ஆங்கிலப் பள்ளியை நிறுவினார். ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போராட இந்தியர்களுக்கு ஆங்கிலக் கல்வி தேவை எனக் கருதினார். பின் இப்பள்ளி சீக்கிரமே வளர்ச்சியடைந்து பெர்குசன் கல்லூரியாக மாறியது. இக்கல்லூரியில் கணிதப் பேராசிரியராக பணிபுரிந்த பாலகங்காதர திலகர் தக்காணக்கல்வி கழகம் என்ற அமைப்பை நிறுவினார் .கேசரி என்ற மராத்தியா மொழி வார ஏட்டையும் மராத்தா என்ற ஆங்கில நாளிதழையும் துவக்கினார். இப் பத்திரிக்கைகளின் மூலம் ஆங்கில அரசு செய்த தவறுகளை மக்களுக்கு தெரியப்படுத்தினார் சமுதாயத்தில் ஏற்படும் மறுமலர்ச்சியை அரசியல் விடுதலைக்கு வழிவகுக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் செயல்பட்டார்.

பாரதத்தின் பண்பாட்டை போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்ட திலகர் கணபதி விழா, சிவாஜி விழா, ராம்லீலா, துர்கா பூஜா போன்ற விழாக்களை நடத்தினர். விழாக்களின் மூலம் மக்களின் தேசிய உணர்வுகளை தூண்டியவர் பாலகங்காதர திலகர். பேரரசர் அவுரங்கசீப்பை எதிர்த்து தீரத்துடன் போராடிய சத்ரபதி சிவாஜியின் விழாவைக் கொண்டாடுவது மூலம் மக்களிடத்திலும் ஒற்றுமையையும் தீரத்தையும் திலகர் வளர்த்தார்.

1897 இல் புனேயில் கொள்ளை நோய் பரவியபோது அதன் நிவாரணப் பணிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார் திலகர். அப்போது அதிகாரிகளின் அத்துமீறிய போக்கை வன்மையாக கண்டித்தார். அரசாங்கம் தொடர்ந்து அரசுத் துரோகக் குற்றம் சாட்டி 18 மாத சிறை தண்டனை வழங்கியது. மக்கள் அவரை லோகமானியர் என அழைத்தனர். சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்றபின் தேசிய அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.

1905 ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்ட சுதேசி இயக்கத்தை முழுமனதுடன் ஆதரித்தார் தனது தீவிரவாத கொள்கையால் காங்கிரஸ் மிதவாதிகளின் எதிர்ப்பை சம்பாதித்தார் .1905 ஆம் ஆண்டு காசியில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் தீவிரவாதிகள் தங்கள் பலத்தை காண்பித்தனர் கல்கத்தா காங்கிரஸில் தீவிரமாக தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன 1907இல் சூரத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் மிதவாதிகள் தீவிரவாதிகள் என இரு பிரிவாக காங்கிரஸ் பிளவுபட்டது.

சுயராஜ்யம், சுதேசி இயக்கம், அந்நியப் பொருட்கள் புறக்கணிப்பு என்ற மும்முனைத் தாக்குதல்களை திலகர் அரசின்மீது தொடுத்தார். திலகரின் தீவிரவாத நடவடிக்கைகளை கண்டு அஞ்சிய அரசு 1908இல் சிலரை கைது செய்து 6 வருட சிறை தண்டனை அளித்தது.பர்மாவில் மாண்டலே சிறையில் தனி அறையில் அடைக்கப்பட்ட திலகர் உடல் நலிந்து நோய்வாய்ப்பட்ட பின் 1914இல் விடுதலையான திலகர் மீண்டும் நாட்டு விடுதலைக்காக பாடுபட்டார்.

1916 செப்டம்பரில் புனேயில் தன்னாட்சி இயக்கத்தைத் துவக்கினார். அதே ஆண்டு ஆங்கிலேயரின் அடக்குமுறைக்கு எதிரான ஒரு வழக்கில் வெற்றி பெற்று தன்னிகரில்லாத தலைவராக திகழ்ந்தார் திலகர். 1920

செப்டம்பர் 30இல் திலகர் உயிர்நீத்தார். தீவிர தேசியத்திற்காக தன் வாழ்நாள் முழுவதும் போராடிய தியாகசீலராக இவர் விளங்கினார்.

குறிப்பு

7.4.1 பிபின்சந்திரபால்

இந்திய பத்திரிகையாளரும் தேசியவாத இயக்கத்தின் ஆரம்பகால தலைவர்களில் ஒருவருமான பிபின் சந்திர பால் ‘சுதேசி’ மற்றும் ‘சுயராஜ்ஜியம்’ என்ற கருத்தை பிரபலப்படுத்தினார். சுரேந்திர நாத் பானர்ஜி, ஷிவ்நாத் சாஸ்திரி மற்றும் பி கே கோஸ்வாமி போன்ற அரசியல் தலைவர்களுடனான அவரது தொடர்புகள் அவரை அரசியலில் பங்கேற்க தூண்டியது. அவர் முதலில் மிதவாதியாக இருந்தபோதிலும், அவர் மெதுவாகவும் படிப்படியாகவும் பாலகங்காதர திலகரின் போர்க்குணமிக்க கொள்கைகளை நோக்கி நகர்ந்தார். பந்தே மாதரம் தேசத்துரோக வழக்கில் அரவிந்த கோுக்கு எதிரான ஆதாரங்களை வழங்க மறுத்ததற்காக பால் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார். பாலகங்காதர திலகர் மற்றும் லாலா லஜபதி ராய் ஆகியோரைப் போலவே, அவர் பிரிட்டிஷ் பொருட்களைப் புறக்கணித்தல், மேற்கத்திய ஆடைகளை எரித்தல் மற்றும் வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் தொழிற்சாலைகளை பூட்டுதல் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு தீவிரவாத தேசியவாதத்தை ஆதரித்தார். அவரது பிற்காலங்களில், மகாத்மா காந்தியைச் சுற்றியுள்ள ஆளுமை வழிபாட்டை எதிர்த்த வங்காள தேசியவாதிகளுடன் அவர் நெருக்கமாக தொடர்பு கொண்டார். அவர் காந்தியையும் அவரது சமாதான நம்பிக்கைகளையும் கடுமையாக விமர்சித்தவர்.

1917இல் ரஷ்யாவில் ஏற்பட்ட மக்கள் புரட்சி பிபின் சந்திரபால் மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.இவர் இப்புரட்சியை எதேச்சதிகாரத்தின் வீழ்ச்சியாகக் கருதினார். அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் புதிய சக்தியாக உருவெடுக்க வேண்டும் மேல் வகுப்பாரின் சுரண்டலில் இருந்து விடுபட்டு சுதந்திரமாக வாழவேண்டும் சமத்துவ சமுதாயம் அமைய வேண்டும் என்ற கருத்துக்களை பற்றி பேசியும் எழுதியும் வந்தார் பிபின் சந்திர பால்.

பிபின் சந்திர பால் ஒரு சிறந்த பேச்சாளர் மற்றும் எழுத்தாளர். ஒரு பத்திரிகையாளராக, அவர் தேசபக்தி மற்றும் தேசியவாதம் பற்றிய தனது

செய்தியைப் பரப்ப பத்திரிகையைப் பயன்படுத்தினார். "தி டெமாக்ராட்" மற்றும் "தி இன்டிபென்டன்ட்" போன்ற பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராக இருந்தார். "பரிதர்சக்", "பந்தே மாதரம்", "நியூ இந்தியா" மற்றும் "ஸ்வராஜ்" போன்ற பல செய்தித்தாள்களையும் பத்திரிகைகளையும் இவர் தொடங்கினார்.

லாலா லஜபதி ராய்

பஞ்சாபின் சிங்கம் என்று அழைக்கப்படும் லாலாலஜபதிராய் ரஞ்சித்சிங் கிழக்கு பஞ்சாபில் தோன்றிய மாபெரும் தலைவர் ஆவார். பிரபல வழக்கறிஞரான இவர் தேசப் பற்றின் காரணமாக சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட திலகரைப் போலவே லாலாலஜபதிராய் ஆங்கிலேய அரசின் மீது நம்பிக்கை இழந்தார். அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட போராட்டங்களும் விண்ணப்பங்களும் வேண்டுகோளும் பயனற்றவை என்று கருதிய லாலாலஜபதிராய் தீவிரமான அரசியல் நடவடிக்கைகளின் மூலம் ஆங்கிலேயரை விரட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தார்.

1905இல் வங்கப் பிரிவினையை எதிர்த்து தீவிரமாக போராடிய லாலாலஜபதிராய் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்க கோகலேஇங்கிலாந்து சென்றபோது இவரும் உடன் சென்றார். உரிமைகளை பிச்சை கேட்டுப் பெறாமல் போராடிப் பெறவேண்டும் என்று முழக்கமிட்டவர் லாலாலஜபதிராய். இவர் முதலாளித்துவத்தையும் பொருளாதார சுரண்டலையும் எதிர்த்தார். 1902இல் இந்திய தொழிலாளர் சங்க அமைப்பின் முதல் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆங்கிலேயரின் குடியேற்ற மசோதாவிற்கு எதிராக பெரும் போராட்டத்தை நடத்திய இவர் இதற்காக 6 மாத சிறை தண்டனை பெற்றார்.

அரசியலில் சுதேசி இயக்கம், தேசிய கல்வி, அந்நியப் பொருட்கள் புறக்கணிப்பு ஆகிய கொள்கைகளுக்கு லஜபதிராய் ஆதரவு தெரிவித்தார். இவர் "லூழரபெ ஜனெயை", " நுபெடயனெ'ள னநடிவ வழ ஜனெயை" என்ற இரண்டு புத்தகங்கள் எழுதினார். 1919 இல் ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை கண்டு அதிர்ச்சி அடைந்தார். 1920-ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் கூடிய காங்கிரஸ் மாநாடு லாலா லஜபதி ராயின் தலைமையில் நடைபெற்றது. அப்போது நிறைவேற்றப்பட்ட

ஒத்துழையாமை இயக்க தீர்மானம் இவருக்கு உடன்பாடானது அல்ல என்றாலும் பொதுநலன் கருதி ஏற்றுக் கொண்டார்.

குறிப்பு

ஒத்துழையாமை இயக்கப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்ட லாலாலஜபதிராய் சிறையிலிருந்து விடுதலையான பின்பு சுயராஜ்யக் கட்சியிலும் இணைந்து செயல்பட்டார். பின் 1928 அக்டோபர் 30-ஆம் தேதி லாகூரில் சைமன் கமிஷனுக்கு எதிரான ஒரு ஊர்வலத்திற்கு தலைமை ஏற்று சென்றபோது ஆங்கில போலீஸ் அதிகாரி சாண்டர்ஸ் மேற்கண்ட தடியடியில் இவர் பலத்த காயம் அடைந்து உயிரிழந்தார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

5. அகில இந்திய தன்னாட்சி இயக்கத்தை நிறுவியவர் யார்?
6. “பஞ்சாப் கேசரி“ அல்லது “பஞ்சாப் சிங்கம்“ என்றும் அழைக்கப்பட்டவர் யார்?

7.5 சுதேசி இயக்கம்

சுதேசி இயக்கம் 1905 இல் வங்காளப் பிரிவினைக்கு எதிராக தோன்றிய ஒரு இயக்கமாகும்.இது 1908 வரை தொடர்ந்தது. உண்மையில், காந்தியகாலத்திற்கு முந்தைய அனைத்து இயக்கங்களிலும் இது மிகவும் வெற்றிகரமானது. 1905 ஆம் ஆண்டு வங்காள மாநிலத்தை வங்காளம், கிழக்கு வங்காளம் அசாம் என்ற இரண்டு மாநிலங்களாகப் பிரித்தார். நிர்வாக வசதிக்காக இந்த பிரிவினை செய்யப்படுகிறது என்று கூறினாலும் உண்மையில் வங்காள மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் ஒற்றுமையை அழிப்பதற்கும் குறிப்பாக வாழ்கின்ற இந்து முஸ்லிம் மக்களிடையே நிலவிய ஒற்றுமையை சீர்குலைக்கும் பிரிவினையை செய்யப்பட்டதாக இந்தியர்கள் கருதினர்.

சுதேசி இயக்கத்தின் தோற்றம் மற்றும் செயல்பாடு

வங்காளம் பிரிக்கப்பட்ட 1905 அக்டோபர் 16 ஆம் நாள் தேசிய துக்க தினமாக நாடு முழுவதும் கொண்டாடப்பட்டது. அன்று மக்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தநற், ஊர்வலமாக சென்றனர். ஊர்வலங்களில் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் வந்தே மாதரம் பாடலை பாடி சென்றனர்.

குறிப்பு

பொதுக்கூட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுதல் போன்ற எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். ஆங்கிலேயர்கள் மீதான வெறுப்பு அவர்களை சார்ந்த பொருட்கள் மீது திரும்பியது இதுவே சுதேசி இயக்கமாக உருவெடுத்தது.

இந்திய பொருட்களைப் பயன்படுத்துதல், தற்சார்புடைமை, சுய உதவி ஆகியவை சுதேசி இயக்கத்தின் நோக்கங்கள் ஆகும் அது ஒரு அரசியல் பொருளாதார நிலை மிக ஆயுதமாக பயன்படுத்தப்பட்டது பொதுக்கூட்டங்களில் சுதேசிய பொருள்களை உபயோகிப்பது என்றும் விதேசிப் பொருள்களை புறக்கணிப்பது என்றும் உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. நிர்மாணப் பணியைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக சுதேசி சமாஜ் என்ற அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தொண்டர்கள் சுதேசி வேலைத்திட்டங்களை மேற்பார்வையிட்டனர். சுதேசி நெசவாலைகள், தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள், வங்கிகள், ஆயுள் காப்பீட்டு கம்பெனிகள் துவக்கப்பட்டன. இயக்கத்தை வளர்க்க ஏராளமான நிதி திரட்டப்பட்டது. சுதேசி இயக்கம் ஒரு இயக்கமாக வளர்ந்தது.

சுதேசி இயக்க தலைவர்கள் விதேசி பொருள்களை புறக்கணிப்பதன் மூலம் இந்தியர்களை தங்களது பொருளாதார சுரண்டலில் இருந்து விடுவிக்க எண்ணினர். இங்கிலாந்து துணியுடன் ஆங்கிலத்தையும் புறக்கணித்தல், அரசாங்க கௌரவப் பட்டங்களை துறத்தல், சட்டமன்றங்கள் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் இருந்து விலகல் ,விதேசி பொருள்களை வாங்குவோரை சமூகப் புறக்கணிப்பு செய்தல் ஆகியவை இப்புறக்கணிப்புத் திட்டத்தில் அடங்கும்.மான்செஸ்டர் துணிகளும் வெளிநாட்டு சிகரெட்டுகளும் பொது இடங்களில் கொளுத்தப்பட்டன. வெளிநாட்டு மருந்துகளை பயன்படுத்த நோயாளிகள் மறுத்தனர்.

தேசியக் கல்வி

சுதேசி இயக்க தலைவர்கள் விதேசி பொருள்களோடு விதேசி கருத்துக்களையும் புறக்கணித்தனர். மேற்கத்திய கல்வி முறை புறக்கணிக்கப்பட்டது. மாறாக இந்திய பண்பாடு, தத்துவம் ,மரபுவழி ஆகியவை புகழப்பட்டது. கடந்தகால பெருமை பேசப்பட்டது. இளைஞர்களிடையே தேசிய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்த தேசிய கல்விக்

கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மாணவர்களிடையே நாட்டுப்பற்றும்,தியாக மனப்பான்மையும் வளர்க்கப்பட்டன. 1906 ஆகஸ்ட் 15 இல் ஒரு தேசிய கல்வி மன்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள்

வங்கப்பிரிவினை முடிந்த முடிவு என்று மார்லி பிரபு அறிவித்ததை கண்டு கொதித்த தீவிரவாதிகள் போராட்டங்கள் நடத்தினர்., மாணவர்கள் அரசாங்க பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் புறக்கணிக்க வேண்டும் அதேபோன்று நீதிமன்றங்கள், சட்டமன்றங்கள், உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள், அலுவலகங்கள் ஆகியவையும் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். புறக்கணிப்பின் மூலம் நிர்வாகத்தை முடக்கிவிட வேண்டும் என்பதே இந்த எதிர்ப்பின் நோக்கமாகும் .சுதேசி இயக்கத்தின் வெற்றியை கண்டு கோபம் கொண்ட அரசு அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது. கூட்டங்கள் கலைக்கப்பட்டன. ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் தாக்கப்பட்டு தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். பொதுக்கூட்டங்கள் ஊர்வலங்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் தடை செய்யப்பட்டன.

போராட்டங்களில் பங்கேற்ற மாணவர்களுக்கு அரசு பணிகளில் இடமில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டது. பல மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டனர் .வீடு புகுந்து சோதனையிடுவது அன்றாட வழக்கமாக மாறியது. வங்காளத்தில் சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, பிபின் சந்திர பால், அரவிந்த கோஷ், பஞ்சாபில் லாலா லஜபதிராய், மகாராஷ்டிரத்தில் திலகர், தமிழ்நாட்டில் வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளையும் கைது செய்யப்பட்டனர்.

விளைவுகள்

பிரிந்த வங்காளத்தை ஒன்றிணைப்பதில் சுதேசி இயக்கம் உடனடியாக வெற்றிபெறவில்லை என்றாலும், அதன் முக்கியத்துவத்தை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

• சுதேசி இயக்கம் முந்தைய தேசியத் தலைவர்களால் நடத்தப்பட்ட இயக்கங்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. இந்த இயக்கத்தில், “பிரார்த்தனை மற்றும் மனு“ என்ற கொள்கைக்கு எதிரான நேரடி அரசியல் நடவடிக்கை திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

- ஆரம்ப கட்டங்களில், சுதேசி இயக்கம் வங்காளப் பிரிவினையை ரத்து செய்ய முயற்சித்தது. இருப்பினும், இறுதியாக அதன் முயற்சிகள் அந்நிய ஆதிக்கத்திலிருந்தே முழுமையான சுதந்திரத்தை அடைவதற்கான நோக்கத்தை ஒருங்கிணைக்க ஒரு பெரிய பரிமாணத்தை எடுத்தன.

- சுதேசி இயக்கத்தின் 'புறக்கணிப்பு' அம்சமானது, ஆங்கில அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தத்தை கொண்டு வரவும், பிரிவினையை ரத்து செய்ய மான்செஸ்டரின் மில் உரிமையாளர்களுக்கு பொருளாதார ரீதியாக அழுத்தம் கொடுப்பதை உள்ளடக்கியது. இருப்பினும், காலப்போக்கில் " புறக்கணிப்பு" பிரிட்டிஷ் பொருட்களுக்குள் மட்டும் அடங்கிவிடவில்லை.

- சுதேசி இயக்கத்தின் கலாச்சார அம்சமும் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. சுதேசி நாட்களில் வங்காள இலக்கியம் செழித்தது. ரவீந்திரநாத் தாகூர் மற்றும் ரஜனிகாந்தோ சென் ஆகியோரின் தேசபக்தி பாடல்களும் படைப்புகளும் வெகுஜனங்களின் தேசபக்தி உணர்வைத் தொட்டன.

- சுதேசி போராட்டத்தின் ஒரு அற்புதமான அம்சம் பெண்களின் பங்கேற்பை உள்ளடக்கியது.

- நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பல பெண்கள் ஊர்வலங்களிலும் மறியல் போராட்டங்களிலும் பங்கேற்றனர். பின்னர், அவர்கள் மிகவும் தீவிரமான அளவில் தேசியவாத இயக்கத்தில் பங்கேற்றனர். மேலும், பல முக்கிய முஸ்லிம்கள் சுதேசி இயக்கத்தில் பங்கேற்றனர்.

- இவர்களில் அப்துல் ரசூல் (பிரபல வழக்கறிஞர்), லியாகத் ஹுசைன் (பிரபலமான கிளர்ச்சியாளர்) மற்றும் குஸ்னவி (தொழிலதிபர்) ஆகியோர் அடங்குவர். மௌலானா அபுல் கலாம் ஆசாத் புரட்சிகர பயங்கரவாதக் குழுக்களில் சேர்ந்தார். இருப்பினும், பெரும்பான்மையான நடுத்தர மற்றும் மேல்தட்டு முஸ்லிம்கள் நடுநிலை வகித்தனர்.

- மக்களுக்கு தன்னம்பிக்கை, தன்மானம், சுய உதவி பற்றிய உணர்வுகள் உண்டாயின. இந்திய எதிர்ப்பு யாசிக்கும் நிலையில்

குறிப்பு

இருந்து நேரடி போராட்ட நிலைக்கு மாறியது . சுதேசிஇயக்கம் வங்காளத்திற்கு வெளியேயும் பரவி அகில இந்திய ஆதரவைப் பெற்றது. மக்களுக்கு போலீஸ், சிறை ஆகியவற்றின் மீது இருந்த அச்சம் அகன்றது. தாக்கப்படுவதும், சிறை செல்வதும் தேசத் தொண்டாகக் கருதப்பட்டன. துன்பத்தாலும் தியாகத்தாலும் மட்டுமே ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தை அடிபணிய வைக்க முடியும் என்று தலைவர்களும் மக்களும் புரிந்து கொண்டனர் . சுதேசி இயக்கத்தின் விளைவாக வங்கப்பிரிவினை 1911ஆம் ஆண்டு விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

7. சுதேசி இயக்கத்தின் இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க போக்குகள் யாவை?

8. தேசிய கல்வி கவுன்சில் எந்த ஆண்டு நிறுவப்பட்டது?

7.6 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

1. மிதவாத காங்கிரஸை எதிர்த்த சில பிரபலமான பத்திரிகைகள் கேசரி (மராத்தி) மற்றும் பங்கபாசி (வங்காளம்).

2. அரவிந்த கோஷ் மிதவாத அரசியலை '"பழையனுக்கான புதிய விளக்குகள்" என்ற தலைப்பில் கட்டுரைத் தொடரில் விமர்சித்தார்.

3. பாலகங்காதர திலகர் 'சுயராஜ்யம் என் பிறப்புரிமை, அதை நான் பெறுவேன்' என்றார்.

4. சந்திர சேகர் ஆசாத் 'இந்துஸ்தான் குடியரசு சங்கத்தை' நிறுவினார்.

5. பாலகங்காதர திலகர் அகில இந்திய தன்னாட்சி இயக்கத்தை நிறுவினார்.

6. லாலா லஜபதி ராய் "பஞ்சாப் கேசரி" அல்லது "பஞ்சாப் சிங்கம்" என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

7. சுதேசி இயக்கத்தில் இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க போக்குகளைக் குறிப்பிடலாம்-(ை) ஆக்கபூர்வமான சுதேசி மற்றும் (ை) அரசியல் "தீவிரவாதம்".

8. ஆகஸ்ட் 15, 1906 இல், தேசிய கல்விக் கவுன்சில் அமைக்கப்பட்டது.

7.7 சுருக்கம்

குறிப்பு

- பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பத்தாண்டு மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்குள் ஒரு புதிய மற்றும் இளைஞர் குழு தோன்றியதைக் காணமுடிந்தது
- இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் 1905 இல் இருந்து 1989 வரை தீவிரவாத கருத்துக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலம் எனக் கூறலாம்.
- மிதவாதிகள் செல்வாக்கு இழந்து வந்த இந்த நேரத்தில் தீவிரவாதிகள் சுதேசி இயக்கத்தின் மூலம் தங்களை மக்களிடத்தில் அடையாளப்படுத்தினர்.
- பாலகங்காதர திலகர் சூரத் காங்கிரஸ் பிளவுக்குப்பின் தீவிரவாதிகளின் தன்னிகரற்ற தலைவராக திகழ்ந்தார்.
- காலனித்துவ ஆட்சியின் கொள்கைகள் மற்றும் மிதவாத தலைவர்கள் இளைய தலைமுறை மற்றும் சாதாரண மக்களை ஈர்க்கத் தவறியது ஆகிய இரண்டு காரணிகளே தீவிரவாதத்தின் வேருக்கான முக்கியக் காரணங்கள் ஆகும்.
- 1858 இல் வெளியிடப்பட்ட விக்டோரியா மகாராணியின் பேரறிக்கை இந்திய மக்களை திருப்திப்படுத்தவில்லை. ஏனெனில் அதில் மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த உறுதிமொழிகள் செயல்படுத்தப்படவில்லை.
- மிதவாதிகள் ஆங்கிலேய பண்பாட்டையும் அரசியல் அமைப்பையும் புகழ்ந்த போது தீவிரவாத தலைவர்களான பாலகங்காதர திலகர், பிபின் சந்திர போஸ், அரவிந்த கோஷ் போன்றோர் இந்தியாவின் பெருமைகளையும் கலாச்சார சிறப்புகளையும் மக்கள் மத்தியில் எடுத்து வைத்தனர்.
- ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட விடுதலை இயக்கங்களும், கரிபால்டி மாஜினி போன்ற போராட்ட தலைவர்களின் தியாகச்

செயல்களும் புரட்சி கருத்துக்களும் இந்திய இளைஞர்களிடத்தில் எழுச்சியை ஏற்படுத்தின.

குறிப்பு

- நான்கு முக்கிய காங்கிரஸ் தலைவர்களான லோகமான்ய திலகர், பிபின் சந்திர பால், அரவிந்தோ கோஷ் மற்றும் லாலா லஜபதி ராய் ஆகியோர் புதிய கொள்கைகளை வரையறுத்து, அதன் நோக்கங்களுக்கு தெளிவான வடிவம் அளித்து அதன் செயல்பாடுகளை வழிநடத்தினர்.
- மேலும் பாலகங்காதர திலகர் துவக்கிய கணபதி விழாவும், சிவாஜி விழாவும் மராட்டிய மக்களிடத்தில் நாட்டுப்பற்றை வளர்த்தது.
- புரட்சிவாதிகள் கைத்துப்பாக்கி மற்றும் வெடிகுண்டு மூலம் ஆங்கிலேயர்களை எதிர்க்கத் துணிந்தனர். இந்தியாவில் புரட்சிகர பயங்கரவாத இயக்கம் காங்கிரஸ் மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை கடுமையாக பாதித்தது.
- மகாராஷ்டிரத்தில் புரட்சிவாதிகள் பல அரசியல்கொலைகளில் ஈடுபட்டனர். 1899 இல் புனேயில் பிளேக் நோய் தடுப்பு ஆணையராக இருந்த ஜான் என்பவரும் அவருடன் வந்த ஐயர் என்பவரும் புரட்சிவாதிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர்.
- லாலா ஹர்தயாள், அவதோ பீகார், அமீர் சந்திரா, ஜே.எம். சட்டர்ஜி போன்றவர்களின் தலைமையில் பஞ்சாப் புரட்சிகர நடவடிக்கைகளின் மையமாக மாறியது.
- பிபின் சந்திரபாலின் சென்னை வருகை மற்றும் அவரது ஆவேச பேச்சு ஆகியவற்றால் மெட்ராஸ் இளைஞர்கள் ஈர்க்கப்பட்டனர். வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை இந்தியாவிற்கு முழு சுதந்திரம் கோரினார் .அதற்காக அவர் கைது செய்யப்பட்டார்.
- வெளிநாடுகளிலும் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் முழு வீச்சில் தொடர்ந்தன. மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட் ராண்டின் கொலைக்குப் பிறகு, கத்தியவாரைச் சேர்ந்த ஷியாம்ஜி கிருஷ்ண வர்மா லண்டனுக்குச் சென்று, சரியான நேரத்தில் ஹோம் ரூல் சொசைட்டியைத் தொடங்கினார்.

- இந்திய தீவிரவாத இயக்கத்தின் தந்தை என அழைக்கப்பட்டவர் பாலகங்காதர திலகர் ஆவார். இவர் 1880ஆம் ஆண்டு புனேயில் நவீன ஆங்கிலப் பள்ளியை நிறுவினார்.
- 1897 இல் புனேயில் கொள்ளை நோய் பரவியபோது அதன் நிவாரணப் பணிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார் திலகர். அப்போது அதிகாரிகளின் அத்துமீறிய போக்கை வன்மையாக கண்டித்தார்.
- இந்திய பத்திரிகையாளரும் தேசியவாத இயக்கத்தின் ஆரம்பகால தலைவர்களில் ஒருவருமான பிபின் சந்திர பால் 'சுதேசி' மற்றும் 'சுயராஜ்ஜியம்' என்ற கருத்தை பிரபலப்படுத்தினார்.
- பஞ்சாபின் சிங்கம் என்று அழைக்கப்படும் லாலாலஜபதிராய் ரஞ்சித்சிங் கிழக்கு பஞ்சாபில் தோன்றிய மாபெரும் தலைவர் ஆவார். பிரபல வழக்கறிஞரான இவர் தேசப் பற்றின் காரணமாக சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட திலகரைப் போலவே லாலாலஜபதிராய் ஆங்கிலேய அரசின் மீது நம்பிக்கை இழந்தார்.
- சுதேசி இயக்கம் 1905 இல் வங்காளப் பிரிவினைக்கு எதிராக தோன்றிய ஒரு இயக்கமாகும்.இது 1908 வரை தொடர்ந்தது. உண்மையில், காந்தியகாலத்திற்கு முந்தைய அனைத்து இயக்கங்களிலும் இது மிகவும் வெற்றிகரமானது.
- சுதேசி இயக்க தலைவர்கள் விதேசி பொருள்களோடு விதேசி கருத்துக்களையும் புறக்கணித்தனர்.

7.8 முக்கிய வார்த்தைகள்

- பஞ்சம்: இது ஒரு பெரிய பகுதியில் நீண்ட காலத்திற்கு உணவின் பற்றாக்குறையைக் குறிக்கிறது, இது பலரின் மரணத்தை ஏற்படுத்தும்.
- சோசலிஸ்ட்: இது உற்பத்திச் சாதனங்களின் சமூக உரிமை மற்றும் நிறுவனங்களின் தொழிலாளர்களின் சுய மேலாண்மை ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொண்ட ஒருவரைக் குறிக்கிறது.

- கம்யூனிஸ்ட்: உற்பத்திச் சாதனங்களின் பொதுவான உரிமை மற்றும் சமூக வர்க்கங்கள், பணம் மற்றும் அரசு , இல்லாமை போன்ற கருத்துக்களை நம்பும் மக்களைக் குறிக்க இந்த சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- பாட்டாளி வர்க்கம்: இது தொழிலாள வர்க்க மக்களை குறிப்பாக எந்த சொத்தும் இல்லாதவர்களைக் குறிக்கிறது.

7.9 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. தீவிரவாதத்தின் எழுச்சிக்கு காரணமான காரணிகள் யாவை?
2. பஞ்சாபின் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் குறித்து ஒரு சிறு குறிப்பை எழுது.
3. லாலா லஜபதி ராயின் பங்களிப்புகள் யாவை?
4. சுதேசி இயக்கத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுது.

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. இந்தியாவிலும் வெளிநாட்டிலும் தீவிரவாதிகளின் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. பாலகங்காதர் திலகர், லாலா லஜபதி ராய் மற்றும் பிபின் சந்திர பால் ஆகியோரின் பங்களிப்பை பகுப்பாய்வு செய்க.
3. சுதேசி இயக்கத்தில் மாணவர்கள், பெண்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் வெகுஜனங்களின் பங்கை ஆராய்க.

7.10 மேலும் வாசிப்புகள்

11. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010

12. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018

குறிப்பு

13. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010

14. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016

15. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

தொகுதி - III

குறிப்பு

முஸ்லிம் லீக் உருவாக்கம் மற்றும் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் காந்தியின் பங்கு

அலகு – 8

முஸ்லிம் லீக்

கட்டமைப்பு

8.0 அறிமுகம்
8.1 குறிக்கோள்கள்
8.2 முஸ்லிம் லீக் உருவாக்கம்
8.3 சூரத் பிளவு
8.4 தன்னாட்சி இயக்கம்
8.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்
8.6 சுருக்கம்
8.7 முக்கிய வார்த்தைகள்
8.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
8.9 மேலும் வாசிப்புகள்

8.0 அறிமுகம்

பிரிட்டிஷ் அரசு இந்தியாவில் பிரித்தாளும் கொள்கையை பின்பற்றியது. இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் இடையிலான பிளவு படிப்படியாக அதிகரித்தது. இந்த காலகட்டத்தில் வகுப்புவாதம் மற்றும் பிரிவினைவாத போக்குகளின் வளர்ச்சியையும் கண்டது. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் முஸ்லீம் லீக் உருவானது.மேலும் காங்கிரஸின் இரு பிரிவுகளுக்கு இடையே பிளவு ஏற்பட்டது. மிதவாதிகளுக்கும் தீவிரவாதிகளுக்கும் இடையிலான பிளவு 1907 சூரத் பிளவில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. இந்த இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க

நிகழ்வுகளுக்கு வழிவகுத்த காரணிகளைப் பற்றியும் தன்னாட்சி இயக்கம் குறித்தும் இந்த பிரிவு விவாதிக்கும்.

8.1 குறிக்கோள்கள்

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

- முஸ்லிம் லீக் உருவாவதற்கு காரணமான காரணிகளை விளக்குதல்
- சூரத் பிளவின் காரணங்கள் மற்றும் தாக்கம் பற்றி விவாதித்தல்
- தன்னாட்சி இயக்கத்தின் செயல்பாடுகளை ஆராய்தல்

8.2 முஸ்லிம் லீக் உருவாக்கம்

600 ஆண்டுகளாக இந்தியாவை ஆட்சி செய்த பரம்பரையினரின் வழித்தோன்றல்களே முஸ்லிம்கள். முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பின் இந்தியாவை ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றியபோது முஸ்லிம்கள் ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தனர்.அந்த எதிர்ப்பு 1857 கிளர்ச்சியின் போது தீவிரமாக வெளிப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் முஸ்லிம்களின் உண்மையான நண்பர்களோ, இந்துக்களின் எதிரிகளோ அல்ல் அவர்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் உண்மையான நண்பர்களாக இருந்தனர். ஆரம்பகால பிரிட்டிஷ் பொருளாதார மற்றும் கல்விக் கொள்கைகள் முஸ்லீம்களை விட இந்துக்களுக்கு அதிக பலன் அளித்தன. இந்தக் கொள்கைகளின் விளைவுதான் 1857-ல் ஏற்பட்ட பேரழிவு. 1857-ல் கலகத்திற்கு முன்பே, வஹாபித் தலைவர்களின் கீழ் ஆங்கிலேய அரசுக்கு எதிராக முஸ்லிம்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர். பிரிட்டிஷ் அரசு இரக்கமின்றி இயக்கத்தை ஒடுக்கியது் ஆனால் அது கலகம் வடிவில் வெளிப்பட்டது. 1857 இல் நடந்த கலகத்தின் முக்கிய காரணகர்த்தாக்களாக முஸ்லிம் வஹாபிகள்விளம்கினர். ஆங்கிலேயர்கள் கலகத்திற்கு முஸ்லிம்களை காரணம் என்று கருதியதால், 1858க்குப் பிறகு அவர்கள் மிகக் கடுமையாக நடத்தப்பட்டனர்.

குறிப்பு

ஆங்கிலேய அரசு முஸ்லிம்களை பழிவாங்கியது. முஸ்லிம்கள் பாகுபாட்டுடன் நடத்தப்பட்டனர்.ராணுவத்திலிருந்து அரசுத் துறைகளில் இருந்தும் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டனர். அதன் காரணமாக முஸ்லிம்கள் பொருளாதாரத்தில் கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கிய மாறினர். இதனால் முஸ்லிம்கள் தேசிய நீரோட்டத்திலிருந்து தேக்க நிலையை அடைந்தனர்.ஆனால் முஸ்லிம்களின் முன்னேற்றத்திற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவர் சையது அஹமது என்பவர் ஆவார். அவர் அலிகாரில் முகமதிய ஆங்கில ஓரியண்டல் கல்லூரியை நிறுவினார்.அதன் மூலம் முஸ்லிம்களுக்கு இஸ்லாமைப் பற்றிய அறிவோடு ஆங்கிலக் கல்வியும் அளிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்களும் அக்கல்லூரியை அக்கறையோடு ஆதரித்தனர். அலிகார் முஸ்லிம் கல்லூரி முஸ்லிம் அரசியலுக்கும் அலிகார் இயக்கத்திற்கும் மையமாக திகழ்ந்தது.

சையது அகமது கானால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட அதிகார முஸ்லிம்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். அதுவே பின்னர் முஸ்லிம் கல்வி மாநாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. முஸ்லிம் லீக் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னால் இது தான் முஸ்லிம்களின் நலனுக்காக பாடுபட்டது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கூடும்போதெல்லாம் முஸ்லிம் கல்வி மாநாடு கூடுவது வழக்கமான ஒன்றாக இருந்தது. சட்டமன்றங்களிலும், உள்ளாட்சி நிறுவனங்களிலும் முஸ்லிம்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என இது வலியுறுத்தியது. இந்நிறுவனங்களுக்கு பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்க முஸ்லிம்களுக்கென தனி தொகுதிகள் வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தார் சையது அகமது கான்.

வங்கப் பிரிவினை திட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட போது வங்காள முஸ்லிம்கள் அதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. முஸ்லிம் தலைவர்கள் காங்கிரஸ் தலைவர்களுடன் இணைந்து வங்கப்பிரிவினையை எதிர்த்தனர். ஆனால் கர்சன் பிரபு முஸ்லிம் பெரும்பான்மை கொண்ட தனி கிழக்கு வங்காள மாநிலம்அமைவதால் முஸ்லிம்களுக்கு நிறைய நன்மைகள் ஏற்படும் என எடுத்துக் கூறி முஸ்லீம்களின் இன உணர்வை தூண்டிவிட்டு வங்கப்பிரிவினைக்கு ஆதரவாக முஸ்லிம்களை திசை திருப்பினார்.

குறிப்பு

1906 ஆம் ஆண்டு இந்திய விவகாரச் செயலர் மார்லி பிரபுவை சிம்லாவில் சந்தித்த முஸ்லிம் தலைவர்களின் தூதுக்குழு முஸ்லிம்களுக்கு போதிய சட்ட பாதுகாப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தியது. முஸ்லிம்களுக்கு தனி தொகுதிகள் ஏற்படுத்துதல், அரசாங்க பணிகளில் முஸ்லிம்களுக்கென உரிய இட ஒதுக்கீடு செய்தல், புதிதாக முஸ்லிம் பல்கலைக் கழகங்களை ஏற்படுத்த போதிய நிதியை ஒதுக்குதல், ஆட்சியில் முஸ்லிம்களுக்கு முன்னுரிமை தருதல் போன்ற கோரிக்கைகளை முஸ்லீம் தூதுக்குழுவினர் மார்லி பிரபுவிடம் முன்வைத்தனர்.

மார்லி பிரபுவை சந்தித்த தூதுக் குழுவினரினரில் ஒருவரான நவாப் சலிமுல்லாகான் ஒரு சுற்றறிக்கையை 1906 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 6ஆம் நாள் வெளியிட்டார். அதில் அவர் அகில இந்திய முஸ்லிம் மாநாடு அமைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி இருந்தார். இந்தியாவில் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து வந்திருந்த முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் டாக்காவில் கூடி நவாப் சலிமுல்லாகான் கூறிய யோசனையை பரிசீலித்தனர். அதன் விளைவாக அகில இந்திய முஸ்லிம் லீக் அமைப்பு 1906 டிசம்பர் 30-ஆம் நாள் துவக்கப்பட்டது.

முஸ்லிம் லீக்கின் நோக்கங்கள்

முஸ்லிம் லீகின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- ஆங்கில அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை ஆதரித்து முஸ்லிம்கள் அரசுக்கு விசுவாசமாக இருக்குமாறு ஊக்குவித்தல்
- நாடு முழுவதும் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் கொள்கையை காத்து அவர்களின் நலன்களை பாதுகாத்தல்
- முஸ்லிம்களின் தேவைகளையும் விருப்பங்களையும் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூறுதல்
- முஸ்லிம்களுக்கும் பிற சமூகத்தினருக்கும் இடையே நட்புறவை வளர்த்தல்
- ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிராக செயல்பட்டு வரும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் வளர்ந்துவரும் செல்வாக்கைக் குறைத்தல்

- காங்கிரசில் சேர்ந்த முஸ்லிம் இளைஞர்கள் தங்கள் தகுதிக்கு ஏற்றவாறு அரசியல் வாழ்வில் முன்னேற வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்

முஸ்லிம்லீக்கின் மாநாடுகள்

முஸ்லிம்லீக்கின் முதல் மாநாடு 1907இல் அமிர்தசரஸில் கூடியது .சர் சையது அலி இமாம் அதற்கு தலைமை தாங்கினார்.முஸ்லிம்லீக்கின் அரசியலமைப்பு இம்மாநாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது .அதற்குப்பின் கூடிய இரண்டாவது மாநாட்டில் வரவிருந்த மிண்டோ மார்லி சீர்திருத்தங்களில் முஸ்லிம்களுக்கு தனி வாக்குரிமை வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டது. அரசாங்க வேலைகளிலும் முஸ்லிம்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆட்சிக் குழுவில் பெரும்பான்மை சமூகத்துக்கு சமமான இடங்கள் முஸ்லீம்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளும் அம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட தலைவர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டது. முச்ளிம்லீக்கின் நிரந்தரத் தலைவர் ஆகாகான் என்று அறிவிக்கப்பட்டது . முஸ்லிம்லீக்கின் புதிய கிளைகள் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களிலும் துவக்கப்பட்டன. லண்டனிலும் அது துவக்கப்பட்டது. முஸ்லிம்லீக்கின் வேண்டுகோளை ஏற்று 1909ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட மின்டோ மார்லி சீர்திருத்த சட்டப்படி அவர்களுக்கு தனித்தொகுதி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

முஸ்லிம் லீகும் காங்கிரசும்

முஸ்லிம்லீக் தொடங்கப்பட்டபோது காங்கிரசின் அரசியல்விரோத அமைப்பாகவே காட்சியளித்தது. ஆனால் விரைவில் தனது போக்கை அது மாற்றிக் கொண்டது .ஆங்கில அரசாங்கம் வங்கப்பிரிவினையை திரும்பப்பெற்றது முஸ்லிம் லீக்கிற்கு பேரிடியாக இருந்தது. தேசிய முஸ்லிம் தலைவர்களின் செல்வாக்கு முஸ்லீம் லீக்கின் நோக்கிலும் போக்கிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. லீக்கின் அரசியல் அமைப்பில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. தன்னாட்சியே இந்தியாவின் குறிக்கோள் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டது . முதல் உலகப்போரின் முடிவில் துருக்கிய சுல்தானை ஆங்கில அரசாங்கம் அவமதித்ததால் அதிர்ச்சி அடைந்த முஸ்லிம்லீக் காங்கிரசுடன் இணக்கமான போக்கைக் கடைபிடித்து வந்தது. 1916 இல் லக்னோவில் செய்துகொள்ளப்பட்ட காங்கிரஸ் லீக்

உடன்பாட்டில் இரு அமைப்புகளுக்கு இடையே இணக்கம் மேலும் அதிகரித்தது. ஒத்துழையாமை இயக்கம் துவங்கப்பட்ட போது இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை அதன் உச்சகட்டத்தை எட்டியது.

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. ஆங்கிலேயர்கள் ஏன் இந்துக்கள் மீதான தங்கள் கொள்கையை மாற்றினார்கள்?
2. ஐக்கிய இந்திய தேசபக்தி சங்கத்தை அமைத்தவர் யார்?
3. அகில இந்திய முஸ்லிம் லீக் எப்போது நிறுவப்பட்டது?

8.3 சூரத் பிளவு

தேசியவாதப் போராட்டத்தின் பல்வேறு போக்குகளுக்கு இடையேயான போராட்டம் டிசம்பர் 1907 சூரத் பிளவில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. திலகர் மற்றும் பலரின் எதிர்ப்பையும் மீறி, ராஷ் பிஹாரி கோஷ் 1907 இல் சூரத் காங்கிரஸ் கூட்டத் தொடரின் தலைவராக இருந்தார். சூரத்தில் நடந்த அமர்வில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மிதவாதிகள் மற்றும் தீவிரவாதிகள் எனஇரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்தனர். காங்கிரஸின் பனாரஸ்(1905) கூட்டத்தொடரிலும் இந்த விரிசல் வெளிப்பட்டது. திலகர் போன்ற சில தலைவர்கள் மிதவாதிகளின் முறைகளை விமர்சித்து அரசை எதிர்த்து செயல்பட பரிந்துரைத்தனர். பிரிட்டிஷ் பொருட்கள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்கள் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவர்கள் நம்பினர்.

சூரத் பிளவுக்கான காரணங்கள்

சூரத் பிளவுக்கான காரணங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

- 1905 ஆம் ஆண்டின் வங்கப் பிரிவினை, மிதவாதிகள் பின்பற்றிய முறைகளை வெளிப்படையாக விமர்சிக்க தீவிரவாதிகளுக்கு உத்வேகம் அளித்தது. எனவே பிரிவினையானது தீவிரவாத சித்தாந்தத்தை ஊக்குவித்தது.

- மனு, பிரார்த்தனை மற்றும் அரசியலமைப்பிற்குட்பட்ட போராட்டத்தின் மிதமான முறை இந்திய மக்களை சோர்வடையச்

செய்தது. மேலும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான நேரடி நடவடிக்கையை வலியுறுத்தும் தீவிரவாத போக்குகளுக்கு வழிவகுத்தது.

குறிப்பு

- காங்கிரஸின் சூரத் அமர்வில், தீவிரவாதிகளால் இரண்டு முக்கிய நோக்கங்கள் வைக்கப்பட்டன. லாலா லஜபதி ராயை இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தலைவராக்க வேண்டும் என்று தீவிரவாதிகள் கோரிக்கை வைத்தனர்.

- இரண்டாவது கோரிக்கை சுயராஜ்ய தீர்மானம் முன்வைக்கப்பட்டது. இரு கோரிக்கைகளும் நடுநிலையாளர்களால் ஏற்கப்படவில்லை

1907 காங்கிரஸ் கூட்டம் நாகபுரியில் கூடுவதாக இருந்தது. நாகபுரி தீவிரவாதிகளின் கோட்டையாக விளங்கிய காரணத்தினால் மிதவாதிகளின் மையமான சூரத்திற்கு காங்கிரஸ் கூட்டம் மாற்றப்பட்டது. சூரத் காங்கிரஸ் 1907 டிசம்பர் 26ஆம் நாள் கூடியது. அக்கூட்டத்தில் மிதவாதிகளுக்கும் தீவிரவாதிகளுக்கும் இடையிலான கருத்து வேறுபாடுகள் உச்ச நிலைக்குச் சென்றன. மூன்று முக்கிய கோரிக்கைகளை திலகர் சூரத் காங்கிரசில் பரிசீலனைக்கு கொண்டு வந்தார்.

1. கடந்த ஆண்டு கல்கத்தா காங்கிரஸ் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களை அனைவரும் பின்பற்ற வேண்டும்
2. விஷய ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர்கள் முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்
3. காங்கிரஸ் கூட்டத் தலைவரை பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

ஆனால் திலகரின் மூன்று கோரிக்கைகளையும் மிதவாதிகள் நிராகரித்து விட்டனர். திலகர் மிதவாதிகளை தாக்கிப் பேசினார். அவர்கள் காங்கிரசை பிற்போக்கு கழகமாக மாற்றி வருகின்றனர் என்று குற்றம் சாட்டினார். கல்கத்தாவில் நிறைவேறிய தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் மிதவாத வேட்பாளரை மாநாட்டுத் தலைவராக ஏற்றுக் கொள்வதாக அறிவித்தார். மிதவாதிகள் இதனை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்நிலையில் மிதவாதிகளின் சார்பாக முன்மொழியப்பட்ட டாக்டர் ராஷ்

பிகாரி போஸ் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவர் தலைமை உரை ஆற்ற வந்தபோது தீவிரவாத தலைவர்களின் ஆதரவாளர்கள் கலகம் செய்தனர். கூட்டம் குழப்பத்தில் முடிந்தது. மிதவாதிகளும் தீவிரவாதிகளும் தனித்தனியாக கூடி தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி கொண்டனர். காங்கிரஸ் பிளவுபட்டது. இதுவே சூரத் பிளவு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சூரத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் கட்சியின் காங்கிரஸ் இரண்டாகப் பிளவுபட்டது. ஒரு பிரிவினர் கோகலேயின் தலைமையிலும் மற்றும் ஒரு பிரிவினர் திலகரின் தலைமையிலும் செயல்பட்டனர். தீவிரவாதிகளை அமைப்பிலிருந்து வெளியேற்றும் விதமாக காங்கிரசின் அமைப்பு விதிகள் மாற்றப்பட்டன. இம் மாநாட்டிற்கு பிறகு திலகர் பம்பாய் மாநிலத்தின் பிற பகுதிகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்தார். தன்னாட்சி பெறவும் நாட்டை விடுவிக்கவும் எத்தகைய போராட்டத்திற்கும் மக்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். அரசாங்கம் தீவிரவாதிகள் மீது அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. 1908 திலகர் கைது செய்யப்பட்டு மாண்டலே சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். தகுந்த தலைமை இல்லாத காரணத்தினால் தீவிரவாதிகள் கட்சியில் செல்வாக்கை இழந்தனர். லாலா லஜபதிராய் அஜித்சிங் போன்ற முக்கியத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்.

சூரத் பிரிவின் முடிவுகள்

- சூரத் பிளவுக்குப் பிறகு தீவிரவாதிகள் மற்றும் மிதவாதிகளை ஒன்று சேர்க்க ரவீந்திரநாத் தாகூரின் எடுத்த முயற்சிகள் வீணானது.. மேலும், 1908 அலகாபாத் மாநாட்டில், காங்கிரஸின் தீவிரவாதப் பிரிவை நிரந்தரமாக தகுதி நீக்கம் செய்வதற்கான தீர்மானங்களை ஏற்றுக்கொண்டது நிலைமையை மோசமாக்கியது.

- 1907 இல் சூரத் பிளவைத் தொடர்ந்து, மிதவாதிகள் முழுமையான சுதந்திரத்திற்கான தீவிரவாதிகளின் கோரிக்கைக்கு எதிராக காலனித்துவ சுய அரசாங்கத்தை கோரினர்.

- மிதவாதிகளின் அரசியலமைப்பு அரசியல் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை ஈர்க்கவில்லை, இது 1909 இன் மிண்டோ-மார்லி சீர்திருத்தங்களில் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

- மிதவாதிகள் இளைய தலைமுறை தேசியவாதிகளுடன் தொடர்பை இழந்திருந்தனர். இளைய தலைமுறையினர் முடிவுகளை விரும்பினர், இது புரட்சியாளர்களின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது.
- போர்க்குணமிக்க தேசியவாதிகளை ஒடுக்க ஆங்கிலேயர்கள் பிரித்து ஆட்சி செய்யும் கொள்கையைப் பின்பற்றினர்
- தீவிரவாதம் முக்கியமாக வங்காளம், மஹாராஷ்டிரா மற்றும் பஞ்சாப் ஆகியவற்றில் மட்டுமே இருந்தது, அங்கு பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளின் அதிகரிப்பு அரசாங்கத்தை அடக்குமுறையை கட்டவிழ்த்துவிட அனுமதித்தது.
- பாலகங்காதர திலகர் போன்ற தலைவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து மிதவாத ஆதிக்கத்தில் இருந்த காங்கிரஸ் செயலற்றுப் போனது.
- 1909 இல், முஸ்லிம்களுக்கு தனித் தொகுதிகள் வழங்கப்பட்டன. இது காங்கிரஸுக்கு ஒரு அடியாக இருந்தது.

1908இல் இருந்து 1914 ஆம் ஆண்டு வரை திலகர் சிறையில் இருந்ததால் இந்திய அரசியலில் சிறிது தேக்க நிலை ஏற்பட்டது. ஆறு ஆண்டுகால சிறை தண்டனைக்குப் பிறகு 1914இல் அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரும் அச்சமயத்தில் காங்கிரசின் முக்கிய தலைவராக இருந்த காரணத்தினால் இருவரும் சேர்ந்து தீவிரவாதிகளையும் மிதவாதிகளையும் ஒன்று சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். பிளவை வளர்க்க விரும்பாமல் மிதவாதிகள் உடன் சமாதானம் செய்துகொள்ள விரும்பினார். எனவே மிதவாதிகள் மனம் புண்படாதவாறு பேசிவந்தார் இதனால் காங்கிரசில் தீவிரவாதிகளுக்கும் ஏற்றவாறு அமைப்பு விதிகளை மாற்றுவது அவசியமானது.1915இல் சிம்ஹாவின் தலைமையில் கூடிய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் தீவிரவாதிகள் காங்கிரஸில் சேர்வதற்கு வழி செய்யும் தீர்மானம் ஒன்று இயற்றப்பட்டது .பிரிந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் மீண்டும் 1916இல் லக்னோ மாநாட்டில் ஒன்று கூடினர்.திலகரும் அவரது ஆதரவாளர்களும் சேர்ந்ததால் காங்கிரஸ் மீண்டும் உயிர்ப்புள்ள இயக்கமாக மாறியது. மக்கள் கவனத்தை ஈர்க்கும் சக்தி வாய்ந்ததாக

திகழ்ந்தது. சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் காந்தியடிகளின் தலைமையில் இந்த இரு பிரிவினரும் ஒருங்கிணைந்து நாட்டின் நலன்கருதி செயல்படத் துவங்கினர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

4. 1907 இல் சூரத் காங்கிரஸ் மாநாட்டின் தலைவர் யார்?
5. சூரத் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் தீவிரவாதிகளின் எந்த இரண்டு கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை?

8.4 சுயாட்சி இயக்கம்

அகில இந்திய சுயாட்சி இயக்கம் 1916 இல் உருவாக்கப்பட்டது. இது ஒரு தேசிய அரசியல் அமைப்பாகும், இது சுயராஜ்யத்திற்கான தேசிய கோரிக்கையை வழிநடத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. சுயராஜ்யம் ஹோம் ரூல் என்று அழைக்கப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் கனடா, ஆஸ்திரேலியா, நியூ.ஃ.பவுண்ட்லாந்து, தென்னாப்பிரிக்கா மற்றும் நியூசிலாந்து அனுபவித்ததைப் போல பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்குள் ஒரு டொமினியன் அந்தஸ்தைப் பெற இந்தியர்கள் விரும்பினர்.

1916 முதல் 1918 வரை, முதல் உலகப் போர் அதன் கடைசி கட்டத்தில் இருந்தபோது, பல முக்கிய இந்தியர்கள் இந்தியா முழுவதும் சுயாட்சி இயக்கதேசிய கூட்டணியை ஏற்பாடு செய்ய முடிவு செய்தனர். இந்த லீக்குகளின் நோக்கம், இந்தியா முழுவதும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்குள் ஹோம் ரூல் அல்லது சுயராஜ்யத்தைக் கோருவதாகும். ஜோசப் பாப்டிஸ்டா, முகமது அலி ஜின்னா, ஜி.எஸ். கபர்டே, பாலகங்காதர திலக், சர் எஸ். சுப்ரமணிய ஐயர் மற்றும் அன்னி பெசன்ட் ஆகியோர் இந்தக் கூட்டணியில் அங்கம் வகித்த முக்கிய இந்தியர்களில் சிலர்.

சுயாட்சி

1914 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் அயர்லாந்து சுயாட்சி சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அயர்லாந்து விடுதலை அடைந்தது. சுயாட்சி என்ற சொல்லால் ஈர்க்கப்பட்ட அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் அச்சொல்லை இந்திய தேசியப் போராட்டத்திலும் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினார்.

அச்சொல் ஆங்கிலேயருக்கு நன்கு அறிமுகமானதாகும். அன்னி பெசன்ட், மக்களிடையே விழிப்புணர்வைப் பரப்புவதற்காக, நாட்டில் சுயாட்சி இயக்கத்தை ஐரிஷ் ஹோம் ரூல் இயக்கத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு உருவாக்கலாம் என்று முன்மொழிந்தார். முதல் உலகப் போர் துவங்குவதற்கு முன்பே இங்கிலாந்திலிருந்த அன்னிபெசன்ட் சுயாட்சி பெறுவதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டார்.இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தில் இந்திய கட்சியை உருவாக்க முற்பட்டார். லண்டனில் சுயாட்சி சங்கம் ஒன்றைத் துவக்கினார். இந்தியா திரும்பிய அன்னிபெசன்ட் சென்னை ஸ்டாண்டர்டு என்ற பத்திரிக்கையை விலைக்கு வாங்கி அதற்கு நியூ இந்தியா என்ற பெயர் மாற்றம் செய்து சுயாட்சி பற்றிய தனது கருத்துக்களை வெளியிட்டார்.சுயாட்சி பற்றி தீர்மானம் ஒன்று பம்பாயில் கூடிய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கொண்டு வரப்பட்டது.ஆனால் அத்தீர்மானம் நிராகரிக்கப்பட்டது.

பாலகங்காதர திலகரின் சுயாட்சி சங்கம்

மாண்டலே சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்ற பாலகங்காதர திலகர் தனது ஆதரவாளர்களைக் கொண்டு மாநிலக்கூட்டம் ஒன்றை கூட்டி இந்திய தேசிய சங்கம் ஒன்றை அமைக்கும் தனது திட்டத்தை பற்றி விவாதித்தார். சுயாட்சிக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்ட பாலகங்காதர திலகர் 1916 ஏப்ரல் 23ஆம் நாளன்று சுயாட்சி சங்கத்தை உருவாக்கினார் இந்தியாவுக்கு சுயராஜ்யத்தைப் பெற்றுத் தருவதே அச்சங்கத்தின் குறிக்கோளாக இருந்தது.

இந்த இயக்கத்தின் போது, திலகர் சொன்னார், 'சிறு நொறுக்குத் தீனிகளைக் கேட்காதே. முழு ரொட்டியையும் கேளுங்கள்" மற்றும் "சுவராஜ்யம் எனது பிறப்புரிமை, அதை அடைந்தே தீருவேன் " என்றும் வட்டார மொழியில் கல்வி கற்க வேண்டும் என்றும் கோரினார். இவ்வியக்கம் கலந்துரையாடல்களை ஏற்பாடு செய்தது, விரிவான சுற்றுப்பயணங்களை நடத்தியது மற்றும் மக்களிடையே விழிப்புணர்வை பரப்புவதற்காக துண்டு பிரசுரங்களை விநியோகித்தது. இயக்கம் உருவான பிறகு, முகமது அலி ஜின்னா இயக்கத்தின் பம்பாய் கிளையின் தலைவராக ஆனார். சுயாட்சி இயக்கத்தின் செயல்பாட்டின் முக்கிய பகுதிகள் பம்பாய், கல்கத்தா மற்றும் மெட்ராஸ் ஆகும்.

சுயாட்சி இயக்கம் பிரபலமடைந்ததால் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மற்றும் அகில இந்திய முஸ்லிம் லீக் உறுப்பினர்கள் பலர் இதனுடன் கைகோர்த்தனர்.

குறிப்பு

அன்னிபெசன்டின் சுயாட்சி சங்கம்

அன்னிபெசன்டின் சுயாட்சிசங்கம் 1916 செப்டம்பர் 3ஆம் நாள் சென்னை கோகலே மண்டபத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அடையாறு அதன் தலைமையகமாக இருந்தது. அச் சங்கத்தின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு

1 சட்டரீதியான முறைகளை மேற்கொண்டு இந்தியாவுக்கு சுயாட்சியை பெற்றுத் தருதல்

2 சுயாட்சி பெற்ற பின்னரும் பிரிட்டிஷ் அரசுடன் தொடர்பு கொண்டிருத்தல்

3. காங்கிரசை ஆதரித்து பலப்படுத்துதல்

4. இந்தியாவுக்கு சுயஆட்சி வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்தல்

இந்திய சுயாட்சிக்காக அன்னிபெசன்ட் தென்னிந்தியாவில் சுற்றுப்பயணம் செய்தார். அங்கு 50 சுயாட்சி சங்கத்தின் கிளைகள் தொடங்கப்பட்டன. சென்னை மாகாணத்தின் வட்டார பகுதிகளில் எல்லாம் இந்த இயக்கம் பரவியது. மிதவாதிகளும் இந்த இயக்கத்தை ஆதரித்தனர்.ஏராளமான பிரசுரங்கள் வெளியிடப்பட்டன. பொதுக்கூட்டங்களில் இந்தியாவுக்கு சுயாட்சி கோரி சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. முதல் உலகப்போரின் போது காங்கிரஸ் முடங்கிக் கிடந்தபோது திலகரும் அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரும் இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் இரட்டை குழல் துப்பாக்கியாக செயல்பட்டனர்.

அரசின் அடக்குமுறைகள்

இந்தியாவில் சுயாட்சிஇயக்கம் வேகமாகப் பரவுவதைக் கண்டு அச்சம் அடைந்த ஆங்கில அரசு அவ்வியக்கத்தை அடக்க தீர்மானித்தது. சுயாட்சி சங்கக் கூட்டங்களுக்கு செல்லக்கூடாது என்று மாணவர்கள் தடைசெய்யப்பட்டனர். சட்டத்தை மீறுவோர் கடுமையாக தண்டிக்கப்பட்டனர். பத்திரிக்கை சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டது. திலகரின் மீது அரசர் துரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. நன்னடத்தைக்காக

அவரிடமிருந்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் பணம் அபராதத் தொகையாக போடப்பட்டது. அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் தனது பத்திரிகையில் அரசுக்கு விரோதமாக கட்டுரை எழுதினார் என்பதற்காக அவருக்கு ஆங்கில அரசு முதலில் ரூபாய் 2000 அபராதம் விதித்தது. பின் மேலும் ரூபாய் 10,000 அபராத தொகையை செலுத்த உத்தரவிட்டது. அரசின் இந்த அராஜகப் போக்கை தலைவர்கள் பலரும் கண்டித்தனர். அரசுக்கு எதிராக அன்னிபெசன்ட் சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்தார். ஆனால் வழக்கு வெற்றி பெறவில்லை. 1917இல் கான்பூரில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டில் அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இந்திய விவகார செயலாளர் மாண்டேகுவின் பிரகடனத்திற்கு பின் சுயாட்சி இயக்கம் தன் செல்வாக்கை இழந்தது.

சாதனைகள்

சுயாட்சி இயக்கம் பல சாதனைகளை ஏற்படுத்தியது

- சுயாட்சி இயக்கம் இந்திய தேசிய இயக்கத்துக்கு ஒரு புதிய பாதையைக் காட்டியது.சுயாட்சி என்ற தெளிவான திட்டவட்டமான செயல்திட்டத்தை இது நாட்டுக்கு அளித்தது.
- கோபால கிருஷ்ண கோகலே ,பெரோசா மேத்தா போன்ற அரசியல்வாதிகள் இல்லாத குறையை நீக்கி, காங்கிரஸ் பிளவு பட்டதால் ஏற்பட்ட பலவீனத்தை போக்கி ஆங்கிலேய அரசுக்கு ஒருமித்த எதிர்ப்பை கொடுத்தது
- இந்த இயக்கம் ஆங்கில அரசிடம் மனு அளிக்கும் போக்கை விடுத்து நீதிமன்ற போராட்டத்திலும் பத்திரிக்கைகள் மூலம் கருத்துக்களை பரப்பும் முயற்சியிலும் இறங்கியது. அதற்காக அன்னிபெசன்ட் தொடுத்த வழக்கு சுயாட்சி சங்கத்திற்கு ஆதரவாக பொதுமக்கள் கருத்து உருவாக காரணமாக இருந்தது.
- இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் இந்திய சுயாட்சிக்கு ஆதரவைத் தேடி தந்தது இந்த இயக்கம். அமெரிக்காவில் லாலாலஜபதிராய்,கே.டி.சாஸ்திரி போன்றோர் சுயாட்சி சங்கத்தின் கிளையை துவக்கி பல அமெரிக்கர்களின் ஆதரவைப் பெற்றனர்.

- இந்தியர்களை அதிகமாக நிர்வாகத்தில் பங்கு பெற செய்வது பற்றிய மாண்டேகுவின் ஆகஸ்ட் பிரகடனம் வெளியிட இச்சங்கம் பெரிதும் காரணமாக இருந்தது.
- மக்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்ற திலகரும் அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரும் காங்கிரசை கைப்பற்றினர்
- சென்னை மாகாணம் சுயஆட்சி இயக்கத்தின் மையமாக திகழ்ந்தது. அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் தேசியக் கட்சிக்கு ஒரு புதிய உத்வேகத்தை கொடுத்தார்
- சுயாட்சி பற்றிய கருத்துகளை திலகர் மக்களிடத்தில் முழுவதுமாக கொண்டு சேர்த்தார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

6. அகில இந்திய சுயாட்சி இயக்கம் எப்போது உருவாக்கப்பட்டது?
7. சுயாட்சி இயக்கத்தின் நோக்கம் என்ன?
8. சுயாட்சி இயக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்திய காரணிகள் யாவை?

8.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

1. இந்துக்கள் மீதான பிரிட்டிஷ் கொள்கையில் மாற்றம் 1870 களில் உணரப்பட்டது. ஏனென்றால், இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் ஸ்திரத்தன்மைக்கு அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் கல்வியில் பின்தங்கிய முஸ்லீம்களை விட இந்துக்கள் கடுமையான அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தினார்கள்.
2. சர் சையத் அகமது கான், இங்கிலாந்து மற்றும் இந்தியாவில் காங்கிரஸின் பிரச்சாரம் மற்றும் கொள்கையை எதிர்க்கும் நோக்கத்துடன் ஐக்கிய இந்திய தேசபக்தி சங்கத்தை நிறுவினார்.
3. அகில இந்திய முஸ்லீம் லீக் 30 டிசம்பர் 1906 அன்று டாக்கா நவாப் சலிமுல்லாகான் மற்றும் நவாப் மொஹ்சின்-உல் முல்க் ,ஆகாகான் ஆகியோரின் தலைமையில் நிறுவப்பட்டது.

குறிப்பு

4. ராஷ் பிஹாரி கோஷ் 1907 இல் சூரத் காங்கிரஸ் மாநாட்டின் தலைவராக இருந்தார்.

5. சூரத் காங்கிரஸின் அமர்வில், இரண்டு முக்கிய கோரிக்கைகளை தீவிரவாதிகள் முன்வைத்தனர். லாலா லஜபதி ராயை காங்கிரசின் தலைவராக்க வேண்டும் என்று தீவிரவாதிகள் கோரிக்கை வைத்தனர்.இரண்டாவது கோரிக்கை சுயராஜ்ய தீர்மானம். இரு கோரிக்கைகளும் நடுநிலையாளர்களால் ஏற்கப்படவில்லை.

6. அகில இந்திய சுயாட்சி இயக்கம் 1916 இல் உருவாக்கப்பட்டது.

7. சுயாட்சி இயக்கத்தின் முக்கிய நோக்கம், "பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்குள் அனைத்து அரசியலமைப்பு வழிகளிலும் சுய அரசாங்கத்தை அடைவதும், அதை அடைவதற்கு நாட்டில் பொதுக் கருத்தைக் கற்பித்தல் மற்றும் ஒழுங்கமைப்பது" ஆகும்.

8. சுயாட்சி இயக்கம் பல காரணிகளால் பலவீனமடைந்தது. இதற்கான சில காரணங்கள்: இந்திய அரசு சட்டம், 1919 இயற்றப்பட்டது் சட்டம் தொடர்பான விவகாரத்தில் காங்கிரசில் கோஷ்டி பூசல் சட்ட வழக்குக்காக திலகர் லண்டன் புறப்பட்டது மற்றும் 1919 இன் புதிய சீர்திருத்த திட்டத்திற்கு பெசன்ட்டின் ஒப்புதல்.

8.6 சுருக்கம்

- பிரிட்டிஷ் அரசு இந்தியாவில் பிரித்தாளும் கொள்கையை பின்பற்றியது. இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் இடையிலான பிளவு படிப்படியாக அதிகரித்தது
- ஆரம்பகால பிரிட்டிஷ் பொருளாதார மற்றும் கல்விக் கொள்கைகள் முஸ்லீம்களை விட இந்துக்களுக்கு அதிக பலன் அளித்தன.
- சையது அகமது கானால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட அதிகார முஸ்லிம்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். அதுவே பின்னர் முஸ்லிம் கல்வி மாநாடு என்று அழைக்கப்பட்டது.
- இந்தியாவில் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து வந்திருந்த முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் டாக்காவில் கூடி நவாப் சலிமுல்லாகான் கூறிய

யோசனையை பரிசீலித்தனர். அதன் விளைவாக அகில இந்திய முஸ்லிம் லீக் அமைப்பு 1906 டிசம்பர் 30-ஆம் நாள் துவக்கப்பட்டது.

குறிப்பு

- ஆங்கில அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை ஆதரித்து முஸ்லிம்கள் அரசுக்கு விசுவாசமாக இருக்குமாறு ஊக்குவித்தல்
- நாடு முழுவதும் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் கொள்கையை காத்து அவர்களின் நலன்களை பாதுகாத்தல்
- முஸ்லிம்லீக்கின் முதல் மாநாடு 1907இல் அமிர்தசரஸில் கூடியது .சர் சையது அலி இமாம் அதற்கு தலைமை தாங்கினார்.முஸ்லிம்லீக்கின் அரசியலமைப்பு இம்மாநாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- அதற்குப்பின் கூடிய இரண்டாவது மாநாட்டில் வரவிருந்த மிண்டோ மார்லி சீர்திருத்தங்களில் முஸ்லிம்களுக்கு தனி வாக்குரிமை வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டது.
- முஸ்லிம்லீக் தொடங்கப்பட்டபோது காங்கிரசின் அரசியல்விரோத அமைப்பாகவே காட்சியளித்தது. ஆனால் விரைவில் தனது போக்கை அது மாற்றிக் கொண்டது .
- தேசியவாதப் போராட்டத்தின் பல்வேறு போக்குகளுக்கு இடையேயான போராட்டம் டிசம்பர் 1907 சூரத் பிளவில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.
- 1905 ஆம் ஆண்டின் வங்கப் பிரிவினை, மிதவாதிகள் பின்பற்றிய முறைகளை வெளிப்படையாக விமர்சிக்க தீவிரவாதிகளுக்கு உத்வேகம் அளித்தது. எனவே பிரிவினையானது தீவிரவாத சித்தாந்தத்தை ஊக்குவித்தது.
- 1907 காங்கிரஸ் கூட்டம் நாகபுரியில் கூடுவதாக இருந்தது. நாகபுரி தீவிரவாதிகளின் கோட்டையாக விளங்கிய காரணத்தினால் மிதவாதிகளின் மையமான சூரத்திற்கு காங்கிரஸ் கூட்டம் மாற்றப்பட்டது

குறிப்பு

- சூரத் காங்கிரஸ் 1907 டிசம்பர் 26ஆம் நாள் கூடியது. அக்கூட்டத்தில் மிதவாதிகளுக்கும் தீவிரவாதிகளுக்கும் இடையிலான கருத்து வேறுபாடுகள் உச்ச நிலைக்குச் சென்றன

- மிதவாதிகளின் சார்பாக முன்மொழியப்பட்ட டாக்டர் ராஷ் பிகாரி போஸ் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவர் தலைமை உரை ஆற்ற வந்தபோது தீவிரவாத தலைவர்களின் ஆதரவாளர்கள் கலகம் செய்தனர்.

- கூட்டம் குழப்பத்தில் முடிந்தது. மிதவாதிகளும் தீவிரவாதிகளும் தனித்தனியாக கூடி தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி கொண்டனர். காங்கிரஸ் பிளவுபட்டது.

- அரசாங்கம் தீவிரவாதிகள் மீது அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. 1908 திலகர் கைது செய்யப்பட்டு மாண்டலே சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

- தகுந்த தலைமை இல்லாத காரணத்தினால் தீவிரவாதிகள் கட்சியில் செல்வாக்கை இழந்தனர்.

- மிதவாதிகள் இளைய தலைமுறை தேசியவாதிகளுடன் தொடர்பை இழந்திருந்தனர். இளைய தலைமுறையினர் முடிவுகளை விரும்பினர், இது புரட்சியாளர்களின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

- பிரிந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் மீண்டும் 1916இல் லக்னோ மாநாட்டில் ஒன்று கூடினர்.திலகரும் அவரது ஆதரவாளர்களும் சேர்ந்ததால் காங்கிரஸ் மீண்டும் உயிர்ப்புள்ள இயக்கமாக மாறியது.

- அகில இந்திய சுயாட்சி இயக்கம் 1916 இல் உருவாக்கப்பட்டது. இது ஒரு தேசிய அரசியல் அமைப்பாகும், இது சுயராஜ்யத்திற்கான தேசிய கோரிக்கையை வழிநடத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

- சுயாட்சிக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்ட பாலகங்காதர திலகர் 1916 ஏப்ரல் 23ஆம் நாளன்று சுயாட்சி சங்கத்தை உருவாக்கினார் இந்தியாவுக்குப சுயராஜ்யத்தைப் பெற்றுத் தருவதே அச்சங்கத்தின் குறிக்கோளாக இருந்தது.

- சுயாட்சி இயக்கம் பிரபலமடைந்ததால் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மற்றும் அகில இந்திய முஸ்லிம் லீக் உறுப்பினர்கள் பலர் இதனுடன் கைகோர்த்தனர்.
- அன்னிபெசன்டின் சுயாட்சிசங்கம் 1916 செப்டம்பர் 3ஆம் நாள் சென்னை கோகலே மண்டபத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அடையாறு அதன் தலைமையகமாக இருந்தது.
- இந்தியாவில் சுயாட்சிஇயக்கம் வேகமாகப் பரவுவதைக் கண்டு அச்சம் அடைந்த ஆங்கில அரசு அவ்வியக்கத்தை அடக்க தீர்மானித்தது. சுயாட்சி சங்கக் கூட்டங்களுக்கு செல்லக்கூடாது என்று மாணவர்கள் தடைசெய்யப்பட்டனர்.
- சுயாட்சி இயக்கம் இந்திய தேசிய இயக்கத்துக்கு ஒரு புதிய பாதையைக் காட்டியது.சுயாட்சி என்ற தெளிவான திட்டவட்டமான செயல்திட்டத்தை இது நாட்டுக்கு அளித்தது.
- இந்தியர்களை அதிகமாக நிர்வாகத்தில் பங்கு பெற செய்வது பற்றிய மாண்டேகுவின் ஆகஸ்ட் பிரகடனம் வெளியிட இச்சங்கம் பெரிதும் காரணமாக இருந்தது.
- மக்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்ற திலகரும் அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரும் காங்கிரசை கைப்பற்றினர்

8.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

வகுப்புவாதம்: இது மத அல்லது இன அடையாளத்தை கட்டமைக்க, வெவ்வேறு சமூகங்களாக அடையாளம் காணப்பட்ட மக்களிடையே சண்டையைத் தூண்டுவதற்கும், அந்தக் குழுக்களிடையே வன்முறையைத் தூண்டுவதற்கும் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளைக் குறிக்கப் பயன்படும் சொல்.

பிரிவுவாதம்: இது ஒரு பெரிய குழுவிற்குள் இருந்து இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சிறிய குழுக்களிடையே வாதங்கள் அல்லது சச்சரவுகளைக் குறிக்கிறது.

பிரச்சாரம்: இது ஒரு அரசியல் அமைப்பு மக்களை செல்வாக்கு செய்வதற்காக வெளியிடும் அல்லது ஒளிபரப்பும் தகவலைக் குறிக்கிறது.

அவதூறு: இது உண்மையில்லாத ஒருவரைப் பற்றிய அறிக்கையை அச்சிடுவது மற்றும் அவர்.:.அவளைப் பற்றி மக்களுக்கு மோசமான கருத்தை ஏற்படுத்தும் செயல்.

8.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. வகுப்புவாதம் என்றால் என்ன?
2. மிண்டோ-மார்லி சீர்திருத்தங்கள் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுது.
3. அகில இந்திய முஸ்லிம் லீக் எப்படி உருவானது?
4. சூரத் பிளவு பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதவும்

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. முஸ்லீம் லீகின் செயல்பாடுகளை விவரி.
2. சூரத் பிளவின் காரணங்கள் மற்றும் தாக்கத்தை ஆராய்க.
3. சுயாட்சி இயக்கம் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

8.9 மேலும் வாசிப்புகள்

1. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010
2. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018
3. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010
4. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016
5. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

அலகு- 9

குறிப்பு

காந்திஜி மற்றும் வெகுஜன இயக்கம் - ரவுலட் சத்தியாகிரகம்

கட்டமைப்பு

9.0 அறிமுகம்
9.1 குறிக்கோள்கள்
9.2 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தியா
9.3 காந்திஜி மற்றும் வெகுஜன இயக்கம்
9.4 ரௌலட் சத்தியாகிரகம்
9.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்
9.6 சுருக்கம்
9.6 முக்கிய வார்த்தைகள்
9.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
9.8 மேலும் வாசிப்புகள்

9.0 அறிமுகம்

காந்தியடிகளின் முன்மாதிரியான பங்களிப்பு அவருக்கு "மகாத்மா" அல்லது "பெரிய ஆன்மா" என்ற பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்தது. தேசத்தின் தேசியவாதப் போராட்டத்தில் நாட்டிற்கு வழிகாட்டும் பொறுப்பைத் தானே எடுத்துக் கொண்ட வெகுஜனங்களின் தலைவராக அவர் உருவெடுத்தார். அவர் சத்தியாகிரகம், அகிம்சை, சத்தியம் போன்ற கருத்துக்களை முன்வைத்தார். காந்தி சம்பாரன் மற்றும் கேதா விவசாயிகளுக்கும் அகமதாபாத்தின் தொழிலாளர்களுக்கும் வழிகாட்டினார். ரவுலட் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது, அந்த கொடூரமான செயலுக்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு அவர் தலைமை தாங்கினார். ஆனால், போராட்டம் வன்முறையாக மாறியதையடுத்து போராட்டத்தை கைவிட்டார். மகாத்மா காந்தி வெகுஜனத் தலைவராக உருவெடுத்தது மற்றும் ரௌலட் சத்தியாகிரகம் பற்றி இந்த பிரிவு விவாதிக்கும்.

9.1 குறிக்கோள்கள்

குறிப்பு

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

- வெகுஜனத் தலைவராக காந்தியின் பங்களிப்பைப் புரிந்து கொள்ளுதல்
- சம்பாரண் சத்தியாகிரகம் பற்றி விரிவாக விவாதித்தல்
- கேதா மற்றும் அகமதாபாத்தில் விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு காந்தியின் பங்களிப்பை பகுப்பாய்வு செய்தல்
- ரௌலட் சட்டம் மற்றும் அதற்கான எதிர்ப்பைப் பற்றி விவாதித்தல்

9.2 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தியா

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ சுரண்டலின் விளைவாக இந்தியாவில் தேசியவாத இயக்கம் முன்னேறியது. இது பல்வேறு நிலைகளில் வேகத்தை எட்டியது. ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் வணிக நிறுவனமாக நுழைந்தனர். அவர்களின் பொருளாதார ஆர்வம் சமகால இந்திய வரலாற்றின் அரசியல் வடிவத்துடன் மோதியது. வன்முறையற்ற எதிர்ப்பு என்பது உணரப்பட்ட சமூக அநீதிக்கு எதிரான அமைதியான எதிர்ப்பாகும். இது அடையாளப் போராட்டங்கள், ஒத்துழையாமை, பொருளாதார அல்லது அரசியல் ஒத்துழையாமை மற்றும் வன்முறையில் ஈடுபடாத பிற முறைகளைப் பயன்படுத்துகிறது. இது பெரும்பாலும் அரசு எதிர்ப்பிற்கு ஒத்ததாக உள்ளது. இந்தியாவின் தேசியவாத இயக்கம் ஆங்கிலேயர்களிடம் இருந்து சுதந்திரம் பெற நவீன வடிவ அகிம்சை இயக்கத்தின் சிறந்த உதாரணமாகும்.

ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கா முழுவதும், தேசியவாத கருத்துக்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் பழைய ஐரோப்பிய சாம்ராஜ்யங்களை உள்நாட்டு ஆட்சியாளர்களாக மாற்றுவதற்கான பிரச்சாரங்களைத் தூண்டின. தேசியவாத இயக்கங்களின் மறைந்திருக்கும் சக்தியான தேசியவாதம் என்பது ஒரு நம்பிக்கை அல்ல, மாறாக மக்களை செயல் மற்றும் நம்பிக்கைக்கு நகர்த்தும் ஒரு சக்தியாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், ஒவ்வொரு தேசிய இயக்கத்தின் இயற்கையான குறிக்கோள், அகிம்சை வழியின் மூலம் ஒரு தேசிய அரசை

உருவாக்குதல், பராமரித்தல் மற்றும் அதிகாரத்தை அதிகரிப்பதே ஆகும் என்ற கருத்து மேலாதிக்கம் பெற்றது.பிரபுத்துவத்துடன் தொடர்புடைய அனைத்து சலுகைகளையும் நீக்கிய பிறகு தேசியவாதமும் தேசிய இயக்கமும் ஜனநாயக இயக்கத்தின் தொடர்ச்சியாகத் அதன் சொந்த தேசத்தை அமைக்கிறது. இந்த வகையான தேசியவாதம் ஒரு உணர்ச்சிப்பூர்வமான தன்மையை எடுத்துக்கொள்கிறது. இது எளிதில் ஆக்ரோஷமாக மாறும்.தேசியவாத பிரச்சாரம் இளைஞர்கள் மற்றும் மக்கள் மீது கவனம் செலுத்துகிறது. தேசியவாத இயக்கங்களின் தோற்றம் அறிவார்ந்த வர்க்கத்தில் இருக்கிறது.

எதிர்ப்பு இயக்கங்களை உருவாக்குதல்

தேசியவாத இயக்கத்தின் வரலாறு அதை இரண்டு பரந்த கட்டங்களாகப் பிரிக்கிறது: ஒன்று 1857க்கு முன், ஆங்கிலேயர்களின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நலன்கள் உள்ளூர் மற்றும் பிராந்தியத் தலைவர்களுடன் மோதியபோது போராட்டத்தின் பின்விளைவுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மற்றொன்று 1857க்குப் பிறகு ஆகும். பெரும்பாலும் மக்கள் போராட்டத்தை ஆதரித்தனர். ஆனால் இந்த கிளர்ச்சிகள் உள்ளூர் அளவில் நிகழ்ந்த , அவ்வப்போது மற்றும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வுகளாகும்.- அவர்களின் ஆதரவாளர்கள் விவசாயிகள், நலிவடைந்த கைவினைஞர்கள் மற்றும் அணிதிரட்டப்பட்ட வீரர்கள் ஆவர். 1803-04 ஆம் ஆண்டு எழுச்சி, 1817 ஆம் ஆண்டு குர்தாவின் பாய்க் கிளர்ச்சி ஆகியவை நாட்டில் நடைபெற்ற எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் ஆகும். ஆங்கிலேயர்களின் நூற்றாண்டு பழமையான சுரண்டல் சமூகத்தில் பல்வேறு வகையான அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது, இது 1857 இல் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக திடீரென்று புரட்சியாக வெடித்தது.

ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான பழங்குடியினரின் எதிர்வினை குறைவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இல்லை. இந்தியாவின் பெரும்பகுதியில் பரவியிருந்த பழங்குடி மக்கள், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நூற்றுக்கணக்கான போர்க்குணமிக்க வெடிப்புகள் மற்றும் கிளர்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்தனர். இந்த எழுச்சிகள் மகத்தான தைரியம் மற்றும் தியாகம் மற்றும் மிருகத்தனமான ஒடுக்குமுறை ஆகியவற்றால் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக மாறின. ஆங்கிலக்காலனி நிர்வாகம் பழங்குடியினரின் அன்றாட வாழ்க்கையை சீர்குலைத்து அவர்களை

குறிப்பு

துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கியது. காலனித்துவ முறையால் திட்டமிடப்பட்ட சமூக-பொருளாதார மாற்றம் ஏற்பட்டது. பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் பழங்குடியினர் மத்தியில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான கந்துவட்டிக்காரர்கள், வணிகர்கள் மற்றும் வருவாய் விவசாயிகளை இடைத்தரகர்களாக அறிமுகப்படுத்தியது.

பழங்குடியினர் கடன் வலையில் சிக்கியுள்ளனர். அவர்கள் தங்கள் சுதந்திரமான வாழ்வாதாரத்தை இழந்து விவசாயத் தொழிலாளர்கள், பங்குதாரர்கள் மற்றும் வாடகை குத்தகைதாரர்கள் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். காலனித்துவ அரசாங்கம் அவர்கள் தங்கள் தாயைப் போல உணர்ந்து அவர்களின் பிழைப்புக்காக நம்பியிருக்கும் காடு போன்ற பழமையான நங்கூரத்தை அவர்களுக்கு இல்லாமல் செய்தது.காவலர்கள், அதிகாரிகள் போன்ற காலனித்துவ கருவிகளின் சுரண்டலால் சமூக-பொருளாதார நிலை மோசமடைந்தது. “காவல்துறையினர் மற்றும் பிற அதிகாரிகளின் அடக்குமுறை மற்றும் மிரட்டி பணம் பறித்தல் பழங்குடியினரின் துயரத்தை மேலும் மோசமாக்கியது. வருவாய் விவசாயிகளும் அரசாங்க முகவர்களும் பிச்சை எடுக்கும் முறையை தீவிரப்படுத்தி விரிவுபடுத்தினர் - பழங்குடியினரை ஊதியமின்றி வேலை செய்ய வைத்தனர்’ என்று பிபின் சந்திரா கூறுகிறார்.

1857 ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சி பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்திற்கு முதல் பெரிய சவாலாக வந்தது. இது சிப்பாய்களின் மூலம் தொடங்கினாலும், பல காரணங்களுக்காக தங்களை ஆண்ட ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் அதிருப்தி அடைந்த பல்வேறு தரப்பு மக்களையும் ஈர்த்தது. கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஒரே ஆர்வம், குறைந்தபட்ச முயற்சியில் அதிகபட்ச வருவாயை அடைவதாகும். விவசாயிகள் கடனாளியாகிவிட்டனர். மிகவும் வறிய பாதகமான சூழ்நிலைகளிலும் வருவாய் சேகரிப்பில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. பாரம்பரிய கலை மற்றும் கைவினைகளின் வீழ்ச்சி மற்றும் அழிவு இந்திய மக்கள்தொகையில் பெரும் பகுதியினருக்கு துன்பங்களைக் கொண்டு வந்தது. இதன் விளைவாக, காலனித்துவ சுரண்டலுக்கு எதிராக விவசாயிகள் எதிர்வினையாற்றினர்.

1859-60 இன் இண்டிகோ கிளர்ச்சி இண்டிகோ தோட்டக்காரர்களை சுரண்டியதில் தொடங்கியது. ஆனால் இந்தக் கிளர்ச்சியின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் வங்காளத்தின் கற்றறிந்தவர்களின் பங்கு ஆகும். அவர்கள், உண்மையில், கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட விவசாயிகளுக்கு ஆதரவாக சக்திவாய்ந்த பிரச்சாரங்களை ஏற்பாடு செய்தனர். அவர்கள் செய்தித்தாள் பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டனர், வெகுஜன கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தனர், விவசாயிகளின் குறைகள் பற்றிய குறிப்புகளை தயாரித்தனர் மற்றும் அவர்களின் சட்டப் போராட்டங்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆதரவளித்தனர்.

விவசாயிகள் கிளர்ச்சிகள்

இந்தியாவின் சுரண்டப்பட்ட மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட விவசாயிகள் அன்னிய ஆட்சிக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்து தேசியவாத போராட்டத்திற்கான தளத்தை உருவாக்கினர். சமூகத்தின் பெரும்பகுதியினரின் உணர்வு மாற்றப்பட்டு, சீர்திருத்தம் மற்றும் புரட்சிக்கான வாய்ப்பை உருவாக்கியது. பத்தொன்பதாம் மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் விவசாயிகள் இயக்கங்கள் பெரும்பாலும் தேசியவாதத்தின் இலட்சியங்களால் வழிநடத்தப்பட்டன. அவர்களின் பணியாளர்களும் தலைவர்களும் முக்கியமாக விவசாயிகளை வர்க்க அடிப்படையில் ஒழுங்கமைக்கும் பணியை மேற்கொண்டனர். இது தேசியவாத இயக்கத்தில் அவர்களுக்கு ஆதரவான பங்கை வகிக்க முடிந்தது.

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பு

தேசியவாத போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்த இந்திய சமுதாயத்தின் அடுத்த முக்கியமான குழு தொழிலாளர்கள். தொழிலாளர்கள், தொழிற்சாலைகள் மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறைகளுக்கு கட்டுப்பட்ட , ஏழைகள் மற்றும் சலுகை பெற்ற பிரிவினரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர்.இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், தேசியவாதத் தலைவர்கள் தொழிலாளர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, பிரத்தியேகமான பொருளாதார காரணங்களுக்காக எதிர்வினையாற்ற அவர்களை ஊக்கப்படுத்தினர் மற்றும் தூண்டினர். சுதேசி நாட்களில், முக்கிய அரசியல் பிரச்சினைகளில் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டனர். அரசியல் அடிப்படையில் தொழிலாளர்களை ஊக்குவிக்கும்

வகையில் புதிய தொழிற்சங்கங்கள் செயல்பட்டன. திலக் மற்றும் அன்னி பெசன்ட் ஆகியோரின் ஹோம் ரூல் லீக்குகளும் தொழிலாளர்களை தேசியவாதப் போராட்டத்தின் பக்கம் ஈர்க்கத் தூண்டின. தொழிலாளர்கள் வெளிநாட்டு, இலாபம் தேடும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்தியிருந்தனர். தொழிலாளர்வர்க்கம் போர் காலங்களில் தேசியவாத போராட்டத்துடன் நெருங்கி வந்தது. ரௌலட் சட்டத்திற்கு எதிரான ஹர்த்தால் மற்றும் பொது வேலைநிறுத்தம் மற்றும் ஜாலியன்வாலா பாக் படுகொலைக்குப் பிறகு நாடு முழுவதும் பரவிய சீற்றத்தின் அலை ஆகியவை தொழிலாளர் வர்க்கமும் மிகவும் தீவிரமாக செயல்பட தூண்டியது. ஒத்துழையாமை நாட்களில், “தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் காங்கிரஸின் கைகளும் கால்களும்“ என்று காங்கிரஸின் முழங்கியது. நாடு முழுவதும் நடந்த சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தில் தொழிலாளர்கள் கலந்து கொண்டனர். ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஒரே அமைப்பு காங்கிரஸ் மட்டுமே என்ற கருத்து வளர்ந்தது, எனவே தொழிலாளர்கள் காங்கிரஸின் வழியைப் பின்பற்றத் தொடங்கினர்.

9.3 காந்திஜி மற்றும் வெகுஜன இயக்கம்

மகாத்மா காந்தி குஜராத்தில் உள்ள போர்பந்தரில் 2 அக்டோபர் 1869 இல் பிறந்தார். அவர் தனது பள்ளிப் படிப்பை ராஜ்கோட்டில் முடித்தார், அங்கு அவரது தந்தை ராஜ்கோட்டின் உள்ளூர் ஆட்சியாளருக்கு ஆலோசகராக பணியாற்றினார். இந்தியா பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தபோதிலும், 500 க்கும் மேற்பட்ட ராஜ்யங்கள், சமஸ்தானங்கள் மற்றும் மாநிலங்கள் சுயாட்சிக்கு அனுமதிக்கப்பட்டன, இருப்பினும், அவை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு மானியம் செலுத்தி வந்தன. இந்த மாநிலங்கள் சமஸ்தானங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ராஜ்கோட் ஒரு சமஸ்தானமாக இருந்தது.

1888 இல், காந்தி இங்கிலாந்து சென்றார், அங்கு அவர் சட்டத்தில் பட்டம் பெற்றார். சட்டப் பட்டப்படிப்பை முடித்த பிறகு, தென்னாப்பிரிக்காவில் உள்ள ஒரு இந்திய தொழிலதிபரான தாதா அப்துல்லாவிடம், சட்ட ஆலோசகராக சேரும் வாய்ப்பை ஏற்க காந்தி

முடிவு செய்தார். காந்தி தென்னாப்பிரிக்காவில் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் தங்கியிருந்தார். முதல் வகுப்பு ரயில் பெட்டியிலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்டபோது காந்தி ஐரோப்பிய இனவெறியை எதிர்த்துப் போராடத் துணிந்தார். இந்த சம்பவம் ஒரு வலுவான அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது, இது அவரை இந்தியாவிற்கு திரும்பி வந்து போராடுவதற்கான உந்துதலை ஏற்படுத்தியது.

1915 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், மகாத்மா காந்தி இந்தியா திரும்பினார். அவர் இந்தியா திரும்பிய பிறகு, 1931 இல் இரண்டாவது வட்டமேசை மாநாட்டில் பங்கேற்பதற்காக அவர் ஒருமுறை மட்டுமே நாட்டை விட்டு வெளியேறியதாக அறியப்படுகிறது. கோபால கிருஷ்ண கோகலேயின் ஆலோசனையின் பேரில் அவர் இந்திய நிலைமைகளை நன்கு அறிந்து கொள்ள இந்தியா முழுவதும் விரிவாகப் பயணம் செய்தார். கோகலேவை தனது அரசியல் வழிகாட்டியாகக் கருதிய அவர், அடிக்கடி அவரிடம் ஆலோசனை பெற்றார். அடுத்த சில ஆண்டுகளாக, குஜராத்தின் கேடா மற்றும் பீகாரின் சம்பராண் போன்ற பல்வேறு உள்ளூர் போராட்டங்களில் காந்தி ஈடுபட்டார். இந்த உள்ளூர் போராட்டங்கள் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய அடையாளமாக இருந்தன, ஏனெனில் அவை காந்தியால் தொடங்கப்பட்ட முதல் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டமாகும். சம்பாரண் சத்தியாகிரகம் முதல் புரட்சி என்றாலும், சத்தியாகிரகம் என்ற சொல் முதன்முதலில் 1919 ரவுலட் போராட்டத்தின்போதுதான் பயன்படுத்தப்பட்டது.

படிப்படியாக,பீகாரில் சம்பரானில் நடந்த போராட்டம் மற்றும் அகமதாபாத் ஜவுளி ஆலைகளில் நடந்த வேலைநிறுத்தப்போராட்டம் போன்ற பல உள்ளூர் போராட்டங்களுக்கு அவர் தலைமை தாங்கினார். ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக அகிம்சை கொள்கையின் அடிப்படையில் காந்தியால் தொடங்கப்பட்ட முதல் சத்தியாகிரகப் போராட்டங்கள் என்பதால், இந்த உள்ளூர் போராட்டங்கள் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய அடையாளமாக இருந்தன. அவரது தலைமை அவருக்கு பரவலான மரியாதையையும் மக்களின் விசுவாசமான ஆதரவையும் பெற்றது, மேலும் அவர் தேசியவாத இயக்கத்தின் கவர்ச்சியான தலைவராக தேசியவாத அரசியலின் தலைமைக்கு விரைவாக உயர்ந்தார்.

இந்தியாவின் மிகவும் பிரபலமான கவிஞரும் எழுத்தாளருமான ரவீந்திரநாத் தாகூர் அவருக்கு மகாத்மா அல்லது “பெரிய ஆன்மா“ என்ற பட்டத்தை வழங்கினார். இந்திய சுதந்திரத்திற்காக பல தலைவர்கள் போராடினாலும், அவர்களில் மகாத்மா காந்தியின் பங்கு தனித்து நிற்கிறது. அவரது வருகை தேசியவாத இயக்கத்தை வலுப்படுத்தியது மற்றும் அதை ஒரு வெகுஜன இயக்கமாக மாற்றியது.

சம்பாரன் சத்தியாகிரகம்

1917 இல் சம்பாரணில் சத்தியாகிரகம் நடந்தது. ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான காந்தியின் இயக்கத்தில் இதுவே முதல் பெரிய போராட்டம் ஆகும். இது சத்தியாகிரகம் என்று அறியப்பட்டாலும், இந்த வார்த்தை முதன்முதலில் 1919 ரவுலட் போராட்டத்தின் போது பயன்படுத்தப்பட்டது. சம்பாரண் சத்தியாகிரகம் பீகாரில் உள்ள சம்பாரண் மாவட்டத்தின் ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஆதரவாக இருந்தது. இண்டிகோ போன்ற பணப்பயிர்களை வளர்க்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ஐரோப்பிய தோட்டக்காரர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட மிகக் குறைந்த விலையில் பயிர் வாங்கப்பட்டது. மேலும், ஆங்கிலேயர்களும் விவசாயிகளுக்கு வரி விதிக்கத் தொடங்கினர், இது அவர்களை விளிம்பிற்குத் தள்ளியது. காந்தியைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட விவசாயிகள், ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக தங்களுக்கு உதவுவதற்காக அவரைத் தங்கள் மாவட்டத்திற்கு அழைத்தனர். காந்தி ராஜேந்திர பிரசாத், ஜே.பி. கிருபாலினி, மகாதேவ் தேசாய் மற்றும் மசார்-உல்-ஹக் போன்ற இளம் தலைவர்களுடன் சம்பாரணுக்கு வந்தார். ஏழை இண்டிகோ விவசாயிகளின் நிலை குறித்து விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்று அவர் கோரினார். காந்தி சம்பாரனை விட்டு வெளியேற உத்தரவிடப்பட்டார், ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டார். அவரது கோரிக்கைகளை அரசு பரிசீலித்து, விவசாயிகளின் நிலைமைகள் மற்றும் அவர்களின் பிரச்சனைகளைக் கண்டறிய ஒரு குழுவை நியமித்தது. காந்தியும் கமிட்டியில் உறுப்பினரானார். குழு அறிக்கையின்படி, விவசாயிகள் ஐரோப்பிய தோட்டக்காரர்களின் பிடியில் இருந்து விடுபட்டனர். காந்தி வெகுஜன ஈர்ப்பு கொண்ட தலைவராக உருவெடுத்தார்.

குறிப்பு

கேடா

இதேபோல், குஜராத்தின் கேடாவில், சம்பரானில் உள்ள விவசாயிகளை விட விவசாயிகள் சற்று சிறப்பாக இருந்தனர். ஆனால், பஞ்சத்தால் விவசாயப் பொருளாதாரம் அழிந்தது. மக்களுக்குத் தாங்களே உணவளிக்க முடியாத சூழ்நிலையில், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் 23 சதவீத வரியை உயர்த்தியது, அது அதே ஆண்டில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. கேடா மற்றும் சம்பாரனில் காந்தியின் முயற்சிகள் தேசியவாத அரசியலில் அவருக்கு ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தந்தது.

அகமதாபாத் மில் வேலை நிறுத்தம்

அகமதாபாத்தில் பல ஜவுளி ஆலைகள் இருந்தன, அங்கு காந்தி தனது ஆசிரமத்திற்கு பொருத்தமான இடத்தைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார். 1918 ஆம் ஆண்டு அகமதாபாத்தின் தொழிலாளர்களுக்கும் மில் உரிமையாளர்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டது. இதற்குக் காரணம் விலைவாசி உயர்வு மற்றும் மில் தொழிலாளர்கள் அதிக ஊதியம் பெற விரும்பினர். இதற்கு மில் உரிமையாளர்கள் சம்மதிக்கவில்லை. காந்தி தொழிலாளர்களை ஆதரித்து ஒரு போராட்டத்தைத் தொடங்கினார், அதில் அவர் அமைதியான எதிர்ப்பைப் பயன்படுத்தினார். காந்தி, தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்ய பரிந்துரைத்தார். மேலும் 35 சதவீத ஊதிய உயர்வு கோரினார். எவ்வாறாயினும், முதலாளிகளுக்கு எதிராக வன்முறையில் ஈடுபட வேண்டாம் என்று அவர் எச்சரித்தார். தொழிலாளர்களின் உறுதியை நிலைநாட்ட அவர் சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் இருந்தார்.

வேலை நிறுத்தத்தை தொடர்ந்த நான்காவது நாளில் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு இணங்கி, தொழிலாளர்களுக்கு 35 சதவீத ஊதிய உயர்வு வழங்க மில் உரிமையாளர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். மில் உரிமையாளர்களுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதில் அவரது உண்ணாவிரதம் வெற்றி பெற்றது.

காந்தியின் தலைமையின் கீழ், தேசியவாத இயக்கத்தின் தன்மை வெகுவாக மாறியது. அவர் தனது போராட்டங்களில் அகிம்சை கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டார். மகாத்மா காந்தி இந்திய மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்று படிப்படியாக பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு எதிரான

குறிப்பு

இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்திய தலைவராக உருவெடுத்தார். அது காந்தியடிகளால் தொடங்கப்பட்ட அகிம்சைப் போராட்டங்கள் மூலம் மட்டுமே 1947 இல் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினர். மகாத்மா காந்தி பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான தனது போராட்டத்தில் பயன்படுத்திய வழிமுறைகளை பின்வரும் நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்:

(i) ஒத்துழையாமை மற்றும் சத்தியாகிரகம்: இது காந்தியால் தொடங்கப்பட்ட மிகவும் பொதுவான முறையாகும், அவர் பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்துடன் ஒத்துழையாமை மூலம் அமைதியான போராட்டங்களை நடத்தினார். அவரது மற்றொரு சித்தாந்தம் சத்தியாகிரகம் ஆகும், இது ஒத்துழையாமை, அச்சமின்மை மற்றும் உண்மையின் அடிப்படையில் அச்சமற்ற போராட்டம் என்று காந்தி விளக்குகிறார். இந்திய மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்று ஆங்கிலேய அரசை வளைக்க காந்தி சத்தியாகிரகத்தைப் பயன்படுத்தினார்.

(ii) உண்மைத்தன்மை: அகிம்சையைப் போலவே, உண்மையும் காந்தியின் சித்தாந்தங்கள் மற்றும் வழிமுறைகளின் அடையாளமாக இருந்தது. அவர் பிரசங்கம் செய்வது மட்டுமல்லாமல், முழுமையான உண்மையை கடைப்பிடித்தார் என்பது அறியப்படுகிறது, இது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் போராட அவருக்கு உள் வலிமையைக் கொடுத்தது. உள் வலிமையைத் தவிர, அது ஆங்கிலேயர் மீதான அவரது நோக்கங்களை இந்திய மக்களை நம்ப வைத்தது.

(iii) வெகுஜனங்களின் ஈடுபாடு: ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக ஒட்டுமொத்த தேசத்தையும் ஒன்றிணைப்பதில் ஒரு முக்கியமான படியாக, சுதந்திரப் போராட்டத்தில் சாமானியரின் ஈடுபாடு இருந்தது. முன்னதாக, தேசியவாத இயக்கமானது ஒரு சிறிய குழுவான அறிவுஜீவிகளால் நடத்தப்பட்டது.மேலும் தேசிய இயக்கத்தில் வெகுஜனங்கள் ஈடுபடவில்லை. காந்தியின் தலைமையில் இந்தப் போக்கு தலைகீழாக மாறியது.

குறிப்பு

9.4 ரௌலட் சத்தியாகிரகம்

முதல் உலகப்போர் முடிந்தவுடன் இந்திய தீவிரவாதிகளையும் புரட்சி வாதிகளையும் அடக்கும் நோக்கத்துடன் முடியவிருந்த இந்திய பாதுகாப்பு சட்டத்திற்கு பதில் புதிய சட்டத்தை கொண்டு வர ஆங்கில அரசு முயன்றது. சிட்னி ரௌலட் என்ற ஆங்கிலேய நீதிபதியைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து இந்தியாவில் அரச விரோத நடவடிக்கைகளை பற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் படி இரு மசோதாக்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. அவை ரவுலட் மசோதாக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன.

ரவுலட் மசோதாவின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- அரசாங்கம் சோதனை எதுவுமின்றி எவரையும் கைது செய்யலாம்
- அபாயகரமான ஆட்கள் என்ற காரணத்தைக் கூறி எவ்வித விசாரணையுமின்றி காலவரையின்றி காவலில் வைக்கலாம்
- அரச விரோத குற்றங்களில் ஈடுபட்டவர்கள் என கருதப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடங்களில் காவலில் இருக்குமாறு கட்டாயப்படுத்தப்படலாம்
- நடுவர்களின் துணையின்றியே மூன்று உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் அரச துரோக வழக்குகளை சாதிக்கலாம்
- அவர்களுடைய தீர்ப்பே இறுதியானது.

இந்த கருப்பு மசோதாக்களை இந்திய தலைவர்கள் கடுமையாக கண்டித்தனர். ரவுலட் சட்டம் ஆங்கில அரசுக்கு வரைமுறை இல்லாத அதிகாரத்தை அளித்தது. இந்த சட்டப்படி செய்தித்தாள்களை காரணமில்லாமல் கட்டுப்படுத்தவும் நிறுத்தவும் செய்யலாம். அரசுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் மக்களை கைது செய்து சிறையில் வைக்க முடியு. இந்த சட்டத்தை இந்தியர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இந்தியர்களின் தனி மனித உரிமைகளை அழிக்க வந்த சட்டம் எனவும் இந்தியர்களின் நியாயமான அரசியல் போராட்டங்களை இது முடக்குகிறது எனவும் கருதின. இந்த சட்டம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்று நாடு முழுவதும் மக்கள் கிளர்ந்து எழுந்தனர்.

குறிப்பு

எஸ்.என்.பானர்ஜி, சீனிவாச சாஸ்திரி, ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் போன்ற தலைவர்கள் ரவுலட் மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால் நாட்டில் வேண்டாத விளைவுகள் ஏற்படும் என்று அரசாங்கத்தை எச்சரித்தார்கள். பல ஊர்களில் கண்டனக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் புதிய தலைவரானமகாத்மா காந்தி மசோதாக்கள் விலக்கிக் கொள்ளப்படவில்லை எனில் சத்தியாகிரகத்தை துவக்குவது தவிர தனக்கு வேறு வழி இல்லை என்று அரசாங்கத்திற்கு இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்தார். அந்த எச்சரிக்கையை மீறி அரசாங்கம் குழப்பவாதி புரட்சிகர சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. அதுவே ரவுலட் சட்டம் என அழைக்கப்படுகிறது.

சத்தியாகிரகப் போராட்டம்

ரவுலட் சட்டத்தை முழுமூச்சுடன் எதிர்க்க தீர்மானித்த காந்தியடிகள் 1919 மார்ச் மாதம் பம்பாயில் சத்யாகிரக சபையைத் தோற்றுவித்தார். அனைவரும் சத்தியாகிரக சபதம் எடுத்துக் கொண்டார்கள். சத்யாகிரக சபையின் கிளைகள் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் துவக்கப்பட்டன. 1919 மார்ச் 30ஆம் தேதி சத்யாகிரக நாளாக நாடெங்கும் அனுசரிக்கப்பட வேண்டும் என்று காந்தி மக்களைக் கேட்டுக்கொண்டார். பின்னர் சில தலைவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று சத்யாகிரக நாளை ஏப்ரல் 6ஆம் தேதிக்கு காந்தி தள்ளிவைத்தார். மேலும் காந்தி,இந்தியர்கள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு தங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்ட உண்ணாவிரதத்தில் ஈடுபட்டு பெரும் போராட்டத்திற்கும் அகில இந்திய ஹர்த்தால் அல்லது வேலைநிறுத்தத்திற்கும் அழைப்பு விடுத்தார்.ஆனால் காந்தி முன்னதாக அறிவித்த மார்ச் 30ஆம் தேதி அன்று பல இடங்களில் நாடெங்கும் ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், கடையடைப்பு, உண்ணாவிரதம் பொதுக்கூட்டங்கள், பிரார்த்தனைகள் ஆகியவை நடைபெற்றன. மகாத்மா காந்தி கைது செய்யப்பட்டார். தலைவர்களின் கைதை தொடர்ந்து அகமதாபாத், பம்பாய், டெல்லி, அமிர்தசரஸ் போன்ற இடங்கள் வன்முறைக் களமாக மாறி ஆங்கிலேயர்களும் அரசாங்க அதிகாரிகளும் தாக்கப்பட்டார்கள். பொது சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டன. துப்பாக்கி சூடுகள் நடந்தன. அகிம்சை ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தும் பக்குவத்தை மக்கள் இன்னும் பெறவில்லை என்பதை உணர்ந்த காந்தி ரவுலட் சத்தியாகிரகத்தை நிறுத்தினார்.

குறிப்பு

பஞ்சாப் மாகாணத்தில் போராட்ட இயக்கம் மிகவும் வலுவாக இருந்தது, அங்கு இரண்டு காங்கிரஸ் தலைவர்களான டாக்டர். சத்ய பால் மற்றும் டாக்டர் சைபுதீன் கிட்ச்லே ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டு, 10 ஏப்ரல் 1919 அன்று தெரியாத இடத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இந்த சம்பவத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து, அமிர்தசரஸ், ஜாலியன்வாலாபாக்கில் 13 ஏப்ரல் 1919 அன்று மக்கள் கூடினர். 1919 ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை,பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் மிகவும் கொடூரமான சோகங்களில் ஒன்றாக மாறிய ஒரு போராட்டம் ஆகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1. எந்த ஆண்டு மகாத்மா காந்தி தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்து இந்தியா திரும்பினார்?
2. காந்திக்கு "மகாத்மா" பட்டம் கொடுத்தவர் யார்?
3. சம்பாரண் சத்தியாகிரகம் எப்போது வேகமெடுத்தது?
4. காந்தி சம்பாரனுக்குச் சென்றபோது உடன் சென்றவர் யார்?
5. ரவுலட் சட்டம் ஏன் நிறைவேற்றப்பட்டது?
6. ரௌலட் சட்டத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை காந்தி ஏன் கைவிட்டார்?

9.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

1. 1915 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், மகாத்மா காந்தி தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்து இந்தியா திரும்பினார்.
2. இந்தியாவின் மிகவும் பிரபலமான கவிஞரும் எழுத்தாளருமான ரவீந்திரநாத் தாகூர்,. காந்தி மகாத்மா அல்லது "பெரிய ஆன்மா" என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்.
3. சம்பாரணில் சத்தியாகிரகம் 1917 இல் நடந்தது.
4. ராஜேந்திர பிரசாத், ஜே.பி.கிருபாலினி, மகாதேவ் தேசாய் மற்றும் மசார்-உல்-ஹக் போன்ற இளம் தலைவர்களுடன் காந்தி சம்பாரனுக்கு வந்தார்.

குறிப்பு

5. பொது அமைதியின்மையை கட்டுப்படுத்தவும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான சதியை தடுக்கவும் ரவுலட் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. பயங்கரவாதச் செயல்களில் ஈடுபட்டதாக சந்தேகிக்கப்படும் எந்தவொரு நபரையும் விசாரணையின்றி குறைந்தபட்சம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு சிறையில் அடைக்க இந்தச் சட்டம் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் அளித்தது.

6. ரவுலட் சட்டத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பு டெல்லியில் நிறைய கலவரங்களுக்கு வழிவகுத்தது. சத்தியாக்கிரகத்தின் ஒரு அங்கமான அகிம்சையைப் பயன்படுத்தாமல், அமைதியான முறையில் போராட்டம் நடத்த இந்தியர்கள் தயாராக இல்லை என்பதை உணர்ந்த காந்தி, போராட்டத்தை கைவிட்டார்.

9.6 சுருக்கம்

- பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ சுரண்டலின் விளைவாக இந்தியாவில் தேசியவாத இயக்கம் முன்னேறியது. இது பல்வேறு நிலைகளில் வேகத்தை எட்டியது. ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் வணிக நிறுவனமாக நுழைந்தனர்.

- ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கா முழுவதும், தேசியவாத கருத்துக்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் பழைய ஐரோப்பிய சாம்ராஜ்யங்களை உள்நாட்டு ஆட்சியாளர்களாக மாற்றுவதற்கான பிரச்சாரங்களைத் தூண்டின.

- தேசியவாத இயக்கத்தின் வரலாறு அதை இரண்டு பரந்த கட்டங்களாகப் பிரிக்கிறது: ஒன்று 1857க்கு முன், ஆங்கிலேயர்களின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நலன்கள் உள்ளூர் மற்றும் பிராந்தியத் தலைவர்களுடன் மோதியபோது போராட்டத்தின் பின்விளைவுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

- 1857 ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சி பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்திற்கு முதல் பெரிய சவாலாக வந்தது. இது சிப்பாய்களின் மூலம் தொடங்கினாலும், பல காரணங்களுக்காக தங்களை ஆண்ட

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் அதிருப்தி அடைந்த பல்வேறு தரப்பு மக்களையும் ஈர்த்தது.

- இந்தியாவின் சுரண்டப்பட்ட மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட விவசாயிகள் அன்னிய ஆட்சிக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்து தேசியவாத போராட்டத்திற்கான தளத்தை உருவாக்கினர்.
- தேசியவாத போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்த இந்திய சமுதாயத்தின் அடுத்த முக்கியமான குழு தொழிலாளர்கள். தொழிலாளர்கள், தொழிற்சாலைகள் மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறைகளுக்கு கட்டுப்பட்ட , ஏழைகள் மற்றும் சலுகை பெற்ற பிரிவினரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர்.
- 1915 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், மகாத்மா காந்தி இந்தியா திரும்பினார்.
- கோபால கிருஷ்ண கோகலேயின் ஆலோசனையின் பேரில் அவர் இந்திய நிலைமைகளை நன்கு அறிந்து கொள்ள இந்தியா முழுவதும் விரிவாகப் பயணம் செய்தார்.
- படிப்படியாக,பீகாரில் சம்பரானில் நடந்த போராட்டம் மற்றும் அகமதாபாத் ஜவுளி ஆலைகளில் நடந்த வேலைநிறுத்தப்போராட்டம் போன்ற பல உள்ளூர் போராட்டங்களுக்கு அவர் தலைமை தாங்கினார்.
- ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக அகிம்சை கொள்கையின் அடிப்படையில் காந்தியால் தொடங்கப்பட்ட முதல் சத்தியாகிரகப் போராட்டங்கள் என்பதால், இந்த உள்ளூர் போராட்டங்கள் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய அடையாளமாக இருந்தன.
- கேடா மற்றும் சம்பாரனில் காந்தியின் முயற்சிகள் தேசியவாத அரசியலில் அவருக்கு ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தந்தது.
- 1918 ஆம் ஆண்டு அகமதாபாத்தின் தொழிலாளர்களுக்கும் மில் உரிமையாளர்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டது.

குறிப்பு

- இதற்குக் காரணம் விலைவாசி உயர்வு மற்றும் மில் தொழிலாளர்கள் அதிக ஊதியம் பெற விரும்பினர்.
- இதற்கு மில் உரிமையாளர்கள் சம்மதிக்கவில்லை. காந்தி தொழிலாளர்களை ஆதரித்து ஒரு போராட்டத்தைத் தொடங்கினார்
- தொழிலாளர்களுக்கு 35 சதவீத ஊதிய உயர்வு வழங்க மில் உரிமையாளர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர்.
- மில் உரிமையாளர்களுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதில் அவரது உண்ணாவிரதம் வெற்றி பெற்றது.
- சிட்னி ரௌலட் என்ற ஆங்கிலேய நீதிபதியைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து இந்தியாவில் அரச விரோத நடவடிக்கைகளை பற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.
- குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் படி இரு மசோதாக்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. அவை ரவுலட் மசோதாக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன.
- ரவுலட் மசோதாவின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:
- அரசாங்கம் சோதனை எதுவுமின்றி எவரையும் கைது செய்யலாம்
- அபாயகரமான ஆட்கள் என்ற காரணத்தைக் கூறி எவ்வித விசாரணையுமின்றி காலவரையின்றி காவலில் வைக்கலாம்
- இந்த கருப்பு மசோதாக்களை இந்திய தலைவர்கள் கடுமையாக கண்டித்தனர்
- ரவுலட் சட்டத்தை முழுமூச்சுடன் எதிர்க்க தீர்மானித்த காந்தியடிகள் 1919 மார்ச் மாதம் பம்பாயில் சத்யாகிரக சபையைத் தோற்றுவித்தார். அனைவரும் சத்தியாகிரக சபதம் எடுத்துக் கொண்டார்கள்.
- 1919 மார்ச் 30ஆம் தேதி சத்யாகிரக நாளாக நாடெங்கும் அனுசரிக்கப்பட வேண்டும் என்று காந்தி மக்களைக்

கேட்டுக்கொண்டார். பின் சில தலைவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று சத்யாகிரக நாளை ஏப்ரல் 6ஆம் தேதிக்கு காந்தி தள்ளிவைத்தார்.

- பல இடங்களில் நாடெங்கும் ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், கடையடைப்பு, உண்ணாவிரதம் பொதுக்கூட்டங்கள், பிரார்த்தனைகள் ஆகியவை நடைபெற்றன. மகாத்மா காந்தி கைது செய்யப்பட்டார்.
- தலைவர்களின் கைதை தொடர்ந்து அகமதாபாத், பம்பாய், டெல்லி, அமிர்தசரஸ் போன்ற இடங்கள் வன்முறைக் களமாக மாறி ஆங்கிலேயர்களும் அரசாங்க அதிகாரிகளும் தாக்கப்பட்டார்கள்.
- அகிம்சை ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தும் பக்குவத்தை மக்கள் இன்னும் பெறவில்லை என்பதை உணர்ந்த காந்தி ரவுலட் சத்தியாகிரகத்தை நிறுத்தினார்.

9.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

இனவெறி: சில இன மக்கள் மற்றவர்களை விட சிறந்தவர்கள், எனவே நியாயமற்ற முறையில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையை இது குறிக்கிறது.

விசாரணை: இது ஒரு நீதிமன்றத்தின் செயல்முறையாகும், அங்கு ஒரு நீதிபதி சாட்சியங்களைக் கேட்டு, யாராவது ஒரு குற்றத்தில் குற்றவாளியா இல்லையா என்பதை தீர்மானிக்கிறார்.

வேலைநிறுத்தம்: இது ஒரு வேலை நிறுத்தம் ஆகும், இது பணியாளர்கள் வேலை செய்ய மறுப்பதால் ஏற்படுகிறது.

9.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. சம்பாரண் சத்தியாகிரகம் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பு எழுதவும்.
2. அகமதாபாத் மில் சர்ச்சையை காந்தி எவ்வாறு தீர்த்தார்?

குறிப்பு

3. ரௌலட் சட்டம் என்றால் என்ன?

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் ஆற்றிய பங்கை விளக்கு.
2. வெகுஜனத் தலைவராக காந்தியின் நிலையை உறுதிப்படுத்திய காரணிகளை ஆராய்க.
3. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் மகாத்மா காந்தியின் பங்கைப் பற்றி விவாதி.

9.8 மேலும் வாசிப்புகள்

1. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010
2. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018
3. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010
4. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016
5. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

அலகு – 10

ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை - ஒத்துழையாமை இயக்கம் - சௌரி - சௌரா சம்பவம்

குறிப்பு

கட்டமைப்பு

10.0 அறிமுகம்

10.1 குறிக்கோள்கள்

10.2 ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை

10.3 ஒத்துழையாமை இயக்கம்

10.4 சௌரி - சௌரா சம்பவம்

10.5 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

10.6 சுருக்கம்

10.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

10.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

10.9 மேலும் வாசிப்புகள்

10.0 அறிமுகம்

ஒத்துழையாமை இயக்கம் தொடங்கப்பட்டதன் மூலம் இந்திய தேசியப் போராட்டம் வேகம் பெற்றது. இந்த இயக்கம் ரவுலட் சட்டம், ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை மற்றும் பிற சோதனைகளுக்கு எதிர்வினையாக இருந்தது. மகாத்மா காந்தி, இந்திய மக்களின் ஆதரவுடன், ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் மூலம் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் அடித்தளத்தை அசைத்தார். இந்த இயக்கம் கிலாபத் இயக்கத்தையும் இணைத்தது. மேலும் வங்காளத்தைச் சேர்ந்த பல தலைவர்கள் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் இலட்சியங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதை உறுதி செய்தனர். இருப்பினும், சௌரி-சௌரா சம்பவம், இயக்கத்தை பலவீனப்படுத்தியது, இது புரட்சிகர குழுக்களின் மறுமலர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. இந்த பிரிவு ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை, ஒத்துழையாமை இயக்கம் மற்றும் புரட்சிகர குழுக்களின் வளர்ச்சி குறித்து விரிவாக விவாதிக்கும்.

குறிப்பு

3.1 குறிக்கோள்கள்

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை பற்றி விரிவாக விவாதித்தல்

ஒத்துழையாமை இயக்கத்திற்கு வழிவகுத்த சூழ்நிலைகளை ஆராய்தல்

ஒத்துழையாமை இயக்கத்திற்குப் பிறகு உருவான புரட்சிக் குழுக்களின் நோக்கத்தை பகுப்பாய்வு செய்தல்

10.2 ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியாக கருதப்படுகிறது. இந்த நிகழ்ச்சிக்கு பிறகு தான் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஒரு மக்கள் இயக்கமாக மாறியது. முதல் உலகப்போரின் முடிவில் இந்திய பாதுகாப்பு சட்டம் முடிவுறும் நிலையில் இருந்த காரணத்தினால் புரட்சிகளையும் வன்முறையும் தவிர்க்கும் பொருட்டு ஆங்கில அரசு ஒரு புதிய பாதுகாப்பு சட்டத்தை செயல்படுத்த எண்ணியது. அந்த அடிப்படையில் இயற்றப்பட்ட சட்டமே ரவுலட் சட்டம் ஆகும். இச்சட்டப்படி ஆங்கில அரசுக்கு வரைமுறை இல்லாத அதிக அதிகாரம் இருந்தது. அரசுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் மக்களை கைது செய்து காலவரையின்றி சிறையில் வைக்கமுடியும் என்ற அம்சம் இச்சட்டத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது. இந்தியர்கள் இச்சட்டத்தை கடுமையாக எதிர்த்தனர். ரௌலட் சட்டத்தை எதிர்த்து நாடெங்கும் போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. ரவுலட் சட்டத்தை எதிர்த்து காந்தி சத்தியாகிரகத்தை துவங்கினாலும் மக்கள் நடத்திய வன்முறை சம்பவங்களை அடுத்து சத்தியாகிரகத்தை காந்தி நிறுத்தினார். காந்தியடிகள் சத்தியாகிரகத்தை நிறுத்தினாலும் அரசு தனது அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளை கைவிடவில்லை.

பஞ்சாபில் ரவுலட் சத்தியாகிரகம்

பஞ்சாபில் உள்ள அமிர்தசரஸில் டாக்டர் சைபுதீன் கிச்சுலு டாக்டர் சத்யபால் ஆகியோர் சத்தியாகிரகத்தை அமிர்தசரசில் வழி நடத்தினர். ஆனால் அவர்கள் இருவரும் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில்

அடைக்கப்பட்டனர். கைது செய்யப்பட்ட தலைவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று அமிர்தசரஸ் மக்கள் போலீஸ் அலுவலகம் நோக்கிப் பேரணி சென்றனர். தடையை மீறிச் சென்ற மக்களுக்கும் போலீசுக்கும் கைகலப்பு ஏற்பட்டு போலீசாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டில் 20 பேர் கொல்லப்பட்டனர். இதனை கண்ட மக்கள் கொதித்தெழுந்து போலீசார் மீது தாக்குதல் நடத்தினர். பல கட்டிடங்கள் தீ வைத்து கொளுத்தப்பட்டன. தந்திக் கம்பிகள் அறுத்தெறியப்பட்டன. இரண்டு ஆங்கில பெண்கள் பலத்த காயமடைந்தனர். சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைந்தது. பஞ்சாப் மாகாண கவர்னராக இருந்த மைக்கேல் ஓ டயர் அமிர்தசரஸ் நகரை இராணுவ வசம் ஒப்படைத்தார். 1919 ஏப்ரல் 11 அன்று பிரிகேடியர் டயர் என்பவர் அமிர்தசரஸ் ராணுவ அதிகாரியாக பொறுப்பேற்றார். அவர் நிலைமையை கட்டுக்குள் கொண்டு வந்தார்.

அமிர்தசரஸில் ராணுவ சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அரசாங்க அடக்கு முறைக்கு பலியானோருக்கு இரங்கல் கூட்டம் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 1919 ஏப்ரல் 13 அன்று ஜாலியன் வாலாபாக்கில் கூட்டம் நடைபெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அன்றுதான் சீக்கியர்களுக்கு புனிதமான பைசாகி தினம் ஆகும்.ஜாலியன்வாலாபாக் என்பது நெடிய சுவர்களால் சூழப்பட்டு ஒரு குறுகிய நுழைவாயிலை உடைய நீண்ட சதுர மைதானம். அதில் சுமார் 20 ஆயிரம் பேர் கூடியிருந்தனர். அங்கு கூடியிருந்த மக்களுக்கு பிரிகேடியர் ஜெனரல் ரெஜினால்ட் டயர் அன்று காலை பிறப்பித்த கூட்டம் தடை உத்தரவு பற்றி எதுவும் தெரியாது. தடையை மீறி கூட்டம் நடைபெற்றது.இதைக்கண்டு கோபமுற்ற டயர் படைவீரர்களுடன் ஜாலியன் வாலாபாக் சென்று முன்னறிவிப்பு ஏதுமின்றி தோட்டாக்கள் தீரும் வரை 10 நிமிடங்கள் நிறுத்தாமல் தன்னுடைய வீரர்களை கொண்டு சுட்டார். 1650 சுற்றுக்கள் விடாமல் சுட்டதால் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட அப்பாவி மக்கள் மாண்டனர் .காயத்தால் மேலும் பலர் மடிந்தனர். இந்த ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை அரசின் கோரமுகத்தை மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தியது .ஆயுதமற்ற மக்கள் மீதும், பெண்கள், குழந்தைகள் மீதும் அரசு மிருகத்தனமாக தாக்கியது அனைவருக்கும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

அரசின் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள்

ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலைக்கு பின்பும் அமிர்தசரசில் ராணுவ நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தன. அமிர்தசரசிளும்,லாகூரிலும் இராணுவ சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. மக்களை இழிவுபடுத்தும் பல உத்தரவுகள் வெளியிடப்பட்டன. அமிர்தசரசில் மக்கள் ஆங்கிலேய அதிகாரிகளை பார்க்கும்போதெல்லாம் வணக்கம் செய்ய வேண்டும் என கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். இந்த உத்தரவை மீறிய கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டனர். மக்கள் புகைவண்டியில் பயணம் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப் படவில்லை. இரண்டு இளம்பெண்கள் தாக்கப்பட்ட அந்த தெருவில் செல்லும் பொதுமக்கள் நடந்து செல்ல கூடாது என்றும் தரையில் விழுந்து ஊர்ந்து செல்ல வேண்டும் என உத்தரவிடப்பட்டது. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் குற்றவாளிக் கூண்டில் அடைக்கபட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டனர் .அந்த வீதியில் சவுக்கடி சதுக்கம் ஒன்று கட்டப்பட்டு அதில் குற்றவாளிகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு அடிக்கப்பட்டார்கள். ஆங்கிலேய பெண்மணியான செல்வி செர்வுட்டை தாக்கியதாக சந்தேகப்பட்ட இளைஞர்கள் அந்த சவுக்கத்திற்குகொண்டுவரப்பட்டு அவர்களுக்கு தலா 30 கசையடிகள் கொடுக்கப்பட்டன. ராணுவ சட்டத்தின் துணைகொண்டு மக்கள் காட்டுமிராண்டித்தனமாக நடத்தப்பட்டனர். ஏப்ரல் 14ஆம் நாள் குஜ்ரன்வாலா என்ற இடத்தில் விமானத்திலிருந்து பள்ளியின் மீது துப்பாக்கி சூடு நடத்தப்பட்டது.

ஹன்டர் விசாரணைக்குழு

பஞ்சாப் படுகொலை நாடெங்கும் பதற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. நாட்டு மக்களை இழிவுபடுத்தும் நிலையில் அரசாங்கத்தால் அளிக்கப்பட்ட விருதுகள் அவமான சின்னங்கள் ஆகும் என்று கூறி ரவீந்திரநாத் தாகூர் தனக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த விருதை திருப்பிக் கொடுத்தார்.அதுபோல காந்தியடிகள் அவருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த கெய்சர்இஹிந்த் என்ற பட்டத்தையும் ஆங்கில அரசிடம் திரும்ப அளித்தார். தலைமை ஆளுநரின் நிர்வாக சபையின் உறுப்பினர் பதவியை சங்கரன் நாயர் என்பவர் ராஜினாமா செய்தார் .இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் உயர்மட்ட நீதி விசாரணை குழு ஒன்றை உடனடியாக அமைத்து இது குறித்து விசாரிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியது .பஞ்சாப் படுகொலை நடைபெற்ற இடத்தை பார்வையிடுவதற்கு காந்தியடிகளுக்கு

அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. பஞ்சாப் படுகொலை பற்றி உடனடியாக விசாரணை நடத்த மோதிலால் நேரு, அப்பாஸ் தியாப்ஜி, காந்தி, சந்தானம் ஆகியோர் கொண்ட ஒரு விசாரணைக் குழுவையும் காங்கிரஸ் நியமித்தது. அந்த காங்கிரஸ் விசாரணைக்குழு பஞ்சாப் படுகொலை பற்றிய பல உண்மைகளை வெளியிட்டது. ரவுலட் சட்டம் விலக்கிக் கொள்ளப்படவேண்டும் ,மைக்கேல் ஓ டயர், தளபதி ரெஜினால்ட் டயர் ஆகியோர் பதவி விலக வேண்டும் என்ற பரிந்துரைகளையும் அக்குழு தெரிவித்தது. கடும் எதிர்ப்பு உருவானதைக் கண்ட ஆங்கில அரசு நீதிபதி ஹுண்டர் தலைமையில் ஒரு ஒழுங்கின்மை விசாரணை குழுவை நியமித்தது. அந்த விசாரணை குழு எஹுண்டர் விசாரணைக் குழு என அழைக்கப்படுகிறது. ராணுவச்சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி விசாரிப்பது குழுவின் நோக்கம்.

1920 மே மாத இறுதியில் அந்த குழு அதன் அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது . குழுவிலிருந்த ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இந்தியர்களுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தமையால் அந்த அறிக்கை பெரும்பான்மையினர் அறிக்கை மற்றும் சிறுபான்மையினர் அறிக்கை என்று இரு பகுதிகளாக எழுதப்பட்டது. எச்சரிக்கை இன்றி சுட்டதற்காகவும் தோட்டாக்கள் தீரும் வரை சுட்டதற்காகவும் தளபதி டயரை அந்த அறிக்கை கண்டித்தது . ராணுவ நடவடிக்கை பஞ்சாப்பை கிளர்ச்சியில் இருந்து காப்பாற்றியது என்ற வாதத்தை நிராகரித்தது. பஞ்சாப் படுகொலை 2014இல் பிரான்சிலும் பெல்ஜியத்திலும் நடைபெற்ற கொடுமைகளை ஒப்பிட்டுக் காட்டியது. மேலும், தளபதி டயரை இரக்கமற்ற அரக்கன் என்று அந்த அறிக்கை வர்ணித்தது. இரு அறிக்கைகளுமே முன்னறிவிப்பின்றி சுட்டதையும் ராணுவ சட்ட நடவடிக்கைகளையும் சிறைத்தண்டனையையும் கண்டித்தனர். அந்த விசாரணைக் குழு அறிக்கையை பரிசீலித்த இந்திய அரசாங்கம் பஞ்சாபில் நடைபெற்ற பல நிகழ்ச்சிகள் தவிர்க்கப் பட்டிருக்கலாம் என்று கருதியது. பொதுக்கூட்டத் தடை உத்தரவை மக்கள் நன்கு அறியச் செய்திருக்க வேண்டும் என்று அது கருதியது. அதே சமயம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் பிரபுக்கள் அவை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை இந்தியாவில் பாதுகாத்ததற்காக ஜெனரல் டயரை பாராட்டியது. பதவி விலகிய ஜெனரல் டயருக்கு ஒரு வீரனுக்கு உரிய மரியாதையுடன் ஆங்கிலேயர்

வழியனுப்பு விழா நடத்தினர். இந்தியாவில் இருந்து ஐரோப்பிய பெண்கள் ரூபாய் 20000 கொண்ட பண முடிப்பையும் வீரவாளையும் பரிசாகக் கொடுத்தனர். அவர் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை காத்தவர் என்று புகழப்பட்டார். இந்தப் படுகொலைக்கு காரணமாக இருந்தவர்களை எல்லாம் மன்னிக்க பொதுமன்னிப்பு சட்டம் ஒன்றையும் அரசு இயற்றியது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1. ஏப்ரல் 13, 1919 அன்று ஜாலியன் வாலாபாக்கில் நிராயுதபாணியான இந்தியர்கள் மீது கண்மூடித்தனமான துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியதற்கு யார் காரணம்?
2. ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலைக்குப் பிறகு தனது நைட் பட்டத்தைத் துறந்த கவிஞரின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.

10.3 ஒத்துழையாமை இயக்கம்

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஒரு மிகப் பெரும் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது. பஞ்சாப் படுகொலையும் அதன்பிறகு நடைபெற்ற ராணுவ நடவடிக்கைகளில் காந்தியின் மனதில் வேதனை ஏற்படுத்தின. பஞ்சாப் படுகொலை பற்றி விசாரித்து அந்த குழுவின் அறிக்கை மக்களுக்கு நீதியின் மேல் அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தின. அரசாங்கம் துருக்கி சுல்தானுக்கு இழைத்த அநீதி காந்தியை அதிர்ச்சி அடையச் செய்தது. எனவே ஆங்கில அரசுக்கு எதிராக ஒரு மிகப்பெரிய போராட்டத்தை துவங்க வேண்டியதன் அவசியத்தை காந்தியடிகள்உணர்ந்தார்.

துருக்கி சுல்தானுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு எதிராக கிலாபத் இயக்கம் 1919இல் துவக்கப்பட்டது. இதை காந்தி ஆதரித்தார். இந்துக்களையும் முஸ்லிம்களையும் ஒன்று சேர்த்து விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்க இது உதவியாக இருக்கும் என்று அவர் கருதினார். 1920 மார்ச் 10ஆம் தேதி காந்திஜி கிலாபத் இயக்க செயல் திட்டத்தில் தான் முதன்முதலாக தனது ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை பற்றி காந்தி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குறிப்பு

காந்தியின் அறிக்கையின் அடிப்படையில்தான் கிலாபத் மாநாடு நியமித்த குழு ஒத்துழையாமை திட்டத்தைப் பற்றிய தனது அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது. 1920 ஜூன் இரண்டாம் நாள் அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தபடி ஒத்துழையாமை திட்டம் ஆகஸ்ட் முதல் தேதியன்று செயல்படுத்தப்பட்டது. அதன் முக்கியத்துவத்தை பற்றி முடிவெடுக்க செப்டம்பர் 4ஆம் நாள் லாலா லஜபதிராய் தலைமையில் சிறப்பு காங்கிரஸ் கல்கத்தாவில் கூடியது. அக்கூட்டத்தில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைப் பற்றிய தீர்மானத்தை காந்தி முன்மொழிய டாக்டர் கிட்சுலு வழிமொழிய மோதிலால் நேருவும் அலி சகோதரர்களும் ஆதரித்தனர். சி.ஆர்.தாஸ் போன்ற தலைவர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தாலும் ஒத்துழையாமை தீர்மானம் பெரும்பான்மையான வாக்கு வித்தியாசத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. சிறப்பு காங்கிரஸில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை 1920 டிசம்பரில் நாகபுரி காங்கிரஸ் அங்கீகரித்தது.

ஒத்துழையாமை இயக்கம் என்பது அரசு வெற்றிகரமாக செயல்பட இதுவரை இந்தியர்களை அழைத்து வந்த ஒத்துழைப்பை உறுதி அதனால் ஏற்படுகிற இழப்புகளையும் சோதனைகளையும் பொறுத்துக் கொள்கிறார் ஒரு தார்மீக இயக்கமாக கட்டுப்பாட்டையும் சகிப்புத் தன்மையுமே ஆதாரமாகக் கொண்ட ஒரு இயக்கமாகும்.

இயக்கத்தின் திட்டங்கள்

ஒத்துழையாமை இயக்கம் இரண்டு திட்டங்களைக் கொண்டது. ஒன்று எதிர்மறை திட்டம் மற்றது உடன்பாட்டு திட்டமாகும்.

எதிர்மறைத் திட்டங்கள்

- தேர்தலில் போட்டியிடாமலும் , வாக்களிக்காமலும் சட்டமன்றத்தைப் புறக்கணித்து அரசுக்கு ஒத்துழைக்காமல் இருப்பது
- நீதிமன்றங்களைப் புறக்கணிப்பது, அதாவது வழக்கறிஞர்கள் தங்கள் நீதிமன்றப் பணியைப் புறக்கணிப்பது
- ஆங்கிலக் கல்வி நிலையங்களை புறக்கணிப்பது
- போலீஸ் ,ராணுவ பணிகளைப் புறக்கணிப்பு,

- விதேசி பொருள்கள் குறிப்பாக அந்நியத் துணிகளை பயன்படுத்தாமல் இருப்பது
- அரசு விருந்து மற்றும் விழாக்களில் பங்கேற்காமல் இருத்தல்
- அரசில் கௌரவ உறுப்பினர் பதவி வகிப்பவர்கள் அந்த பதவியை ராஜினாமா செய்தல், அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் சிறப்பு பட்டங்கள் மற்றும் விருதுகளை ஏற்க மறுத்தல் ,ஏற்கனவே பெற்றிருந்த பட்டங்களை திரும்பக் கொடுத்தல்
- வரி செலுத்தாமை ஆகியவை எதிர்மறை திட்டத்தில் உள்ள முக்கிய அம்சங்களாகும்.

உடன்பாட்டு திட்டங்கள்

- தேசிய பள்ளிகள் கல்லூரிகளில் நாடு முழுவதிலும் ஏற்படுத்தி மாணவர்கள் தேசிய கல்வி நிறுவனங்களில் கல்வி பயில செய்தல்
- வழக்குகளை தனிப்பட்டமுறையில் விசாரித்து தீர்ப்பளிக்க நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்துதல்
- சுதேசி பொருட்களை பயன்படுத்துவதற்காக மக்களிடம் விளக்குதல்
- இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை காண முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் தீண்டாமையை ஒழிக்க பாடுபடுதல்

இயக்கத்தின் போக்கு

- இந்திய சட்டமன்றங்களில் களங்கப்பட்ட அமைப்புகளாக கருதிய காந்தி அவற்றைப் புறக்கணிக்க வேண்டுமாறு கேட்டுக் கொண்டார் . 1920 நவம்பரில் நடந்த சட்டமன்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் புறக்கணித்தது.

- சட்டமன்ற புறக்கணிப்புக்கு ஆதரவாக தலைவர்கள் நாடு முழுவதும் சுற்றுப் பயணம் செய்தனர். இதன் பயனாக காங்கிரஸ் பல மாகாணங்களில் சட்டமன்றத் தேர்தலைப் புறக்கணித்தது.ந

- நீதிமன்றங்களை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் கருவிகளாக கருதினார் காந்தி. நீதிமன்றங்களை புறக்கணித்து மக்களின் வழக்குகளை பஞ்சாயத்து மன்றங்களின் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு மக்களை அவர் கேட்டுக்கொண்டார். அதன்படி

நூற்றுக்கணக்கான வழக்கறிஞர்கள் தங்களது தொழிலை கைவிட்டனர்.

குறிப்பு

- லாலா லஜபதிராய், ராஜாஜி ,டி.பிரகாசம், வ.உ.சி.போன்றோர் அதிக வருவாய் தரக்கூடிய வழக்கறிஞர் தொழிலைக் கைவிட்டு நீதிமன்றங்களைப் புறக்கணித்தனர்.
- ஒத்துழையாமை இயக்கத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அரசாங்க கல்விக்கூடங்களும் புறக்கணிக்கப்பட்டன. அரசு நடத்தும் கல்விக்கூடங்களில் கல்வி கற்பது பாவம் என கருதினார் காந்தி .ஆங்கிலக்கல்வி நஞ்சு கலந்த பால் போன்றது என்று வர்ணித்தார்.
- காந்தியின் வேண்டுகோளை ஏற்று கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்கள் கல்லூரியை புறக்கணித்து ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு வந்தனர்.பல பள்ளிக்கூடங்களும் கல்லூரிகளும் மூடப்பட்டன. காசி இந்து பல்கலைக்கழகம் மாணவர்களின் வேலைநிறுத்தத்தால் செயலிழந்தது. அனைத்துக் கடைகளும் மூடப்பட்டன.
- குஜராத் வித்யாபீத், பீகார் வித்யாபீத், வங்காள தேசிய பல்கலைக்கழகம், தேசிய முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான தேசிய பள்ளிகளும் நாடெங்கும் துவக்கப்பட்டன. மாணவர்கள் ஆங்கில அரசு நடத்தும் கல்வி நிலையங்களை விட்டு இந்த தேசிய கல்விக் கூடங்களில் சேர்ந்து பயிலத் தொடங்கினர்.
- வெளிநாட்டுப் பொருட்களை புறக்கணித்தல் இதன் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. வெளிநாட்டு துணியை தொட்டாலே பாவம் எனக் கருதியவர் காந்தி. ஏனெனில் இந்திய நெசவுத் தொழில் நசிந்து போனதற்குக் காரணமே மேலைநாட்டு துணிகளில் இறக்குமதியாகும் எனக் காந்தி கருதினார்.
- அலகாபாத்தில் ஜவகர்லால் நேருவின் தூண்டுதலால் துணியை வாங்குவதில்லை என துணி வியாபாரிகள் சபதம் எடுத்தனர். இதை செயல்படுத்துவதற்காக வியாபாரி மண்டல் என்னும் அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. நாடெங்கும் விதேசி துணி விற்பனை செய்யும்

கடைகளை காங்கிரஸ்காரர்களும் கிலாபத் தொண்டர்களும் மறியல் செய்தனர்.

குறிப்பு

- தமிழ்நாட்டில் பல இடங்களில் துணி வியாபாரிகளே அன்னியத் துணி எதிர்ப்புப் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தனர். அந்நிய துணிகள் மூட்டை மூட்டையாக பம்பாய் போன்ற பெருநகரங்களில் மக்களால் எரிக்கப்பட்டன. இதற்கு மாறாக கதர் துணி காங்கிரஸ்காரர்களின் இன்றியமையாத ஆடையாக மாறியது.

- நாடு முழுவதும் கைத்தறிகளும் கைராட்டைகளும் நிறுவப்பட்டன. நாட்டுப்பற்று மிக்க தேசிய போராட்ட வீரரின் சின்னமாக கதர் மாறியது .அரசியல் தொண்டர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள் ஆகிய அனைவரும் கதர் நூல் நூற்கவும்,கதர் ஆடை அணியவும் முற்பட்டனர். கிராம குடிசைக் கைத்தொழில்கள் ஊக்குவிக்கப் பட்டன. சுதேசி பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்காக சுதேசி கடைகள் திறக்கப்பட்டன.

- அந்நியப்பட்டங்களை தம்மோடு வைத்திருத்தலும், அவர்கள் கொடுத்த விருதுகளால் தம்மை அலங்கரித்துக் கொள்வதும் அவமானமென இந்தியத் தலைவர்கள் கருதினர். எனவே ரபீந்திரநாத் தாகூர், காந்திஜி போன்றோர் ஆங்கில அரசு தமக்கு அளித்த பட்டங்களையும்,விருதுகளையும் திரும்ப அளித்தனர்.

- இப்போராட்டத்தில் போலீஸ், ராணுவப் பணிப் புறக்கணிப்பு மிகவும் முக்கியமானதாக கருதப்பட்டது. குறிப்பாக முஸ்லிம்கள் போலீஸ் ராணுவம் புறக்கணிப்பில் குறியாக இருந்தனர்.

- ராணுவத்தில் பணிபுரிவதோ அல்லது ராணுவத்துக்கு ஆள்சேர்ப்பு உதவி செய்வதோ இஸ்லாமிய நம்பிக்கைக்கும் சட்டத்திற்கும் விரோதமானது என்று அகில இந்திய கிலாபத் குழு அறிவித்தது. ராணுவத்தில் பணிபுரியும் முஸ்லிம்கள் இஸ்லாமிய சட்டங்களை மீறியவர்களாவர் என சமய கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இதுபற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பஞ்சாபிற்கும், எல்லைப்புறப் பகுதிகளுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர்.

குறிப்பு

- மகாத்மா காந்தியும் எந்த இந்தியனும் ராணுவத்திலும் ,அரசுத் துறையிலும் பணியாற்றுவது பாவம் என்று கூறினார்.
- மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட சட்டமன்றத்தை துவக்கி வைப்பதற்காக இந்தியா வருகை புரிந்த காங்கிரஸ் புறக்கணித்தது புறக்கணித்தது. 21 ஜனவரி 10ஆம் நாள் சென்னைக்கு வந்த மக்கள் புறக்கணித்தனர்.கடைகள் அடைக்கப்பட்டன.
- அன்று மாலை மெரினா கடற்கரையில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் காங்கிரஸ் சார்பில் அவரது வருகை கண்டிக்கப்பட்டது. அதே சமயம் கடற்கரையின் மற்றொரு பக்கத்தில் நீதிக்கட்சியினர் அவருக்கு வரவேற்பு அளித்தனர்.
- கிபி ஏழாம் நூற்றாண்டில் மலபாரில் வந்து தங்கிய அரேபிய வியாபாரிகளின் வழித்தோன்றல்களே மலபார் மாப்பிள்ளைகள் என்ற முஸ்லிம்கள் ஆவர். கிலாபத் இயக்கத்தின் போது எழுச்சி பெற்ற மாப்பிளைகள் தங்கள் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டபோது ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர்.
- அலிமுதலியார் என்ற திருரங்காடி சமயத் தலைவர் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்வதற்காக ரகசிய ஏற்பாடுகளை செய்து வந்தார். 1921 ஆகஸ்டு மாதத்தில் மலபாரில் உள்ள எரநாடு, வள்ளுவநாடு ஆகிய தாலுகாக்களில் மாப்பிளை முஸ்லிம்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள்.
- எவ்விதத் தூண்டுதலும் இல்லாமல் அவர்களாகவே கிளர்ந்தெழுந்து ஆங்கிலேயர்களை தாக்கினர். அரசாங்கக் கட்டிடங்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. சட்டம் ஒழுங்கு முழுமையாக பாதிக்கப்பட்டது.
- அரசு நிர்வாகம் செயலற்றுப் போனது. பின் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக கிளம்பிய இந்த கிளர்ச்சி இந்துக்களுக்கு எதிராக திரும்பியது. அவர்களின் சொத்துக்கள் சூறையாடப்பட்டன. அரசு

ராணுவத்தின் துணையுடன் இந்த மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சியை நசுக்கியது.

குறிப்பு

- அலி சகோதரர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக செயல்பட்ட கிலாபத் இயக்கம் மாப்பிளை கிளர்ச்சியில் முடிந்தது. ஹிந்து முஸ்லிம்களிடையே இதன் காரணமாக கருத்து வேறுபாடுகள் வளரத் துவங்கின. தமிழ்நாட்டில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் பலவீனப்பட்டது.

- அரசுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே நல்லெண்ணத்தை வளர்ப்பதற்காக 1921 நவம்பர் 17ஆம் நாள் வேல்ஸ் இளவரசர் இந்தியாவுக்கு வந்தார். அவரது வருகையை வெற்றிகரமாக கொண்டாடுவதில் அரசாங்கம் ஆர்வமாக இருந்தது. ஆனால் காங்கிரஸ் அவரது வருகையை புறக்கணித்து வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டது. அவர் வருகையை எதிர்த்து நடைபெற்ற போராட்டத்தில் வன்முறை வெடித்தது. இதில் பலர் உயிரிழந்தனர். ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு கைது செய்யப்பட்ட அனைவரையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று காந்தி பரிந்துரைக் கடிதம் எழுதினார்.

- அரசாங்கம் அடக்குமுறையை கைவிடாவிட்டால் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை பர்தோலியில் துவங்கப் போவதாக எச்சரித்தார். ஆனால் அரசு காந்தியின் எச்சரிக்கையைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

10.4 சௌரி - சௌரா சம்பவம்

பீகார் மாநிலத்தில் கோரக்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு கிராமத்தின் பெயர் சௌரி சௌரா என்பதாகும் .அங்கு நாட்டின் பிற பகுதிகளைப் போல் அந்நியப் பொருட்கள் புறக்கணிப்பு போராட்டம் தீவிரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அந்த போராட்டத்தின் போது ஒரு போலீஸ்காரர் தொண்டர்கள் சிலரை தாக்கிவிட்டார். அதை அறிந்து 500 தொண்டர்களும் கிராம மக்களும் காவல் நிலையத்திற்கு சென்று அதிகாரியை சந்தித்து முறையிட்டனர். பின் சமாதானம் ஏற்பட்டு அமைதியாக திரும்பிக்கொண்டிருந்த அவர்களை போலீசார் தாக்கி

குறிப்பு

காயப்படுத்திய கூறப்பட்டது. இதனால் கோபமுற்ற மக்கள் கைகலப்பில் ஈடுபட்டனர் .இதனால் ஏற்பட்ட வன்முறை சம்பவத்தில் போலீசார் துப்பாக்கி சூடு நடத்தினர்.

இதனால் மேலும் கோபம் கொண்டு வெகுண்டெழுந்த மக்கள் அங்கிருந்த காவல் நிலையத்திற்கு தீ வைத்தனர். தப்பியோட முயன்ற 21 போலீஸ்காரர்களும் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் தீ வைத்து கொளுத்தப்பட்டனர். சௌரி சௌராவில் வெடித்த வன்முறை நிகழ்ச்சி காந்தியை மனம் வேதனை அடையச் செய்தது. அகிம்சை போராட்டம் வன்முறை நிகழ்ச்சிகளுக்கு காரணமாக இருக்கக் கூடாது எனக் கருதினார் காந்தி. மேலும் அஹிம்சை போராட்டத்துக்கு உரிய பயிற்சியும் மக்கள் தரவில்லை என கருதிய காந்தி ஒத்துழையாமை இயக்கப் போராட்டத்தை நிறுத்துவது என முடிவு செய்தார்.

சிறைக்கு வெளியே இருந்த காங்கிரஸ் செயற்குழு உறுப்பினர்களைக் கலந்து பேசிய மகாத்மா காந்தி 1922 பிப்ரவரி 12-ஆம் நாள் ஒத்துழையாமை இயக்கப் போராட்டத்தை நிறுத்தினார். ஒத்துழையாமை போராட்டத்தை கைவிட்டு சுதேசி நிர்மாண திட்டத்தை மேற்கொள்ள சொன்னார். காந்தியை அரசாங்கம் கைது செய்தது. விசாரணையின்போது பம்பாய், சென்னை, சௌரி சௌரா மற்றும் பிற இடங்களில் ஏற்பட்ட வன்முறைச் செயல்களுக்கு சாந்தி முழு பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார். ஒத்துழையாமை இயக்கப் போராட்டம் திடீரென நிறுத்தப்பட்டதைப் பலரும் கண்டித்தனர்.

கன்னியாகுமரியில் ஒரு கிராமம் வன்முறையில் ஈடுபட்டது என்பதற்காக இமாலயத்தின் அடிவாரத்தில் உள்ள ஒரு கிராமம் ஏன் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என கேட்டார் மோதிலால் நேரு. போராட்டம் வெற்றிபெற வேண்டிய நேரத்தில் உணர்ச்சிவயப்பட்டு காந்தி நிறுத்தி விட்டார் என குறைபட்டுக் கொண்டார் சி.ஆர்.தாஸ். இயக்கத்தை பலப்படுத்துவதற்கு பதில் காந்தி அதை நிறுத்தி விட்டதை அறிந்து கோபமுற்றார் ஜவகர்லால் நேரு. ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் குறைபாடுகள் காணப்பட்டாலும், போராட்டம் நிறுத்தப்பட்டாலும் இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் சிறப்பை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. முதன் முறையாக காங்கிரஸ் காந்தியின் தலைமையில் இந்திய சுதந்திரத்திற்காக நாடு தழுவிய தீவிர

போராட்டத்தில் ஈடுபட்டது. நாட்டின் அனைத்து பகுதிகளிலும் பகுதிகளிலும் ஒரே குறிக்கோளை மக்கள் முன்வைத்தனர்.

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1. ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை தொடங்கியவர் யார்?
2. ஒத்துழையாமை இயக்கம் எப்போது அதிகாரப்பூர்வமாக தொடங்கப்பட்டது?
3. ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் காரணமாக வழக்கறிஞர் தொழிலை விட்டு வெளியேறிய சில முக்கிய வழக்கறிஞர்களின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.
4. நவம்பர் 1919 இல் நடந்த முதல் அகில இந்திய கிலாபத் கமிட்டியில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களைக் குறிப்பிடவும்.

10.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. 1919 ஏப்ரல் 13 அன்று ஜாலியன் வாலாபாக்கில் நிராயுதபாணியான இந்தியர்கள் மீது கண்மூடித்தனமான துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியதற்கு அமிர்தசரஸின் இராணுவத் தளபதி ஜெனரல் டயர் பொறுப்பேற்றார்.
2. ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலைக்குப் பிறகு ரவீந்திரநாத் தாகூர் தனது நைட் பட்டத்தைத் துறந்தார்.
3. ஒத்துழையாமை இயக்கம் மகாத்மா காந்தியால் தொடங்கப்பட்டது.
4. ஒத்துழையாமை இயக்கம் 1 ஆகஸ்ட் 1920 அன்று அதிகாரப்பூர்வமாக தொடங்கப்பட்டது.
5. ஒத்துழையாமை இயக்கம் தொடங்கியபோது வழக்கறிஞர் தொழிலை விட்டு வெளியேறிய வழக்கறிஞர்களில் சிலர் சி.ஆர்.தாஸ், மோதிலால் நேரு, எம்.ஆர்.ஜெயகர் மற்றும் எஸ்.கிட்ச்லேவ்.
6. நவம்பர் 1919 இல் அகில இந்திய கிலாபத் கமிட்டியில் பின்வரும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன:

குறிப்பு

- உத்தேச அமைதி கொண்டாட்டங்களில் பங்கேற்பு இருக்காது.
- பிரிட்டிஷ் பொருட்கள் புறக்கணிக்கப்படும்.
- அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழையாமை கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

10.6 சுருக்கம்

- இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியாக கருதப்படுகிறது. இந்த நிகழ்ச்சிக்கு பிறகு தான் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஒரு மக்கள் இயக்கமாக மாறியது.
- ரவுலட் சட்டப்படி ஆங்கில அரசுக்கு வரைமுறை இல்லாத அதிக அதிகாரம் இருந்தது.
- பஞ்சாபில் உள்ள அமிர்தசரஸில் டாக்டர் சைபுதீன் கிச்சுலு டாக்டர் சத்யபால் ஆகியோர் சத்தியாகிரகத்தை அமிர்தசரசில் வழி நடத்தினர். ஆனால் அவர்கள் இருவரும் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.
- பஞ்சாப் மாகாண கவர்னராக இருந்த மைக்கேல் ஓ டயர் அமிர்தசரஸ் நகரை இராணுவ வசம் ஒப்படைத்தார்.
- 1919 ஏப்ரல் 11 அன்று பிரிகேடியர் டயர் என்பவர் அமிர்தசரஸ் ராணுவ அதிகாரியாக பொறுப்பேற்றார்.
- அரசாங்க அடக்கு முறைக்கு பலியானோருக்கு இரங்கல் கூட்டம் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.
- 1919 ஏப்ரல் 13 அன்று ஜாலியன் வாலாபாக்கில் கூட்டம் நடைபெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.
- தடையை மீறி கூட்டம் நடைபெற்றது.இதைக்கண்டு கோபமுற்ற டயர் படைவீரர்களுடன் ஜாலியன் வாலாபாக் சென்று முன்னறிவிப்பு ஏதுமின்றி தோட்டாக்கள் தீரும் வரை 10 நிமிடங்கள் நிறுத்தாமல் தன்னுடைய வீரர்களை கொண்டு சுட்டார்.

- 1650 சுற்றுக்கள் விடாமல் சுட்டதால் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட அப்பாவி மக்கள் மாண்டனர் .காயத்தால் மேலும் பலர் மடிந்தனர்.

குறிப்பு

- ஆயுதமற்ற மக்கள் மீதும், பெண்கள், குழந்தைகள் மீதும் அரசு மிருகத்தனமாக தாக்கியது அனைவருக்கும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது
- நாட்டு மக்களை இழிவுபடுத்தும் நிலையில் அரசாங்கத்தால் அளிக்கப்பட்ட விருதுகள் அவமான சின்னங்கள் ஆகும் என்று கூறி ரவீந்திரநாத் தாகூர் தனக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த விருதை திருப்பிக் கொடுத்தார்.
- அதுபோல காந்தியடிகள் அவருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த கெய்சர்இஹிந்த் என்ற பட்டத்தையும் ஆங்கில அரசிடம் திரும்ப அளித்தார்.
- கடும் எதிர்ப்பு உருவானதைக் கண்ட ஆங்கில அரசு நீதிபதி ஹன்டர் தலைமையில் ஒரு ஒழுங்கின்மை விசாரணை குழுவை நியமித்தது. அந்த விசாரணை குழு எஹன்டர் விசாரணைக் குழு என அழைக்கப்படுகிறது.
- ராணுவச்சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி விசாரிப்பது குழுவின் நோக்கம்.
- அந்த விசாரணைக் குழு அறிக்கையை பரிசீலித்த இந்திய அரசாங்கம் பஞ்சாபில் நடைபெற்ற பல நிகழ்ச்சிகள் தவிர்க்கப் பட்டிருக்கலாம் என்று கருதியது. பொதுக்கூட்டத் தடை உத்தரவை மக்கள் நன்கு அறியச் செய்திருக்க வேண்டும் என்று அது கருதியது.
- இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஒரு மிகப் பெரும் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது.
- 1920 மார்ச் 10ஆம் தேதி காந்திஜி கிலாபத் இயக்க செயல் திட்டத்தில் தான் முதன்முதலாக தனது ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை பற்றி காந்தி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குறிப்பு

- ஒத்துழையாமை இயக்கம் இரண்டு திட்டங்களைக் கொண்டது. ஒன்று எதிர்மறை திட்டம் மற்றது உடன்பாட்டு திட்டமாகும்.
- தேர்தலில் போட்டியிடாமலும் , வாக்களிக்காமலும் சட்டமன்றத்தைப் புறக்கணித்து அரசுக்கு ஒத்துழைக்காமல் இருப்பது
- நீதிமன்றங்களைப் புறக்கணிப்பது, அதாவது வழக்கறிஞர்கள் தங்கள் நீதிமன்றப் பணியைப் புறக்கணிப்பது
- ஆங்கிலக் கல்வி நிலையங்களை புறக்கணிப்பது
- அரசில் கௌரவ உறுப்பினர் பதவி வகிப்பவர்கள் அந்த பதவியை ராஜினாமா செய்தல், அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் சிறப்பு பட்டங்கள் மற்றும் விருதுகளை ஏற்க மறுத்தல் ,ஏற்கனவே பெற்றிருந்த பட்டங்களை திரும்பக் கொடுத்தல்
- தேசிய பள்ளிகள் கல்லூரிகளில் நாடு முழுவதிலும் ஏற்படுத்தி மாணவர்கள் தேசிய கல்வி நிறுவனங்களில் கல்வி பயில செய்தல்
- வழக்குகளை தனிப்பட்டமுறையில் விசாரித்து தீர்ப்பளிக்க நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்துதல்
- பீகார் மாநிலத்தில் கோரக்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு கிராமத்தின் பெயர் சௌரி சௌரா
- இங்கு ஏற்பட்ட வன்முறை சம்பவத்தில் போலீசார் துப்பாக்கி சூடு நடத்தினர். இதனால் மேலும் கோபம் கொண்டு வெகுண்டெழுந்த மக்கள் அங்கிருந்த காவல் நிலையத்திற்கு தீ வைத்தனர்.
- தப்பியோட முயன்ற 21 போலீஸ்காரர்களும் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் தீ வைத்து கொளுத்தப்பட்டனர்.
- சௌரி சௌராவில் வெடித்த வன்முறை நிகழ்ச்சி காந்தியை மனம் வேதனை அடையச் செய்தது.
- அஹிம்சை போராட்டத்துக்கு உரிய பயிற்சியும் மக்கள் தரவில்லை என கருதிய காந்தி ஒத்துழையாமை இயக்கப் போராட்டத்தை நிறுத்துவது என முடிவு செய்தார்.

- இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் சிறப்பை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

குறிப்பு

10.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

இராணுவச் சட்டம்: இது ஒரு அரசாங்கத்தால் சாதாரண சிவில் செயல்பாடுகளின் நேரடி இராணுவக் கட்டுப்பாட்டை சுமத்துவது அல்லது சிவில் சட்டத்தை இடைநிறுத்துவது, குறிப்பாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் அல்லது தற்காலிக அவசரநிலைக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் பிறப்பிக்கப்படுவது ஆகும்.

தணிக்கை: பேச்சு, பொதுத் தகவல் அல்லது பிற தகவல்களை அடக்குதல், அத்தகைய பொருள் ஆட்சேபனைக்குரியது, தீங்கு விளைவிக்கும், உணர்திறன் அல்லது “சங்கடமானதாக“ கருதப்படுகிறது.

நைட்ஹூட்: இது ஒரு மனிதனுக்கு பிரிட்டிஷ் ராஜா அல்லது ராணியால் அவரது சாதனைகள் அல்லது அவரது நாட்டிற்கு அவர் செய்த சேவைக்காக வழங்கப்படும் பட்டமாகும்.

சித்தாந்தம்: இது கருத்துக்கள் மற்றும் இலட்சியங்களின் அமைப்பாகும், குறிப்பாக பொருளாதார அல்லது அரசியல் கோட்பாடு மற்றும் கொள்கையின் அடிப்படையை உருவாக்குகிறது.

10.8 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுது.
2. 1920 இல் கொல்கத்தா அமர்வில் தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் நோக்கங்களையும் சாசனத்தையும் குறிப்பிடவும்.
3. ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் சில மறைமுக விளைவுகள் என்ன?
4. சௌரி சௌரா சம்பவத்தைப் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுது.

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. ஒத்துழையாமை இயக்கம் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கவும்.
2. கிலாபத் இயக்கத்தின் செயல்பாடுகளை விவரி

குறிப்பு

10.9 மேலும் வாசிப்புகள்

1. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010
2. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018
3. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010
4. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016
5. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

தொகுதி IV

குறிப்பு

இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கங்களின் மேலோட்டம் (1923 - 1947) முக்கியப் பிரச்சினைகள்

அலகு – 11

சுயராஜ்யக் கட்சி- சைமன் கமிஷன் அறிக்கை- நேரு அறிக்கை - ஜின்னாவின் 14 அம்சக் கோட்பாடுகள் - பூரண சுயராஜ்யத் தீர்மானம்

கட்டமைப்பு

11.0 அறிமுகம்
11.1 குறிக்கோள்கள்
11.2 சுயராஜ்யக் கட்சி
11.3 சைமன் கமிஷன்
11.4 நேரு அறிக்கை
11.5 ஜின்னாவின் 14 அம்சக் கோட்பாடுகள்
11.6 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்
11.7 சுருக்கம்
11.8 முக்கிய வார்த்தைகள்
11.9 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
11.10 மேலும் வாசிப்புகள்

11.0 அறிமுகம்

சுயராஜ்யக்கட்சி என்பது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் இரட்டை ஆட்சி திட்டத்தை முறியடிக்கும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டது. 1919ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசு சட்டத்தின் தோல்வி சைமன் குழு உருவாக்கத்தை துரிதப்படுத்தியது. இந்த ஆணையத்தில் சர் சைமன் உட்பட ஏழு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். இருப்பினும், அதில் எந்த இந்தியரும் சேர்க்கப்படவில்லை, இது நிறைய

குறிப்பு

விமர்சனங்களுக்கு வழிவகுத்தது. சைமன் கமிஷன் புறக்கணிப்பு காவல்துறை அடக்குமுறையால் கையாளப்பட்டது. இந்த பிரிவு சைமன் கமிஷன் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கும். மேலும் நேரு அறிக்கை மற்றும் பூரண சுயராஜ்யத் தீர்மானம் குறித்தும் விரிவாக விவாதிக்கப்படும்.

11.1 குறிக்கோள்கள்

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

- சுயராஜ்யக் கட்சியின் உருவாக்கம் பற்றி விவாதித்தல்
- சைமன் கமிஷன் உருவாக்கத்திற்கான காரணங்கள் குறித்து ஆராய்தல்
- சைமன் கமிஷன் அறிக்கை புறக்கணிக்கப்படுவதற்கு காரணமான காரணிகளை பகுப்பாய்வு செய்தல்
- பூரண சுயராஜ்யத் தீர்மானம், நேரு அறிக்கை மற்றும் ஜின்னாவின் பரிந்துரைகள் பற்றி விரிவாக விவாதித்தல்

11.2 சுயராஜ்யக் கட்சி

சுயராஜ்யக் கட்சியின் தோற்றம்

சௌரி சௌரா சம்பவத்தை தொடர்ந்து ஒத்துழையாமை இயக்கம் மகாத்மா காந்தியால் திடீரென நிறுத்தப்பட்டது காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் பெருத்த ஏமாற்றத்தை தந்தது. காந்தி உள்ளிட்ட தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். காங்கிரஸ் தலைமை இன்றி தவித்தது. இந்நிலையில் 1922இல் லக்னோவில் கூடிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி அடுத்த கட்ட நடவடிக்கை தொடர்பான பரிந்துரை வழங்குவதற்காக சட்டமறுப்பு விசாரணை குழு ஒன்றை அமைத்தது. குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் காணப்பட்ட பரிந்துரைகளில் முக்கியமானது ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை, கிலாபத் அநீதி ஆகியவற்றைக் கண்டித்து ஒத்துழையாமை இயக்கத்தினர் சட்டமன்ற தேர்தலில் போட்டியிடலாம், சட்டமன்றத்தில் நுழைந்து ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை தொடரலாம் என்பதாகும். ஆனால் காந்தியடிகளின்

கருத்துக்கு முரணாக இருந்த காரணத்தினால் டிசம்பரில் கயாவில் கூடிய காங்கிரஸ் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் ஒரு சிறப்பம்சமாக இருந்த சட்டமன்ற புறக்கணிப்பைத் தொடர்வது என முடிவு செய்தது .எனவே சட்டமன்ற நுழைவுக்காக வாதாடிய சித்தரஞ்சன் தாஸ் தனது தலைமைப் பதவியிலிருந்து விலகி புது கட்சியை துவக்கினார் . காங்கிரஸ் இரண்டாவது முறையாக பிளவுற்றது. புதிதாக அமைக்கப்பட்ட அமைப்பு சுயராஜ்ஜிய கட்சி ஆகும்.

மாற்றம் வேண்டாதவர்

காந்தியடிகளின் வழிமுறைகளில் மாற்றம் இல்லாமல் தொடர்ந்து போராட வேண்டும், சட்டமன்ற புறக்கணிப்பு தொடர வேண்டும் என்று கூறியவர்கள் மாற்றம் வேண்டாதவர் என அழைக்கப்பட்டனர். எம்கே அன்சாரி ரங்கசாமி ஐயங்கார் ராஜகோபாலாச்சாரி ஆகியோர் மாற்றம் விரும்பாத முன்னணித் தலைவர்கள். சட்டமன்ற நுழைவு ஆழம் தெரியாமல் காலை விடுவது போன்றது. சட்டமன்றத்திற்குள் இருந்து கொண்டு அதை இயங்கவிடாமல் செய்வதென்பது முன்னுக்குப் பின் முரணான செயல் என்றும் அது விடுதலைப் போராட்டத்தின் வேகத்தை குறைத்து விடும் எனவும் மாற்றம் விரும்பாதோர் கருதினர்.அதுபோன்று சட்டமன்றங்களில் மிட்டாய் வழங்கியது போல இருக்குமேயன்றி ரொட்டி தின்றது போல் ஆகாது என இவர்கள் வாதிட்டனர்.

மாற்றம் வேண்டியவர்

காங்கிரசின் சட்டமன்ற புறக்கணிப்பு கொள்கையில் மாற்றம் வேண்டும் என்று விரும்பியவர்கள் மாற்றம் வேண்டியவர் என அழைக்கப்பட்டனர். சித்தரஞ்சன் தாஸ் மோதிலால் நேரு போன்ற தலைவர்கள் மாற்றம் விரும்பிய முன்னணித் தலைவர்கள் ஆவர் .திருத்தப்பட்ட சட்டமன்றம் என்பது அதிகார வர்க்கத்தினர் அணிந்துகொண்ட முகமூடி ஆகும் அதை விலக்க வேண்டும் என்று கூறினார் சித்தரஞ்சன் தாஸ். சட்டமன்றத்திற்குள் நுழைந்து ஆங்கிலேய அரசின் நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் எதிர்த்து ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்று வாதிட்டனர். மேலும் சட்டமன்றத்தை முடக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் விரும்பினர்.

1923 ஜனவரி முதல் நாளன்று மோதிலால்நேருவும், சித்தரஞ்சன்தாசும் சுயராஜ்யக் கட்சியைத் தோற்றுவித்தனர். சித்தரஞ்சன்தாஸ் கட்சியின் தலைவராகவும் மோதிலால் நேரு அதன் செயலாளராகவும் செயல்பட்டனர். 1924 ஆகஸ்ட் 16,17 தேதிகளில் கல்கத்தாவில் நடந்த கட்சியின் பொதுக்குழு கூட்டத்தில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் தீர்மானிக்கப்பட்டது. சுயராஜ்யக் கட்சியின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- எல்லாவித சட்டபூர்வமான வழிகள் மூலமாகவும் இந்திய மக்கள் சுயராஜ்யத்தைப் பெறுதல்
- மத்திய மாநில சட்டமன்றங்களில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் கொண்டு வரப்படும் அனைத்து சட்டங்களையும் முறியடித்தல்
- உள்ளாட்சியில் சுயாட்சி மற்றும் நிர்வாகம் பரவல் முறை
- மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு அரசாங்க அதிகாரிகள் கட்டுப்பட்டிருத்தல் பொதுமக்கள் நலனுக்காக பாடுபடுவதன் மூலம் அரசாங்க அதிகாரம் பாதிக்காமல் தங்களை பாதுகாத்துக் கொள்தல்
- சமதர்மக் கொள்கைக்கும் சுதந்திர தனிமனித உணர்ச்சிகுமிடையே உள்ள இடைவெளியை குறைத்தல்
- இந்தியாவின் இயல்பான சுயமரியாதையை வலியுறுத்தி நாட்டின் பெருமையை நிலைநாட்டல்

சுயராஜ்யக் கட்சியின் பணிகள்

சுயராஜ்யக் கட்சியின் பணிகளை சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளேயான பணிகள் சட்டமன்றத்திற்கு வெளியேயான பணிகள் என இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். சட்டமன்றத்தில் சுயராஜ்யக்கட்சி அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்துக்கு அனுமதி வழங்காது. அரசாங்கம் கொண்டுவரும் சட்ட மசோதாக்களை நிராகரிக்கும். எவ்வித அரசாங்க பதவிகளையும் ஏற்காது. தேசிய நலன்களை பற்றிய தீர்மானங்களை கொண்டு வரும். காங்கிரசின் நிர்மாணப் பணிகளுக்காக வாதாடும். இந்தியாவின் வளம் வீணாவதைத் தடுப்பதற்கான பொருளாதாரக் கொள்கையை பின்பற்றும். நிலச்சுவான்தாரர்கள், குத்தகைதாரர்கள், முதலாளிகள், தொழிலாளிகள் ஆகியோர் இடையே இணக்கமான தொடர்பை உருவாக்க பாடுபடும்.

சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே சுயராஜ்ஜியக் கட்சி இந்து முஸ்லிம்களுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளை நீக்குதல்,பல்வேறு சமுதாய மக்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்த்தல், பிராமணர் பிராமணரல்லாதார் இடையே உள்ள பிணக்கை போக்குதல், தீண்டாமையை போக்கி தாழ்த்தப்பட்டோரின் நிலையை உயர்த்துதல், கிராம நிறுவனங்களை ஏற்படுத்துதல், காந்தியின் திட்டத்தை செயல்படுத்துதல், அந்நியப் பொருட்களை புறக்கணித்தல், இந்தியாவின் நிலை குறித்து வெளிநாடுகளில் பிரச்சாரம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்தல் ஆகியவையாகும்.

சாதனைகள்

சுயராஜ்யக் கட்சி காங்கிரஸின் அங்கமாகவே செயல்பட்டது. பபிரிட்டிஷ் அரசின் சுரண்டல் கொள்கையை மக்கள் மத்தியில் வெளிப்படுத்தியது. அதிகாரம்,அதிகார வர்க்கத்திடம் இருந்து மக்களிடம் மாறவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியது.

மத்திய சட்டமன்றத்தில், மோதிலால் நேரு அரசாங்கம் கொண்டுவந்த தேச விரோத நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் எதிர்த்தார். எரவாடா சிறையில் நோயால் வாடிக் கொண்டிருந்த காந்தி உடனடியாக விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை கொண்டு வந்தார் மோதிலால் நேரு. தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்ட அன்றே காந்தி விடுதலை செய்யப்பட்டார். இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தை தயாரிப்பதற்கான ஒரு வட்ட மேஜை மாநாடு கூட்ட வேண்டும் என மற்றொரு தீர்மானத்தின் மூலம் கேட்டுக்கொண்டார் மோதிலால் நேரு. அரசாங்க மசோதாக்கள் சுயராஜ்யக் கட்சியினரின் கடுமையான கண்டனத்துக்கும் எதிர்ப்புக்கும் ஆளாகின. இந்திய நிதி மசோதாவும் சுயராஜ்யக்கட்சியினரால் எதிர்க்கப்பட்டது. இந்திய குற்றச்சட்டத் திருத்த மசோதாவும், நுழைவு சட்டத்திருத்த மசோதாவும்,இந்திய தீர்வைமசோதாவும் நிராகரிக்கப்பட்டன. தேசத் தலைவர்களை கைது செய்தது, இங்கிலாந்தின் இன ஒதுக்கல் கொள்கை, ஐரோப்பிய நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகைகள் ,பாராளுமன்ற நடைமுறைகள் மீறப்படுதல் ஆகியவை பற்றி நாடாளுமன்றத்தில் மத்திய சட்டமன்றத்தில் தேசிய கட்சியினர் வினாக்களை எழுப்பினர்.

மாநில சட்டமன்றங்களிலும் சுயராஜ்ஜியக் கட்சியினர் அரசின் ஆதிக்கப் போக்கைத் தீவிரமாக எதிர்த்தனர். ஐக்கிய மாகாணத்தில் சுயராஜ்யக்கட்சி கட்டுப்பாட்டோடு செயல்பட்டது. சென்னை சட்டமன்றத்தில் சத்தியமூர்த்தியின் தலைமையில் இயங்கிய சுயராஜ்யக் கட்சி ஆட்சி பீடத்தில் இருந்த நீதிக்கட்சிக்கு பெரிய சவாலாக இருந்தது. நீதிக் கட்சிக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை சத்தியமூர்த்தி ஆதரித்தார்.

சுயராஜ்யக் கட்சியின் தலைவராக விளங்கிய சித்தரஞ்சன் தாஸ் 1925 ஜூன் மாதம் மரணமடைந்தார். அவரது மறைவிற்குப் பின் கட்சி பலவீனமடைந்தது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக சுயராஜ்யக்கட்சியினர் இருந்தாலும் சட்டமன்றம் செயல்படாமல் இருக்கும் அளவிற்கு இவர்களால் செயல்பட முடியவில்லை. மேலும் மத்திய சட்டமன்றத்தில் தேசிய கட்சிகளுக்கு பெருவாரியான எண்ணிக்கை இல்லை. இவர்கள் பெரும்பான்மை பெற்ற மாநில சட்டமன்றங்களில் கூட எதுவும் சாதிக்க முடியவில்லை .தேர்தலில் பங்கு பெற்ற இவர்கள் சில காரியங்களில் அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைத்தனர்.அரசாங்கம் இவர்களிடம் பரிவு காட்டியது. இதனால் சுயராஜ்யக் கட்சி சிறிது சிறிதாக வீழ்ச்சி அடைந்தது அதன்பின் நடைபெற்ற தேர்தலில் இக்கட்சி போட்டியிடவில்லை.

11.3 சைமன் கமிஷன்

சைமன் கமிஷன், 1928, அரசியலமைப்பு தொடர்பான சீர்திருத்தங்களை ஆய்வு செய்வதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும், அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகளை விசாரித்து பொருத்தமான அறிக்கைகளைத் தயாரிப்பதற்கும் 1927 இல் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட ஏழு பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சட்டப்பூர்வ ஆணையமாகும். ஆணையத்தின் தலைவர் சர் சைமன் ஜான். 1919 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசுச்சட்டம், பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் மாகாணங்களின் ஆளுகைக்கு இரட்டை ஆட்சியை அறிமுகப்படுத்த இயற்றப்பட்டது. இதற்கு இந்திய மக்கள் மத்தியில் கடும் எதிர்ப்பு கிளம்பியது. இருப்பினும், இந்திய மக்கள் இந்த அரசாங்க வடிவத்தை திருத்த

வேண்டும் என்று கோரினர். மேலும், சீர்திருத்தங்களை பரிந்துரைப்பதற்காக பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு கமிஷனை நிறுவுவதன் மூலம் அரசாங்க நடவடிக்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை சீர்திருத்துவதற்கான ஒரு விதியையும் இந்த சட்டம் உள்ளடக்கியது. 1920 இல், இங்கிலாந்தில் ஆட்சியில் இருந்த கன்சர்வேடிவ் கட்சியினர் , தொழிற்கட்சிக்கு எதிரான தேர்தலில் தோல்வியடைவார்கள் என்று பயந்தனர். அவர்கள் தங்கள் காலனிகளின் மீதான தங்களின் கட்டுப்பாட்டை ஒப்பீட்டளவில் அனுபவமற்ற கட்சிக்கு மாற்றுவது குறித்தும் பயந்தனர். எனவே 1927 இல், பிரதம மந்திரி ஸ்டான்லி பால்ட்வின், தலைவர் சர்ஜான் சைமன் உட்பட ஏழு எம்.பி.க்கள் அடங்கிய ஒரு ஆணையத்தை உருவாக்கினார்.

இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு விவகாரங்களின் நிலையை விசாரிக்கும் பொறுப்பு சைமன் கமிஷனுக்கு வழங்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் கல்வி மற்றும் அரசாங்க பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் சீர்திருத்தங்கள் கமிஷனுக்கு வழங்கப்பட்ட முக்கியப் பணிகளாகும். இந்தியாவில் ஒரு பொறுப்பான அரசாங்கத்தை நிறுவுவது குறித்து அறிக்கை கேட்கப்பட்டது. இந்த ஆணையம் தனது விசாரணையில் பிரிட்டிஷ் அரசு அரசியல் சாசனத்தை கடைப்பிடித்தது என்றும், இந்திய மாநிலங்களுடனான பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் உறவை கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்றும் கண்டறிந்தது.

சைமன் கமிஷன் நாடு முழுவதும் மக்கள் மத்தியில் பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது, ஏனெனில் தேசத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் கமிஷனில் எந்த இந்தியரும் சேர்க்கப்படவில்லை. பிர்கன்ஹெட்பிரபு, சைமன் கமிஷனில் இருந்து இந்தியர்களின் உறுப்பினர்களை விலக்கியதை நியாயப்படுத்தினார், "கமிஷன் பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்டது, கமிஷனின் உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றத்தில் இருந்து இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்றார்.

இதன் விளைவாக, உறுப்பினர்கள் பயணம் செய்யும் இடமெல்லாம் கமிஷனுக்கு கறுப்புக் கொடி ஏற்றி வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. உறுப்பினர்கள் நாட்டிற்கு வந்த தினத்தில் நாடு தழுவிய ஹர்த்தால் அனுசரிக்கப்பட்டது.

சைமன் கமிஷன் புறக்கணிப்பு

சைமன் கமிஷன் அறிவிக்கப்பட்டது முழுவதும் ஆங்கிலேயப் பிரதிநிதிகளை மட்டுமே கொண்டிருந்தது. எந்த இந்தியரையும் சேர்க்கவில்லை, எனவே வரவிருக்கும் சீர்திருத்தங்கள் ஏதேனும் இருந்தால், இந்திய மக்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றாது என மக்கள் தெரிந்து கொண்டனர். அனைத்து முக்கிய முடிவெடுக்கும் அதிகாரங்களும் காலனித்துவ அரசாங்கத்தின் கைகளில் இன்னும் உறுதியாக இருப்பதால், இரட்டையாட்சி கேலிக்கூத்தாந ஒன்றாகவே கருதப்பட்டது. முழுவதுமாக ஆங்கிலேயர்களே இடம் பெற்ற சைமன் குழவின் அறிவிப்பு பரவலான எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தியது. ஏனெனில் அதில் ஒரு இந்தியர் கூட இல்லை. இதை இந்தியாவில் உள்ள அனைவரும் ஒருமனதாக கண்டித்தனர்.

எனவே ஆணையத்தைப் புறக்கணிக்க ஒவ்வொரு கருத்துடைய தலைவர்களாலும் ஒருமனதாக தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் இந்தியாவில் இறங்கிய நாளில் (பிப்ரவரி 3, 1928) அனைத்து முக்கிய நகரங்களிலும் ஹர்த்தால் அனுசரிக்கப்பட்டன. கமிஷனுக்கு எதிராக மக்கள் ஆர்ப்பாட்டம், பேரணிகள் மற்றும் கறுப்புக் கொடிகள் ஏந்தி ஊர்வலங்கள் நடத்தினர்.

"சைமனே திரும்பிப் போ" என்ற வாசகம் பேனர்கள், பதாகைகள் மற்றும் காத்தாடிகளில் கூட பதிக்கப்பட்டது. ஆணையம் செல்லும் இடமெல்லாம் கருப்புக் கொடிகள் காட்டப்பட்டன. காவல்துறையின் அடக்குமுறை கடுமையாகவும் இரக்கமற்றதாகவும் இருந்தது. ஊர்வலங்கள் தாக்கப்பட்டன.

லாகூரில் தீவிரவாத சகாப்தத்தின் தலைசிறந்த தலைவர்களில் ஒருவரான லாலா லஜபதி ராய் மீது மிகவும் கடுமையான தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. வயது முதிர்ந்த தலைவரான அவர் லத்திகளால் தாக்கப்பட்டார், படுகாயமடைந்த அவர் சில நாட்களுக்குப் பிறகுமரணமடைந்தார். லாலாலஜபதி ராயின் மரணம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு எதிராக மிகப்பெரிய வெறுப்பை உருவாக்கியது. இந்த காலகட்டத்தில், காங்கிரஸுக்குள் ஒரு முக்கியமான வளர்ச்சியாக பூரண சுயராஜ்யம் அல்லது முழுமையான சுதந்திரம் அதன் நோக்கமாக ஏற்றுக்கொண்டது.

முழுமையான சுதந்திரம் என்பது பிரிட்டிஷ் தொடர்பிலிருந்து முற்றிலும் துண்டிக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது.

லட்சுமணபுரியில் சைமன் குழுவினருக்கு எதிராக ஜவஹர்லால் நேருவும் ஜி.பி.பந்தும் நடத்திய எதிர்ப்புக் கூட்டத்தில் தடியடி பிரயோகமும்,துப்பாக்கிச் சூடும் நடத்தப்பட்டது. தேசத் தலைவர்கள் மீது நடத்தப்படும் தாக்குதல் அவர்களின் தேசிய சுயமரியாதையை அவமானப்படுத்துவது போல் இருந்தது. சைமன் குழுவினர் இந்திய மக்களின் ஒட்டுமொத்த வெறுப்பை சம்பாதித்தனர். இறுதியாக சைமன் குழுவின் அறிக்கை 1930இல்இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது.

சைமன் குழுவின் அறிக்கை

சைமன் குழுவின் பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

- மாநில சுயாட்சி கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இரட்டை ஆட்சிக்கு பதில் மாநில சுயாட்சி கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

- மாநில நிர்வாகத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகளான அமைச்சர்களுக்கு மேலும் அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்

- மாநில சட்டமன்றங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்

- மாநில சட்டமன்றத்தில் அரசாங்க சார்புடைய நியமன உறுப்பினர்கள் இருக்கக் கூடாது.

- முஸ்லிம்களுக்கு சிறப்பான போதிய வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வேண்டும்

- உயர் நீதிமன்றங்கள் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்க வேண்டும்

- மத்தியில் பிரிட்டிஷ் இந்திய பகுதிகளும், மன்னர் மாநிலப் பகுதிகளும் ஒன்றாக இணைந்த கூட்டாட்சி ஏற்படவேண்டும்

- பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை அரசியலமைப்பு சட்டத்தை பரிசீலனை செய்யும் சட்ட கட்டுப்பாட்டுக்கு பதில் தேவையானபோது

குறிப்பு

பரிசீலனை செய்வதற்கு உரிய வகையில் புதிய சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும்

- இந்தியாவிலிருந்து பர்மாவை தனி நாடாக பிரித்துவிட வேண்டும்
- வட மேற்கு எல்லை மாநிலத்தில் சட்டமன்றம் அமைக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

சைமன் குழுவின் நோக்கம் நன்றாக இருந்தாலும் அதில் இந்திய எவருக்கும் இடம் தராமல் போனது மாபெரும் அரசியல் தவறாகும். அதனால்தான் அனைத்துக் கட்சிகளும் சைமன் குழுவை புறக்கணித்தனர். சைமன் குழுவின் வருகையின்போது காங்கிரஸ் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை கைவிட்டிருந்தாலும், தேசம் தழுவிய புறக்கணிப்பு இயக்கத்தை இதன்மூலம் நடத்தியது. சைமன் குழுவின் அறிக்கையும் தலைவர்களைத் திருப்தி செய்யவில்லை. கவர்னருக்கும், வைசிராய்க்கும் கொடுக்கப்பட்ட அதிக அதிகாரங்கள் மாநில சுயாட்சி திட்டத்தை கேலிக்கூத்தாக்கின.

நேரு அறிக்கை

சைமன் குழு நியமிக்கப்பட்டது பற்றி பிரிட்டிஷ் பிரபுக்கள் அவையில் பேசிய இந்திய விவகார செயலாளரான பிர்ஹென்ஹெட் பிரபு இந்தியர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க ஒரு அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கித் தருமாறு இந்திய தலைவர்களுக்கு சவால் விடுத்தார். 1928 மே மாதம் பம்பாயில் கூடிய மூன்றாவது அனைத்துக் கட்சி மாநாட்டில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தை எழுதும் பொறுப்பு மோதிலால் நேருவின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இக்குழுவினர் 25 முறைக்கு மேல் கூடி விவாதித்து அரசியலமைப்பு பற்றி சுயமாக முடிவெடுத்து அவர்களின் அறிக்கையை 1928 ஆகஸ்ட் 10ஆம் நாள் சமர்ப்பித்தனர். அதுவே நேரு அறிக்கையாகும்.

நேரு அறிக்கையின் முக்கிய அம்சங்கள்

- டொமினியன் அந்தஸ்து உடனடியான குறிக்கோளாகவும் பூரண சுயராஜ்யம் இறுதி லட்சியமாக இருக்க வேண்டும்

- இந்தியாவின் அனைத்துப் பகுதிகளலும் இணைந்த கூட்டாட்சி அரசாங்க முறை அமைக்கப்பட வேண்டும்
- வகுப்புவாரி தேர்தல் பிரதிநித்துவம் ஒழிக்கப்படவேண்டும்.
- அரசு எந்த ஒரு மதத்திற்கும் தனிப்பட்ட முறையில் அதிகாரமளித்தல் கூடாது
- சமய சார்பற்ற முறையில் அரசியலமைப்பு இருத்தல்வேண்டும் வடமேற்கு எல்லை மாகாணம் பிற மாநிலங்களுக்கு சமமாகக் கருதப்பட வேண்டும்
- 19 அடிப்படை உரிமைகள் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வழங்குதல் வேண்டும்
- மத்திய சட்டமன்றம் இரு அவைகளைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மக்களுக்கும் மாநிலங்களுக்கும் போதிய அளவில் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கும்
- இந்திய உச்ச நீதிமன்றமே இறுதி மேல் முறையீட்டு மன்றம் ஆக இருக்கவேண்டும்
- அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்ட முதல் மூன்று ஆண்டு காலத்திற்குள் மத்திய அமைச்சரவை ஏதேனும் ஒரு காரணம் காட்டி கலைக்கப்படக்கூடாது
- இந்தியாவின் பாதுகாப்பை நிர்வகிக்க ஒரு பாதுகாப்பு குழு அமைக்கப்பட வேண்டும்
- பிரதம மந்திரி மற்றும் அமைச்சர்கள் அரசியல் சட்டம் மற்றும் பாராளுமன்ற சட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு செயல்படவேண்டும்
- மன்னர் மாநிலங்கள் அனைத்தும் பாராளுமன்ற அதிகார எல்லைக்கு உட்பட்ட இயங்கவேண்டும்

11.5 ஜின்னாவின் 14 அம்சக் கோட்பாடுகள்

குறிப்பு

நேரு அறிக்கை பற்றி முஸ்லிம்கள் இடையே ஒருமித்த கருத்து ஏற்படவில்லை. ஆனால் மௌலானா அபுல்கலாம் ஆசாத், டாக்டர் அன்சாரி, டி.கே.செர்வானிபோன்ற தேசிய முஸ்லீம் தலைவர்கள் நேரு அறிக்கையை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டனர் . ஜின்னாவும் அவரது ஆதரவாளர்களும் காந்தியின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை எதிர்த்தாலும் கூட்டுத் தொகுதி முறையை ஆதரித்தனர். ஆகாகானும் அவரது ஆதரவாளர்களும் முஸ்லிம்களுக்கு தனித்தொகுதி வழங்கப்படுவதை ஏற்றுக்கொண்டனர். சர் முகமது நபியும் அவரது ஆதரவாளர்களும் நேரு அறிக்கையை முழுமையாக எதிர்த்தனர். நேரு அறிக்கை பற்றி முஸ்லிம்கள் இடையே உள்ள கருத்து வேறுபாடுகளை தீர்க்கும் பொருட்டு முகமது அலி ஜின்னா முஸ்லீம்களின் அனைத்து கட்சிகள் மாநாடு ஒன்றை டெல்லியில் கூட்டினார். அதனடிப்படையில் முஸ்லிம்களில் பல பிரிவினரின் கருத்துக்களை அறிந்து அதன் அடிப்படையில் ஒரு திட்டத்தை அமைத்துக் கொடுக்குமாறு ஜின்னாகேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அதன் அடிப்படையில் உருவானதுதான் முகமது அலி ஜின்னாவின் 14 அம்ச திட்டம் ஆகும். வருங்கால அரசியல் அமைப்பு தனது 14 அம்ச திட்டங்களின் அடிப்படையில் அமைந்தால் தான் முஸ்லிம்கள் அதனை ஏற்பார்கள் என்று ஜின்னாகூறினார் .அவரது 14 அம்சக்கோட்பாடுகள் பின்வருமாறு

1. இந்தியாவிற்கு ஒரு கூட்டாட்சி வேண்டும் .அந்த அரசியலமைப்பில் மத்திய மாநில அதிகார பங்கீட்டுக்குப் பின் எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும்

2. மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் சுயாட்சியின் அளவு ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். எவ்வித வேறுபாடும் இருக்கக்கூடாது

3. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் சிறுபான்மையினர் சட்டமன்றத்திலும் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் போதிய அளவில் பிரதிநிதித்துவம் பெற வேண்டும.

4. மத்திய சட்டமன்றத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதி இடங்கள் முஸ்லிம்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும்

குறிப்பு

5. எல்லா வகுப்பினருக்கும் தனித் தொகுதிகளின் அடிப்படையில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப் பட வேண்டும்

6. பஞ்சாப் வடமேற்கு எல்லைப்புற பகுதிகள் ஆகிய மாநிலங்களில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் பெரும்பான்மையான எண்ணிக்கையில் பாதிக்கிற வகையில் மாற்றங்கள் செய்யக்கூடாது

7. அடிப்படை உரிமைகள் அனைத்து சமூகங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டும்

8. பம்பாயிலிருந்து சிந்து பகுதி பிரிக்கப்பட வேண்டும்

9. சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படும் போது வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணம் ஆகியவற்றுக்கிடையே வேறுபாடுகள் ஏதுமின்றி சமமாக கொண்டுவரப்பட வேண்டும்

10. வேலை வாய்ப்புகளில் முஸ்லிம்களுக்கு போதுமான அளவில் பங்கு இருக்கும்படி வழி செய்தல் வேண்டும்

11. முஸ்லிம் பண்பாடு, சமயம் ,மொழி, கல்வி, சட்டங்கள் ஆகியவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்

12. மத்திய மாநில அமைச்சர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் குறைந்த மூன்றில் ஒரு பங்காவது முஸ்லிம் அமைச்சர்கள் இருக்க வேண்டும்.

13. அரசு பணிகள் அனைத்திலும் முஸ்லிம்களுக்கு போதிய இடங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்

14. அரசிலமைப்பின் மாற்றங்களை மாநில சட்டமன்றங்களின் ஒப்புதலின்றி மத்திய சட்டமன்றம் மட்டுமே செய்தல் கூடாது

ஜின்னாவின் 14 அம்சத் திட்டத்தை அனைத்து முஸ்லீம் பிரிவினரும் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கள் நேரு அறிக்கையையும் ஜின்னாவின் திட்டத்தையும் நிராகரித்தனர். ஜின்னாவின் 14 அம்ச கோட்பாடுகள் முஸ்லிம் மக்களின் எண்ணங்களின் பிரதிபலிப்பாக இருந்ததே தவிர இனச்சிக்கலை தீர்த்து தேசியத்தை வளர்க்கும் வகையில் அமையவில்லை .எனவே அதன் கொள்கைகளும் எடுபடவில்லை

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1. சுயராஜ்ய காங்கிரஸ் கட்சியின் நோக்கம் என்ன?

2. சைமன் குழுவை உருவாக்கியவர் யார்?

3. சைமன் குழுவை இந்தியத் தலைவர்கள் ஏன் ஏற்கவில்லை?

4. சைமன் குழுவிற்குஎதிரான போராட்டத்தில் காயம் அடைந்து இறந்த இந்தியத் தலைவர் யார்?

5. 1919 அம ஆண்டு இந்திய அரசு சட்டம்ஏன் நிறைவேற்றப்பட்டது?

6. காங்கிரஸின் எந்த அமர்வில் பூரண சுயராஜ்யத்திற்கான தீர்மானம் அறிவிக்கப்பட்டது?

11.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. சுயராஜ்ய காங்கிரஸ் கட்சியின் நோக்கம் அரசாங்கத்தின் இரட்டையாட்சி திட்டத்தை முறியடிப்பதாகும்.

2. 1927 இல், பிரதமர் ஸ்டான்லி பால்ட்வின் தலைவர் சர் சைமன் உட்பட ஏழு எம்.பி.க்கள் அடங்கிய ஒரு ஆணையத்தை உருவாக்கினார்.

3. சைமன் குழுவின் நோக்கம் மற்றும் அதன் உருவாக்கம் இந்தியத் தலைவர்களிடையே பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது, ஏனெனில் தேசத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் குழுவில் இந்தியர் யாரும் சேர்க்கப்படவில்லை.

4. சைமன் குழுவிற்கு எதிரான போராட்டத்தில் காயமடைந்த லாலா லஜபதி ராய் இறந்தார்.

5. 1919 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசுச் சட்டம் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் மாகாணங்களில் இரட்டையாட்சியை அறிமுகப்படுத்த இயற்றப்பட்டது.

6. காங்கிரஸ் அதன் லாகூர் அமர்வில் பூரண சுயராஜ்யக் கோரிக்கையை அறிவிக்கும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது

11.7 சுருக்கம்

- 1922இல் லக்னோவில் கூடிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி அடுத்த கட்ட நடவடிக்கை தொடர்பான பரிந்துரை வழங்குவதற்காக சட்டமறுப்பு விசாரணை குழு ஒன்றை அமைத்தது.
- டிசம்பரில் கயாவில் கூடிய காங்கிரஸ் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் ஒரு சிறப்பம்சமாக இருந்த சட்டமன்ற புறக்கணிப்பைத் தொடர்வது என முடிவு செய்தது
- சட்டமன்ற நுழைவுக்காக வாதாடிய சித்தரஞ்சன் தாஸ் தனது தலைமைப் பதவியிலிருந்து விலகி புது கட்சியை துவக்கினார். காங்கிரஸ் இரண்டாவது முறையாக பிளவுற்றது.
- புதிதாக அமைக்கப்பட்ட அமைப்பு சுயராஜ்ஜிய கட்சி ஆகும்.
- காந்தியடிகளின் வழிமுறைகளில் மாற்றம் இல்லாமல் தொடர்ந்து போராட வேண்டும், சட்டமன்ற புறக்கணிப்பு தொடர வேண்டும் என்று கூறியவர்கள் மாற்றம் வேண்டாதவர் என அழைக்கப்பட்டனர்.
- காங்கிரசின் சட்டமன்ற புறக்கணிப்பு கொள்கையில் மாற்றம் வேண்டும் என்று விரும்பியவர்கள் மாற்றம் வேண்டியவர் என அழைக்கப்பட்டனர்.
- சித்தரஞ்சன் தாஸ் மோதிலால் நேரு போன்ற தலைவர்கள் மாற்றம் விரும்பிய முன்னணித் தலைவர்கள் ஆவர்
- எல்லாவித சட்டபூர்வமான வழிகள் மூலமாகவும் இந்திய மக்கள் சுயராஜ்யத்தைப் பெறுதல், மத்திய மாநில சட்டமன்றங்களில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் கொண்டு வரப்படும் அனைத்து சட்டங்களையும் முறியடித்தல் சுயர்ஜாயக் கட்சியின் நோக்கங்கள் ஆகும்.
- சுயராஜ்யக் கட்சியின் பணிகளை சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளேயான பணிகள் சட்டமன்றத்திற்கு வெளியேயான பணிகள் என இருவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

குறிப்பு

- சட்டமன்றத்தில் சுயராஜ்யக்கட்சி அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்துக்கு அனுமதி வழங்காது. அரசாங்கம் கொண்டுவரும் சட்ட மசோதாக்களை நிராகரிக்கும்.
- சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே சுயராஜ்ஜியக் கட்சி இந்து முஸ்லிம்களுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளை நீக்குதல்,பல்வேறு சமுதாய மக்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்த்தல் ஆகிய பணிகளை செய்தது.
- சுயராஜ்யக் கட்சி காங்கிரஸின் அங்கமாகவே செயல்பட்டது. பபிரிட்டிஷ் அரசின் சுரண்டல் கொள்கையை மக்கள் மத்தியில் வெளிப்படுத்தியது. அதிகாரம்,அதிகார வர்க்கத்திடம் இருந்து மக்களிடம் மாறவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியது.
- மாநில சட்டமன்றங்களிலும் சுயராஜ்ஜியக் கட்சியினர் அரசின் ஆதிக்கப் போக்கைத் தீவிரமாக எதிர்த்தனர். ஐக்கிய மாகாணத்தில் சுயராஜ்யக்கட்சி கட்டுப்பாட்டோடு செயல்பட்டது.
- சைமன் கமிஷன், 1928, அரசியலமைப்பு தொடர்பான சீர்திருத்தங்களை ஆய்வு செய்வதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும், அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகளை விசாரித்து பொருத்தமான அறிக்கைகளைத் தயாரிப்பதற்கும் 1927 இல் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட ஏழு பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சட்டப்பூர்வ ஆணையமாகும்.
- முழுவதுமாக ஆங்கிலேயர்களே இடம் பெற்ற சைமன் குழவின் அறிவிப்பு பரவலான எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தியது. ஏனெனில் அதில் ஒரு இந்தியர் கூட இல்லை.
- இதன் விளைவாக, உறுப்பினர்கள் பயணம் செய்யும் இடமெல்லாம் கமிஷனுக்கு கறுப்புக் கொடி ஏற்றி வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. உறுப்பினர்கள் நாட்டிற்கு வந்த தினத்தில் நாடு தழுவிய ஹர்த்தால் அனுசரிக்கப்பட்டது.
- “சைமனே திரும்பிப் போ” என்ற வாசகம் பேனர்கள், பதாகைகள் மற்றும் காத்தாடிகளில் கூட பதிக்கப்பட்டது.

குறிப்பு

- லாகூரில் தீவிரவாத சகாப்தத்தின் தலைசிறந்த தலைவர்களில் ஒருவரான லாலா லஜபதி ராய் மீது மிகவும் கடுமையான தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது
- சைமன் குழுவின் அறிக்கை 1930இல்இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது.
- மாநில சுயாட்சி கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இரட்டை ஆட்சிக்கு பதில் மாநில சுயாட்சி கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.
- மாநில நிர்வாகத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகளான அமைச்சர்களுக்கு மேலும் அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்
- மாநில சட்டமன்றங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்
- சைமன் குழு நியமிக்கப்பட்டது பற்றி பிரிட்டிஷ் பிரபுக்கள் அவையில் பேசிய இந்திய விவகார செயலாளரான பிர்ஹென்ஹெட் பிரபு இந்தியர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க ஒரு அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கித் தருமாறு இந்திய தலைவர்களுக்கு சவால் விடுத்தார்.
- இந்திய அரசியல் சட்டத்தை எழுதும் பொறுப்பு மோதிலால் நேருவின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.
- இக்குழுவினர் 25 முறைக்கு மேல் கூடி விவாதித்து அரசியலமைப்பு பற்றி சுயமாக முடிவெடுத்து அவர்களின் அறிக்கையை 1928 ஆகஸ்ட் 10ஆம் நாள் சமர்ப்பித்தனர். அதுவே நேரு அறிக்கையாகும்.
- டொமினியன் அந்தஸ்து உடனடியான குறிக்கோளாகவும் பூரண சுயராஜ்யம் இறுதி லட்சியமாக இருக்க வேண்டும்
- இந்தியாவின் அனைத்துப் பகுதிகளலும் இணைந்த கூட்டாட்சி அரசாங்க முறை அமைக்கப்பட வேண்டும்
- வகுப்புவாரி தேர்தல் பிரதிநித்துவம் ஒழிக்கப்படவேண்டும்.
- நேரு அறிக்கை பற்றி முஸ்லிம்கள் இடையே உள்ள கருத்து வேறுபாடுகளை தீர்க்கும் பொருட்டு முகமது அலி ஜின்னா

முஸ்லீம்களின் அனைத்து கட்சிகள் மாநாடு ஒன்றை டெல்லியில் கூட்டினார்.

குறிப்பு

- அதன் அடிப்படையில் உருவானதுதான் முகமது அலி ஜின்னாவின் 14 அம்ச திட்டம் ஆகும்.
- மத்திய மாநில அமைச்சர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் குறைந்த மூன்றில் ஒரு பங்காவது முஸ்லிம் அமைச்சர்கள் இருக்க வேண்டும்.
- அரசு பணிகள் அனைத்திலும் முஸ்லிம்களுக்கு போதிய இடங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்
- ஜின்னாவின் 14 அம்சத் திட்டத்தை அனைத்து முஸ்லீம் பிரிவினரும் அங்கீகரிக்கவில்லை.
- ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கள் நேரு அறிக்கையையும் ஜின்னாவின் திட்டத்தையும் நிராகரித்தனர்.

11.8 முக்கிய வார்த்தைகள்

இரட்டையாட்சி: இது இரண்டு ஆட்சியாளர்கள் அல்லது அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தைக் குறிக்கிறது.

ஏகபோகம்: ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் அல்லது நிறுவனம் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளின் ஒரே உற்பத்தியாளராக இருக்கும் சூழ்நிலையை இது குறிக்கிறது.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்: சட்டங்களை எழுதி இயற்றுபவர், குறிப்பாக சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பவர்.

11.9 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. சுயராஜ்யக் கட்சியின் செயல்பாடுகள் யாவை ?
2. சைமன் குழுவின் பரிந்துரைகள் யாவை?

குறிப்பு

3. பூரண சுயராஜ்யத் தீர்மானம் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதவும்.

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. சைமன் குழு எதிர்ப்பு போராட்டம் பற்றி விவரி.
2. நேரு அறிக்கையின் பரிந்துரைகளை ஆராய்க.
3. முஸ்லிம்களின் நலனைப் பாதுகாக்க ஜின்னா அறிமுகப்படுத்திய பரிந்துரைகளை விளக்குக.

11.10 மேலும் வாசிப்புகள்

1. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010
2. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018
3. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010
4. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016
5. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

அலகு – 12

சட்டமறுப்பு இயக்கம், தண்டி யாத்திரை

கட்டமைப்பு

12.0 அறிமுகம்

12.1 குறிக்கோள்கள்

12.2 சட்டமறுப்பு இயக்கம்

12.3 தண்டி யாத்திரை

12.4 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

12.5 சுருக்கம்

12.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

12.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

12.8 மேலும் வாசிப்புகள்

12.0 அறிமுகம்

காந்தி முன்வைத்த கோரிக்கைகளை இர்வின் பிரபு புறக்கணித்ததற்கு நேரடியான எதிர்வினையாக சட்டமறுப்பு இயக்கம் இருந்தது. உப்பு வரி திணிப்புக்கு எதிராக காந்தி சபர்மதி ஆசிரமத்திலிருந்து தண்டி கடற்கரைக்கு அணிவகுத்துச் சென்ற பிறகு இயக்கம் வேகம் பெற்றது. இந்த பிரிவு கீழ்ப்படியாமை இயக்கத்தின் அம்சங்களை விரிவாக விவாதிக்கும். காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம், கராச்சி அமர்வு மற்றும் வட்ட மேசை மாநாடுகள் பற்றியும் விவாதிக்கும்.

12.1 குறிக்கோள்கள்

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

- தண்டி யாத்திரை மற்றும் சட்டமறுப்பு இயக்கம் பற்றி விரிவாக விவாதித்தல்
- காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளை விளக்குதல்

12.2 சட்டமறுப்பு இயக்கம்

ஒத்துழையாமை இயக்கத்திற்கு பின் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய ஒரு மக்கள் இயக்கம் சட்டமறுப்பு இயக்கம் ஆகும். அது துவக்கப்படுவதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தன .லாகூரில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் தீர்மானம் இயற்றப்பட்டதன் அடிப்படையில் 1930 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 26-ஆம் நாள் நான் சுதந்திர தினமாக கொண்டாடப்பட்டது. அதனால் உத்வேகம் பெற்ற காந்தி தனது 11 அம்ச கோரிக்கையை வெளியிட்டார். மகாத்மா காந்தியின் எழுதிய

11 கோரிக்கைகளில் பூரண மதுவிலக்கு, உப்பு வரி நீக்கம், நில வரி குறைப்பு, அரசாங்கச் செலவு குறைப்பு, அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை போன்ற கோரிக்கைகள் அடங்கியிருந்தன. இந்த கோரிக்கைகள் மறுக்கப்பட்டால் சட்டமறுப்பு இயக்கம் தொடங்கப்படும் என்று காந்தி எழுதினார் . ஆனால் அந்தக் கோரிக்கைக்குப் பதிலளிகாமல் வைஸ்ராய் இர்வின் பிரபு அதை அலட்சியம் செய்தார். இதன் காரணமாக காந்தி 1930 அக்டோபர் 14-ஆம் நாள் சபர்மதி ஆசிரமத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் செயற்குழுவின் முடிவின்படி உப்புச் சட்டத்தை மீறி சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை தலைமையேற்று நடத்தப்போவதாக காந்தி அறிவித்தார்.

அடித்தட்டு மக்களை பாதித்த உப்புவரி விதிப்பை எதிர்த்து போராட்டத்தைத் துவக்கிய காந்தியை ஆங்கிலேயர் எள்ளி நகையாடினர். காந்தி அறிவித்தஉப்பு சத்தியாகிரகத்தை தேனீர் கிண்ணத்தில் விழுந்த புயல் என கருதினார் வைசிராய் இர்வின் பிரபு. காங்கிரஸ் தலைவர்களில் பலரும் உப்புக்கும் சுதந்திர போராட்டத்திற்கும் என்ன தொடர்பு என கேட்டனர். ஆனால் மகாத்மா காந்தி உப்பு சத்தியாகிரகத்தை மிகவும் வலிமை வாய்ந்த ஆயுதமாக கருதினார்.

12.3 தண்டி யாத்திரை

சட்டமறுப்பு இயக்கத்தில் முதலாவது உப்பு சட்டத்தை மீறுவது என்று காந்தி முடிவு செய்தார் . அப்போது உப்பு காய்ச்சும் உரிமையை அரசு கொண்டிருந்தது. எனவே தனிப்பட்ட முறையில் யாரேனும் உப்பு காய்ச்சுவது சட்டப்படி குற்றமாகும். எனவேதான் உப்பு வரி விதிப்பு அறிவிப்பை எதிர்த்து தனது போராட்டத்தைத் துவக்கினார் காந்தி. 1930 மார்ச் 12ஆம் நாள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 78 ஆசிரம சீடர்களுடன் தனது சபர்மதி ஆசிரமத்திலிருந்து 385 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள தண்டி கடற்கரைக்கு பாதயாத்திரையாக புறப்பட்டார் காந்தி. அந்த சத்தியாகிரக யாத்திரை செல்லும் போது அவரது பாதம் பட்ட இடத்தில் எல்லாம் போராட்டப்பொறி உண்டானது எனக் கூறியுள்ளார் ஜவகர்லால் நேரு. காந்தி சென்ற வழியெங்கும் மக்கள் திரண்டு வந்து ஆதரவு அளித்தனர். தண்டி கடற்கரை நோக்கி புறப்பட்ட அந்த யாத்திரையில் சேரத் தொண்டர்கள் பலர் குவிந்தனர். காந்தி நடந்து சென்ற

கிராமங்களில் எல்லாம் அவருக்கு உற்சாக வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. கிராம அதிகாரிகள் வேலையை விட்டு விலகி போராட்டத்தில் ஈடுபடலாயினர்.

இருபத்து நான்கு நாட்கள் நடைப் பயணத்திற்குப் பின்னர் ஏப்ரல் 5ஆம் நாள் காலை நான் தாண்டி கடற்கரையை அடைந்தார். அங்கு ஒரு நாள் விரதத்தையும் பஜனையையும் மேற்கொண்ட காந்தி மறுநாள் 6ஆம் தேதி சட்டத்தை மீறி கடற்கரையில் உப்பை அள்ளினார். அப்போது அவர் விடுத்த அறிக்கையில் ஏப்ரல் 13ஆம் நாள் வரை உள்ள காலத்தை தேசிய வாரம் எனக்கொண்டாட வேண்டும் என்றும் அப்போது உப்பு சத்தியாகிரகத்தை மக்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அப்படி கலந்து கொள்ள முடியாதவர்கள் விதேசி துணிப் புறக்கணிப்பு, கதரைப்பயன்படுத்துவது பற்றிய பிரச்சாரப் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். இப்போராட்டத்தை ஆங்கில அரசு குறைவாக மதிப்பீடு செய்தனர். இதைத் தடுப்பதற்கு எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. உப்பு காய்ச்சும் போராட்டத்தில் மக்கள் ஈடுபட்டு சட்டத்தை மீறினர் . இதைத் தொடர்ந்து பல நகரங்களில் கதவடைப்பு போராட்டங்களும்,கிராமங்களில் வரிகொடா இயக்கமும் நடைபெற்றன. நாடு முழுவதும் ஒரு விதமான எழுச்சி காணப்பட்டது.

பீகாரில் வனச் சட்டங்கள் மீறப்பட்டன. விதேசித் துணி புறக்கணிக்கப்பட்டது. கள்ளுக்கடைகள் மறியல் செய்யப்பட்டன. வங்காளத்திலும் குஜராத்திலும் வரிகொடா இயக்கம் துவக்கப்பட்டது. மோதிலால் நேரு, ஜவஹர்லால் நேரு வீதிகளில் உப்பை விற்று சட்டத்தை மீறினர். உப்பு சட்டத்தை மீறி தமிழ்நாட்டில் ராஜகோபாலாச்சாரி நூறு தொண்டர்களுடன் திருச்சியிலிருந்து வேதாரண்யத்திற்கு பாதயாத்திரையாக சென்று இரண்டு நாள் முகாமிட்டு உப்பு சட்டத்தை சட்டத்தை மீறினார். ஹர்த்தால் அனுசரிக்கப்பட்டது. அதில் பெண்கள் பெருவாரியாக கலந்து கொண்டனர். அவர்கள் அனைவரும் போலீஸார் தடியடி பிரயோகத்திற்கு ஆளாகினர். சென்னை கடற்கரையில் நடைபெற்ற அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டம் ஆயுதம் தாங்கிய போலீசாரால் கலைக்கப்பட்டது. துப்பாக்கிச் சூட்டில் 3 பேர் இறந்தனர் 5 பேர் படுகாயமடைந்தனர். அனைத்துக் கட்சிகளும் போலீசின் அத்துமீறலை கண்டித்தனர். துப்பாக்கிச்சூடு பற்றி விசாரித்த சென்னை

குறிப்பு

மகாஜன சபை வன்முறைக்கு காரணம் போலீசார் என்ற முடிவுக்கு வந்தது. இவ்வாறு உப்பு சத்தியாகிரகம் மக்கள் இயக்கமாக விரிவடைந்தது.

சட்டமறுப்பு இயக்கத்தின் ஒரு அம்சமான விதேசித் துணி புறக்கணிப்பு சில இடங்களில் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. பம்பாயில் புறக்கணிப்பு மக்களின் பேராதரவைப் பெற்றது. தமிழ்நாட்டில் பல மாவட்டங்களில் நெசவாளர்கள் விதேசி துணிக்கடை களுக்கு முன் மறியல் செய்தனர். சேலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான நெசவாளர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று விதேசி துணிக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்தனர். கோயம்புத்தூரில் நெசவாளர்கள் விதேசி துணிகளையும், கள்ளுக்கடைகளையும் மறியல் செய்தனர்.

மதுரையில் சுப்பராமன் விதேசி துணி புறக்கணிப்பை வெற்றிகரமாக செய்தார். அவர் கைது செய்யப்பட்ட பின்னரும் 2 ஆயிரம் நெசவாளர்கள் கள்ளுக்கடை மறியல் செய்தனர். இது தென்னிந்தியாவின் பல பகுதிகளில் நடைபெற்றது . வரிகொடாக் கிளர்ச்சி குஜராத்திலும் ஐக்கிய மாகாணத்திலும் மிகத் தீவிரமாக நடைபெற்றது. 1928இல் வல்லபாய் பட்டேல் வரிகொடா இயக்கத்தை வெற்றிகரமாக நடத்திய பின்னர் அப்போராட்டம் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தின் போது பிற மாவட்டங்களுக்கும் பரவியது. அகமதாபாத், சூரத், புரோச் ஆகிய இடங்கள் வரிகொடா கிளர்ச்சி மையங்களாக திகழ்ந்தன. கிளர்ச்சியை அடக்க அரசாங்கம் அடக்குமுறையை கையாண்டது.

சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தில் கலந்து கொண்ட தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். ஜவகர்லால் நேரு 1930 ஏப்ரல் 16 கைது செய்யப்பட்டார். காந்தி மே 5ல் கைதுசெய்யப்பட்டு பூனாவில் உள்ள எரவாடா சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இப்படி தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்து இந்தியா முழுவதும் கிளர்ச்சி பரவியது. தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தால் சுமார் 40 ஆலைகள் மூடப்பட்டன. சென்னையிலும் போலீசார் கண்மூடித்தனமாக தொண்டர்களைத் தாக்கினர். பெஷாவரில் எல்லை காந்தி என்று அழைக்கப்பட்ட அப்துல் கபார்கான் தனது சிவப்பு சட்டை தொண்டர்களுடன் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டார். இந்த இயக்கத்தின் போது சுமார் 103 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 400க்கும்

மேற்பட்டோர் பயங்கர காயமடைந்தனர். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் சிறை வைக்கப்பட்டனர். அவசரகாலச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு இயக்கம் நசுக்கப்பட்டது.

1931 பிப்ரவரி 17 காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது.மார்ச் 5ஆம் தேதி இயக்கத்தை நிறுத்தி வைப்பதாக அறிவித்தார் காந்தி. இந்த சட்டமறுப்பு இயக்கம் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. இந்த இயக்கத்தின் போது அந்நியத் துணி புறக்கணிப்பு, கள்ளுக்கடை மறியல் ஆகியவை நாடெங்கும் பரவலாக நடைபெற்றன. அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறையால் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தின் தொண்டர்கள் பலர் வலுவிழந்தனர். அதேசமயம் அடக்குமுறையால் இயக்கத்தை ஒடுக்க முடியாது என்பதை அரசாங்கமும் உணர்ந்தது. எனினும் ஆங்கிலேய அரசை எதிர்த்துப் போராட எந்த தியாகத்தை ஏற்கவும், எந்தத் துன்பத்தையும் தாங்கிக் கொள்ளவும் மக்கள் தயாராக இருந்தார்கள் என்பதை இந்த இயக்கம் தெளிவாக காட்டியது. இருப்பினும், இயக்கம் இரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்தது. 1934 இல் ஏப்ரல் மாதம் சட்டமறுப்பு இயக்கம் காந்தியால் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1. காந்தி சபர்மதி ஆசிரமத்தில் இருந்து தண்டி வரை தனது நடைப்பயணத்தை தொடங்கியபோது எத்தனை பேர் அவருடன் சென்றார்கள்?
2. காந்தி தண்டிக்கு அணிவகுத்த பிறகு ஏன் சட்டத்தை மீறினார்?
3. சட்டமறுப்பு இயக்கத்தில் பெண்கள் எவ்வாறு பங்கு கொண்டனர்?
4. காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் எப்போது கையெழுத்தானது?
5. எந்த ஆண்டு சட்டமறுப்பு இயக்கம் காந்தியால் வாபஸ் பெறப்பட்டது?

12.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினாக்களுக கான விடைகள்

1. மார்ச் 12, 1930 அன்று, காந்தி சபர்மதி ஆசிரமத்திலிருந்து தண்டியில் உள்ள கடலுக்கு 72 சீடர்களுடன் அணிவகுப்பைத் தொடங்கினார்.

2. ஏப்ரல் 6 அன்று, காந்தி தண்டியில் கடலுக்குச் சென்ற பிறகு, உப்புச் சட்டத்தை மீறியதற்கான அடையாளமாக கடலோரத்திலிருந்து சிறிது உப்பை எடுத்தார். உப்பு மக்களின் அடிப்படைத் தேவை என்றும், உப்பு வரி ஏழைகளின் நலனுக்கு எதிரானது என்றும் காந்தி நம்பியதால் சட்டத்தை மீற முடிவு செய்தார்.

3. மதுக்கடைகள் மற்றும் வெளிநாட்டு பொருட்களை விற்பனை செய்பவர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்துவதன் மூலம் பெண்கள் கீழ்ப்படியாமை இயக்கத்தில் தீவிரமாக பங்கு பெற்றனர்.

4. காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் 5 மார்ச் 1931 அன்று கையெழுத்தானது.

5. ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஏப்ரல் 1934 இல் காந்தியால் வாபஸ் பெறப்பட்டது.

12.5 சுருக்கம்

- ஒத்துழையாமை இயக்கத்திற்கு பின் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய ஒரு மக்கள் இயக்கம் சட்டமறுப்பு இயக்கம் ஆகும். அது துவக்கப்படுவதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தன

- மகாத்மா காந்தியின் எழுதிய 11 கோரிக்கைகளில் பூரண மதுவிலக்கு, உப்பு வரி நீக்கம், நில வரி குறைப்பு, அரசாங்கச் செலவு குறைப்பு, அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை போன்ற கோரிக்கைகள் அடங்கியிருந்தன.

- இந்த கோரிக்கைகள் மறுக்கப்பட்டால் சட்டமறுப்பு இயக்கம் தொடங்கப்படும் என்று காந்தி எழுதினார் .

- ஆனால் அந்தக் கோரிக்கைக்குப் பதிலளிகாமல் வைஸ்ராய் இர்வின் பிரபு அதை அலட்சியம் செய்தார்.

- இதன் காரணமாக காந்தி 1930 அக்டோபர் 14-ஆம் நாள் சபர்மதி ஆசிரமத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் செயற்குழுவின் முடிவின்படி உப்புச் சட்டத்தை மீறி சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை தலைமையேற்று நடத்தப்போவதாக காந்தி அறிவித்தார்.

குறிப்பு

- 1930 மார்ச் 12ஆம் நாள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 78 ஆசிரம சீடர்களுடன் தனது சபர்மதி ஆசிரமத்திலிருந்து 385 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள தண்டி கடற்கரைக்கு பாதயாத்திரையாக புறப்பட்டார் காந்தி.
- காந்தி சென்ற வழியெங்கும் மக்கள் திரண்டு வந்து ஆதரவு அளித்தனர். தண்டி கடற்கரை நோக்கி புறப்பட்ட அந்த யாத்திரையில் சேரத் தொண்டர்கள் பலர் குவிந்தனர்.
- காந்தி நடந்து சென்ற கிராமங்களில் எல்லாம் அவருக்கு உற்சாக வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது.
- இப்போராட்டத்தை ஆங்கில அரசு குறைவாக மதிப்பீடு செய்தனர். இதைத் தடுப்பதற்கு எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. உப்பு காய்ச்சும் போராட்டத்தில் மக்கள் ஈடுபட்டு சட்டத்தை மீறினர் .
- உப்பு சட்டத்தை மீறி தமிழ்நாட்டில் ராஜகோபாலாச்சாரி நூறு தொண்டர்களுடன் திருச்சியிலிருந்து வேதாரண்யத்திற்கு பாதயாத்திரையாக சென்று இரண்டு நாள் முகாமிட்டு உப்பு சட்டத்தை சட்டத்தை மீறினார்
- ஏப்ரல் 13ஆம் நாள் வரை உள்ள காலத்தை தேசிய வாரம் எனக்கொண்டாட வேண்டும் என்றும் அப்போது உப்பு சத்தியாகிரகத்தை மக்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அப்படி கலந்து கொள்ள முடியாதவர்கள் விதேசி துணிப் புறக்கணிப்பு, கதரைப்பயன்படுத்துவது பற்றிய பிரச்சாரப் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்.
- வரிகொடாக் கிளர்ச்சி குஜராத்திலும் ஐக்கிய மாகாணத்திலும் மிகத் தீவிரமாக நடைபெற்றது.
- 1931 பிப்ரவரி 17 காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது.மார்ச் 5ஆம் தேதி இயக்கத்தை நிறுத்தி வைப்பதாக அறிவித்தார் காந்தி. இந்த சட்டமறுப்பு இயக்கம் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது.

12.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

அரசியல் கைதிகள்: தங்கள் அரசியல் நம்பிக்கைகளுக்காக சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர்களுக்கு இந்த வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஒப்பந்தம்: இது இரு தரப்பினரிடையே கையெழுத்திடப்பட்ட முறையான ஒப்பந்தமாகும்

சிவில் உரிமைகள்: அவை தாராளவாத அரசாங்கங்கள் சட்டத்தின் மூலமாகவோ அல்லது நீதித்துறை விளக்கத்தின் மூலமாகவோ, உரிய செயல்முறையின்றி சுருக்கிவிடாத உத்தரவாதங்கள் மற்றும் சுதந்திரங்கள்.

12.7 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. தண்டி யாத்திரை பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பு எழுதவும்.
2. சட்டமறுப்பு இயக்கத்தின் போக்கு யாது?

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. சட்டமறுப்பு இயக்கம் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கவும்

12.8 மேலும் வாசிப்புகள்

1. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010
2. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018
3. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010
4. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016
5. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

அலகு – 13

வட்டமேசை மாநாடுகள் மற்றும் கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு

குறிப்பு

கட்டமைப்பு

13.0 அறிமுகம்
13.1 குறிக்கோள்கள்
13.2 வட்டமேசை மாநாடுகள்
13.2.1 பூனா ஒப்பந்தம்
13.3 1935ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசுச் சட்டம்
13.4 தனிநபர் சத்தியாகிரகம்
13.5 கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு
13.6 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்
13.7 சுருக்கம்
13.8 முக்கிய வார்த்தைகள்
13. சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
13.10 மேலும் வாசிப்புகள்

13.0 அறிமுகம்

வட்டமேஜை மாநாடுகள் இந்திய சமூகத்தில் உள்ள பிளவை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வந்தன. முதல் வட்டமேஜை மாநாடு இந்து-முஸ்லிம் வேறுபாடுகளை வெளிக்கொணர்ந்தாலும், இரண்டாவது வட்டமேஜை மாநாடு முஸ்லிம்கள், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் பிற சிறுபான்மையினரின் அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தியது. மேலும், இங்கிலாந்துப் பிரதமர் ராம்சே மெக்டொனால்ட் அறிவித்த வகுப்புவாரி ஒப்பந்தம் காந்திக்கும் பி.ஆர். அம்பேத்கருக்கும் இடையிலான தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் பிரச்சனைகள் பற்றிய கருத்தியல் வேறுபாடுகளை வெளிப்படுத்தியது. இந்த பிரிவு வட்ட மேசை மாநாடுகள் மற்றும் பூனா ஒப்பந்தத்தின் முக்கியத்துவத்தை ஆராயும். ஆகஸ்ட் சலுகை மற்றும் கிரிப்ஸின் முன்மொழிவு பற்றிய விவரங்களும் விரிவாக விவாதிக்கப்படும்.

13.1 குறிக்கோள்கள்

குறிப்பு

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

- வட்ட மேசை மாநாடுகளின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்தல்
- பூனா ஒப்பந்தத்தின் முடிவை விரிவாக விவாதித்தல்
- ஆகஸ்ட் சலுகை மற்றும் கிரிப்ஸின் முன்மொழிவை ஆராய்தல்

13.2 வட்டமேசை மாநாடுகள்

சைமன் கமிஷன் அறிக்கை ஜூன் 1930இல் வெளியிடப்பட்டபோது இந்தியாவின் அரசியல் சமூகத்தால் வெளிப்படையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் பல்வேறு விதமாக கருத்துகளை தெரிவித்துள்ளன. காந்தியின் தலைமையில் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை காங்கிரஸ் தொடங்கியது. நேருஅறிக்கை இறுதியானது அல்ல என்றும், நாட்டிலுள்ள அனைத்து சமூகங்களின் பிரதிநிதித்துவத் தலைவர்களுடன் கலந்தாலோசித்த பின்னரே பிரச்சினைகளைத் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்றும் முஸ்லிம்கள் கருதினர். நாட்டின் அரசியல் சூழ்நிலையில் ஒரு முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டது. ஆங்கில அரசாங்கம் நாட்டு மக்களுக்கான சுயராஜ்யத்தின் எந்த வடிவத்தையும் கருத்தில் கொள்ள விரும்பவில்லை. இது விரக்திக்கு வழிவகுத்தது, இது அடிக்கடி வன்முறை மோதல்களின் வடிவத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

1931 இல், பிரிட்டனில் 1931 இல் தொழிற்கட்சி அரசாங்கம் மீண்டும் அதிகாரத்திற்கு வந்தது. இது இந்தியர்களுக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது, ஏனெனில் தொழிலாளர் தலைவர்கள் எப்போதும் இந்தியர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவாகவும் அனுதாபமாகவும் இருந்தனர். புதிய அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களை பரிசீலிப்பதற்கு வசதியாக, அரசாங்கத்தால் ஒரு வட்ட மேசை மாநாடு லண்டனில் நடத்தப்பட்டது. அனைத்து சமூகங்களைச் சேர்ந்த இந்திய அரசியல்வாதிகள், அதாவது இந்துக்கள், இந்த மாநாட்டில் முஸ்லிம்கள், சீக்கியர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் கலந்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். அந்த மாநாட்டில், அனைத்து இந்தியர்களின் சார்பாகவும் இந்திய மக்களின் கட்சி என்று கருதப்படும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக தனியாகப் பேச காந்தி முடிவு செய்தார். மற்ற

அனைத்துக் கட்சிகளும் குறுங்குழுவாதக் கண்ணோட்டத்தை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகவும், அவற்றைப் பின்பற்றுவது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இல்லை என்பதே அவரது வாதம்.

முதல் வட்ட மேசை மாநாடு

வட்ட மேசை மாநாட்டின் முதல் அமர்வு நவம்பர் 12, 1930 அன்று லண்டனில் தொடங்கியது.காங்கிரஸைத் தவிர அனைத்துக் கட்சிகளும் இதில் கலந்து கொண்டன. இதற்குக் காரணம், சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சிறையில் இருந்தனர். நேரு அறிக்கை முழுவதையும் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டமாக அமல்படுத்தும் வரை அரசியல் சாசன விவாதங்களில் ஈடுபட மறுத்துவிட்டனர்.

மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட 89 உறுப்பினர்களில் 58 பேர் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் பல்வேறு சமூகங்களில்இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆவர். மீதமுள்ள 31 உறுப்பினர்கள் சமஸ்தானங்கள் மற்றும் பிற அரசியல் கட்சிகளை உள்ளடக்கியவர்கள் ஆவர். முஸ்லீம் பிரதிநிதிகளில் மௌலானா முஹம்மது அலி ஜௌஹர், குவைத்-இ-ஆசம், சர் முஹம்மது ஷாபி, சர் ஆகா கான் மற்றும் மௌல்வி ஃபஸ்ல்-இ-ஹக் போன்ற முக்கிய நபர்கள் பங்கு பெற்றனர்.

முதலாம் வட்ட மேஜை மாநாட்டில் வருங்கால இந்திய அரசாங்கம் பற்றி நீண்ட விவாதங்கள் நடைபெற்று மூன்று முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. இந்திய அரசியலமைப்பு பற்றிய முக்கிய முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆங்கில அரசுக்கு சமமாக இந்தியா திகழ வேண்டும் என்று மக்கள் நினைப்பதால் டொமினியன் அந்தஸ்தை இந்தியா பெற உடனடியாக ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்களால் காணப்படுகின்ற இந்திய மாநிலங்களும் அரசர்களால் ஆளப்படுகின்ற சமஸ்தானங்களில் ஒன்றுபட்டே ஆக வேண்டும் என்ற கருத்தை சுதேச அரசர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். எனவே கூட்டாட்சி அரசியல் அமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. மத்திய அரசையும் மாநில அளவில் பொறுப்புள்ள ஏற்படுத்த முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் கட்டுபடுத்தும் அதிகாரத்தை அரசாங்கமே

குறிப்பு

தொடர்ந்து வைத்திருக்கும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. முதலாவது வட்டமேசை மாநாட்டில் அரசியல் பிரச்சினைகளில் கருத்து ஒற்றுமை ஏற்பட்டது. ஆனால் வகுப்புவாதப் பிரச்சினை தொடர்பாக கருத்தொற்றுமை ஏற்படவில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் தனித் தேர்தல் தொகுதி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுந்தது. சீக்கியர்களும் இதேபோல் தனித் தேர்தல் தொகுதி வேண்டுமென்றனர். வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் பற்றி எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. 1931 ஜூலை மாதம் மாநாடு முடிவு பெற்றது.

காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம்

வட்டமேஜை மாநாட்டின் முடிவுகளை காங்கிரஸ் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மேலும் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதென முடிவு செய்தது.காங்கிரஸ் தலைவர்கள் எல்லாம் சிறைக்கூடங்களில் இருந்தபோதும் போராட்டத்தை தொடங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் ஆர்வத்துடனும் வேகத்துடனும் மேற்கொள்ளப்பட்ட நிலைமையின் தீவிரத்தை உணர்ந்த இர்வின் பிரபு காந்தியும் பிற காங்கிரஸ் செயற்குழு உறுப்பினர்களும் விடுதலை செய்யப்படுவார் என்று அறிவித்தார். அறிவிப்பின்படி காந்தியும் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் விடுவிக்கப்பட்டனர். காங்கிரஸ் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த தடை விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது. ஏனெனில் முதல் வட்டமேஜை மாநாடு முடிந்ததும், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குவதில் மேலும் முன்னேற்றம் காண வேண்டுமானால், இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முழு ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் தேவைப்படும் என்பதை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் உணர்ந்தது. எனவே, வைஸ்ராய் இர்வின் பிரபு காந்தியை பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்தார். பேச்சுவார்த்தையைத் தொடர்ந்து, எந்த முன்நிபந்தனையும் முன்வைக்காமல், சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர காந்தி ஒப்புக்கொண்டார்.சீனிவாச சாஸ்திரி சேகர் ஆகியோரின் சமரச முயற்சியால் காந்தி வைஸ்ராய் இர்வின் பிரபு சந்திக்கச் சம்மதித்தார். அவ்விருவரின் சந்திப்புகள் 1931 பிப்ரவரி 17 இல் இருந்து மார்ச் 5 வரை நடந்த சந்திப்பு விளைவாக காந்திக்கும் இர்வினுக்கும் இடையே உடன்பாடு ஏற்பட்டது அதுவே காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்தில் காணப்பட்ட முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

குறிப்பு

- அரசியல் சட்ட சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய எல்லைகள் தெளிவாக வரையறுக்கப்படும்
- வட்டமேஜை மாநாட்டில் காங்கிரஸ் கலந்து கொள்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்
- சட்டமறுப்பு இயக்கம் விலக்கிக் கொள்ளப்படும்
- போலீஸ் அத்துமீறல் பற்றிய விசாரணை வலியுறுத்தப்படமாட்டாது.
- சுதேசி தொழிற்சாலைகளை ஊக்குவிக்க அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டதால் விதேசி பொருள் புறக்கணிப்பு கைவிடப்படும்
- சட்ட மறுப்பு இயக்கம் பற்றி அரசாங்கம் பிறப்பித்த ஆணிகள் அனைத்தும் விலக்கிக் கொள்ளப்படும்
- மேலும் சட்டமறுப்பு சம்பந்தமாக தொடரப்பட்ட வழக்குகளை அரசாங்கம் கைவிடும்
- சட்டமறுப்பு இயக்கம் சம்பந்தப்பட்ட சம்பந்தமாக கைது செய்யப்பட்ட அனைவரும் விடுதலை செய்யப்படுவர்
- அபராத தொகை வசூலிக்கப்பட மாட்டாது
- ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை தண்டிப்பதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட போலீசார் விலக்கிக் கொள்ளப்படுவர்
- கைப்பற்றப்பட்ட சொத்துக்கள் திருப்பி அளிக்கப்படும்
- பிற நகராட்சி சொத்துக்கள் அனைத்தும் வழங்கப்படும்
- பதவியைத் துறந்தோர் மீண்டும் வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர்
- உப்புச்சட்டம் நடைமுறையிலிருக்கும் என்ற போதிலும் சொந்த உபயோகத்திற்காக மக்கள் உப்பு எடுக்கலாம்.

குறிப்பு

காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் பரஸ்பர நம்பிக்கையின் மீது செய்துகொள்ளப்பட்ட சமாதான உடன்பாடு ஆகும் முதன்முறையாக ஆங்கிலேய அரசாங்கம் காங்கிரசை தனக்கு சமமாக மதித்து காங்கிரஸ் பிரதிநிதியான காந்தியுடன் செய்துகொண்ட சமரசம் உடன்படிக்கையாகும்.

இரண்டாம் வட்ட மேசை மாநாடு

மாநாட்டின் இரண்டாவது அமர்வு 7 செப்டம்பர் 1931 இல் லண்டனில் தொடங்கியது. இந்த இரண்டாவது வட்ட மேசை மாநாட்டில் இந்தியாவின் வருங்கால அரசியல் சட்டமைப்பும் சிறுபான்மையினரின் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவமும் பிரதானமாக விவாதிக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டில் வகுப்புவாத பிரதிநித்துவத்தை பற்றி விவாதிப்பதில் பெரும்பான்மையான பிரதிநிதிகள் ஆர்வத்துடன் இருந்தனர். இந்தியாவிற்கு சுயாட்சி வழங்குவதற்கு முன் சிறுபான்மையினரின் வகுப்புவாத பிரச்சனை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தின் சார்பில் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் காந்தி அந்த வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறாத வரை வகுப்புவாரிப்பிரச்சனை தீராது என காந்தி வாதிட்டார் . தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு தனித்தொகுதி வழங்கப்படும் ஆங்கில அரசின் திட்டத்தை காந்தி எதிர்த்தார். அப்படி வழங்கப்பட்டால் தீண்டாமை நிரந்தரமாக்கப்பட்டுவிடும் என்று கருதிய காந்தி திட்டத்தை அடியோடு எதிர்த்தார். இந்திய தலைவர்களுக்கு இடையே இது பற்றிய கருத்து உடன்பாடு இல்லாததால் சிறுபான்மையினருக்கு அளிக்க வேண்டிய பாதுகாப்புகள் பற்றி பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமே முடிவு செய்யும் என்று அறிவித்தார் பிரதமர் ராம்சே மெக்டொனால்டு .அதன் விளைவே வகுப்புவாரி தீர்வு ஆகும். தனது முயற்சியில் தோல்வி அடைந்த காந்தியின் தோல்வியை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தியா திரும்பினார். சட்ட மறுப்பு இயக்கம் மீண்டும் துவக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் அதை கடுமையாக ஒடுக்க முயற்சி எடுத்தனர். காந்தி கைது செய்யப்பட்டு எரவாடா சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். காங்கிரஸ் சட்டவிரோதமான அமைப்பு என்று அறிவிக்கப்பட்டது. காங்கிரசின் சொத்துக்கள் அனைத்தும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

வகுப்புவாரித் தீர்வு

பிரிட்டிஷ் பிரதமர் ராம்சே மெக்டொனால்ட் தனது வகுப்புவாரி தீர்வை 1932 ஆகஸ்ட் 17ஆம் நாள் அறிவித்தார். வகுப்புவாரி பிரிவின்படி முஸ்லிம்கள், இந்தியாவில் உள்ள ஐரோப்பியர்கள், சீக்கியர்கள் ஆகியோருக்கு தனித் தொகுதிகள் ஒதுக்கப்படும். தனித் தொகுதிகளில் இடம்பெறாத பிற தகுதியுடைய வாக்காளர்கள் பொதுத் தொகுதியில் வாக்களிப்பர். தாழ்த்தப்பட்டோருக்கான தனித் தொகுதிகள் ஒதுக்கப்படும். ஆங்கிலோ இந்தியர்கள் தங்களது வகுப்பு வாரியாக வாக்களிப்பர். வர்த்தகம், தொழில், தோட்டத் தொழில் ஆகியவற்றுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படும் என்ற அம்சங்களை இது கொண்டிருந்தது. காங்கிரஸ் இந்த வகுப்புவாரி தீர்வை கடுமையாக எதிர்த்தது. இந்த வகுப்புவாரித் தீர்வு மக்களிடையே பிரிவை ஏற்படுத்தக்கூடியது என்று அனைவரும் கருதினர். சமயம், வகுப்பு, இடம், தொழில் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டால் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடும், ஒற்றுமையும் சீர்குலைந்து விடும் என காங்கிரஸ் கருதியது.

13.2.1 பூனா ஒப்பந்தம்

ராம்சே மெக்டொனால்டின் வகுப்ப்வாறித் தேர்வைகண்டு காந்தியடிகள் அதிர்ச்சியும் வேதனையும் அடைந்தார். பிரிட்டிஷ் பிரதமருக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு தனிப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கும் முடிவை மாற்றாவிட்டால் தான் சாகும் வரை உண்ணாவிரதத்தை துவக்கப்போவதாக கடிதம் எழுதினார். பிரதமரிடமிருந்து திருப்தியான பதில் வராத காரணத்தினால் குறித்த நாளில் காந்தி உண்ணாவிரதத்தைத் துவக்கினார். இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக வல்லபாய் படேல், சரோஜினிநாயுடு, அம்பேத்கர், எம்.சி.ராஜா, ராஜகோபாலச்சாரி, ராஜேந்திரபிரசாத் போன்றோர் விரிவாக விவாதித்த பின்னர் ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வந்தனர்.அந்த உடன்பாடே பூனா ஒப்பந்தம் என அழைக்கப்படுகிறது.இப் பூனா ஒப்பந்தம் 1932 செப்டம்பர் 26ஆம் நாள் அறிவிக்கப்பட்டது.

குறிப்பு

பூனா ஒப்பந்தத்தின் அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கென தனித் தொகுதிகள் இருக்காது.
- பிற இந்துக்களைப் போலவே பொதுத் தொகுதிகளில் வாக்களிப்பார்கள்
- பொதுத் தொகுதிகளில் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கென குறிப்பிட்ட இடங்கள் ஒதுக்கப்படும்
- ஒவ்வொரு ஒதுக்கப்பட்ட இடத்துக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோர் நான்கு வேட்பாளர்களை தங்களுக்குள் இருந்து தேர்ந்தெடுப்பர்.
- தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு உள்ளாட்சி மண்டர்ந்களிலும் போதுப்பநிகளிலும் போதிய இடங்கள் அளிக்கப்படும்.

மூன்றாவது வட்ட மேஜை மாநாடு

இந்தியத் தலைவர்கள் வகுப்புவாத சிக்கலை தீர்ப்பதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தபோது மூன்றாவது வட்ட மேஜை மாநாடு 1932 நவம்பர் 17இல் இருந்து டிசம்பர் 24வரை நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டிற்கு 46 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் அரசாங்க விசுவாசிகள் மட்டுமே பிரதிநிதிகளாக அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். காங்கிரஸ் இதில் கலந்துகொள்ளவில்லை. இரண்டாவது வட்ட மேஜை மாநாட்டின் போது அமைக்கப்பட்ட துணைக்குழுக்களின் அறிக்கைகள் பற்றியே விவாதம் நடைபெற்றது. இந்தியக் கூட்டாட்சி, கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றம், நீதிமன்றம், மன்னர் மாநிலங்கள் இணைவது போன்ற பல அரசியல் சட்டப் பிரச்சினைகள் பற்றிய முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. இம்முடிவுகளைஎல்லாம் உள்ளடக்கிய வெள்ளை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு 1933 மார்ச் மாதம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.அந்த வெள்ளை அறிக்கையின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட்டதுதான் 1935 இந்திய அரசாங்கச் சட்டமாகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

குறிப்பு

1. முதல் வட்டமேசை மாநாட்டில் பங்கேற்ற சில முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.
2. மூன்றாவது வட்ட மேசை மாநாடு எப்போது தொடங்கியது?
3. பூனா ஒப்பந்தம் 1932 என்றால் என்ன?
4. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு தனித் தொகுதிகளை வழங்கிய வகுப்புவாரித் தீர்வை அறிவித்தவர் யார்?

13.3 1935ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசுச் சட்டம்

மூன்று வட்டமேஜை மாநாடுகளின் விளைவாகப் புதிய அரசியலமைப்புக்கான அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டது.மாநாட்டு முடிவுகளை உள்ளடக்கிய வெள்ளை அறிக்கை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு 1935 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கச் சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- பிரிட்டிஷ் இந்திய மாநிலங்களையும் இந்திய மன்னர் மாநிலங்களையும் கொண்ட அகில இந்திய கூட்டாட்சி அமைக்கப்படும்.
- மாநில இரட்டையாட்சி முறை நீக்கப்பட்டு மத்தியில் இரட்டையாட்சி முறை செயல்படும்.
- மத்திய கூட்டாட்சி சட்டமன்றம், மாநிலங்களவை மக்களவை ஆகிய இரண்டு அவைகளையும் கொண்டிருக்கும். சட்ட அமைப்பு சம்பந்தமான சிக்கல்களையோ மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இடையே எழக்கூடிய வேறுபாடுகளையோ அல்லது ஒரு மாநிலத்தித்துக்கும் இன்னொரு மாநிலத்துக்கும் இடையே ஏற்படக்கூடிய தகராறையோ தீர்த்து வைப்பதற்கென உச்ச நீதிமன்றம் ஏற்படுத்தப்படும்.
- அரசாங்க அதிகாரங்கள் மத்திய பட்டியல், மாநிலப் பட்டியல், பொதுப்பட்டியல் என்று மூன்று வகையாக பங்கீடு செய்யப்பட்டன.

- சிறுபான்மைச் சமுதாயங்களுக்கான தேர்தல் பாதுகாப்புக்களும், இட ஒதுக்கீடுகளும் கொடுக்கப்பட்டன.

குறிப்பு

- மாநிலம் சம்பத்தப்பட்ட அதிகாரங்களை அமைச்சர்களின் பொறுப்பில்விட்டு மாநில சுயாட்சிக்கு வகை செய்யப்பட்டது.

- இந்திய விவகார செயலருக்கிருந்த இந்திய சபையை நீக்கிவிட்டு அதற்குப் பதில் ஒரு சிலரை கொண்ட ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது

- பர்மா இந்தியாவிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டது. ஹைதராபாத்தின் பகுதியாக இருந்த பீகார் மத்திய அரசுடன் இணைக்கப்பட்டது.

- இந்த அரசியல் சட்டத்தின் மாற்றத்தை அரசாங்கம் மட்டுமே செய்ய முடியும்.

ஆகஸ்டு அறிவிப்பு

1939 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் முதல் தேதி இரண்டாவது உலகப் போர் துவங்கியது. வைசிராய் லின்லித்தோ பிரபு இந்தியத் தலைவர்களை கலந்து ஆலோசிக்காமல் இந்தியாவும் போரில் ஈடுபட்டுள்ளதாக தன்னிச்சையாக அறிவித்தார். காங்கிரஸ் செயற்குழு இந்த அறிவிப்பை வன்மையாகக் கண்டித்தது. இதனால் பல்வேறு அரசியல் அமைப்புகளை சேர்ந்த பிரதிநிதிகளை கலந்து ஆலோசித்த பின்னர் ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை வெளியிட்டார். அதன்படி போர் முடிந்த பின்னர் இந்தியாவின் அரசியல் அமைப்பு முறையை முழுமையாக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யும் என்றும் உடனடியாக இந்தியாவுக்கு அதிக அளவிற்கு அதிகார மாற்றம் செய்வது என்பது இயலாது என்றும் அந்த வெள்ளை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதை காங்கிரஸ் கடுமையாக கண்டித்தது. இந்த அறிவிப்பு மிகுந்த ஏமாற்றத்தை கொடுப்பதாக உள்ளது என்றார் ராஜேந்திர பிரசாத். ரொட்டி கேட்டதற்கு கல்தான் கிடைத்தது என்றார் மகாத்மா காந்தி.

இந்த வெள்ளை அறிக்கையைக் கண்டித்து மாநிலங்களில் ஆட்சி செய்த அனைத்து காங்கிரஸ் அமைச்சர்களும் பதவி விலகினர். எனவே காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த மாநிலங்களில் எல்லாம் கவர்னரின் ஆலோசகர் அரசு ஏற்படுத்தப்பட்டது. மேலும் அங்கு கவர்னரின்

அடக்குமுறை ஆட்சி தங்கு தடையின்றி செயல்படத் தொடங்கியது. காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் பதவி விலகியதை கொண்டாடும் பொருட்டு 1939 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 22 ஆம் நாள் விடுதலை நாளாக கொண்டாட வேண்டும் என முஸ்லீம்களை கேட்டுக்கொண்டார் முகமது அலி ஜின்னா.

1940 ஆண்டு இரண்டாம் உலகப்போரில் இங்கிலாந்து மிகவும் சோதனையான காலத்தில் இருந்தது. அச்சமயத்தில் இங்கிலாந்து பெரும் தோல்வியை சந்தித்துக் கொண்டிருந்தது.எனவே போர் முயற்சியில் இந்தியர்களின் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் அவசியமான ஒன்றாக அமைந்தது. எனவே இந்தியர்களின் ஆதரவைக் பெறும் பொருட்டு 1940 ஆகஸ்டு 8 ஆம் நாள் அரசாங்கத்தின் கொள்கை பற்றி அறிவித்தார் வைஸ்ராய் பிரபு.அதுவே ஆகஸ்ட் அறிவிப்பு என அழைக்கப்படுகிறது.

அந்த அறிவிப்பின்படி,

- இந்தியாவிற்கு டொமினியன் தகுதியை வழங்குவதே பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.
- இந்தியர்களே அவர்களது அரசியல் அமைப்பு முறையை வகுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுவர்.
- போர் முடிந்த உடனேயே அத்தகைய அரசியல் அமைப்பு முறையை வகுத்துக் கொள்வதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படும்.
- புதிய அரசியல் அமைப்பு பிரிட்டிஷ் காமன் வெல்த் பகுதியாக செயல்படும்
- அரசியலமைப்பு மாற்றம் செய்யும்போது சிறுபான்மையினரின் கருத்துக்களுக்கு முழு கவனம் செலுத்தப்படும்
- இந்திய பிரதிநிதிகளுக்கு இடமளிக்கும் வகையில் ஆட்சிக்குழு விரிவுபடுத்தப்படும்
- இந்திய பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்படும்

முதன்முறையாக இந்தியா பிரிட்டிஷ்காமன்வெல்த் நாடுகளுக்கு இணையானது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இந்தியாவுக்கு டொமினியன்உரிமை வழங்கப்படுவதாக அளிக்கப்பட்ட உறுதிமொழியும் முக்கியமானதாக கருதப்பட்டது. இந்த அறிவிப்பு இந்திய தலைவர்களின் எதிர்பார்ப்புகளை முழுமையாக பூர்த்தி செய்யவில்லை. போர் முடிந்தவுடன் டொமினியன் தகுதி வழங்குவதற்கான காலக்கெடு குறிப்பிடப்படவில்லை.

13.4 தனிநபர் சத்தியாகிரகம்

வைஸ்ராய் லின்லித்கோ பிரபுவின் ஆகஸ்ட் அறிவிப்பும் காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு நம்பிக்கை தரவில்லை. மற்றொரு போராட்டத்தைத் துவக்குமாறு காங்கிரஸ் காந்தியைக் கேட்டுக் கொண்டதற்காக, போர்க்கால நெருக்கடியை மனதில் கொண்ட மகாத்மா காந்தி மக்கள் இயக்கத்திற்கு பதிலாக தனிநபர் சத்தியாக்கிரகத்தை துவக்குவது என தீர்மானித்தார். இந்தியர்களின் விடுதலை உணர்வை உலகுக்குக் காட்ட மேற்கொள்ளப்படும் அடையாள போராட்டமாகவே தனிநபர் சத்தியாக்கிரகத்தை கருதினார் காந்தி. முதல்தனிநபர் சத்தியாகிரகியாக ஆச்சார்யா வினோபாபாவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1940அக்டோபர் 17ஆம் நாள் போரை எதிர்த்து பிரச்சாரம் செய்து சத்தியாகிரகத்தை துவக்கினார். பின்னர் அவர் கைது செய்யப்பட்டு 3 மாதம் சிறை தண்டனை பெற்றார். அடுத்த சத்தியாகிரகி ஜவகர்லால் நேரு ஆவார். அவர் கைது செய்யப்பட்டு அவருக்கு ஆறுமாத காலம் றை தண்டனை வழங்கப்பட்டது. பின்னர் வல்லபாய் பட்டேலும், சுபாஷ் சந்திரபோசும் கைதாகினர். எல்லா மாநிலங்களிலும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் தனிநபர் சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்கேற்று கைதாகினர். 1941 ஆம் ஆண்டு இறுதி வரை நடைபெற்ற இந்த சத்தியாகிரகத்தில் கலந்து கொண்ட 30,000 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர். தனிநபர் சத்தியாகிரகம் பிரிட்டனின் முயற்சியை ஒன்றும் பாதிக்கவில்லை. மேலும் அதற்கு மக்கள் ஆதரவும் கிடைக்க வில்லை.

வைசிராய் லின்லித்தோ பிரபு மேலும் 5 இந்திய பிரதிநிதிகளை சேர்த்துக்கொண்டு தனது ஆட்சியை விரிவுபடுத்தி இருப்பதாக அறிவித்தார். மேலும், தனி நபர் சத்தியாகிரகத்தின் போது கைது

குறிப்பு

செய்யப்பட்ட அனைவரையும் விடுதலை செய்தார். இருப்பினும் காந்தி போராட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்த விரும்பினார். ஆனால் போரில் நிலைமை மிகவும் மோசமாகி கொண்டிருந்தமையால் பர்தோலியில் கூடிய காங்கிரஸ் செயற்குழு தனிநபர் சத்தியாக்கிரகத்தை விலகிக் கொண்டதாக 19ஆம் நாள் அறிவித்தது. காந்தியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க சத்தியாகிரக தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்து அவர் விடுவிக்கப்பட்டார். நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக மக்களை திரட்டும் பொறுப்பு அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. போர் முயற்சியில் காங்கிரஸ் பங்கேற்க முடிந்ததால் ஆங்கிலேய அரசு இந்தியர்களுக்கு உடனடியாக சில அரசியல் சலுகைகளை வழங்க தீர்மானித்தது .அதன் விளைவே கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு அமைக்கப்பட்டதாகும்.

13.5 கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு

டிசம்பர் 1941 இல் ஜப்பான் பேர்ல் துறைமுகத்தைத் தாக்கிய பிறகு, ஜப்பானியப் படைகளின் அடுத்த இலக்காக இந்தியா இருக்கும் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. ஏப்ரல் 1942 இல், பிரிட்டன் சர் ஸ்டா.ஃ.போர்டு கிரிப்ஸை இந்தியாவுக்கு அனுப்பியது. போருக்குப் பிறகு, பேரரசு மற்றும் காமன்வெல்த்தை விட்டு வெளியேறும் உரிமையுடன் முழுமையான டொமினியன் அந்தஸ்துக்கான அனைத்து மாகாணங்களுக்கும் அவர் ஒரு வாய்ப்பை வழங்கினார். இந்தியாவுடன் சேர விரும்பாத எந்த மாகாணமும் சுதந்திர நாடாக மாறலாம் என்றும் கிரிப்ஸ் பரிந்துரைத்தார். போர் இந்தியாவை நெருங்கும் போது (சிங்கப்பூர் 15 பிப்ரவரி 1942 அன்று வீழ்ந்தது, ரங்கூன் மார்ச் 8 அன்று மற்றும் அந்தமான் தீவுகள் மார்ச் 23 அன்று), ஆங்கிலேயர்கள் கடைசியாக இந்தியாவின் பொதுக் கருத்தை வென்றெடுக்க சில முயற்சிகளைசெய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. டிசம்பர் 1941 இல், வாஷிங்டனில் சர்ச்சிலுடனான தனது பேச்சுக்களில் இந்திய அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய தலைப்பை ரூஸ்வெல்ட் எழுப்பினார். ஜனவரி 2 அன்று, சப்ரு மற்றும் ஜெயகர் போன்ற இந்திய தாராளவாத தலைவர்கள் உடனடி டொமினியன் அந்தஸ்து மற்றும் வைஸ்ராயின் நிர்வாகத்தை தேசிய அரசாங்கமாக விரிவாக்கம் செய்ய வேண்டுகோள் விடுத்தனர்.

ஜப்பான் இந்தியாவை தாக்கும் ஆபத்து இருந்த காரணத்தினால் இந்தியர்களின் ஒத்துழைப்பும், கூட்டு முயற்சியும் அரசுக்கு தேவைப்பட்டது. எனவே போர் முயற்சிகளில் இந்தியாவை ஈடுபட வைப்பதற்காக அரசியல் ரீதியாக தடையாக உள்ள பிரச்சனைகளை சரிசெய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை ஆங்கில அரசு உணர்ந்து கொண்டது. இந்தியர்களின் ஆக்கப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பை உடனடியாக பெற முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் ரூஸ்வெல்ட்டும் வற்புறுத்தினார்.நேச நாடுகளின் சார்பில் போரில் ஈடுபட்டிருந்த நாடுகளில் ஒன்றான தேசிய சீனாவின் தலைவர் சியாங்கே சேக், காந்தி, நேரு போன்ற தலைவர்களை சந்தித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார் .இந்தியர்களின் அரசியல் கோரிக்கைகள் உடனடியாக தீர்க்கப்பட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். இந்தியாவைப் பற்றிய ஆங்கிலேயரின் கொள்கையில் அடிப்படை மாற்றம் தேவை என்று வலியுறுத்தியவர் அப்போதைய போர்க்கால அமைச்சரவையில் இடம்பெற்ற அட்லி ஆவார். அரசுக்கு அவர் அளித்த யோசனையின் அடிப்படையிலேயே கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு அமைக்கப்பட்டது.

1942 மார்ச் 22ஆம் தேதி தனது திட்டங்களுடன் டெல்லி வந்து சேர்ந்தார் ஸ்டா.ஃபோர்ட் கிரிப்ஸ். இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து தரப்பினருடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். வைசிராய் லின்லித்தோ பிரபு மற்றும் காங்கிரஸ் சார்பில் ஜவகர்லால் நேரு ,முஸ்லிம் லீக்கின் சார்பில் முகமதலி ஜின்னா, பின்தங்கிய உறுப்பினர்களின் சார்பில் டாக்டர் அம்பேத்கர், இந்து மகா சபையின் சார்பில் சவர்க்கர் ,லிபரல் கட்சியின் சார்பில் டி.பி.சாப்ரு ஆகியோர்களை சந்தித்து பேசினார். தான் நடத்திய பேச்சுவார்த்தையின் அடிப்படையில் தான் ஏற்கனவே கொண்டு வந்த திட்டத்தின் அடிப்படையிலும் 1942 மார்ச் 30 இல் தனது ஏற்பாடுகளை அறிவித்தார். இதுவே கிரிப்ஸ் ஏற்பாடுகள் எனப்படுகிறது.

கிரிப்ஸ் ஏற்பாடுகள்

- போர் முடிந்தவுடன் இந்தியாவுக்கு பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த்தில் இருந்து பிரிந்து செல்லக்கூடிய அதிகாரத்தோடு கூடிய டொமினியன் அந்தஸ்து வழங்கப்படும்

குறிப்பு

- போர் முடிந்த உடனேயே இந்திய அரசியல் சட்டத்தை வரைவதற்கான அரசியலமைப்பு சட்ட மன்றம் ஏற்படுத்தப்படும்
- இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையில் சபையில் இந்தியாவில் இருந்தும் சுதேச சமஸ்தானங்களில் இருந்தும் பிரதிநிதிகள் இடம்பெறுவார்கள்
- பிரிட்டிஷ் இந்திய உறுப்பினர்கள் மாகாண சட்டமன்ற பேரவைகளினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்
- சுதேச சமஸ்தான பிரதிநிதிகள் சமஸ்தான மன்னர்களால் நியமிக்கப்படுவார்கள்
- அரசியல் நிர்ணய சபை இயற்றிய அரசியல் சட்டத்தை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டு அந்த அடிப்படையில் இந்தியாவுடன் உடன்படிக்கை ஏற்பாடு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் செய்து கொள்ளும்
- புதிய அரசியல் சட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இல்லாத இந்திய மாநிலம் மாற்றம் எதுவும் இல்லாமல் இப்போது நடைமுறையில் உள்ளது போன்று தொடர்ந்து செயல்படலாம்
- அரசியல் நிர்ணய சபையின் புதிய அரசியல் சட்டத்தை ஏற்பதும் ஏற்க மறுப்பதும் சுதேச மன்னர்களின் விருப்பத்திற்கு விடப்படும். அதுபோலவே இந்தியாவுடனாவது அது விரும்புகிற எந்த மாநில அரசுடன் ஆவது அல்லது எதனுடனும் சேராமல் இருப்பதும் அவர்களின் மேலான விருப்பத்திற்கு விடப்படும்
- சிறுபான்மையினர் பிரச்சினையை பற்றி விவாதிக்கப்படும்
- அதிகார மாற்றம் பற்றிய பிரச்சினைகள் அனைத்தும் இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபைக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதன் விளைவாக ஏற்படும் உடன்படிக்கை மூலமாக தீர்க்கப்படும்
- தற்போது உள்ள அரசியல் சட்டத்தில் மாறுதல்கள் எதுவும் செய்யப்பட மாட்டாது

- புதிய அரசியலமைப்பு சட்டம் தயாரிக்கப்படும் வரை ராணுவ நடவடிக்கைகள் பாதுகாப்பு ஆகியவைகளை ஆங்கில அரசை தொடர்ந்து மேற்கொள்ளும்.

இந்தியாவிலுள்ள சபைகளிலும், காமவெல்த் சபையிலும் இந்தியாவின் முக்கிய பிரிவினரின் தலைவர்கள் நேரடியாக கலந்து கொள்ளலாம். கிரிப்சின் " விரைந்து மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் வங்கியின் பெயரில் பின் தேதியிட்டு வழங்கப்பட்ட காசோலை" என்று வர்ணித்தார் மகாத்மாகாந்தி.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

5. பேர்ல் துறைமுகத்தை ஜப்பான் எப்போது தாக்கியது?
6. சர் ஸ்டா.∴.போர்ட் கிரிப்ஸுக்கும் காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும் இடையே நடந்த பேச்சுவார்த்தை ஏன் தோல்வியடைந்தது?

13.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. முதல் வட்டமேஜை மாநாட்டில் பங்கேற்ற முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் மௌலானா முஹம்மது அலி ஜௌஹர், குவைட்-இ-ஆசம், சர் முஹம்மது ஷ.∴.பி, சர் ஆகா கான் மற்றும் மௌலவி ∴.பஸ்ல்-இ-ஹக்.
2. மூன்றாவது வட்ட மேசை மாநாடு 1932 நவம்பர் 17 அன்று தொடங்கியது.
3. பூனா ஒப்பந்தம் 1932 பி.ஆர். அம்பேத்கர் மற்றும் எம்.கே. காந்தி தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் குறித்து செய்யப்பட்டதாகும்.
4. பிரிட்டிஷ் பிரதமர் ராம்சே மெக்டொனால்ட் வகுப்புவாரித்தீர்வை அறிவித்தார்.
5. ஜப்பான் டிசம்பர் 1941 இல் பேர்ல் துறைமுகத்தைத் தாக்கியது.
6. முழு சுதந்திரத்திற்குப் பதிலாக டொமினியன் அந்தஸ்து வழங்குவதை காங்கிரஸ் எதிர்த்ததால், கிரிப்ஸ் மற்றும் காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு இடையேயான பேச்சுவார்த்தை தோல்வியடைந்தது.

குறிப்பு

13.7 சுருக்கம்

- வட்டமேஜை மாநாடுகள் இந்திய சமூகத்தில் உள்ள பிளவை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வந்தன.
- வட்ட மேசை மாநாட்டின் முதல் அமர்வு நவம்பர் 12, 1930 அன்று லண்டனில் தொடங்கியது.காங்கிரஸைத் தவிர அனைத்துக் கட்சிகளும் இதில் கலந்து கொண்டன.
- முதலாம் வட்ட மேஜை மாநாட்டில் வருங்கால இந்திய அரசாங்கம் பற்றி நீண்ட விவாதங்கள் நடைபெற்று மூன்று முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. இந்திய அரசியலமைப்பு பற்றிய முக்கிய முடிவு எடுக்கப்பட்டது.
- ஆங்கில அரசுக்கு சமமாக இந்தியா திகழ வேண்டும் என்று மக்கள் நினைப்பதால் டொமினியன் அந்தஸ்தை இந்தியா பெற உடனடியாக ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் பற்றி எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. 1931 ஜூலை மாதம் மாநாடு முடிவு பெற்றது.
- வட்டமேஜை மாநாட்டின் முடிவுகளை காங்கிரஸ் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மேலும் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதென முடிவு செய்தது
- இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குவதில் மேலும் முன்னேற்றம் காண வேண்டுமானால், இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முழு ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் தேவைப்படும் என்பதை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் உணர்ந்தது. எனவே, வைஸ்ராய் இர்வின் பிரபு காந்தியை பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்தார்.
- 1931 பிப்ரவரி 17 இல் இருந்து மார்ச் 5 வரை நடந்த சந்திப்பு விளைவாக காந்திக்கும் இர்வினுக்கும் இடையே உடன்பாடு ஏற்பட்டது அதுவே காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

குறிப்பு

- காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் பரஸ்பர நம்பிக்கையின் மீது செய்துகொள்ளப்பட்ட சமாதான உடன்பாடு ஆகும் முதன்முறையாக ஆங்கிலேய அரசாங்கம் காங்கிரசை தனக்கு சமமாக மதித்து காங்கிரஸ் பிரதிநிதியான காந்தியுடன் செய்துகொண்ட சமரசம் உடன்படிக்கையாகும்.

- மாநாட்டின் இரண்டாவது அமர்வு 7 செப்டம்பர் 1931 இல் லண்டனில் தொடங்கியது. இந்த இரண்டாவது வட்ட மேசை மாநாட்டில் இந்தியாவின் வருங்கால அரசியல் சட்டமைப்பும் சிறுபான்மையினரின் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவமும் பிரதானமாக விவாதிக்கப்பட்டன

- தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு தனித்தொகுதி வழங்கப்படும் ஆங்கில அரசின் திட்டத்தை காந்தி எதிர்த்தார். அப்படி வழங்கப்பட்டால் தீண்டாமை நிரந்தரமாக்கப்பட்டுவிடும் என்று கருதிய காந்தி திட்டத்தை அடியோடு எதிர்த்தார்

- தனது முயற்சியில் தோல்வி அடைந்த காந்தியின் தோல்வியை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தியா திரும்பினார். சட்ட மறுப்பு இயக்கம் மீண்டும் துவக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் அதை கடுமையாக ஒடுக்க முயற்சி எடுத்தனர்.

- காந்தி கைது செய்யப்பட்டு எரவாடா சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

- பிரிட்டிஷ் பிரதமர் ராம்சே மெக்டொனால்ட் தனது வகுப்புவாரி தீர்வை 1932 ஆகஸ்ட் 17ஆம் நாள் அறிவித்தார். வகுப்புவாரி பிரிவின்படி முஸ்லிம்கள், இந்தியாவில் உள்ள ஐரோப்பியர்கள், சீக்கியர்கள் ஆகியோருக்கு தனித் தொகுதிகள் ஒதுக்கப்படும்.

- இந்த வகுப்புவாரித் தீர்வு மக்களிடையே பிரிவை ஏற்படுத்தக்கூடியது என்று அனைவரும் கருதினர். சமயம், வகுப்பு, இடம், தொழில் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டால் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடும், ஒற்றுமையும் சீர்குலைந்து விடும் என காங்கிரஸ் கருதியது.

- ராம்சே மெக்டொனால்டின் வகுப்ப்வாறித் தேர்வைகண்டு காந்தியடிகள் அதிர்ச்சியும் வேதனையும் அடைந்தார்.

குறிப்பு

- பிரிட்டிஷ் பிரதமருக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு தனிப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கும் முடிவை மாற்றாவிட்டால் தான் சாகும் வரை உண்ணாவிரதத்தை துவக்கப்போவதாக கடிதம் எழுதினார்
- பூனா ஒப்பந்தம் 1932 செப்டம்பர் 26ஆம் நாள் அறிவிக்கப்பட்டது.
- தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கென தனித் தொகுதிகள் இருக்காது.
- பிற இந்துக்களைப் போலவே பொதுத் தொகுதிகளில் வாக்களிப்பார்கள்
- பொதுத் தொகுதிகளில் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கென குறிப்பிட்ட இடங்கள் ஒதுக்கப்படும்
- மூன்றாவது வட்ட மேஜை மாநாடு 1932 நவம்பர் 17இல் இருந்து டிசம்பர் 24வரை நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டிற்கு 46 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் அரசாங்க விசுவாசிகள் மட்டுமே பிரதிநிதிகளாக அழைக்கப்பட்டிருந்தனர்
- வெள்ளை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு 1933 மார்ச் மாதம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.அந்த வெள்ளை அறிக்கையின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட்டதுதான் 1935 இந்திய அரசாங்கச் சட்டமாகும்.
- மூன்று வட்டமேஜை மாநாடுகளின் விளைவாகப் புதிய அரசியலமைப்புக்கான அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டது.மாநாட்டு முடிவுகளை உள்ளடக்கிய வெள்ளை அறிக்கை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.
- அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு 1935 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கச் சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.
- 1940 ஆண்டு இரண்டாம் உலகப்போரில் இங்கிலாந்து மிகவும் சோதனையான காலத்தில் இருந்தது.
- எனவே இந்தியர்களின் ஆதரவைக் பெறும் பொருட்டு 1940 ஆகஸ்டு 8 ஆம் நாள் அரசாங்கத்தின் கொள்கை பற்றி அறிவித்தார்

வைஸ்ராய் பிரபு.அதுவே ஆகஸ்ட் அறிவிப்பு என அழைக்கப்படுகிறது.

- போர்க்கால நெருக்கடியை மனதில் கொண்ட மகாத்மா காந்தி மக்கள் இயக்கத்திற்கு பதிலாக தனிநபர் சத்தியாக்கிரகத்தை துவக்குவது என தீர்மானித்தார்.

- முதல்தனிநபர் சத்தியாகிரகியாக ஆச்சார்யா வினோபாபாவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1940அக்டோபர் 17ஆம் நாள் போரை எதிர்த்து பிரச்சாரம் செய்து சத்தியாகிரகத்தை துவக்கினார்

- 1942 மார்ச் 22ஆம் தேதி தனது திட்டங்களுடன் டெல்லி வந்து சேர்ந்தார் ஸ்டா.ஃ.போர்ட் கிரிப்ஸ். இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து தரப்பினருடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்.

- தான் நடத்திய பேச்சுவார்த்தையின் அடிப்படையில் தான் ஏற்கனவே கொண்டு வந்த திட்டத்தின் அடிப்படையிலும் 1942 மார்ச் 30 இல் தனது ஏற்பாடுகளை அறிவித்தார். இதுவே கிரிப்ஸ் ஏற்பாடுகள் எனப்படுகிறது.

13.8 முக்கிய வார்த்தைகள்

சிறுபான்மையினர்: இது ஒரு கலாச்சார ரீதியாக அல்லது இன ரீதியாக வேறுபட்ட குழுவாக உள்ளது.

தலித்: இது "தீண்டத்தகாதவர்கள்" என்று வகைப்படுத்தப்படும் இந்தியாவின் மிகக் குறைந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர்களைக் குறிக்கிறது.

காமன்வெல்த்: இது பிரிட்டிஷ் பேரரசின் அனைத்து முன்னாள் பிரதேசங்களும் கொண்ட 54 உறுப்பு நாடுகளின் அரசியல் சங்கமாகும்.

13.9 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுது.
2. இரண்டாம் வட்டமேஜை மாநாடு தோல்வியடைந்ததற்கு என்ன காரணம்?

குறிப்பு

3. தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு தனித் தொகுதிகள் வழங்கப்படுவதை காந்தி ஏன் எதிர்த்தார்?

4. ஆகஸ்ட் சலுகையில் ஒரு சிறு குறிப்பை எழுது.

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. மூன்று வட்ட மேசை மாநாடுகளின் முடிவுகளை ஆராய்க
2. பூனா ஒப்பந்தத்தின் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகளை விரிவாக விவாதி.
3. சர் ஸ்டா∴போர்ட் கிரிப்ஸ் முன்வைத்த ஏற்பாடுகளை விளக்குக.

13.10 மேலும் வாசிப்புகள்

1. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010

2. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018

3. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010

4. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016

5. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013

அலகு - 14

குறிப்பு

வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்- இந்திய தேசிய ராணுவம் - அமைச்சரவை பணி திட்டம்- நேரடி நடவடிக்கை நாள் - மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் - இந்தியப் பிரிவினை

கட்டமைப்பு

14.0 அறிமுகம்
14.1 குறிக்கோள்கள்
14.2 வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்
14.3 இந்திய தேசிய ராணுவம்
14.4 அமைச்சரவை தூதுக்குழு
14.4.1 நேரடி நடவடிக்கை நாள்
14.5 மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம்
14.6 இந்தியப் பிரிவினை
14.7 முக்கிய ஆளுமைகள்
14.8 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்
14.9 சுருக்கம்
14.10 முக்கிய வார்த்தைகள்
14.11 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
14.12 மேலும் வாசிப்புகள்

14.0 அறிமுகம்

கிரிப்ஸ் திட்டம் மீதான அதிருப்தியால் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் ஆகஸ்ட் 1942 இல் தொடங்கியது..இயக்கம் வன்முறையாக மாறியதால் பல தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். சுபாஷ் சந்திர போஸ் மற்றும் இந்திய தேசிய ராணுவத்தின் பங்களிப்பு பற்றி விவாதிக்காமல் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் பற்றிய புரிதல் முழுமையடையாது. இந்த பிரிவு இந்தியாவை அதன் சுதந்திரத்தை நோக்கி நகர்த்திய முக்கிய நிகழ்வுகளை விவாதிக்கும். பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு நிறுவுதல் மற்றும் மவுண்ட்பேட்டன் பிரபுவால் முன்மொழியப்பட்ட திட்டம் போன்ற நிகழ்வுகள் அடங்கும்.

குறிப்பு

இந்தியப் பிரிவினை மற்றும் அதனுடன் நடந்த இனவாதக் கொலைகள் குறித்தும் விவாதிக்கப்படும்.

14.1 குறிக்கோள்கள்

இந்த அலகின் முடிவில் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

- வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் பற்றி விரிவாக விவாதித்தல்
- சுபாஷ் சந்திர போஸ் மற்றும் இந்திய தேசிய ராணுவத்தின் பங்களிப்பை விளக்குதல்
- பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவை தூதுக்குழுவின் பரிந்துரைகளைப் புரிந்து கொள்தல்
- மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் மற்றும் இந்தியப் பிரிவினை பற்றி விரிவாக விவாதித்தல்

14.2 வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்

கிரிப்ஸ் முன்மொழிவு நேரு மற்றும் காங்கிரஸால் நிராகரிக்கப்பட்டது, அதற்குப் பதிலாக இந்தியாவில் முடிவெடுக்கும் முழு அதிகாரம் இந்தியர்களுக்கு இருக்கும் முழுமையான அமைச்சரவை அரசாங்கத்தைக் கோரியது. மாகாணங்களின் சுதந்திரம் என்ற கருத்து மத்திய ஆட்சியுடன் வலுவான மற்றும் ஒன்றுபட்ட இந்தியாவை உருவாக்கும் காங்கிரஸின் நோக்கத்திற்கு எதிரானது. இந்தக் கோரிக்கைகளை பிரிட்டிஷ் அரசு நிராகரித்தது. ஜப்பான் எந்த நேரத்திலும் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்த கூடிய அபாயம் இருந்தது அப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்டால் பிரிட்டன் இந்தியாவைக் காப்பாற்றும் என்பதற்கு எவ்வித உத்தரவாதமும் இல்லை. ஆங்கிலேயர் நாட்டை விட்டுச் சென்றால் இந்தியாவை தாக்குவதற்காக காரணம் இருக்காது என்று கருதிய மகாத்மா காந்தி வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தைத் துவக்கினார்.

இயக்கத்திற்கான சூழ்நிலைகள்

இயக்கம் வெடித்ததற்கான காரணங்கள் பின்வருமாறு:

கிரிப்ஸ் தூதுக்குழுவால் இந்தியர்களுக்கு ஏமாற்றமே ஏற்பட்டது.அது அமெரிக்கர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக அனுப்பப்பட்ட அமைப்பு

என்று இந்தியர்கள் நம்பினர் கிரிப்ஸ் தூதுக்குழுவின் தோல்வியை அடுத்து அரசாங்கம் இந்திய தலைவர்களுக்கு திருப்தி அளிக்க கூடிய தீர்வை வழங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அப்படி எதுவும் நிகழவில்லை. இந்தியா ஒரு நாடாக இல்லாமையால் யாரிடம் அதிகாரத்தை கொடுப்பது என்று தெரியவில்லை என்ற பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் நிலை காங்கிரஸ் தலைவர்களை மேலும் கோபப்படுத்தியது. ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பின் விளைவாக இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் இருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான இந்திய அகதிகள் குடிபெயர்ந்தனர். அதுபோல ஆங்கிலேயர்களும் தப்பி வந்தனர். ஆனால் ஆபத்து குறைந்த பகுதி ஆங்கிலேயர்களுக்கு பிரித்து கொடுக்கப்பட்டதைக் கண்ட காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கொதித்தெழுந்தனர்.

அர்த்தமற்ற போரின் மீது கோபமும் விரோதமும் இருந்தது, குறிப்பாக பர்மியப் போரில் காயமடைந்த ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள் திரும்பியபோது அனைவரும் வேதனையுற்றனர்.உணவு தானியங்களின் விலைகள் உயர்ந்தன் அரிசி மற்றும் உப்பு தட்டுப்பாடும் இருந்தது.

இந்தியாவில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க மற்றும் ஆஸ்திரேலிய வீரர்கள் இந்தியர்களை மோசமாக நடத்தினார்கள் அவர்களில் பலர் இந்திய பெண்களை கற்பழித்தனர். வங்காளம் மற்றும் அசாமில் சாதாரண மனிதர்களின் படகுகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன

வங்காளத்திலும் அஸ்ஸாமிலும் ஜப்பானியர்களின் தாக்குதலின் அச்சம் காரணமாக அழிக்கப்பட்டது. காந்தி ஹரிஜனில் எழுதினார், ‘கிழக்கு வங்காளத்தில் உள்ள மக்களுக்கு படகுகள் இல்லாமல் இருப்பது, முக்கிய உறுப்புகளை வெட்டுவது போன்றது’ (3 மே 1942).

உணவு தானியங்களின் நெருக்கடியின் போது, இந்தியச் சந்தைகள் கறுப்புச் சந்தையாளர்கள் மற்றும் லாபம் ஈட்டுபவர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. இது குறிப்பாக கிழக்கு இந்தியாவில் உள்ள ஏழைகளை மிகவும் பாதித்தது.

யுத்தம் சில வர்த்தகர்களையும் முதலாளித்துவ செல்வந்தர்களையும் ஆக்கியது, ஆனால் பனியாக்கள் மற்றும் மார்வாரிகளின் பெரும் பகுதியினர் மலாயா மற்றும் பர்மாவில் 1942 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து இழப்புகளை சந்திக்கத் தொடங்கினர். காங்கிரஸ்

காரியக் கமிட்டியில் இருந்த முதலாளித்துவக் கூறுபாடு அதைக் கவனித்தது.

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் ஜப்பானியர்களின் வெற்றிக் கதை ஐரோப்பியர்களின், குறிப்பாக ஆங்கிலேயர்களின் மேன்மையை நிராகரித்தது.

சிங்கப்பூர், மலேயா பர்மா ஆகியவை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஜப்பானால் கைப்பற்றப்பட்ட போது ஜப்பானிய ராணுவம் இந்தியாவுக்குள் நுழைவதற்கான அபாயம் இருந்தது .இந்தியாவை இங்கிலாந்து காப்பாற்றும் என்ற நம்பிக்கை இல்லாத நிலையை உருவாகியது. இந்த நெருக்கடியை சமாளிக்க வெள்ளையனை வெளியேற்றி இந்தியாவை காப்பாற்றத் துணிந்தனர் காங்கிரஸ் தலைவர்கள்.

இங்கிலாந்துக்கு நெருக்கடி கொடுக்கும் வகையில் ஜப்பானுக்கு ஆதரவு கொடுத்தார் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ். ஜப்பானோடு ஒத்துழைக்குமாறு இந்திய மக்களையும் கேட்டுக்கொண்டார். ஜப்பானிய வெற்றி கண்டு மக்கள் மகிழ்ந்தனர். ஆனால் காங்கிரஸ் ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பு ஆதிக்கத்தை விரும்பாமல் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை நெறிப்படுத்த எண்ணினர்.

ஆனால் காந்தி ஜப்பானுக்கு ஆதரவு தருவதை விரும்பவில்லை. அவருடைய கூற்றுப்படி ஜப்பான் இந்தியாவைத் தாக்கினால் இங்கிலாந்து சிங்கப்பூர் மலேசியா பர்மாவில் செய்ததுபோல் எதிர்ப்பின்றி பணிந்துவிடும். அந்நிலையில் ஜப்பானிய ராணுவம் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை விட மோசமாக இருக்கும். மாறாக இங்கிலாந்து இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினால் ஜப்பான் இந்தியாவை தாக்குவதற்கான காரணம் எதுவும் இருக்காது. எனவே ஜப்பான் இந்தியாவை தாக்குவதற்கு முன் ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றி காந்தி ஹரிஜன் பத்திரிகையில் தொடர்ந்து எழுதினார். எனவே அந்நியன் வெளியேற வேண்டும் என்பதே காந்தியின் தீர்க்கமான தீர்மானம் ஆகும்.

காந்தியின் வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானம் பற்றி விவாதிப்பதற்காக காங்கிரஸ் செயற்குழு 1942 ஜூலை 14-ஆம் தேதி வார்தாவில் கூடியது. காந்தியின் முடிவை அபுல் கலாம் ஆசாத்,

ஜவகர்லால் நேரு, செய்யது முகமது, அலி ஆசப் ஆகியோர் எதிர்த்தனர். இறுதியில் அனைவரும் காந்தியின் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். அத்தீர்மானம் ஒரு சில மாற்றங்களோடு பம்பாயில் ஆகஸ்டு 7 8 தேதிகளில் கூடிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி கமிட்டியால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.அக்கூட்டத்தில் பேசிய காந்தி நான் உங்களுக்கு சிறிய மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறேன். செய் அல்லது செத்துமடி என்பது அந்த மந்திரமாகும். ஒன்று நாம் இந்தியாவை விடுவிக்கவேண்டும் அல்லது அந்த முயற்சியில் உயிர் துறக்க வேண்டும். மீண்டும் அடிமை நிலையில் இந்தியாவை பார்ப்பதற்கு நாம் உயிர் வாழ கூடாது என்றார்.

போராட்டத்தின் போக்கு

காங்கிரஸ் கமிட்டி கூட்டம் 1942 ஆகஸ்ட் 8 இரவு 10 மணிக்கு முடிவுற்றது. ஆனால் அதிகாலையில் காந்தியும் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் கைது செய்யப்பட்டனர். ஒரு வாரத்துக்குள் நாடு முழுவதும் உள்ள முக்கிய காங்கிரஸ் தலைவர்களை அரசாங்கம் கைது செய்துவிட்டது. அகில இந்திய காங்கிரஸ் சட்டவிரோதமான அமைப்பு என அறிவிக்கப்பட்டது. காங்கிரசிலிருந்து நிதி அனைத்தும் கைப்பற்றப்பட்டது. காங்கிரஸ் கட்சியின் வெளியீடுகள் அனைத்தும் நிறுத்தப்பட்டன. கடைகள் அடைப்பு தடை செய்யப்பட்டது. காங்கிரஸ் இயக்கத்தை பற்றிய செய்திகளை வெளியிடக் கூடாது என பத்திரிகைகள் தடை செய்யப்பட்டன. சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட மாநில அரசாங்கங்களுக்கு முழு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. இத்தகைய அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தை துவக்கத்திலேயே அடக்கி விடலாம் என அரசு முடிவு செய்தது. ஆனால் ஆங்கிலேய அரசு அடக்குமுறையை கையாண்டதை வானொலி வழியாகவும், ஆங்காங்கு உள்ள அதிகாரிகள் வழியாகவும் கேள்விப்பட்டு மக்கள் கொதித்தெழுந்தனர். மக்கள் தன்னிச்சையாக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட துவங்கினர். அவர்களுக்கு தெரிந்த முறைகளை எல்லாம் மக்கள் கையாண்டு போராட்டத்தை முன்னெடுத்தார்கள். காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் பொதுக்கூட்டங்களின் மூலம் அரசாங்கத்தின் செயலை கண்டித்தார்கள். வியாபாரிகள் கடையடைப்பு செய்தார்கள். தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். மாணவர்கள் கல்விக் கூடங்களை புறக்கணித்தனர். விவசாயிகள் வரிகொடாக் கிளர்ச்சியைத் துவக்கினர்.

குறிப்பு

பல அரசாங்க ஊழியர்கள் பதவிகளை துறந்தார்கள். ஊர்வலங்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன .கடைகள், சாராய கடைகள், ஜவுளிக்கடைகள், நீதிமன்றங்கள், காவல் நிலையங்கள் ஆகியவை மறியல் செய்யப்பட்டன. கடலோரப் பகுதிகளில் உப்பு வரி சட்டம் மீறப்பட்டது.நீதிமன்றங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. இந்தப் போராட்டத்தில் பெண்களும் பெருவாரியாக கலந்து கொண்டனர்.

தலைவர்கள் எல்லாம் சிறையில் இருந்த காரணத்தினால் கண்காணிப்பும் கட்டுப்பாடும் இல்லாத மக்கள் கூட்டம் வன்முறை செயல்களில் ஈடுபட ஆரம்பித்தது. ஆகஸ்ட் 11 12 தேதிகளில் மட்டும் டில்லியில் பொதுமக்கள் மீது நடத்திய துப்பாக்கிச் சூட்டில் 6 பேர் உயிரிழந்தனர். 114 பேர் படுகாயமடைந்தனர். பொதுமக்களின் வன்செயல்கள் போலீசாரின் துப்பாக்கிச் சூடு இதுவே அன்றாட நிகழ்ச்சிகளாகின. நிலைமை நாளுக்குநாள் கட்டுக்கடங்காமல் சென்று கொண்டிருந்தது. மக்களுக்கு வழிகாட்ட தலைவர்கள் வெளியில் இல்லை. ஏனெனில் பெரும்பாலானோர் கைது செய்யப்பட்டிருந்தனர். போலீஸ் அடக்குமுறை தொடர்ந்ததாலும், அவசர சட்டங்களை கொடுமையாலும், மக்களின் கோபம் மேலும் அதிகரித்தது. காங்கிரஸ் பொது அறிவிப்பு எதுவும் விடவில்லை என்பதால் தனிப்பட்ட தொண்டர்கள் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட ஆரம்பித்தனர். இது வெகு விரைவில் மகத்தான இயக்கமாக வலுவடைந்தது. கர்நாடகா ஆகிய பகுதிகளில் விவசாயிகள் ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிராக ரகசிய கொரில்லா போராட்டத்தை தொடர்ந்தனர். மனோகர் லோகியா, அருணா ஆசஃப் அலி, ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் ஆகியோர் ரகசிய புரட்சி இயக்கத்தின் முன்னணித் தலைவராக விளங்கினர். வன்முறைப் புரட்சி நடவடிக்கைகள் நாடெங்கும் பரவின. கடுமையான அடக்குமுறை ஆட்சியை அரசு கட்டவிழ்த்து விட்டது. தடியடி தாக்குதல், துப்பாக்கிச் சூடுகள், கூட்டங்கூட்டமாக தொண்டர்களை கைது செய்தல் ஆகியவை நடந்தேறின. விசாரணை இல்லாமல் தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. இறுதியில் அரசாங்கம் புரட்சியை அடக்கியது. 1942 நவம்பர் மாதம் முடிவதற்குள் வெள்ளையனே வெளியேறு புரட்சி அடங்கியது.

குறிப்பு

வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்

மற்ற போராட்டங்களை போல் இந்த போராட்டமும் அகிம்சை வழியில் இருக்க வேண்டும் என காந்தி விரும்பினார். ஆனால் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட காரணத்தால் போராட்டங்கள் வன்முறை பாதைக்கு திரும்பின. அதன் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களை பின்வருமாறு கூறலாம்

தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட காரணத்தினால் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் தலைமையற்றபோராட்டமாக மாறியது. பம்பாய் காங்கிரஸ் கூட்டம் முடிந்த மறுநாளே தலைவர்கள் அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டு விட்டனர். செயல்திட்டத்தை பற்றி மக்களுக்கும் ஒரு தெளிவில்லாத காரணத்தினால் மக்கள் வன்முறை பாதையில் ஈடுபட்டனர். போராட்டக்காரர்களுக்கு தெளிவான திட்டம் எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. நேரு கொடுத்த திட்டங்கள் ஐக்கிய மாகாணத்துக்கு மட்டுமே பொருந்துவதாக இருந்தது .போராட்டத்தை கொடுப்பதற்கு முன் காந்தி கைது செய்யப்பட்டு விட்டார். ஒவ்வொரு இடங்களிலும் நடைபெற்ற புரட்சிகளின் முன்னேற்றங்கள் பற்றி காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் முழுவதும் அறிந்திருக்கவில்லை. கட்டுப்பாடு இல்லாததால் ஒவ்வொரு மாநிலமும் அதை தன் போக்கில் போராட்டத்தை நடத்தியது. ஒரு பகுதியில் நடப்பது மறு பகுதிக்கு தெரியாமல் போய்விட்டது. இதனால் இயக்கம் வலுவிழந்தது.

போராட்டக்காரர்களிடையே செய்தி போக்குவரத்து இல்லை. கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் ரகசியமாக செய்திகளை அனுப்ப முடியவில்லை. ஹிந்து முஸ்லிம்களிடையே பதட்ட நிலை ஏற்பட்டபோது துவங்கப்பட்ட ஆசாத் முஸ்லிம் வானொலி இயக்கத்தை நடத்த பயன்படவில்லை வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் காங்கிரஸ் இயக்கமாகவே கருதப்பட்டது. தேசிய இயக்கமாக கருதப்படவில்லை. முகமது அலி ஜின்னா முஸ்லிம்களை போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டாம் என கேட்டுக் கொண்டார். இந்து மகாசபையும் அப்போராட்டத்தில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. நேச நாடுகள் பக்கம் சேர்ந்ததால் இந்திய கம்யூனிஸ்டுகள் அரசாங்கத்தை ஆதரித்தனர். எனவே ஆர்எஸ்ட் போராட்டத்திற்கு அனைத்து அமைப்புகளின் ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. பொருள் வசதியின்மையும் தோல்வியடைய காரணம் ஆனது. பணம் படைத்தவர்கள் பல காரணங்களினால் பொருள் உதவி

செய்ய முன்வரவில்லை. ஆயுத பலமும் பொருள் வசதியும் பெற்ற ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப்போராடுவதற்கு தேவையான பொருள் வசதி புரட்சியாளர் இடம் இல்லை. ஆங்கிலேய அரசாங்கம் போராட்டத்தை துவக்க அவகாசம் அளிக்கும் என்றும் ,போராட்டத்தை ஒடுக்க முன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளாது என்றும் நம்பினார் காந்தி. காந்தியடிகளின் நம்பிக்கை பொய்யானது. சியாங்கே ஷேக், ரூஸ்வெல்ட் போன்றோர் இந்தியாவுக்கு துணையாக இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார். ஆனால் அவர் எதிர்பார்த்தவாறு எதுவும் நடக்கவில்லை. அரசாங்க ஊழியர்களும் போலீசும், ராணுவத்தினரும் அரசாங்கத்திற்கு விசுவாசமாக இருந்தனர். போலீசும், ராணுவமும் இணைந்து நின்று போராட்டத்தை அடக்கினர். கிளர்ச்சியை ஒடுக்க நிர்வாக இயந்திரம், போலீஸ். ராணுவம் அனைத்தையும் அரசு முடுக்கி விட்டது.கிளர்ச்சியை அடக்க அது எந்த முறையையும் கையாள தயங்கவில்லை. அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறைக்கு முன்னால் தலைமையும் தக்க திட்டமும் இல்லாத காரணத்தினால் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் வீழ்ச்சியுற்றது.

புரட்சியின் சிறப்புகள்

இந்திய விடுதலை போராட்டத்தில் எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு பெண்களும் பங்கேற்றனர். அருணா ஆசப் அலி சுலோச்சனா கிருபாளினி போன்ற பெண்களும் பள்ளி கல்லூரி மாணவிகளும் கலந்து கொண்டனர், ஏகாதிபத்தியத்தின் மீது இந்தியா கொண்டிருந்த சீற்றத்தையும் சுதந்திரம் அடைய நாடு கொண்டிருந்த உறுதியையும் இந்த புரட்சியை உலகிற்கு தெளிவாக உணர்த்தியது. இந்த மக்கள் சக்திக்கு முன்பு இனி ஆங்கில அரசு அதிக நாட்கள் ஈடு கொடுக்க முடியாது என்பது உறுதி செய்யப்பட்டது. ஜமீன்தார்களும் நிலச்சுவான்தார்களும் இந்த இயக்கத்திற்கு உதவினர். அரசாங்க அலுவலர்கள் குறிப்பாக கீழ்நிலை ஊழியர்கள் போராட்டத்திற்கு மறைமுகமாக உதவி செய்தனர் .மக்கள் சுதந்திரம் பெற தங்களின் உரிமையை நிலைநாட்டிக் கொள்ள தியாகங்களையும் துன்பங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் உறுதி அவர்களின் போராட்டத்தின் மூலம் தெரியவந்தது. முஸ்லிம்கள் இந்த இயக்கத்தை ஆதரிக்கவில்லை ஆயினும் எதிர்க்கவில்லை. இப்போராட்டத்தை தலைவர்கள் சிறையில் இருந்தபோது மக்கள் எழுச்சியுடன் நடத்தினர்.

இந்த போராட்டத்தின்போது நாட்டின் சில பகுதிகளில் இணை அரசாங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இரண்டாம் உலகப் போரை காரணம் காட்டி பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்த இயக்கத்தை இரும்புக்கரம் கொண்டு அடக்கியது. இந்த இயக்கம் சுபாஷ் சந்திரபோஸின் இந்திய தேசிய ராணுவம் தாக்குதல் தொடங்க தூண்டுகோலாக இருந்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

1. 'வெள்ளையனே வெளியேறு' பிரச்சாரம் எப்போது தொடங்கப்பட்டது?
2. வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானத்தை எதிர்த்த தலைவர்கள் யார்?

14.3 இந்திய தேசிய ராணுவம்

நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோஸ்

நேதாஜி என்று அழைக்கப்படும் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர். அவர் ஆசாத் ஹிந்த் ஃபௌஜ் (இந்திய தேசிய இராணுவம்) நிறுவனர் ஆவார். இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை முடிவுக்கு கொண்டுவருவதே இந்த ராணுவத்தின் நோக்கமாக இருந்தது.1897ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 23ஆம் தேதி ஒரிசா மாநிலம் கட்டாக்கில் பிறந்தார். அவரது தந்தை ஒரு வழக்கறிஞர் மற்றும் அவரது தாயார் ஒரு சமய நம்பிக்கையுடைய பெண் ஆவார். சிறுவயது முதலே தேசபக்தி கொண்டிருந்தார். அவர் பிரசிடென்சி கல்லூரியில் இருந்தபோது, பேராசிரியர் ஓடன் இந்தியாவுக்கு எதிரான சில கருத்துக்களை தெரிவித்தார். இதனால் கோபமடைந்த போஸ் தனது பேராசிரியரை தாக்கினார். இந்த செயலுக்காக அவர் கல்லூரியில் இருந்து நீக்கப்பட்டார். பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும் சிறந்த மாணவராக இருந்தார். 1911 இல், கல்கத்தா மாகாணத்தில் மெட்ரிகுலேஷன் தேர்வில் முதலிடம் பெற்றார். முதல் வகுப்பில் தத்துவத்தில் பட்டப்படிப்பை முடித்தார். 1919 இல், அவர் தனது தந்தையால் இந்திய சிவில் சர்வீசஸ் தேர்வில்பங்கேற்க இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பப்பட்டார். இந்தத் தேர்வில் நான்காம் இடம் பெற்றார் நேதாஜி. ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலைக்குப் பிறகு, அவர் தனது சிவில் சர்வீசஸ் பயிற்சியை விட்டுவிட்டு 1921 இல் இந்தியாவுக்குத் திரும்பினார். திரும்பி வந்த பிறகு, அவர் இந்திய தேசிய

காங்கிரஸில் உறுப்பினரானார். தேஷ்பந்து சித்தரஞ்சன் தாஸின் கீழ் பணியாற்ற மகாத்மா காந்தி அவருக்கு அறிவுறுத்தினார்.

குறிப்பு

பின்னர், தாஸ் அவரது 'அரசியல் குரு' ஆனார். 1928 இல், மகாத்மா காந்தி ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார், அதில் அவர் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் இந்தியாவுக்கு டொமினியன் அந்தஸ்து வழங்க வேண்டும் என்று ஆங்கிலேயரிடம் கோரினார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றத் தவறினால், பூரண சுயராஜ்யத்துக்காகப் போராட அனைத்து இந்தியர்களுக்கும் காங்கிரஸ் அழைப்பு விடுக்கும் என்றும் அவர் தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆங்கிலேயர்களுக்கு காந்திஜி வழங்கிய காலகட்டத்தை போஸ் மற்றும் நேரு எதிர்த்தனர். பின்னர், அவர் காலத்தை ஒரு வருடமாக குறைத்தார். நேரு புதிய தீர்மானத்திற்கு வாக்களித்தார், ஆனால் போஸ் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு வாக்களிக்க மறுத்துவிட்டார்.

1930 இல், சட்டமறுப்பு இயக்கத்தின் போது போஸ் கைது செய்யப்பட்டார். காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு, அவர் சிறையில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டார். அவர் ஒப்பந்தத்தையும் இயக்கத்தை திரும்பப் பெறுவதையும் எதிர்த்தார். பின் அவர் மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டார். உடல்நலக்குறைவு காரணமாக, ஓராண்டுக்குப் பிறகு சிறையில் இருந்து வெளியே வந்தார். அவர் இந்தியாவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு ஐரோப்பாவிற்கு அனுப்பப்பட்டார். இரு நாடுகளுக்கும் இடையே அரசியல்-கலாச்சார தொடர்புகளை மேம்படுத்த ஐரோப்பாவில் சில மையங்களைத் திறக்க அவர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். சிறிது காலம் கழித்து, அவர் இந்தியாவுக்குள் நுழைந்தார், தடையை மீறிய காரணத்திற்காக மீண்டும் ஒரு வருடம் கைது செய்யப்பட்டார். 1937-ல் காங்கிரஸ் ஏழு மாநிலங்களில் ஆட்சிக்கு வந்த போது அவர் சிறையில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டார்.

1938ல் ஹரிபுரா காங்கிரஸ் மாநாட்டின் தலைவரானார். அதே ஆண்டில், அவர் ஒரு திட்டக்குழுவை நிறுவினார். அவரது பதவிக்காலம் முடிந்ததும், திரிபுரி காங்கிரஸ் கூட்டத் தலைவரானார். இரண்டாம் உலகப் போரின் போது, அவர் ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார், அதில் அவர் ஆறு மாதங்களுக்குள் இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கோரினார்.

ஆங்கிலேயர்கள் அவ்வாறு செய்யத் தவறினால் நாட்டில் கிளர்ச்சி ஏற்படும் எனவும் அவர் தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த தீர்மானத்தை சில காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எதிர்த்தனர். இதையடுத்து, தலைவர் பதவியை ராஜினாமா செய்து பார்வர்டு பிளாக் என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார். இதற்குப் பிறகு, அவர் இந்தியாவில் ஒரு வெகுஜன இயக்கத்தைத் தொடங்கினார், அதற்கு ஏராளமான மக்கள் ஆதரவளித்தனர். இதற்காக அவர் கல்கத்தாவில் வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டார். 1941 இல், அவர் ஆப்கானிஸ்தான் வழியாக ஜெர்மனியை அடைந்தார். ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகப் போரிட ஜெர்மனி மற்றும் ஜப்பானின் உதவியைப் பெற்றார். விரைவில், அவர் ரேடியோ பெர்லின் ஊடகத்தைப் பயன்படுத்தினார் மற்றும் அவரது ஒலிபரப்புகள் இந்தியர்களிடையே உற்சாகத்தைத் தூண்டின.

1943ல் சிங்கப்பூர் சென்று ஆசாத் ஹிந்த் ஃபௌஜ் என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார். இந்த இராணுவத்தின் பெரும்பாலான வீரர்கள் இந்திய போர்க் கைதிகள். ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகப் போரிட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்தப் படை இந்தியாவுக்குச் சென்றது. இந்தியாவிற்கு செல்லும் வழியில், அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகளை விடுவித்தது. 1944 இல், இந்த இராணுவத்தின் தலைமையகம் ரங்கூனுக்கு மாற்றப்பட்டது. மார்ச் 18, 1944 இல், இராணுவம் பர்மா எல்லையைக் கடந்து இந்தியாவை அடைந்தது. எனினும், இரண்டாம் உலகப் போரில் ஜப்பானும் ஜெர்மனியும் தோற்கடிக்கப்பட்டன, இதனால் இராணுவத்தால் அதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

சில ஆதாரங்களின்படி, ஆகஸ்ட் 18, 1945 அன்று தைவானின் தைபே (ஃபார்மோசா) மீது விமான விபத்தில் போஸ் இறந்தார். இருப்பினும், இந்தக் கூற்றை நிரூபிக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லை. இதனால், அவரது மரணம் இன்னும் மர்மமாகவே உள்ளது.

இந்திய தேசிய ராணுவம்

இந்திய தேசிய இராணுவம் (INA) 1942 இல் சுபாஷ் சந்திர போஸால் நிறுவப்பட்டது. அவர்கள் இரண்டாம் உலகப் போரின் போது (1939-1945) இந்திய மண்ணில் இருந்து காலனித்துவ சக்திகளை தூக்கி எறிய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அச்சு நாடுகளுக்கு பக்கபலமாக

இருந்தனர். இந்திய தேசிய ராணுவம் 'ஆசாத் ஹிந்த் ∴பௌஜ்' என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

குறிப்பு

ஜப்பானியப் படைகள் 1941 இல் மலாயாவில் ஆங்கிலேயர்களைத் தோற்கடித்தன. இந்த சம்பவம் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் வசிக்கும் இந்திய மக்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தது. இந்தியர்கள் ஒன்று கூடி தென்கிழக்கு ஆசியாவில் இருந்து பல சங்கங்களை ஏற்பாடு செய்தனர். பிரீதம் சிங் அத்தகைய அமைப்பின் தலைவராக இருந்தார். அவர், ஜப்பானிய அதிகாரி மேஜர் புஜிஹாராவுடன் சேர்ந்து, மோகன் சிங்கிடம் கைப்பற்றிய இந்திய வீரர்களைக் கொண்டு இந்திய இராணுவத்தை உருவாக்குமாறு கோரினர். முதலில் தயக்கம் காட்டினாலும், மோகன் சிங் சம்மதித்ததால், புஜிஹாரா அவரிடம் சரணடைந்த சுமார் 40,000 இந்திய வீரர்களை ஒப்படைத்தார். இது இந்திய தேசிய ராணுவம் உருவாவதற்கு வழி வகுத்தது. சிங்கப்பூர், பிப்ரவரி 1942 இல் ஜப்பானியரிடம் சரணடைந்தது. அப்போது ஜப்பானில் வசிக்கும் புரட்சிகர ஆர்வலர் ராஷ் பிஹாரி போஸ், ஜப்பானில் வாழும் சுதந்திர இந்தியர்கள் என்ற சங்கத்தை ஏற்பாடு செய்தார். ஜூன் 15, 1942 இல் பாங்காக்கில் ஒரு மாநாடு நடைபெற்றது, அங்கு ஒரு தேசிய இந்திய இராணுவம் அமைக்கப்படும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஐந்து பேர் கொண்ட செயற்குழு அமைக்கப்பட்டு அதன் தலைவராக ராஷ் பிஹாரி போஸ் நியமிக்கப்பட்டார். இந்திய தேசிய ராணுவம் உருவாக்கம் முறையாக அறிவிக்கப்பட்டது.

இதற்கிடையில், சுபாஸ் சந்திர போஸ் 17 ஜனவரி 1941 அன்று கல்கத்தாவை விட்டு வெளியேறி ஆப்கானிஸ்தான் வழியாகப் பயணம் செய்து ஜெர்மனிக்கு வந்தார். பெர்லினில், அவர் நாடுகடந்த இந்திய அரசாங்கத்தை ஏற்பாடு செய்தார். மேலும் ஜெர்மனிக்கு ஆதரவை வழங்கினார். அவர் தனது நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் பெர்லின் வானொலி மூலம் ஒலிபரப்பத் தொடங்கினார். தொடர்பை ஏற்படுத்தினார். போஸ், அடோல்∴ப் ஹிட்லருடனும், ஜப்பானுடனும் தொடர்பு கொண்டார், இந்தியாவில் மிகப்பெரிய உற்சாகம் கிளர்ந்தெழுந்தது. ஜெர்மனியில் உள்ள இந்தியர்கள் அவருக்கு "நேதாஜி" என்ற பட்டத்தை வழங்கினர், இந்த நேரத்தில் "ஜெய்-ஹிந்த்" என்ற முழக்கம் இங்கு தொடங்கப்பட்டது.

ஜூன் 1943 இல் டோக்கியோவுக்கு வந்த போஸ், ஜப்பானியப் பிரதம மந்திரி ஹிடேகி டோஜோவால் (1941-44) அன்புடன் வரவேற்கப்பட்டார். ஜப்பான் இந்தியாவுக்கு உதவி செய்தது. 1943 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 2 ஆம் தேதி போஸை சிங்கப்பூர் வந்தடைந்தபோது பெரும் கூட்டம் சிங்கப்பூரில் திரண்டது. ஜூலை 4 ஆம் தேதி ராஷ் பிஹாரி போஸ் ராஜினாமா செய்தார். மேலும் போஸ் கிழக்கு ஆசியாவில் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆகஸ்ட் 25 அன்று, போஸ் இந்திய தேசிய ராணுவத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றார். 1943 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 21 ஆம் தேதி, ஆசாத் ஹிந்தின் தற்காலிக அரசாங்கத்தை அமைப்பதாக அறிவித்தார், 23 ஆம் தேதி பிரிட்டன் மற்றும் அமெரிக்கா மீது போரை அறிவித்தார்.

அதன்பின் நேதாஜி சிங்கப்பூரில் இருந்து டோக்கியோ சென்றார் ஜப்பான் பிரதமர் டோஜோ நேதாஜியும் கிழக்காசிய மாநாட்டில் கலந்துகொண்டன. அந்த மாநாட்டில்தான் ஜப்பான் பிரதமர் அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகளை நேதாஜியிடம் ஒப்படைத்தார். அதன்பின் அந்தமானுக்கு சென்ற நேதாஜி அந்தமானுக்கு ஷாகித் என்ற பெயரையும் நிக்கோபாருக்கு சுயராஜ் என்ற பெயரையும் சூட்டினார். இடைக்கால அரசாங்கத்தின் தலைமை மையத்தை சிங்கப்பூரிலிருந்து ரங்கூனுக்கு மாற்றினார். 1944 பிப்ரவரி 4ஆம் நாள் நேதாஜி தனது வரலாற்று சிறப்புமிக்க இந்தியப்படையெடுப்பை ரங்கூனில் இருந்து துவங்கினார். இந்திய தேசிய ராணுவம் இந்தியா பர்மா எல்லையில் பிரிட்டிஷ் படையின் எதிர்ப்பை முறியடித்து இந்தியாவுக்குள் நுழைந்தது. இந்திய மண்ணில் தேசிய கொடி ஏற்றப்பட்டது. தேசிய கீதம் இசைக்கப்பட்டது. கடுமையான போருக்குப்பின் ஜப்பான் இந்திய தேசிய இராணுவ கூட்டுப் படை 1944 ஏப்ரல் 6இல் ராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கொஹிமாவைக் கைப்பற்றியது. மே மாதத்துக்குள் இம்பாலும் கூட்டுப்படை வசம் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் பருவ மழை குறுக்கிட்டதால் ராணுவ தளவாடங்களும் உணவுப்பொருட்களும் வந்து சேர்வது தடைபட்டது. மேலும் அப்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் கூடுதல் படையினர் வந்ததால் கூட்டுப்படை பின்வாங்க நேர்ந்தது.

பிரிட்டிஷ் படை 1945 மே மாதம் ரங்கூனைக் கைப்பற்றி 23 ஆயிரம் இந்திய இராணுவத்தினரை போர்க் கைதிகளாகப் பிடித்தது. பின்னர்

அவர்கள் விசாரணைக்காக இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். 1945 ஆகஸ்ட் 15ஆம் நாள் ஜப்பான் சரணடைந்தது. நேதாஜியின் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. ஆனாலும் அவர் ரஷ்யாவின் துணையோடு பிரிட்டனுக்கு எதிராக போரிட திட்டமிட்டார். ஆனால் ரஷ்யா செல்லும் வழியில் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் 1945 ஆகஸ்ட் 18 இல் தேசிய சீனாவின் தலைநகர் தைபையில் நடந்த விமான விபத்தில் அகால மரணம் அடைந்தார்.

இந்திய தேசிய ராணுவம் பற்றிய மதிப்பீடு

நேதாஜி தலைமையில் செயல்பட்ட இந்திய தேசிய ராணுவம் இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இந்திய தேசிய ராணுவ வீரர்களின் போராட்டம் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்க போராட்டத்திற்கு இணையாக நடத்தப்பட்டது. அதுமட்டுமன்றி பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தில் இருந்து இந்திய அதிகாரிகள் மற்றும் வீரர்களை கொண்டு இனியும் இந்தியாவை அடக்கியாள முடியாது என்ற உண்மையை புதிய அரசாங்கம் உணர்ந்து கொண்டது. ஒன்பதுநாடுகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இந்திய சுதந்திர தற்காலிக அரசாங்கமும் இந்திய தேசிய ராணுவத்தின் வீரச் செயல்களும் இந்தியாவுக்கு சர்வதேச அந்தஸ்தை கொடுத்தன. மேலும் இந்திய விடுதலையின் அவசியத்தை உலகநாடுகள் உணரவும் செய்தன.

இரண்டாம் உலகப் போர் முடிந்த பின் இந்திய அரசாங்கம் இந்திய தேசிய ராணுவ அதிகாரிகள் சிலர் மீது வழக்கு தொடர்ந்தது. அரசாங்கத்தை எதிர்த்து போரிட்டனர் என்று அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இவ்வழக்கு ஷாநவாஸ், லட்சுமி சேகல் மற்றும் தில்லான் ஆகிய மூவரை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. 1945 நவம்பர் 5ஆம் நாள் டெல்லி செங்கோட்டையில் துவங்கிய இந்த வழக்கு நாட்டு மக்களிடையே பெரும் பரபரப்பையும் பதட்டத்தையும் ஏற்படுத்தியது. குற்றம்சாட்டப்பட்ட அதிகாரிகளின் சார்பாக வழக்கை எதிர்கொள்ள காங்கிரஸ் தீர்மானித்தது. வழக்கு நடத்த நிதி திரட்டப்பட்டது. 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நேரு வழக்கறிஞர் சீருடை அணிந்து வழக்கு விசாரணையில் வாதிட்டார். நீதிமன்றம் அதிகாரிகள் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டதால் கூறி அவர்களை வாழ்நாள் முழுவதும் நாடுகடத்த தீர்ப்பளித்தது. பின்னர் 1946ஜனவரி 3ஆம் நாள் பிரிட்டிஷ்

குறிப்பு

தலைமைத் தளபதி தண்டனையை குறைத்து உத்தரவிட்டார். பின்னர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் வழக்கை தள்ளுபடி செய்தது. இந்திய தேசிய ராணுவ அதிகாரிகள் மீதான செங்கோட்டை வழக்கு இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் முக்கிய மைல்கல் ஆகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

3. ஆசாத் ஹிந்த் ∴பௌஜ்ஜின் ' நிறுவனர் யார்?
4. சுபாஷ் சந்திரபோஸ் உருவாக்கிய பெண்கள் படைப்பிரிவின் பெயர் என்ன?

14.4 அமைச்சரவை தூதுக்குழு

1946 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவுக்கான பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவைப் பணியின் நோக்கம் பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்திலிருந்து இந்தியத் தலைமைக்கு அதிகாரத்தை மாற்றுவது பற்றி விவாதித்து திட்டமிடுவதாகும். காமன்வெல்த் நாடுகளில் டொமினியன் அந்தஸ்தின் கீழ் இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும். . இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரி கிளமெண்ட் ரிச்சர்ட் அட்லியின் முயற்சியால் இந்த பணி உருவாக்கப்பட்டது. இதில் இந்தியாவின் மாநிலச் செயலர் லார்ட் பெதிக்-லாரன்ஸ் ,வர்த்தக வாரியத்தின் தலைவர் சர் ஸ்டா∴போர்ட் கிரிப்ஸ், மற்றும் ஏ.வி அலெக்சாண்டர் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். இருப்பினும், இந்தியாவின் வைஸ்ராய் வேவல் பிரபு பங்கேற்கவில்லை.

அமைச்சரவைக் குழுவின் பின்னணி

1945 ஆகஸ்டு 15-ஆம் தேதி ஜப்பான் சரணடைந்ததோடு இரண்டாவது உலகப் போர் முடிவுக்கு வந்தது. பின்னர் இங்கிலாந்தில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் தொழிலாளர் கட்சி வெற்றி பெற்றது. கிளமன்ட் அட்லி பிரதமரானார். புதிய அரசாங்கம் 1946 துவக்கத்தில் இந்தியாவில் மத்திய மாநில சட்டமன்றங்களில் தேர்தல்கள் நடத்தப்படும் என அறிவித்தது. டெல்லி செங்கோட்டையில் நடந்த இந்திய தேசிய இராணுவ தளபதிகள் பற்றிய வழக்கு இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு எதிரான சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. இது மக்களை எழுச்சி கொள்ளச் செய்தது. 1945 இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் இந்துக்கள் காங்கிரசையும், முஸ்லிம்கள் முஸ்லிம் லீக்கையும்

ஆதரித்ததால் இந்து முஸ்லீம் வேறுபாடு வேகமாக வளர்ந்தது. 1946 பிப்ரவரி 19ஆம் தேதி பம்பாயில் நடந்த கடற்படை வீரர்களின் கிளர்ச்சியும்,அம்பாலா, கராச்சி, சென்னை, கல்கத்தா, ரங்கூன் ஆகிய இடங்களில் ஏற்பட்ட அதன் பிரதிபலிப்பும் பிரிட்டனுக்கு கவலையை கொடுத்தன. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற தூதுக்குழு இந்தியாவுக்கு வந்து இந்திய அரசியல் நிலையை மதிப்பீடு செய்து சென்றது. அந்த மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் அமைச்சரவை தூதுக் குழுவை இந்தியாவுக்கு அனுப்ப ஆங்கில அரசாங்கம் முடிவு செய்தது.

அமைச்சரவை தூதுக் குழுவின் நோக்கம்

இந்திய விவகார துறை செயலர் பெத்திக் லாரன்ஸ் பிரபு வர்த்தக அமைச்சர் சர் ஸ்டா.ஃபோர்ட் கிரிப்ஸ் ,கடற்படை அமைச்சர் ஏவி அலெக்சாண்டர் ஆகியோர் அடங்கிய அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு 1946 மார்ச் 23ஆம் தேதி இந்தியாவுக்கு வந்தது. இந்தியர்களுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றிக் கொடுப்பதைத் துரிதப்படுத்துவதும், அதற்கான திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுப்பதே தூதுக்குழுவின் நோக்கமாகும். இந்திய மக்கள் அனைவரும் விரும்புவது சுதந்திரம் என்பதைப் பிரதமர் அட்லி ஒப்புக்கொண்டார். எனவே பயனுள்ள வகையில் உதவும் நோக்கத்துடன் தூதுக்குழு செல்வதாகவும் அது வெற்றி பெற வேண்டும் என்று விரும்புவதாகவும் தெரிவித்தார். கூடுமானவரை முழு அளவில் இந்தியா விடுதலை அடைவதற்கு தூதுக்குழு உதவி செய்யும் என்றார். ஆனால் இந்த அறிவிப்பை முஸ்லீம்லீகைத் தவிர மற்ற அனைத்து பிரிவினரும் வரவேற்றனர். இந்தியத் தலைவர்களுடன் விரிவாக விவாதித்த பின் பிரிவினைவாதத்தை இந்த அமைச்சரவை தூதுக்குழு நிராகரித்தது. ஒன்றுபட்ட இந்தியாவுக்குள் பாகிஸ்தான் கோரிக்கையை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்துவது என்பது பற்றி யோசித்து அவர்கள் திட்டத்தை 1946 மே 16ஆம் நாள் வெளியிட்டனர். இந்த அரசியலமைப்பு தீர்வே அமைச்சரவை தூதுக்குழுத் திட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இத்திட்டம் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது

1. இந்திய யூனியன்
2. அரசியலமைப்பு சட்டமன்றம் அமைத்தல்
3. இடைக்கால அரசாங்கம்

4. அரசியலமைப்பு சட்ட மன்றத்திற்கும் பிரிட்டனுக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் செய்தல்

குறிப்பு

திட்டங்கள்

- பாகிஸ்தான் என்ற பெயரில் தனிநாடு ஒன்றை ஒன்றை உருவாக்க இயலாது. பாகிஸ்தான் திட்டத்தை செயல்படுத்த முடியாது. அதற்கான காரணங்களும் தெரிவிக்கப்பட்டன.
- இந்தியாவையும் சுதேச அரசுகளையும் கொண்ட ஐக்கிய இந்தியா உருவாக வேண்டும். இந்த ஐக்கிய அரசு வெளியுறவு, பாதுகாப்பு, செய்தித் தொடர்பு, போக்குவரத்து, தேவையான நிதி திரட்டுதல் போன்ற அதிகாரங்களை கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- ஐக்கிய அரசினால் ஒரு மத்திய நிர்வாக சபை, சட்டமன்றம் ஆகியவை அமைக்கப்படும். இவைகளுக்கு பிரிட்டிஷ் இந்தியா மற்றும் சுதேச அரசுகளிலிருந்து பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பி வைக்கப்படுவர்.
- சட்டமன்றத்தில் உள்ள இந்து முஸ்லிம் உறுப்பினர்களின் மொத்த பிரதிநிதிகளின் பெரும்பான்மை வாக்குகள் மேலும் சட்டமன்றத்திற்கு வந்திருக்கும் மொத்த உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மையான வாக்குகள் ஆகியவைகளின் மூலம் இனப்பிரச்சனையை தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.
- மத்திய அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் போக எஞ்சியுள்ள அதிகாரங்கள் மாநில அரசுகளை சாரும்.
- இந்திய மாநிலங்கள் மூன்று குழுக்களாக பிரிக்கப்படும். முதல் குழுவில் சென்னை பம்பாய் ஐக்கிய மாநிலம் பீகார் மத்திய மாநிலம் ஒரிசா ஆகிய மாநிலங்களில் இருந்தன.
- இரண்டாவது குழுவில் பஞ்சாப் வடமேற்கு எல்லைப்புற பகுதிகளில் ஆகிய மாநிலங்கள் இருந்தன.
- மூன்றாவது குழுவில் வங்காளம் அஸ்ஸாம் ஆகிய மாநிலங்கள் இருந்தன. இந்த ஒவ்வொரு குழுவினரும் அவரவர்களுக்கான ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டு அவரவர் மாநிலக் குழுவுக்கு

பொதுவாக ஒரு நிர்வாக சபையும் சட்டமன்றத்தில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

- சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியல் அமைப்பை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபை ஒன்று அமைக்கப்படும்.
- மாநிலங்களவை உறுப்பினர்கள் 10 லட்சம் மக்கள் தொகைக்கு ஒரு பிரதிநிதி என்ற விகிதாச்சாரத்தில் அந்தந்த மாநிலங்களின் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப மாநில சட்டமன்றங்களில் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.
- சுதேச அரசுகள் தங்கள் மாநிலங்களில் வாழும் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப தங்களுக்குள் பேசி முடிவு செய்து பிரதிநிதிகளை அனுப்ப வேண்டும்.

திட்டத்தின் நன்மை,தீமைகள்

- அமைச்சரவை தூதுக்குழுவின் திட்டம் என்ற புதிய திட்டத்தை விட சிறந்ததாக இருந்தது.
- இத்திட்டத்தின் முக்கிய குறை என்னவென்றால் இத்திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் ஒட்டுமொத்தமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது அதை அப்படியே கைவிட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது.
- கூட்டாட்சியில் சேர்வதும் சேராததும் மாநிலங்களின் விருப்பத்திற்கு விடப்பட்டது.
- மாநிலங்கள் தங்களுக்குள் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வது பற்றிய தெளிவு இல்லை.
- தேசிய ஒற்றுமையை பாதுகாக்கும் பெயரில் பாகிஸ்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- அரசியலமைப்பு சட்ட மன்றத்தை பற்றிய விபரங்கள் தெளிவில்லாமல் இருந்தன.

- மாநில அரசாங்கங்கள் பற்றிய விதிகளும் பலதரப்பட்ட விளக்கங்களை கிளப்ப கூடியவையாக இருந்தன.

- எனினும், அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு திட்டம் பிறஇந்திய திட்டங்களை விட சிறப்பான ஒன்றாகும்.
- பிளவுபடாத ஐக்கிய இந்தியாவுக்கு அரசியல் சட்டத்தை பரிந்துரை செய்தது.
- இத்திட்டத்தில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் வரையறுக்கப்பட்டு கட்டுப்படுத்தப்பட்டது.
- அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் அடிப்படை விரிவுபடுத்தப்பட்டது.
- பொருத்தமான அரசியல் அமைப்பை உருவாக்கிக் கொள்ளும் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டது.

இடைக்கால அரசு

இடைக்கால அரசு காங்கிரஸ் விரும்பியதை போன்ற ஒரு ஏற்பாட்டை செய்து விட்டு அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு 1946 ஜூன் 29ஆம் நாள் இங்கிலாந்துக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றது .அதன்பின் நடைபெற்ற இந்திய அரசியலமைப்பு சட்ட மன்றத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் அமோக வெற்றியைப் பெற்றது. 210 பொது இடங்களில் 199 இடங்களை காங்கிரஸ் கைப்பற்றியது. 296 மொத்த உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அந்த மன்றத்தில் காங்கிரசுக்கு 212 இடங்கள் கிடைத்தன.அதேபோல் முஸ்லீம் லீகிற்கு 73 இடங்கள் மட்டுமே கிடைத்தன .எவ்வித உடன்பாடும் இன்றி தன்னிச்சையாக அரசியலமைப்பு சட்ட மன்றத்தில் காங்கிரஸ் கலந்து கொள்ளும் என்றும் காங்கிரஸ் தன் விருப்பத்திற்கேற்ப அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு திட்டத்தை மாற்றிக்கொள்ளும் என்றும் நேரு பத்திரிக்கையாளர்கள் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டார். இதையே காரணமாகக் கூறி இந்த அரசாங்கத்தில் சேர மறுத்து விட்டார் ஜின்னா. முதலில் இடைக்கால அரசாங்கத்தை அமைக்க மறுத்த காங்கிரஸ் பின்னர் அரசாங்கத்தில் சேர சம்மதித்தது. 1946 ஆகஸ்ட் 12-ஆம் தேதி இடைக்கால அரசாங்கத்தை அமைக்கும் படி வைஸ்ராய் வேவல் பிரபு ஜவஹர்லால் நேருவைக் கேட்டுக்

கொண்டார். அந்த அழைப்பை நேரு ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் ஜின்னா மறுத்துவிட்டார்.

குறிப்பு

14.4.1 நேரடி நடவடிக்கை நாள்

காங்கிரசின் இடைக்கால அரசாங்கத்தில் சேர மறுத்த ஜின்னா 1946 ஆகஸ்ட் 16ஆம் நாள் நேரடி நடவடிக்கை நாளாக அனுசரிக்க வேண்டும் என்று முஸ்லீம் லீக்கின் சார்பாக கேட்டுக் கொண்டார். அந்த நாளை மக்கள் துக்க தினமாக கருதவேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்தார். ஆங்கில ஆட்சியை எதிர்ப்பதற்கு பதிலாக காங்கிரசோடு மோதல் போக்கை கடைபிடித்தார். கல்கத்தாவில், 16 ஆகஸ்ட் 1946 அன்று, லீக் பொது ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் வேலைநிறுத்தங்களை ஏற்பாடு செய்தது, இதன் விளைவாக நகரம் முழுவதும் மோதல்கள் மற்றும் கலவரங்கள் ஏற்பட்டன. தொடர்ந்து நான்கு நாட்களுக்கு கும்பல் கலவரம் நீடித்தது, அதன் பிறகு படிப்படியாக இயல்பு நிலை திரும்பியது. கல்கத்தாவில் பிரமாண்ட ஊர்வலத்தில் நடத்தியதில் அப்பாவி இந்துக்களும் கொல்லப்பட்டனர்.அவருடைய சொத்துக்கள் சூறையாடப்பட்டன. வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டன. இதனால் வன்முறையில் இறங்கியதால் கல்கத்தா ரத்தக்களரியாக மாறியது. 30,000 பேர் உயிரிழந்தனர். 20,000 பேர் காயமுற்றனர். கலவரம் கல்கத்தாவில் மட்டுமன்றி நவகாளி போன்ற கிழக்கு வங்காள நகரங்களுக்கும் பரவியது. ஆயிரக்கணக்கான இந்துக்கள் அகதிகளாக பீகாருக்குசென்றனர். பீகாரில் இருந்த சிறுபான்மையினரை இந்துக்கள் பழிக்கு பழி வாங்கினர். இனக்கலவரத்தில் எதிரொலி அனைத்து மாகாணங்களிலும் பிரதிபலித்தது. நேரடி நடவடிக்கை நாள் மோசமான நாளாக முடிந்தது. பீகார் நிகழ்ச்சிகளை காரணம் காட்டி முகமது அலி ஜின்னா தனது பாகிஸ்தான் கோரிக்கையை ஆங்கில அரசிடம் வலியுறுத்தினார்.

14.5 மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம்

அரசுக்கும், காங்கிரசுக்கும் இடையிலான முட்டுக்கட்டையை உடைக்க கடுமையாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. 1947 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 20 ஆம் தேதி, பிரிட்டிஷ் பிரதமர் அட்லி பாராளுமன்றத்தில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு அறிவிப்பை

செய்தார் .ஜூன் 1948க்கு பிற்பகுதியில் பொறுப்புள்ள இந்தியர்களின் கைகளுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றுவதே அரசாங்கத்தின் உறுதியான நோக்கம் என்று பாராளுமன்றத்தில் அறிவித்த அட்லி இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டார். இன்னும் ஒரு வருடத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறுவார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு முன் இந்திய மக்கள் தங்கள் கருத்து வேறுபாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஜுன் 30ஆம்தேதிக்குள் அரசாங்கம் இந்தியாவிற்கு அதிகார மாற்றம் செய்து விடும் என்றும் யாருக்கு அதிகாரத்தை மாற்றிக் கொடுப்பது என்பதை அரசாங்கம் முடிவு செய்யும் என்றும், வேவல் பிரபுவிர்க்குப் பதிலாக வைசிராயாக மௌன்ட்பேட்டன் பிரபு நியமிக்கப்படுவார் என்றும் அறிவித்தார் மேலும் புதிய வைஸ்ராய் இந்தியர் கைக்கு அதிகாரத்தை மாற்றிக் கொடுபார் என்ற உறுதியான அறிவிப்பு இந்தியாவில் நல்ல வரவேற்பை பெற்றது.

அட்லியின் அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து இந்தியா வந்த மௌன்ட்பேட்டன் பிரபு வைசிராயாக பதவியேற்ற உடனேயே மகாத்மா காந்தி,ஜின்னா, நேரு, ஆசாத் , பட்டேல் போன்ற முக்கிய தலைவர்களை சந்தித்துப் பேசினார். ஆனால் பாகிஸ்தான் கோரிக்கையில் இருந்து சிறிதும் விட்டுக்கொடுக்க தயாராக இல்லை முகமதலி ஜின்னா. நாட்டுப் பிரிவினை தேவையான தீமை என்பதை ஒத்துக் கொண்டார் நேரு. தலைவர்களுடன் பேசிய பின்னர் நாட்டில் பிரிவினை செய்யாமல் இந்திய அரசியல் தேக்கநிலையை தீர்க்க முடியாது என்ற தெளிவான முடிவுக்கு வந்தார் மௌண்ட்பேட்டன். அட்லியின் அறிக்கையை ஒட்டி ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்தார். அத்திட்டம் அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு திட்டத்தையே ஒத்திருந்தது. அமைச்சரவையின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அமைச்சரவை அதில் சில மாற்றங்களை செய்து திருப்பி அனுப்பியது. திருத்தி அமைக்கப்பட்ட திட்டத்தை அப்போது சிம்லாவில் தன்னுடன் தங்கியிருந்த நேருவிடம் காட்டினார் மௌண்ட்பேட்டன். அதைபார்த்த நேரு அதை அங்கேயே நிராகரித்தார். அதன்பின் சீர்திருத்தக் கமிஷனராக இருந்த வி.பி.மேனனின் துணையுடன் தனது திட்டத்தைத் தயாரித்தார். அதுவே மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்கு இங்கிலாந்து அரசின் அங்கீகாரம்

கிடைத்தவுடன் 1947, ஆகஸ்டு 3 ஆம் நாள் மௌண்ட்பேட்டன் இந்திய மக்களுக்கு வானொலியில் அறிவித்தார்.

திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்

- இந்திய பிரிவினை உறுதி செய்யப்பட்டுவிட்டது. இந்தியாவைப் பிரித்து தனித்தனி நாடுகள் உருவாக்கப்படும். இரண்டு நாடுகளும் அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்ப அரசியல் அமைப்பை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம்.
- இந்திய அரசியலமைப்பு சட்ட மன்றத்தின் வேலை எந்த இடையூறுமின்றி நடைபெறும்.
- புதிதாக எழுதப்படும் அரசியல் சட்டம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத பகுதிகளுக்கு பொருந்தாது.
- நடைமுறையில் இருக்கும் அரசியலமைப்பு சட்ட மன்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத பகுதிகளில் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட தனி மன்றத்தின் மூலம் அப்பகுதிகளில் விருப்பம் அறியப்படும்.
- பஞ்சாப் வங்காள சட்டமன்றங்கள் பெரும்பான்மை முஸ்லிம்களை கொண்ட மாவட்டங்களின் பிரதிநிதிகளுக்கும் பிறருக்குமென என இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும்.
- சிந்து சட்டமன்றம் யார் பக்கம் இருக்க வேண்டும் என்பதை அதுவே தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- வடமேற்கு எல்லை மாகாணத்தில் இப்பிரச்சனையை மக்கள் வாக்கெடுப்பின் மூலம் தீர்மானிக்கப்படும்.
- பலுசிஸ்தான் மக்களுடைய கருத்தை அறிவதற்கான முறையை வைசிராய் முடிவு செய்வார். பஞ்சாப் வங்காளம் சில்ஹெட் ஆகிய பகுதிகளில் தேர்தல் நடத்தி அரசியலமைப்பு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.
- மன்னர் மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரை அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு திட்டத்தில் கண்டுள்ள விதிகள் பின்பற்றப்படும்.

- இந்தியாவை இரண்டாக பிரிவினையை செய்வதால் ஏற்படக்கூடிய நிர்வாக விளைவுகளை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் விவாதித்து தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.
- அரசாங்கம் அதிகார மாற்றத்தை அறிவிக்கப்பட்ட தேதிக்கு முன்னதாகவே செய்யலாம்.

வங்காளம், பஞ்சாப் ஆகிய மாநிலங்களின் விருப்பப்படி அவைகளின் பிரிவினை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. கிழக்கு வங்காளம், மேற்கு வங்காளமும் கிழக்கு பஞ்சாபும் இந்தியாவுடன் சேர விருப்பம் தெரிவித்தன. சில்ஹெட் மாவட்டத்தில் நடந்த கூட்டத்தில் முடிவின்படி அந்த மாவட்டத்தின் பெருவாரியான பகுதிகள் கிழக்கு பாகிஸ்தானுடன் இணைக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. வடமேற்கு எல்லைப்புற மாநிலமும் மக்கள் விருப்பத்தின் படி பாகிஸ்தானுடன் இணைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பிரிவினை மூலம் மாற்றியமைக்கப்பட்ட மாநிலங்களின் எல்லைகளை நிர்ணயம் செய்ய சர் சிரில் ரெட்கிளிப் என்பவரின் தலைமையில் விசாரணை குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

5. 1946 ஆம் ஆண்டின் பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவைத் திட்டத்தின் நோக்கம் என்ன?
6. எந்த தேதியில் ‘நேரடி நடவடிக்கை தினம்’ அனுசரிக்கப்பட்டது?
8. வேவல் பிரபுவிற்க்குப் பதிலாக யார் வைசிராயாக அறிவிக்கப்பட்டார்?

14.6 இந்தியப் பிரிவினை

இந்தியப் பிரிவினை பற்றிய முடிவானதும் அரசாங்கம் வேகமாக செயல்பட்டது. பிரிவினை திட்டத்திற்கு வடிவம் கொடுக்கப்பட்டது. இந்திய விடுதலை மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இந்திய விடுதலைச் சட்டம் 1947 ஜூலை 18-ஆம் நாள் நிறைவேற்றப்பட்டது.இச் சட்டத்தின்படி இந்தியா பாகிஸ்தான்

ஆகிய இரண்டு டொமினியன்கள் 1947 ஆகஸ்ட் 15ஆம் நாளில் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

குறிப்பு

இந்திய சுதந்திர சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

- ஆங்கிலேய அரசு அவர் பெற்றிருந்த இந்திய ஆட்சி அதிகாரங்கள் அனைத்தும் இந்தியா பாகிஸ்தான் ஆகிய டொமினியன் வசம் ஒப்படைக்கப்படும்.
- இந்த இரண்டு டொமினியங்களும் தனித்தனியே எல்லைகளாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ள நிலப்பகுதிகளை ஏற்பதற்கும் மறுப்பதற்கும் அந்த டொமினியன்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு.
- ஒவ்வொரு டொமினியனும் தலைமை ஆளுநர் ஒருவரை பெற்றிருக்கும். அவர் அரசியல் அமைப்பின் தலைவராக விளங்குவார். அவர் சட்டமன்றத்திற்குப் பொறுப்புள்ள அமைச்சரவையின் பரிந்துரையின் பேரில் நிர்வாகம் செய்வார்.
- இரண்டு டொமினியன்களின் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைகளும் அந்தந்த டொமினியன் விருப்பங்கள் தேவைக்கேற்ப அரசியல் அமைப்பினை உருவாக்கும்.
- இந்த அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைகளே அந்த டொமின்யங்களின் மத்திய சட்டமன்றம் ஆகவும் செயல்படும் .
- இரண்டு டொமினியன்களிலும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிற சட்டங்கள் அந்தந்த டொமினியன் சட்டமன்றங்களில் திருத்தி அமைக்கப்படும் வரை இப்போதுள்ளவாறே செயல்படும் .
- இந்திய சமஸ்தான அரசுகளின் மீது உள்ள ஆங்கிலப் பேரரசின் ஆதிக்கம் நீக்கப்பட்டுவிடும்.
- ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்ட சமஸ்தான அரசர்கள் அவர்களின் விருப்பங்களுக்கு ஏற்ப இந்திய யூனியனிலோ பாகிஸ்தானுடனோ சேர்ந்துகொள்ளலாம். இந்தியாவுடனோ,பாகிஸ்தானுடனோ சேர விருப்பமில்லை எனில் சுதந்திர நாடு எனப் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

- இங்கிலாந்து அரசர் இதுவரை கொண்டிருந்த இந்தியப் பேரரசர் என்ற பட்டமும் நீக்கப்பட்டுவிடும்.

குறிப்பு

- இந்திய சிவில் சர்வீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற பணிகளும் அதிகாரங்களும் தொடர்ந்து நடைமுறையில் இருக்கும் .பதவி காலம் முடிகிற வரை பதவியில் இருக்கும் உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கும்.

இந்த சுதந்திரம் சட்டத்தின் மூலம் இந்தியாவின் விடுதலை அதிகாரப்பூர்வமாக உறுதி செய்ய பட்டு விட்டது.

14.7 முக்கிய ஆளுமைகள்

மகாத்மா காந்தி

மகாத்மா காந்தி நமது தேசத்தின் தலைசிறந்த தலைவர். அவர் 2 அக்டோபர் 1869 இல் பிறந்தார். அவர் பெயர் மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி. இங்கிலாந்தில் இருந்து திரும்பிய பிறகு, இந்தியாவில் சட்டப் பயிற்சியைத் தொடங்கினார். கோகலேவின் அழைப்பின் பேரில், அவர் தென்னாப்பிரிக்காவிற்குச் சென்றார், அங்கு 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அரசாங்கம் இந்தியர்களை பெரும் பாகுபாட்டிற்கும் மிகவும் அவமானகரமான சிகிச்சைக்கும் உட்படுத்தியது. அவர் தென்னாப்பிரிக்காவில் உண்மை, அகிம்சை மற்றும் மனிதனின் கண்ணியத்தின் வெற்றியாளராகப் புகழ் பெற்றார். அவர் 1914 இல் இந்தியாவுக்குத் திரும்பி, தனது வாழ்நாளின் எஞ்சிய ஆண்டுகளை தனது தாய்நாட்டிற்காக அர்ப்பணித்தார். பிரிட்டிஷ் அரசை எதிர்த்துப் போராட முடிவு செய்தார். இந்தக் காலகட்டத்தில் நடந்த சுதந்திரப் போராட்டம் காந்திய சகாப்தம் (1920-1948) என்று அழைக்கப்பட்டது. உலக வரலாற்றில் முதன்முறையாக, ஒரு துறவி அரசியல்வாதி, ஒரு நாட்டைச் சார்ந்திருக்கும் மில்லியன் கணக்கான மக்களை வழிநடத்தி, வன்முறையில்லாமை, ஒத்துழையாமை மற்றும் கீழ்ப்படியாமை போன்ற நுட்பங்களின் நடைமுறை பயன்பாட்டைக் கற்றுக் கொடுத்தார். 1942 இல், காந்தி ஆங்கிலேயர்களை இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுமாறு அழைப்பு விடுத்தார், அதற்காக மக்கள் போராடுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர்.

ஆங்கிலேயர்கள் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு முழு சுதந்திரம் அளித்து (ஆகஸ்ட் 15 அன்று 1947) இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினர். 1948 ஜனவரி 30 அன்று, காந்தி இந்து தேசியவாதியான நாதுராம் கோட்சேவால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

ஜவர்ஹர்லால் நேரு

நேரு ஒரு முக்கிய சுதந்திரப் போராட்ட வீரர், சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் மகாத்மா காந்திக்கு அடுத்தபடியாக இருந்தார். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, ஜவர்ஹர்லால் இந்தியாவின் முதல் பிரதமரானார் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு முன்னும் பின்னும் இந்திய அரசியலில் மைய நபர்களில் ஒருவராகத் தொடர்ந்தார். முக்கிய சுதந்திரத் தலைவரும் மிதவாதியுமான மோதிலால் நேருவின் மகனான ஜவஹர்லால் நேரு, மகாத்மா காந்தியின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் தலைசிறந்த தலைவராக உருவெடுத்து, 1947 இல் சுதந்திர நாடாக அமைக்கப்பட்டதிலிருந்து 1964 இல் அவர் இறக்கும் வரை பிரதமராகப் பணியாற்றினார். அவர் ஒரு இறையாண்மை, சோசலிஸ்ட், மதச்சார்பற்ற மற்றும் ஜனநாயக குடியரசான நவீன இந்திய தேசிய அரசின் சிரற்பியாகக் கருதப்படுகிறார்.

மோதிலால் நேரு

மோதிலால் நேரு இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் ஒரு முக்கிய நபராக இருந்தார். மிதவாதியான அவர், 1919-1920 மற்றும் 1928-1929 ஆகிய இருமுறை காங்கிரஸின் தலைவரானார். அவர் சுயராஜ்யப் சேர்ந்தார்.

முகமது அலி ஜின்னா

முகமது அலி ஜின்னா ஒரு இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வீரர், முஸ்லீம் லீக்கின் தலைசிறந்த தலைவர் மற்றும் சுதந்திர பாகிஸ்தானின் முதல் பிரதமரானார். அவரது அரசியல் வாழ்க்கையின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில், ஜின்னா இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமையின் அடையாளமாக இருந்தார், இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் கொண்டுவருவதற்காக காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் பணியாற்றினார். இருப்பினும், காங்கிரஸால் ஏமாற்றமடைந்த அவர், முஸ்லிம் லீக்கில்சேர்ந்தார்.

சி.ராஜகோபாலாச்சாரி

சி. ராஜகோபாலாச்சாரி ஒரு முக்கிய சுதந்திர போராட்ட வீரர், இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உறுப்பினராக இருந்தார், அவர் இந்தியாவின் கடைசி கவர்னர் ஜெனரலாக ஆனார், இந்தியா குடியரசாக மாறும் வரை பணியாற்றினார். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட ஆண்டுகளில், முகமது அலி ஜின்னா மற்றும் முஸ்லிம் லீக் ஆகிய இருவருடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்த விரும்பினார். பின்னர் சி.ஆர். திட்டம் என அறியப்பட்டதை முன்மொழிந்தார். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, அவர் தென்னிந்தியாவில் இருந்து ஒரு முக்கிய அரசியல்வாதியானார், பழமைவாத சுதந்திரக் கட்சியை நிறுவினார் மற்றும் ஜவஹர்லால் நேருவை கடுமையாக விமர்சித்தார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக

9. அப்துல் க.்.பர் கான் மற்றும் சிவப்பு சட்டைகளின் கோரிக்கைகள் என்ன?
10. சுதந்திரக் கட்சியின் நிறுவனர் யார்?

14.8 உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்க பதில்கள்

1. வெள்ளையனே வெளியேறு பிரச்சாரம் ஆகஸ்ட் 1942 இல் தொடங்கப்பட்டது.
2. ஜவஹர்லால் நேரு, பூலாபாய் தேசாய் மற்றும் ராஜ்கோபாலாச்சாரி ஆகியோர் வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானத்தை எதிர்த்தனர்.
3. சுபாஷ் சந்திர போஸ் ஆசாத் ஹிந்த் ∴பௌஜை நிறுவினார்.
4. சுபாஷ் சந்திர போஸ் ஒரு பெண்கள் படைப்பிரிவை உருவாக்கினார், அது ராணி ஜான்சி ரெஜிமென்ட் என்று அறியப்பட்டது.
5. 1946 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கான பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவைப் பணியின் நோக்கம், பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்திலிருந்து இந்தியத் தலைமைக்கு அதிகாரத்தை மாற்றுவது பற்றி விவாதித்து

திட்டமிடுவதாகும். காமன்வெல்த் நாடுகளில் டொமினியன் அந்தஸ்தின் கீழ் இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும்.

6. முஸ்லீம் லீக் 1946 ஆகஸ்ட் 16 ஆம் தேதியை 'நேரடி நடவடிக்கை தினமாக' கடைப்பிடிக்க முடிவு செய்தது.

7. அட்லி, 20 பிப்ரவரி 1947 அன்று, ஆங்கிலேயர்கள் 1948 ஜூன் 30க்குள் இந்தியாவிலிருந்து வெளியேறுவார்கள் என்று அறிவித்தார்.

8. லார்ட் மவுண்ட்பேட்டன் லார்ட் வேவெல்லுக்குப் பதிலாக நியமிக்கப்பட்டார்.

9. அப்துல் க.்.பர் கான் மற்றும் சிவப்பு சட்டைக்காரர்கள் ஒரு சுயேச்சையை கோரினர்

10. சி.ராஜகோபாலாச்சாரி பழமைவாத சுதந்திரக் கட்சியை நிறுவினார்.

14.9 சுருக்கம்

- ஆங்கிலேயர் நாட்டை விட்டுச் சென்றால் இந்தியாவை தாக்குவதற்காக காரணம் இருக்காது என்று கருதிய மகாத்மா காந்தி வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தைத் துவக்கினார்.

- வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானம் ஒரு சில மாற்றங்களோடு பம்பாயில் ஆகஸ்டு 7 8 தேதிகளில் கூடிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி கமிட்டியால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அக்கூட்டத்தில் பேசிய காந்தி நான் உங்களுக்கு சிறிய மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறேன். செய் அல்லது செத்துமடி என்பது அந்த மந்திரமாகும்.

- காங்கிரஸ் கமிட்டி கூட்டம் 1942 ஆகஸ்ட் 8 இரவு 10 மணிக்கு முடிவுற்றது. ஆனால் அதிகாலையில் காந்தியும் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் கைது செய்யப்பட்டனர். ஒரு வாரத்துக்குள் நாடு முழுவதும் உள்ள முக்கிய காங்கிரஸ் தலைவர்களை அரசாங்கம் கைது செய்துவிட்டது.

குறிப்பு

- தலைவர்கள் எல்லாம் சிறையில் இருந்த காரணத்தினால் கண்காணிப்பும் கட்டுப்பாடும் இல்லாத மக்கள் கூட்டம் வன்முறை செயல்களில் ஈடுபட ஆரம்பித்தது.
- ஆகஸ்ட் 11 12 தேதிகளில் மட்டும் டில்லியில் பொதுமக்கள் மீது நடத்திய துப்பாக்கிச் சூட்டில் 6 பேர் உயிரிழந்தனர்
- அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறைக்கு முன்னால் தலைமையும் தக்க திட்டமும் இல்லாத காரணத்தினால் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் வீழ்ச்சியுற்றது.
- நேதாஜி என்று அழைக்கப்படும் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர். அவர் ஆசாத் ஹிந்த் ஃபௌஜ் (இந்திய தேசிய இராணுவம்) நிறுவனர் ஆவார்.
- 1938ல் ஹரிபுரா காங்கிரஸ் மாநாட்டின் தலைவரானார். அதே ஆண்டில், அவர் ஒரு திட்டக்குழுவை நிறுவினார். அவரது பதவிக்காலம் முடிந்ததும், திரிபுரி காங்கிரஸ் கூட்டத் தலைவரானார்.
- நேதாஜி தலைமையில் செயல்பட்ட இந்திய தேசிய ராணுவம் இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.
- இந்திய தேசிய ராணுவ வீரர்களின் போராட்டம் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்க போராட்டத்திற்கு இணையாக நடத்தப்பட்டது
- ஜெர்மனியில் உள்ள இந்தியர்கள் அவருக்கு “நேதாஜி“ என்ற பட்டத்தை வழங்கினர், இந்த நேரத்தில் “ஜெய்-ஹிந்த்“ என்ற முழக்கம் இங்கு தொடங்கப்பட்டது.
- ரஷ்யா செல்லும் வழியில் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் 1945 ஆகஸ்ட் 18 இல் தேசிய சீனாவின் தலைநகர் தைபையில் நடந்த விமான விபத்தில் அகால மரணம் அடைந்தார்.
- இந்திய விவகார துறை செயலர் பெத்திக் லாரன்ஸ் பிரபு வர்த்தக அமைச்சர் சர் ஸ்டா∴போர்ட் கிரிப்ஸ் ,கடற்படை அமைச்சர் ஏவி

அலெக்சாண்டர் ஆகியோர் அடங்கிய அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு 1946 மார்ச் 23ஆம் தேதி இந்தியாவுக்கு வந்தது.

குறிப்பு

- இந்தியர்களுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றிக் கொடுப்பதைத் துரிதப்படுத்துவதும், அதற்கான திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுப்பதே தூதுக்குழுவின் நோக்கமாகும்.
- ஒன்றுபட்ட இந்தியாவுக்குள் பாகிஸ்தான் கோரிக்கையை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்துவது என்பது பற்றி யோசித்து அவர்கள் திட்டத்தை 1946 மே 16ஆம் நாள் வெளியிட்டனர்.
- இந்த அரசியலமைப்பு தீர்வே அமைச்சரவை தூதுக்குழுத் திட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- முதலில் இடைக்கால அரசாங்கத்தை அமைக்க மறுத்த காங்கிரஸ் பின்னர் அரசாங்கத்தில் சேர சம்மதித்தது. 1946 ஆகஸ்ட் 12-ஆம் தேதி இடைக்கால அரசாங்கத்தை அமைக்கும் படி வைஸ்ராய் வேவல் பிரபு ஜவஹர்லால் நேருவைக் கேட்டுக் கொண்டார். அந்த அழைப்பை நேரு ஏற்றுக் கொண்டார்.
- காங்கிரசின் இடைக்கால அரசாங்கத்தில் சேர மறுத்த ஜின்னா 1946 ஆகஸ்ட் 16ஆம் நாள் நேரடி நடவடிக்கை நாளாக அனுசரிக்க வேண்டும் என்று முஸ்லீம் லீக்கின் சார்பாக கேட்டுக் கொண்டார்.
- 1947 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 20 ஆம் தேதி, பிரிட்டிஷ் பிரதமர் அட்லி பாராளுமன்றத்தில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு அறிவிப்பை செய்தார் .
- ஜூன் 1948க்கு பிற்பகுதியில் பொறுப்புள்ள இந்தியர்களின் கைகளுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றுவதே அரசாங்கத்தின் உறுதியான நோக்கம் என்று பாராளுமன்றத்தில் அறிவித்த அட்லி இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டார்
- அதன்பின் சீர்திருத்தக் கமிஷனராக இருந்த வி.பி.மேனனின் துணையுடன் தனது திட்டத்தைத் தயாரித்தார்.

- அதுவே மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்கு இங்கிலாந்து அரசின் அங்கீகாரம் கிடைத்தவுடன் 1947, ஆகஸ்டு 3 ஆம் நாள் மௌண்ட்பேட்டன் இந்திய மக்களுக்கு வானொலியில் அறிவித்தார்.

- இந்திய விடுதலை மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இந்திய விடுதலைச் சட்டம் 1947 ஜுலை 18-ஆம் நாள் நிறைவேற்றப்பட்டது.

- இச் சட்டத்தின்படி இந்தியா பாகிஸ்தான் ஆகிய இரண்டு டொமினியன்கள் 1947 ஆகஸ்ட் 15ஆம் நாளில் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

14.10 முக்கிய வார்த்தைகள்

பாசிசம்: இது சர்வாதிகார சக்தி, எதிர்ப்பை வலுக்கட்டாயமாக அடக்குதல் மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஐரோப்பாவில் முக்கியத்துவம் பெற்ற சமூகத்தின் வலுவான படைப்பிரிவு ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்படும் தீவிர வலதுசாரி, சர்வாதிகார அதி தீவிர தேசியத்தின் ஒரு வடிவமாகும்.

கோர்ட் மார்ஷியல்: இது ஒரு இராணுவ நீதிமன்றம் அல்லது இராணுவ சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஆயுதப்படை உறுப்பினர்களின் குற்றத்தை தீர்மானிக்க நடத்தப்படும் விசாரணையாகும்.

குடியொப்பம்: இது அரசியலமைப்பில் மாற்றம் போன்ற முக்கியமான பொதுப் பிரச்சினையில் வாக்காளர்களின் அனைத்து உறுப்பினர்களின் நேரடி வாக்கெடுப்பாகும்.

14.11 சுய மதிப்பீடு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுவிடை வினாக்கள்

1. வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானம் முன்வைத்த கோரிக்கைகள் என்ன?
2. சுபாஷ் சந்திர போஸின் அரசியல் பங்களிப்புகள் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுது.

3. 1946 சிம்லா மாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்ட முக்கிய விஷயங்கள் யாவை?
4. மவுண்ட்பேட்டன் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதவும்.

நெடுவிடை வினாக்கள்

1. வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்திற்கு வழிவகுத்த சூழ்நிலைகளைப் பற்றி விவாதி.
2. இந்திய தேசிய ராணுவத்தின் பங்கை ஆராய்க.
3. தேசியவாத போராட்டத்தில் இந்திய தேசிய ராணுவத்தின் பங்கினை விளக்குக.
4. பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவை தூதுக்குழுவின் பரிந்துரைகளைப் பற்றி விவாதி.
5. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் முக்கிய தலைவர்களின் பங்களிப்பை பகுப்பாய்வு செய்க.

14.12 மேலும் வாசிப்புகள்

1. இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட், கி. இலக்குவன், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை , 2010

2. க.வெங்கடேசன், பி.எஸ். சந்திரபிரபு, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு, வி.சி.பப்ளிகேசன்ஸ், ராஜபாளையம், 2018

3. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத், ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி, க. பூரணச்சந்திரன், இந்திய விடுதலை வெற்றி, அடையாளம் பதிப்பகம், சென்னை , 2010

4. இலந்தை சு. ராமசாமி, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை, 2016

5. ஜவஹர்லால் நேரு, வ. ரா., ஜவஹர்லால் நேரு: சுயசரிதை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2013